

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

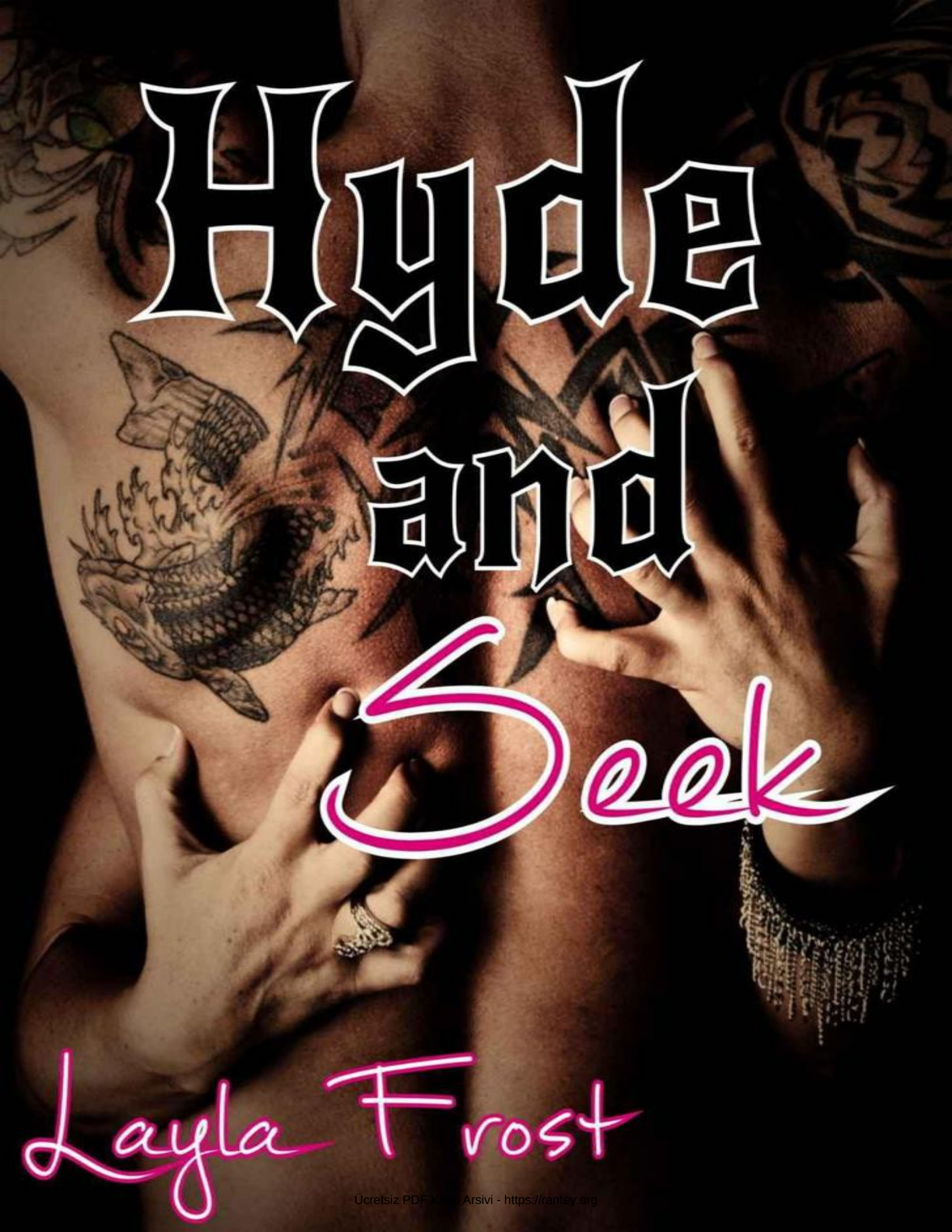
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Hyde and

Seek

Layla Frost

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Hyde and Seek

Layla Frost

© 2015 Layla Frost

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kocaman bir özel teşekkür:

GR'de bana tavsiye, geri bildirim ve cesaret veren herkes.
Hepiniz ne zaman ekstra bir itkiye ihtiyacım olduğunu biliyor gibiydiniz. Teşekkür ederim.

Kızlarım, Tina, Jessie ve Lindsay. Biraz daha destekleyici olsaydınız, benim Wonderbra'm olurdu. Her zaman arkamı kolladığınız için teşekkür ederim.

Renee, harika bir hikayeyi alıp *kitap* haline getirmeme yardım ettin. Tavsiyelerin, eleştirilerin ve cesaretlendirmelerin benim için her zaman çok şey ifade etti çünkü yürekten geliyorlardı. Zaman ayırdığınız, dürüstlüğünüz ve bakış açınız için teşekkür ederim. Ve en önemlisi, güldürdüğün için teşekkür ederim!

Jess, sevgili kardeşim. Çocukken seni verandanın çatısında görürdüm, sarı saçların esintide uçuşurdu. Orada oturur ve kitap okurdun, sanki eğimli bir çatıda o kadar yüksekte olman önemli değilmiş gibi. Ergenlik çağındaki mükemmelliğin timsaliydin ve ben de senin gibi olmak istiyordum. O ilk günlerde, okumayı *havalı* hale getirmiştin. Yıllar sonra, bana

Bir aşk romanı ve ertesi sabahın erken saatlerinde bitirene kadar elimden bırakmadım. Kitap sevgimi etkilediğın ve genişlettiğın için teşekkür ederim. En iyi arkadaşım olduğın için teşekkür ederim. *Kendin* olduğın için teşekkür ederim.

M-'ye

Siz olmasaydınız, bu işe kalkışacak cesareti asla bulamazdım. Beni cesaretlendirdiğın, kafamdaki karakterler hakkında konuşurken beni dinlediğın ve ben başka bir dünyadayken boşluğımı doldurduğın için teşekkür ederim. Sizi çok seviyorum.

Mutlu sonlar her zaman gerçekleşmez.

Peri masallarında, kahraman ve kadın kahraman engellerden ve sınavlardan geçer, ancak sonsuza dek mutlu sonları her zaman gelir. Hikayenin amacı da bu zaten.

Gerçek hayat aynı garantiyi sunmuyor.

Zaman geçiyor ve sayfalar dönüyor, ancak sadece engeller ve denemeler var, ardından daha fazla engel ve deneme geliyor ve görünürde sonsuza dek mutlu bir son yok.

Bazen insanlar büyük aşklarını asla bulamazlar. Bazen insanlar hayatları sona ermeden büyük aşklarını kaybederler ve onları pişmanlıklar ve kalp kırıklıklarıyla baş başa bırakırlar.

Ve bazen insanlar hayatlarını kaybediyor.

Birinci Bölüm

Kavurucu

"Bebeğim, o van sen misin?"

Bekleme odasında sadece ben ve derilerine bakılırsa büyük olasılıkla motorcu oldukları anlaşılan iki adam vardı. Ve bu adamların hiçbiri bana başka bir adam tarafından 'bebeğim' diye çağrılacak bir tip gibi gelmedi.

Yargıladığımdan değil elbette. Sadece pek olası görünmüyordu.

Kitap okuduğum ve düşüncelerimin içinde kaybolduğum için, derin bir ses seslenene kadar odaya giren başka birini fark etmemiştim bile.

Göz ucuyla odayı bir kez daha taradığımda 'bebeğim' denmesi en muhtemel adayın ben olduğumu gördüm. Muhtemelen orada minibüsü olan tek kişi de bendim.

"Bebeğim, minibüs mü?" diye tekrar sordu arkasını dönüp kâğıtları karıştırmaya başlarken.

"Evet," diye cevap verdim arkasından.

Bu bir sırttı. Onlardan çok görmüştüm. Sırtlar sırttı, değil mi?

Evet, hayır.

Bu bir *sırttı*. Geniş omuzları ve koyu gri tişörtünün içinden bir şekilde görünen çok sayıda kas olduğundan emindim. Sırtın bir şey olduğunu hiç düşünmemiştim ama bu *iyiydi*.

"Evrak işlerini seninle mi yapıyorlar?" diye sordu, elinde bir yığın kâğıtla geri dönerken.

"Uhh," diye mırıldandım. Yapmamışlardı. Yapmadıklarını biliyordum. Beynim benimle hiçbir evrak işi yapılmadığını tamamen kabul etmişti. Ancak bunu ağızımla ifade etmem mümkün değildi. Gözlerim onun önünü gördüğünde bile. Sırtını seviyordum ama önünü çok daha fazla seviyordum. Hatta o kadar çok ki, basit bir evrak işi için 'hayır' diyemiyordum.

Benim de hayır diyemeyeceğim bir sürü başka şey var.

Yüzümü çevirip eğildiğimde uzun boylu olduğunu fark ettim. Ama doğrulunca sadece uzun olmadığını gördüm. *Uzun boyluydu.*

Hem de çok.

Bir buçuk metre boyumla insanlara yukarıdan bakmaya alışkındım. O benden en az bir karış daha uzun olduğu için, ona bakmak için başımı eğmekten boynumda ciddi bir çatlak oluşabilirdi.

Bu, yapmaya fazlasıyla istekli olduğum bir fedakârlıktı.

Çünkü uzun boylu ve yapılı olmasının yanı sıra ateşliydi. Ateşlinin de ötesinde. Onun ne olduğunu tarif edecek bir kelime olduğunu sanmıyorum. Hissettiğim sıcaklık bir gösterge ise, belki de kavurucuydu. Nemli, koyu sarı saçları başının arkasında dağınık bir düğüm halinde toplanmıştı. Çok uzun değildi, muhtemelen omuz hizasındaydı.

Otuzlu yaşlarının başında görüldüğü için yüzü uzun zaman önce çocuksuluğunu kaybetmişti. İnanılmaz kemik yapısı ve sert açılı, eğer bu kadar erkeksi olmasaydı neredeyse güzel bir şekilde bir araya geliyordu.

Güçlü çenesi en azından birkaç günlük kirli sakalla kaplıydı. "Tıraş olmam lazım!" diye bağırması gereken kirli sakallar. Bunun yerine "Parmaklarını üzerimde gezdir!" diye sesleniyordu.

Yumruklarımı sıktım, tam da bunu yapma dürtüsüyle savaştım.

Beynimle ağzım arasındaki iletişimi kesen şey ise gözleriydi. Kalın, uzun kirpiklerle kaplı canlı yeşil gözler. Cehennem kadar seksiydiler, beynim yokmuş gibi mırıldanmama neden oldular.

Kendine gel! Yani, uzun boylu. Ve seksi. O yeşil gözlerle. Ve o kaslarla. Ve... Nereye varmaya çalışıyordum?

Oh, evet. Toparlanın!

Başını salladı, gözleri eğlenen bir hayal kırıklığıyla parlıyordu. "Hayır, evrak işi yok. Sürpriz değil, azıcık bile iş gibi hissettiren hiçbir şey yapmazlar. Yukarı gel, bebeğim. Şu işi halledelim."

Topuklu ayakkabılarımın muşamba üzerinde çıkardığı ses odada yankılandı. Onları giyme kararına lanet ettim. Yüksek topuklu ayakkabılar, genel olarak, içinde yürümesi kolay olarak bilinmez. Özellikle de dört inçlik olanlar. Dizleri jöle gibi olan topuklu ayakkabılar beni bir ayağımı diğerinin önüne koyma gibi basit bir işe daha fazla odaklanmaya zorluyordu.

Zaten aptal gibi mırıldanmıştım. Yüzüstü düşmeme gerek yoktu.
Bir.

Tezgaha ulaştım, tüm bu süre boyunca dik durdum ve sessizce kendimi tebrik ettim. Başımı kaldırıp ona baktığımda bakışları çok yoğun ve beni süzüyordu. *İçime* demek istiyorum. Zihnime, ruhuma. En derin ve en karanlık sırlarımı araştırdığından emindim.

Bulduğu şey onu sıkışmış olmalıydı çünkü gözleri hızla yoğunluğunu kaybetti. Bir kalem kullanarak tezgâha vurdu. "İsim?"

"Piper," diye nefes aldım. Evet, nefes aldım. Sesim yumuşak, havadar ve hafif hırıltılı çıktı. İçimden başımı salladım, sisi kaldırmaya çalıştım.

Aferin, Piper. Adını hatırladın ve bu sefer konuşabildin bile. Şimdi bakalım daha az özentili bir telefon seks operatörü gibi ses çıkarmaya başlayabilecek miyiz, hmm?

"Evet, kesinlikle bu isimde bir evrak yok. Soyadın?" "Skye." O yazarken ben heceledim.

"Piper Skye." Adım sanki sık sık söylediği bir şeymiş gibi dilinden döküldü. Dudağı yukarı doğru kıvrıldı. "Hoşuma gitti."

Adımı seviyordum. Hep sevmişimdir. Yine de onun derin, çakıllı sesini duymak adımı *sevmeme* neden oldu. Kendimi başka şeyler yapıyor olsaydık kulağa nasıl geleceğini merak ederken buldum, ki bunların hiçbiri düşünmek için uygun değildi.

Yanaklarım kızardı ve tekrar zihnimdeki sisi dağıtmaya çalıştım.

"Teşekkürler." "Minibüste neler oluyor bebeğim?"

Adımı söylemesi hoşuma gidiyordu ama bana bebeğim demesi gerçekten hoşuma gidiyordu. Muhtemelen her hatuna böyle seslendiğini biliyordum ama bu seksi olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Arka tarafın daha soğuk olması gerekiyor."

"Hava çalışmıyor mu?" Kaşını kaldırdı. "Neden tamir için buraya geldiniz?"

Hyde bir kaporta ve özel iş atölyesiydi, sıradan bir garaj değil. Bunu herkes gibi ben de biliyordum. Yağ değişimi için geldiğiniz bir yer değildi.

ve lastik rotasyonu. Hyde, daha tatlı olmasını istediğiniz güzel bir arabayı getirdiğiniz yerdı.

"Um, hayır, çalışıyor. Harika çalışıyor ama daha soğuk olması gerekiyor. Minibüsü iş için kullanıyorum ve eşyalarım arkada eriyip duruyor."

"Ne tür şeyler-" diye başladı ama odaya giren altın bir tanrı tarafından sözü kesildi.

"Jake, dostum, dün gece yediğim tatlı parçaya inanamayacaksın..." Beni görünce sözleri kesildi. "Kusura bakma, meşgul olduğunu bilmiyordum," dedi Jake'e, ama kesinlikle hâlâ bana bakıyordu. "Hey. Kase." Elini uzattı.

Jake'ten sadece bir iki santim daha kısa olduğu için ona bakmak için boynumu eğmem gerekiyordu. Bu bir zorluk değildi. Koyu renk saçları omuzlarına dökülüyordu ve bakımlı sakalları Jake'inkilerden biraz daha uzundu.

Renkli lens takıyor olması gerektiğinden emindim çünkü kimsenin gözleri onunkiler gibi değildi. Hayatımda gördüğüm en şaşırtıcı kristal mavisidyler. Siyah kirpikleri ve altın sarısı teniyle keskin bir kontrast oluştuyordu.

Parmaklarından başlayarak karmaşık mürekkep kollarını kaplamış, bronzlaşmış teninin küçük lekeleri şuradan buradan görünüyordu.

Ten rengi ve koyu renk saçları egzotik bir kökene işaret ediyordu ama ne olduğunu çıkaramıyordum.

Ama kesinlikle denemek isterim. Parmak, el, dil, her neyse.

"Piper." Onunla tanışmak için elimi uzattım. Gülümsedim, ani kişilik değişimine şaşırmamıştım. Çoğu kişiye daha muhafazakâr, utangaç ve sessiz biri olarak görüldüğümü biliyordum. Gerçek arkadaşlarım bunun gerçek olmadığını bilirdi ama sadece bir avuç insanla bu kadar yakındım.

Genel havam "içe dönük!" diye bağıırıyordu.

Aslında, içe dönük diye bağırabileceğinizi sanmıyorum, ama kesinlikle mırıldandı.

Düşüncesini anladım. Bir kaportacının bekleme salonundaydım ve üzerimde iki santimlik topuklu ayakkabılar, arkası dikişli çoraplar ve beyaz bir bluz vardı.

soluk pembe bir kalem eteğın içine sokulmuştu. Siyah saçlarım düzgün bir şekilde arkaya toplanmıştı. Tutucu, gergin ve yersiz göründüğümün farkındaydım.

Ancak, bankada beklenmedik bir şekilde öne alınan bir toplantıdan geliyordum. Ve ne yazık ki bankadaki toplantılar muhafazakâr, gergin ve çok *yerinde* görünmenizi gerektiriyor.

Minibüsümü Hyde'a getirebilmem küçük bir mucizeydi. Sırf etek giydim diye iptal edecek değildim.

Kase çenesini kaldırdı. "Tanıştığımıza memnun oldum. Bunun için özür dilerim. Burada müşteri olduğunu bilmiyordum."

Gülme isteğimle savaştım. Garaja doğru geldi, bu da orada araçları gördüğü anlamına geliyordu. Bekleyen insanlar olduğunu tahmin etmiş olmalıydı ve o kadar yüksek sesle konuşuyordu ki, uzaktaki duvara yaslanmış motorcuların duyduğundan hiç şüphem yoktu.

"Cidden, sorun değil," dedim. "Tatlı parça için tebrikler."

Kase'nin gülümsemesi utangaç bir ifadeye bürünürken boğazının temizlenmesiyle dikkatim dağıldı. Çok uzun boylu, çok ateşli, sabırsız bir adamın boğazını.

"Kase, işin bittiyse yapacak işin var," dedi Jake, Kase'ye ters ters bakarak.

Kase bana sıırttı, Jake'in bakışından etkilenmemişti. "Tanıştığımıza memnun oldum, Piper.

Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber

ver." Gülümsemesine karşılık

verdim. "Teşekkürler."

Kase giderken Jake bana döndü ve hızlı bir tempoyla kalemine vurmaya başladı. "Yani, arkada serinlemek, anladım. Başka bir şey var mı?"

"Evet, Z yeni hoparlörler takıyor." Onun gözlerinin içine bakarken gerçekten kelimeler oluşturabildiğim için kendimi tekrar tebrik ettim.

Utanç verici bir şey söylememek ya da onun seksiliği karşısında ağzımın suyu akmamak için, Z'yi düşünerek dikkatimi dağıttım. Gerçek adının Z olduğundan şüphelendiğim için, bunun ne anlama geldiğine dair fikirler üretmeye başladım.

Jake bir şeyler yazmayı bitirdi ve eğlenmiş görünüyordu. "Çalışmanızın daha yüksek hoparlörlere mi ihtiyacı var?"

"Evet, sayılır." Belki benim işim değildi ama kesinlikle benim işimdi.

Eğilerek kollarını tezgâha dayadı. Bana bakarken başını yana eğdi. "Nasıl yani?"

"Teslimat için çok araba kullanıyorum."

"Pizza olduğundan şüphelendiğim için ne teslim ediyorsun?"

"Tatlılar. Çoğunlukla kek ve cupcake."

"Gerçekten mi? Harika. Hangi fırında çalışıyorsun?" Kase sorarak beni şaşırttı.

Onu ve kapıda duran diğer üç seksi adamı geç fark ettim.

Görünüşe göre isim tahmin etmek iyi bir dikkat dağıtma tekniği.

"Fırın yok. En azından henüz yok."

"Selam Eli," dedi diğer fıstıklardan biri elini uzatırken. Diğerlerinden daha kısaydı, yaklaşık 1.80 boylarında. Kısa kahverengi saçları ve sıcak, kahverengi gözleriyle sağlıklı, komşu çocuğu gibi görünüyordu. Mürekkebine bakana kadar neredeyse dükkânda yeri yokmuş gibi görünüyordu. İyi bir mürekkepti. Çok fazla olduğu için o da aynı fikirde olmalıydı.

Elini tuttum. "Piper."

"Xavier," bir diğeri başını sallayarak kendini tanıttı. Bu nefis adam tamamen koyu renk gözlere ve aşırı uzamış siyah saçlara sahipti. Ateşliydi ve işine yarıyordu. "Tatlılarınız güzel mi?"

"İnsanlar sipariş veriyor. Aslında çok fazla. Yani... evet." Tatlılarımın iyi olduğunu biliyordum. Göğsümün, kalçalarımın ve popomun kabarıklığına bakılırsa bu gerçeği çok iyi biliyordum. Yine de bir şeylerin tadına bakmam gerekiyordu. Kalite kontrol falan.

Kendine yalan söylemekte çok iyisin.

O sabah beni bankaya getiren şey tatlılarımın popülerliği idi. Arkadaşlarım için pasta yapmaya başladığımda ayda bir ya da iki tane yapıyordum. Bu bir ya da iki tanesi üç ya da dört tavsiyeye dönüştü, onlar da üç ya da dört tavsiyeye daha dönüştü.

Ne olduğunu anlamadan, yan hobim bir işe dönüştü ve Piper's Cakes doğdu.

Geçen döneme kadar üniversiteye devam ediyordum ama bir bölüm seçmemiştim. Piper's Cakes hızla büyüdüğünden ve böylece hayatımda ne yapmak istediğim ikilemini çözdüğümünden, derslerimi azalttım ve işletme bölümüne geçtim.

Korkutucu bir karardı ama iyi anlamda.

Yapmak istediğim her şeyi yapabilmek için daha iyi ekipman, daha fazla alan ve hatta belki biraz yardım için paraya ihtiyacım vardı. Pek çok siparişi geri çeviriyordum çünkü zamanım yoktu. Siparişleri geri çevirerek para kazanamıyordum. Bu kırmaya çalıştığım bir döngüydü.

"Anahtar," dedi daha sessiz bir ses başını sallayarak, seksi kızların sonuncusu. Daha zayıf ve uzun boylu, Steven Tyler ya da Mick Jagger rock 'n' roll tarzında biriydi. Hafif dağınık, açık kahverengi saçları ve karamsar bakışlı kahverengi gözleri vardı. "Üzerinde tatlı var mı?"

Başımı salladım. "Hayır, üzgünüm. Belki geri gelirim."

Bay Düşünceli'den yarım bir gülümseme ile ödüllendirildim. Mutlu olmaya en çok yaklaştığı anın bu olduğuna emin olduğumdan, bunu sorun etmedim.

Cevabım bir grup gülümseyen, hevesli yüz ve gelecek tatlıların mırıltıları tarafından karşılandı. Konu yemek olduğunda erkeklerin çoğu tahmin edilebilirdi. Çocukların doğum günleri için pasta dağıtmıştım ve etrafta dolaşp bir şeyler aşırmaq için fırsat kollayanlar erkeklerdi.

"Çocuklar, ciddi, çalışın," diye sert, sinirli ve çok kontrollü bir ses çıktı. Neredeyse ayağa fırlayacak ve onun emriyle çalışmaya başlayacaktım, o kadar sertti. Görünüşe göre bir tek ben vardım çünkü çocuklar hâlâ etrafta dikilip sevdikleri tatlılar hakkında konuşuyorlardı. Jake başını kaldırdı ve kâğıdına geri dönmeden önce derin bir nefes aldı. "Devam edelim. Unlu mamuller neden daha iyi hoparlörlere ihtiyaç duyar?"

"Hayır, unlu mamuller değil. Benim var."

"Seninki kırıldı mı?"

"Hayır."

"O zaman neden hoparlörler?"

"Zamanımın büyük bir kısmını teslimat yaparak geçiriyorum. Hiç müziğin sesini sonuna kadar açmadan araba kullanmayı denediniz mi?"

"Ne dinliyorsun?" Kase sorguladı.

"Neredeyse her şey. Ama çoğunlukla rock. On bir yaşında rock dinlemek varken on yaşında dinleyemezsin."

Jake'in kendi kendine usulca, "Siktir," diye mırıldandığını duydum.

"Az önce Spinal Tap şakası mı yaptın?" Xavier sordu.

Ben cevap veremeden Kase güldü. "Kahretsin, sürprizlerle dolusun. Seksi kütüphaneci kıyafetinin altında bir sürü dövme mi saklıyorsun?" dedi şakayla karışık. Bu da tabii ki benim hemen kızarmamla sonuçlandı. "Kahretsin, özür dilerim Piper, seni kırmak ya da rahatsız hissettirmek istememiştim. Filtrelerim yok, o yüzden-"

Jake yine yüksek sesle, "Siktir," dedi. Ona baktığımda biraz sinirli görüldüğünü gördüm.

"Kahretsin Jake, sakın ol, özür diliyordum. Beni bilirsin, hıyarlık etmek istememiştim-" diye başladı Kase. Jake insanların cümlelerini bitirmesinden hoşlanmıyor gibi görüldüğü için yine sözü kesildi.

"Kızarmasının nedeni bu değil. Değil mi?" Koyu, yoğun yeşil gözlerini bana çevirdi.

"Şey, hayır." Kase'ye gülümsedim. "Ve alınmadım, bu yüzden endişelenme."

"Ohhhhh tamam." Kase, Jake ile benim aramda gidip geldi. "Eee? Ne oldu o zaman?" Xavier ve Eli'a baktı, ikisi de aynı derecede şaşkın görünüyordu.

"Yanılmıyordu, değil mi?" Jake daha yumuşak bir sesle sordu ama gözleri hâlâ çok yoğundu. Kavurucu.

Aklını pantolonundan çıkar! Ya da, bu durumda, onun Pantolon!

"Öyleydi. Ben kütüphaneci değilim," dedim bilgisiz rolü yaparak. "Dövmeler mi?"

"Ah. Bu konuda. Şey... Ben kapalı değilim." "Bir bok yok mu?" Sıcak Gözler sordu.

"Bizi böyle asılı bırakamazsın. Biraz mürekkep görmeliyiz," dedi Xavier, yumuşak sesi hafifçe aksanlıydı.

"Birçoğu ben havalanmadan gerçekten görülemez... Yani, şu anda görülemezler. Bende gösterebileceğim bir tane var." Kolumu sıvadım. Bileğimin iç tarafında sıcak pembe bir yıldız ve içinde çok sert bir yazı tipiyle yazılmış *ROCK* kelimesi vardı.

"Bu lanet olası bir kaya!" Kase, işaret ve serçe parmaklarını boynuzları oluşturmak için dışarı çıkararak söyledi. "Başka neyiniz var?"

"Her kürek kemiğimde bir kırlangıç, kaburgalarımda müzik notaları, leğen kemiğimin yanlarında kayan yıldızlar ve sırtımın alt kısmında bir kalp. Ve, evet, şimdilik bu kadar."

"Şimdilik mi?" Eli sordu.

Bir omzumu kaldırdım. "Evet, mürekkebi severim, kim bilir?"

"İş demişken," diye homurdandı Jake, ama kimse bundan bahsetmedi. Kalemimi yere vurarak Eli, Xavier ve Kase'ye döndü. "Şu lanet garaja geri dönüp bir şeyler yapabilir misiniz?"

Bu da "Evet", "İyi" ve "Her neyse" ile karşılandı. Ama işe yaradı ve çocuklar kapıdan geri dönmeden önce vedalaştılar.

Dikkatimi beni dikkatle izleyen Jake'e çevirdim. "Bunun için gerçekten özür dilerim. Yolunuza çıkmak istememiştim."

"Evet, tabii," diye mırıldandı, metal bir tabureye otururken başını salladı.

"Pardon?"

"Merak etme."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ve Z ortaya çıktığında daha gergin bir gariplikten kurtuldum.

Eğer Eli bir garaja aitmiş gibi görünmüyorsa, Z de kesinlikle öyle görünmüyordu. Bir yönetim kurulu odasında daha çok evi varmış gibi görünüyordu. Ya da bir GQ dergisinde. Ya da bir süper modelle yatta. Özel dikim bir takım elbise giymemesi beni bir şekilde şaşırttı. Elbette arabalar üzerinde çalışmak kirli bir işti ama yine de gündelik kıyafeti bu gibi görünüyordu.

Z, benim 'Rockabilly Dapper' dediğim türdendi. Yaklaşık bir metre boyunda, zayıf ve kaslıydı. Otuzlu yaşlarının ortalarında olduğunu tahmin ediyordum ama öyle görünmüyordu. Biraz dövmesi vardı, beyaz bir tişört ve kışını saran siyah bir kot giymişti ve harika bir pompadour sallıyordu.

Bir garajda çalışıp da saçlarını nasıl mükemmel bir şekilde toplayabildiğini cidden anlamıyordum. Ben saçım için bir saatimi harcayabilirdim ama nemde beş dakika bile saçım darmadağın olurdu.

Hyde'ın Z'ye ait olduğundan emindim ama hiç sorma fırsatım olmamıştı. İkimizin de katıldığı birkaç etkinlikteki sohbetlerimiz hep dostça ama kısa olmuştu. Birkaç dakika havadan sudan konuştuktan sonra, Sevgili Anneciğim beni sıkıcı bir Ivy League sürüngenine yönlendirirdi.

Z'den hoşlandım. Bana GQ modelini hatırlattığı ve bana Bebek Yüz dediği için değil.

Tamam, sadece o değil.

"Hem iyi hem de kötü haberlerim var, Bebek Surat. Hava çalışıyor. Ve test ederken bir topu dondurduğuma eminim. Ama yeni hoparlörler çalışmadı. Eskilerini geri taktım."

Ona gülümsedim. "Sorun değil, hava en önemli kısımdı."

"Yenilerini getirebilirim ama yarınki sevkiyata kadar olmaz. Cuma günü saat 11 gibi gelebilir misiniz?"

Net bir programım vardı. Bunu biliyordum, sadece iki gün kaldığı için değil. Hangi gün olduğunu kolayca unutabilirdim.

Ya da ne zaman.

Ya da kahvaltıda ne yediğimi.

Hayır, biliyordum çünkü programım neredeyse hiç net değildi. Belli olduğunda, unutulmaz bir şeydi.

"Evet, sorun değil. Teşekkürler, Z."

"Bu benim işim. Şimdi seni buradan çıkaralım."

Havalandırma sistemimdeki çalışmanın ücretini ödedim, ancak borcumdan daha az olduğu izlenimini edindim. Çok daha az. Ayrıca Z ile tartışmadığınız izlenimini edindim. Özellikle de iyi bir şey yapmasıyla ilgiliyse.

"Pekâlâ, Bebek Surat, beni takip et," dedi Z garaj kapısından içeri girerken.

Jake'e bakmak için durmadan önce takip etmeye başladım. "Yolda kaldığım için özür dilerim. Sizinle tanıştığımıza memnun oldum."

Hiçbir şey.

Tamam, belki hiçbir şey değildir. Bana baktı. Bana baktı, kalbimin boğazımda çarpmasına neden oldu. Duyabildiğinden emindim, sesi çok yüksekti. Görmediğine tam olarak ikna olmamıştım.

Hızla döndüm ve onu duymadan önce neredeyse kapıya varmışım.

"Piper, dur," dedi o sert, otoriter sesiyle.

Durdum.

Bu adamlar bu tonu nasıl görmezden gelebiliyor anlamıyorum.

"Arkanı dön."

Arkamı döndüm.

"Siktir," diye mırıldandı.

Bu neden bir emir olmasın?

Bu düşünce bir kez daha içsel bir kafa sallama gerektirdi, ancak yardımcı oluyor gibi görünmüyorlardı.

"Söyledim zaten. Merak etme. Cuma günü gel, biraz tatlı getir yoksa hiç susmazlar, tamam mı?"

"Zaten planlıyordum." Yemek yapmayı çok severdim ve her fırsatı değerlendirirdim. Ve bu çocukların, bırakın şekerli unlu mamulleri, hiçbir yiyeceği geri çevirmeyeceklerini hissediyordum.

"Elbette öyleydin. Cuma günü görüşürüz, bebeğim."

"Evet," diye mırıldandım kapıdan çıkarken.

"Ee, nasıl gidiyor?" Minibüsün arkasından kayarak çıkarken Z sordu.

"Eğer içinizden biri penguen kaçakçılığı yapmaya karar verirse bana haber verin. Nakliye konusunda yardımcı olabilirim." Hava soğuktu. Sütyenimin biraz dolgulu olmasına sevinmişim çünkü göğüs uçlarımda belirgin bir sıkılık vardı.

*Tabii ki bunun belalı, seksi adam geçit töreniyle hiçbir ilgisi yok.
Bu geçit töreninin büyük ustası Jake.*

Gördün mü? Kendine yalan söylemekte iyisin.

"Cidden, bu mükemmel. Artık erimiş kek yok. Teşekkür ederim," dedim Z'ye.

"Bu benim *işim*, Bebek Surat. Cuma günü burada görüşürüz. Hoparlörlerle biraz z a m a n alabilir, bu yüzden hazırlıklı olun."

"Kulağa bir plan gibi geliyor." Koltuğa zıpladım ve açılmış camdan konuştum. "Görüşürüz o zaman."

Dikkatlice arabadan inerken müziğimin sesini açtım. Yüksek sesle ve kötü bir şekilde şarkı söyleyerek yeni hoparlörlerimi nasıl bekleyemeyeceğimi düşündüm.

Evet, dört gözle beklediğim hoparlörler.

"Piper!"

Kapım sırttan bir Kase tarafından açıldığında daha minibüsü bile kapatmamıştım.

"Hey, nasıl gidiyor?" Etrafıma baktığımda tüm erkeklerin garajda olduğunu gördüm. İlk kez değil, yaklaşık on beş santim daha uzun olmayı ve böylece zarifçe dışarı çıkabilmeyi diledim. Bunun yerine, beceriksizce aşağı indim.

Minibüsün yan kapısını kaydırarak açtım, eğildim ve eşyaları almak için hafifçe içeri tırmandım.

"Kahretsin, bebeğim, atla dışarı," diye seslendiğini duydum arkamdan.

Ayağa kalkarak yoldan çekildim. "Sadece getirdiğim eşyaları alıyordum."

Jake uzanıp kapıları aldı. Bir şeyler mırıldanıyordu ama bir grup yetişkin adamın gürültüsünden duyamadım.

Sadece yetişkin değil, belalı, sert, seksi adamlar, bir ikram için sekiz yaşındaki çocuklar gibi davranıyorlar.

"Kahretsin, gerçek miydin?" Xavier sordu.

"Tatlı getirme konusunda mı? Tabii ki. Kim bu kadar ciddi bir konuda yalan söyler ki?" Sahte bir korkuyla sordum.

Pasta kutularını Jake'in elinden almak için hamle yaptım ama o sadece başını salladı ve uzaklaştı. Bunu takip etmem gerektiği anlamına aldım. Hangi

Kısmen beynim lapa gibi olduğu için, kısmen de başka türlü nereye gideceğimi **b i l m e d i ğ i m** için yaptım.

Çoğunlukla, çünkü *gerçekten* güzel bir kıcı vardı.

Uzun bir koridordan geçtik, manzaranın tadını çıkarmam için bana bolca zaman verdi. Çocuklar beni ya da daha büyük ihtimalle kekleri takip etti.

Jake kutuları dinlenme odasındaki bir masanın üzerine koydu. "Bebeğim, burada çalışan altı adam var. Ne kadar getirdin?"

Pişirmeyi severdim. Gerçekten severdim. Bu da bazen aşırıya kaçtığım anlamına geliyordu.

Sadece bazen.

Nadiren,
gerçekten.

Neredeyse hiç olmadı.

Bu her zaman olan bir şey.

"Sadece yirmi dört kek." O kadar da çok değildi. Pek sayılmaz. "Ve yirmi dört kurabiye." Büyük kurabiyeler. Lezzetli, çiğnenebilir, soğuduktan uzun süre sonra bile yapış yapış olan kurabiyeler. "Yemek yapmayı severim," dedim, sanki söylenmesi gerekiyormuş gibi.

"Evet, bunu anlamıştım."

"Kahretsin, Bebek Surat. Ciddiyim. Bunu sen mi yaptın?" Z elinde kek, dudaklarında krema ile sordu.

"Evet."

"Bu iyi."

Bütün bir şeyi iki ısırıkta yemesi beni uyarmıştı.

Dürüst olmak gerekirse, çırpılmış krem peynir kreması ile çilekli bir kekti. Benim uzmanlık alanım olmasının bir sebebi vardı.

"Hey, Pipe," dedi Kase masanın karşısından.

"Öyle mi?"

Kase bir kurabiye uzattı ve göz kırptı. "Çok lezzetli." "Teşekkürler, Kase."

"Sormam gerek, yemek yapıyor musun?"

"Tuzlu yemek gibi mi?"

"Kahretsin, bilmiyorum. Yemek pişirmek gibi. Yemekleri bilirsin. Akşam yemeği falan." "Evet, Kase. Pişirebildiğim kadar iyi değil ama yemek yapabilirim." "Benimle kaçmak mı?"

"Tanrım." Jake başını salladı. "Onu pantolonunun içinde tut, Kase. Geri kalanınız da elinizdekileri bitirip işinizin başına dönün. Şimdi." Bu emirleri verdikten sonra Jake'in sesi yumuşadı ve bana bakarak, "Piper, bu şey harika." dedi.

Helloooooo, jöle dizler.

"Teşekkürler. Ben bekleme odasına gidiyorum." Dizlerim beni taşıyabildiği sürece yani.

"Hayır." Ses tonu tekrar otoriterleşmişti. Sürpriz, sürpriz.

Oh, otoriter sesi severim.

Sessiz ol kızım! "Ne?" diye

sordum.

"Yemek mi yiyorsun?"

"Ne?"

Beynim nerede? Yemek yemenin ne demek olduğunu biliyorum. Neden bu kadar aptalım?

"Bilirsin, yemek. Kek formunda şeker değil. Öğle yemeği yedin mi?"

"Hayır, sadece bir yere yürümeyi planlıyordum."

Jake Kase'ye döndü. "Piper'ı bir şeyler atıştırmaya götürüyorum. Sen işine bak, biz döneceğiz." Bu bir davet değildi.

Öyle olsa bile, hayır diyeceğimi sanmıyorum.

Diğer çocuklara döndüm ve Jake diğer elimi tutarken el salladım. "Hepinizin tatlıyı beğenmesine sevindim," dedim omzumun üzerinden beni kapıdan dışarı çekerken. Dükkânın dışına çıktığımızda Jake'in hâlâ elimi tutuyor olduğu gerçeğini kavramam bir saniye sürdü.

Benim elim mi? Onun

eli mi? Yum.

Yürürken Jake'e baktım. "Bunu yapmak zorunda değilsin. Eminim meşgulsündür."

Şşt. Bunu mahvetme. Öğle yemeği. El tutma! Kapa çeneni!

"Bütün öğleden sonra orada oturmana izin vermeyeceğim."

"Cidden, sorun değil. Z beni biraz zaman alacağı konusunda uyardı. Hazırlıklı geldim." "Hayır, gelmedin."

Ne?

Filtreden yoksun olduğum için "Ne?" dedim.

Sorum cevapsız kaldı. Jake sessiz kalsa da elimi tutmaya devam etti. Garip bir şekilde sıcaktı. Onun eli benimkinden çok daha büyüktü. Normalde minyon bedenimden nefret ederdim ama birdenbire bunun büyük faydalarını görmeye başlamıştım.

Küçük bir şarküterinin önünde durduk. "Sandviç sever misin?"

Kaşlarımı kaldırıp ona baktım. "Kim sandviç sevmez ki?" "Yeterince adil."

Jake kapıyı açtı ve taze pişmiş ekmek kokusu burnuma geldi. "Bu kokuya bayılıyorum."

"Hangisi?"

Ona sııttım. "Taze ekmek. Normal ekmek güzel kokar. Ama *taze* ekmeğin ılık, karbonhidratlı kokusu? Rakipsiz. Ekmek kokulu mumlar satıldığını biliyor muydun? Gerçeği gibi değil tabii ki."

Jake kıkırdadı. "Tabii ki. Ne istediğine karar ver, bebeğim."

Tezgâhta sipariş verdiğimizde Jake ödemeyi yaptı ve ben itiraz etmeye çalıştım. Bana bir bakış attı ve itiraz etmeyi bıraktım. Hazır olduğunda siparişimizi aldı ve bizi bir köşeye sıkışmış bir masaya yönlendirdi.

Yerleştığımızda tekrar "Neden bekleme odasında oturamıyorum?" diye sordum.

"Hazırlıklı olduğunu söylemiştin." Başını salladı. "Hazır değildin."

"Bunu nasıl anladın?"

"Kıyafetlerin."

Yere baktım. "Takip etmiyorum." "Çok fazla deri."

Ne oluyor be? Farkında olmadan hangi yüzyıla zaman yolculuğu yaptım?

"Rahibe olsaydım belki." Kalın askılı, siyah nervürlü atletim ve siyah paçalı şortum pek de uygunsuz görünmüyordu. Temmuz ayında Massachusetts'teydik, bu da havanın *sıcak* olduğu anlamına geliyordu. Dışarıya baktığımda çok daha az giyinen bir avuç kadın ve hatta birkaç erkek görebiliyordum.

"Güven bana. Bekleme odasında başka müşteriler de vardı. Şort, kısaya vurgu yapıyorum, ve bir atlet. Kesinlikle çok fazla ten."

"Uyardığın için teşekkürler moda polisi," diye mırıldandım.

"Ye."

Ne diyeceğimi bilemedim. Bu yüzden hiçbir şey söylemedim. Ters ters baktım.

"Ye," diye tekrar emretti Jake, benim pis bakışlarıma aldırmadan.

Hindili sandviçimi aldım ve sessizce yedik.

Öğle yemeğinden sonra Jake beni dinlenme odasına getirdiğinde şaşırmadım. Dönüş yolunda birbirimizle birkaç kelimedenden fazla konuşmamıştık ama yine elimi tutmuştu.

Yani, garip, sessiz bir öğle yemeği ve ardından el ele tutuşma mı? Meh, daha kötü günlerim de oldu.

"Ne kadar uğraştıklarını görmem lazım. Minibüsün işi bitene kadar burada takıl. Adamlardan biri gelip seni alacak."

Dinlenme odasını araştırmak için sabırsızlandığımdan başımı salladım.

Jake duraklayıp geri dönmeden önce uzaklaşmaya başladı. "Piper?"

"Evet?" Nefes nefese. Tekrar.

Tanrım, aptalın tekiydim.

Jake'in bir tür göt olduğuna karar vermiştim ama seksi bir göttü. Tesadüfen, ateşli bir kıcı *olan* ateşli bir kıcıtı. Ama yine de bir göttü.

Beni küçük hissettiren insanlardan uzak durmaya çalışıyordum. Yani, *daha* küçük. "Sadece... Kendine bir şeyler al, tamam mı?"

"Tamam. Tekrar teşekkürler, Jake."

"Evet." Çenesini kaldırarak gitti ve beni keşfetmeye bıraktı.

Dinlenme odaları tam teşekküllü, restoran sınıfı bir mutfaktı. Altı gözlü bir gaz ocağı ve bir ton tezgah alanı vardı. Tezgahlar muhteşem siyah granitten, aletler ise pırıl pırıl paslanmaz çeliklendi.

Hayalimdeki mutfağın nasıl görünmesini istersem öyleydi. Modern ama rahat.

Sanki yasaları çiğniyormuşum gibi sessizce ilerleyerek devasa soğutucuyu açtım ve bir sürü araba parçası buldum. "Demek bu kadar havalı arabaları böyle yapıyorlar." Hızlıca etrafıma bakındım. "Tanrıya şükür etrafta bunu duyacak kimse yoktu," diye fısıldadım kendi kendime.

Gizlice birkaç fotoğraf çektikten sonra yemyeşil bir kanepeye yerleştim ve iPad'imi çıkardım. Tam okumaya başlamıştım ki Kase içeri girdi ve doğruca unlu mamul kutusuna yöneldi.

"Pipo. Ciddiyim. Bu kurabiyelerin içine kokain mi koydun?" Onu daha önce gördüğümünden beri saçlarını geriye çekmiş ve tişörtünü çıkarmıştı.

Oh, ne talihsizlik. Bunu ve diğer gömleklerini bulmasına yardım etmeliyim. Ve onları yakmalıyım.

Bu benim tüm kadınlara hizmetim olacak.

Beyaz atleti ve düşük bel kot pantolonu yağ lekesi içindeydi.

Oh, anlıyorum... Altın renkli, yırtık, flörtöz, kristal mavi gözlü... Bekle, bununla nereye gidiyordum? Ah, evet. Yani Kase atlet giyebiliyor ama ben giyemiyor muyum?

Ona gülümsedim. "Hayır, daha da kötü. Bir sürü şeker var."

"Bunlar harika. Çılgın mutfak becerilerin var."

"Çılgın mutfaklardan bahsetmişken, bunun olayı nedir?"

"Hyde's olmadan önce burası bir restoran-parti eviydi. Ocaktan gelen gaz hattı falan varken bu odayı değiştirmek hem çok zahmetli hem de çok pahalı. Ayrıca, bir gömme dolabı gizlemek biraz zor. Bu yüzden olduğu gibi bırakıldı ve dinlenme odası haline getirildi."

"Anladım."

"Geri dönmeliyim. Tatlılığın için teşekkürler, Piper," dedi Kase parmak sallayarak.

Parmak dalgası yapan bir kabadayının saçmalığına gülmekten kendimi alamadım.

O çıkarken ben de okumaya koyuldum. Yaklaşık beş dakika sonra, uzaktan ve nazik bir "Bebeğim" sesi duydum.

Göz kırptım. Daha doğrusu gözlerimi açtım ve Jake'in bana baktığını gördüm. Arkasından duvardaki saate baktım ve beş dakikanın bir buçuk saatten fazla olduğunu gördüm.

"Kahretsin," dedim esneyerek doğrulup gerinirken.

Jake kollarını göğsünde kavuşturarak masaya yaslandı. "İyi misin?"

"Evet. Özür dilerim. Okurken uyuyakalmışım."

"Hayır, böyle iyi. Uyumana izin verirdim ama bir yere gitmen gerekip gerekmediğini bilmiyordum. Minibüsün hazır."

"Güzel. Teşekkürler."

"Evet," diye mırıldandı ayağa kalkarken. Çenemi kaldırdıktan sonra başka bir şey söylemeden gitti.

Ön tarafa gittim ve bir kez daha olması gerekenden çok daha az olduğundan şüphelenerek Z'ye ödeme yaptım.

"Sallanmaya hazır mısın Bebek Surat?" diye sordu, anahtarlarını bana uzatarak. Onu garaja kadar takip ettim.

"Onu test et. Sert bir şey giydir."

En sevdiğim CD'yi açtım ve baslar yükseldikçe ciyakladım. Sesi kısarak dışarı fırladım. "Z, bu harika. Çok teşekkür ederim."

"Şu teşekkür saçmalığını kes." "Pekala.

Kusura bakma." Sırıttım.

"Bebek Surat," diye uyardı. "Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" "Bir göçüğü tamir edebilir misin?"

Gözleri minibüsü taradı. "Göçük yok."

"Hayır, benim arabamda var."

"Araban var mı?"

"Evet, bu sadece iş için, çünkü arabamda kekleri koyacak yer yok."

Z cevap veremedi Kase kapıdan içeri girdi. "Z, Jake'in ofiste yardıma ihtiyacı var. Viper'ın evraklarını bulamıyor."

Z çenesini kaldırdı. "Geri döneceğim."

O giderken Kase yeni hoparlörlere göz attı. "Kahretsin, kulağa hoş geliyor. Lanet olası bir minibüs falan. Harington'ı sever misin?"

Başımı salladım. "Evet. Bu albümün müptelasıyım."

"Bu gece Rye'da çalacaklarını biliyorsun, değil mi?" "Ciddi misin?"

"Bu gece hepimiz oraya gidiyoruz, sen de gelmelisin."

"Üzgünüm, gelemem. Keklerle çok yoğun bir gece." Bir ton ödevim ve hazırlamam gereken kekler olsa da beni durduran bu değildi.

"Piper, hadi ama. Biraz yaşa. Bırak saçların dökülsün." Kase gülümsedi.

Hiç şüphem yok ki o çekici gülümsemesini kızları tavlama için kullanıyor. Ya da onlara sahip olmak için.

"Eğer Rye'daysa, gerçekten gidemem."

"Neden? Oradan mı atıldın?"

"Henüz 21 yaşında değilim." Minibüsüme doğru yöneldim. "Oraya giremem."

"Gerçekten mi? Yirmi bir değil mi?"

"Evet, birkaç ay daha olmaz. Yine de davet için teşekkürler."

"Yirmi mi? Lanet olsun, kendini toparlamışsın. Aferin sana. Cidden. Ama yine de bizimle geliyorsun."

"Yapamam. Sorun değil, ama-"

Kase cebinden telefonunu çıkardı, ekrana birkaç kez dokundu ve parmağını bana doğru uzattı.

Görünüşe göre burada kimse insanların lanet bir cümleyi bitirmesine izin vermeyi sevmiyor. İçimi çektim ve minibüsüne tırmandım.

"Rhys? Ben Kase. Öyle mi? Evet, biliyorum, annen dün gece onu yerken bahsetmişti."

Bana utangaç bir gülümseme verdiğinde sııttım.

Sıcak.

Konuşurken Kase'nin bir ileri bir geri yürüyüşünü izledim. "Evet, dostum, bak, bir iyilik isteyeceğim. Biliyorum, biliyorum. Harington'ın büyük hayranı olan bir arkadaşım var. Sorun şu ki, o sadece yirmi yaşında. Keşke. O senin lanet çöplüğüne sınıf atlatır. Dükkanda. Şunu dinle. Bir minibüse patron kışlı bir ses sistemi taktırıyor. Hayır, MILF değil. Kek falan pişiriyor ve dağıtım için minibüsü kullanıyor. Bugün biraz getirdi ve şaka yapmıyorum, o kurabiyeleri her gün yemek için bir hafta am yemekten vazgeçerim. Çikolata parçacıklı, saf çatlak. Öyle mi? Bunu halledebileceğime eminim. Sağ ol dostum."

Telefon görüşmesini bitirdiğinde heyecandan zıplıyordum.

"Sen de varsın. Ama üç şey var." Bir parmağını kaldırdı. "Birincisi, eğer içersen, aptalca bir bokluk yapma."

"Neden bok gibi olası ki?" Eli garaja girdiğinde beni şaşırtarak sordu.

Adamların geri kalanının kapıdan içeri girdiğini görmek için

baktım "Bu gece bizimle geliyor," diye cevap verdi Kase

benim yerime.

Eli ve Xavier mutlu görünüyordlardı. Key yarı gülümsüyordu ki ben bunu başka birinin sırtması olarak saydım. Jake okunamaz ve en iyi ihtimalle ilgisiz görünüyordu. Umurumda değildi. O benimle ilgilenmeyen bir göttü. Onun kaba sesi bana her patronluk tasladığında iç çamaşırım ıslanıyorsa ne olmuş yani? Muhtemelen tesadüftü.

Cidden, kendine yalan söyleme şeklin Oscar'ı hak ediyor. Mükemmel bir performans.

"Tamam, dediğim gibi, aptalca sarhoş olma." Bir parmağını daha kaldırdı. "İkincisi, Rhys bu gece senin çatlak kurabiyelerinden istediğini söyledi. Seni sekizde alırsam bu mümkün mü?" Başımı sallayınca bir parmağını daha kaldırdı. "Son olarak, seksi bir şeyler giy. Bir kez daha, Rhys'ten doğrudan alıntı, yine de tartışmıyorum."

"Lanet olsun, Kase," diye küfretti Jake, bir yığın dosyayı çalışma masasının üzerine fırlatırken. "Sana ve Rhys'e onu pantolonunuzun içinde tutmanızı söylemem mi gerekiyor?"

Kase parmaklarından ikisini indirdi ve sadece ortadaki parmağını yukarıda bırakarak Jake'in yönünü işaret etti.

Harington'ı görmeyi ne kadar istesem de, bir sürü drama neden olmak istemedim. "Çok işim var-"

Jake araya girmeden önce neredeyse tam bir düşünceyi bitirmiştim. "Gidiyorsun. Kase'nin arabası zaten dolu olduğu için seni ben alırım."

Kase başını salladı. "Boş versene. Key onun sıska kışını yürütebilir." "Kahretsin, neden yürüyen ben oluyorum?" Key protesto edercesine konuştu.

"Tanrım," dedi Z, herkesin sözünü keserek. Bana döndü. "Çizik olan araba, bu gece onu sür. Tamam mı?"

Başımı salladım.

"Güzel. Ben tamamen tellerle ilgileniyorum. Jake göçük becerileri konusunda en iyisidir. Bırakalım o görsün, bakalım ne yapabilecek."

Yine başımı salladım ama bu kez daha tereddütlüydüm.

"Güzel. Akşam görüşürüz, Bebek Surat." Bana göz kırparak tezgahtan dosyaları aldı ve koridora açılan kapıdan çıktı.

"Telefon," diye emretti Jake. Şok edici.

Ne dediğini anlamadım. Çifte şok. "Ne?" "Hücreni göreyim."

Çantamdan çıkarıp Jake'e verdim, o da bir dakika elinde tuttuktan sonra Kase'ye uzattı. Geri aldığımda, beş seksi adamdan beş yeni numara almıştım.

"Oraya vardığında birimize mesaj at. Nereye park ettiğini söyle ve bizi bekle. Göçüğün var mı?"

"Evet."

"Tamam, bana mesaj at o zaman. Kontrol edeceğim. Tamam mı?"

Başımı salladım, çünkü gerçekten bana başka ne seçenek sunabilirdi ki? "Bu gece görüşürüz, Piper Skye."

Tam adın?

Yum.

"Geri kalan üzgün pislikler, işinizin başına dönün," dedi yürürken.

Dış
arı.

Vedalaştım ve yeni, gürültülü hoparlörleriyle minibüsümle oradan ayrıldım. Rock on!

İkinci Bölüm

Zor Parti

Rye'a vardığımda geç kalmadığım için rahatlamıştım. Genelde hazırlanırken oldukça becerikliydim ama nedense bu çok uzun sürmüştü. Kimseyi etkilemek için değil elbette.

Hayır, hiç de değil.

Günün erken saatlerinde dükkândan ayrıldıktan sonra diğer planlarımı iptal etmeye karar vermiştim. Kesinlikle doğru bir karardı.

Saçlarım sırtımın ortasına kadar uzandığı için fön çekmenin ve şekil vermenin çok uzun sürmesine alışmıştım. Alışkın olmadığım şey ise, sinirlerim ellerimi titrettiği için makyajımı defalarca yapmak, silmek ve sonra yeniden yapmaktı. Her zamanki düz göz kalemim, karanlıkta çukurlarla kaplı bir yolda araba kullanırken sol elimle sürmeye çalışmışım gibi görünüyordu. Yine de tam olarak tutturamadım, bu yüzden karıştırmak için göz farımı daha ağır sürdüm. Neyse ki rocker glam gece için işe yaradı ve menekşe gözlerimi ortaya çıkardı.

Şimdi umalım da gecenin sonunda rakun gibi görünmeyeyim.

Kıyafetime karar vermek için sahip olduğumdan daha fazla zaman ayırmıştım. Siyah dar kot pantolon ve sıcak pembe dantel süslemeli süper yumuşak siyah askılı üstte karar kılmadan önce birkaç kez fikrimi değiştirdim. Eşleşen bir omuz askısı ve üç inçlik siyah topuklu ayakkabılarımı kaptığım gibi yalınayak kapıdan çıktım.

Çok geride kalmama rağmen yine de barda güzel bir park yeri bulabildim. Nerede olduğumu bildirmek için Jake'e mesaj attım. Bir saniye sonra telefonum çaldı.

Birazdan orada oluruz bebeğim. Oraya varana kadar dışarı çıkma.

Mesajlaşırken bile, Jake otoriterdi. Ve mesajlaşırken bile, bu beni normal olduğunu düşündüğümde daha fazla tahrik ediyordu.

Deodorantımın işini yaptığından emin olmak için hızlıca iki kez kontrol ettikten sonra, seksi hislerim karıncalanmaya başladı. Jake'in bana doğru geldiğini görmek için başımı kaldırdım.

Bir şekilde hala sıkılmış görünürken uzun, amaçlı adımlar... Yürüyüşü bile korkutucu ve inkar edilemez derecede seksi.

Makyaj krizlerim sırasında kendimi Jake'in aslında o kadar da yakışıklı olmadığına ikna etmeye çalışmışım. Hafızam, hayal gücüm ve libidom onu gördüğüm en ateşli erkek olarak inşa etmişti.

Ancak arabama doğru yürüyüşünü izlerken yanıldığımı anladım. Çünkü kot pantolon ve kolları bronzlaşmış ve dövme kollarını yukarı iten koyu renkli bir Henley ile bir şekilde daha da muhteşemdi.

Gözlerimi Jake'ten ayırdım ve Z hariç Hyde'daki diğer çocukların da onunla birlikte olduğunu gördüm. Bunlar arasında tanımadığım ama tanışmaktan mutluluk duyacağım biri de vardı. Beynim ve anatomimin diğer kısımları Jake'e odaklanmıştı ama bu tamamen kör olduğum anlamına gelmiyordu.

Altısını görünce, sisi dağıtmak için gerçek bir kafa sallamak için bir saniyem olduğuna sevindim. Ne yazık ki işe yaramadı.

İç çekiyorum. Asla olmaz.

Arabamın içinde oturup onları gözetlemenin kabalık olacağı kadar yaklaştıklarında dışarı çıktım. Kase beni belimden yakaladığında ancak ayağa kalkabildim. Beni kaldırdı, böylece yüz yüze geldik ve ayaklarım yerden yaklaşık yedi inç yüksekteydi.

"Piper, yemin ederim, seni mi yoksa o arabayı mı öpeceğimi bilemiyorum. Kimin?" Beni dikkatlice yere bıraktı.

Omuz silktilim. "Bilmiyorum, düz kontak yaptım." Adamların kuşkulu bakışları karşısında gülmeye başladım. "O benim! Bo çok güzel, değil mi?" Bebeğim muhteşem, deniz mavisini 1969 model bir Dodge Charger'dı ve benim gurur ve neşe kaynağımdı.

"Bebeğim."

Hemen dikkatimi Jake'e çevirdim.

Sanki o kelimeyi söyler söylemez beynim tatile çıkıyor. Tam bir Babe Zombi'yim, akılsızca ateşli adamı takip ediyorum. Güle güle braaains.

Jake kıkırdadı. "Arabana isim mi verdin?"

"Evet, herkes öyle değil mi?"

"Bo?" diye sordu. "Duke gibi mi?"

"Evet. Yani, bir Daisy'ye benzemiyor. Ve Bo'yu her zaman Luke'tan daha çok sevmişimdir." Bo'yu aldığımında bir Dukes of Hazzard ismine ihtiyacı olduğunu biliyordum ama kesinlikle bir General Lee değildi.

"Doğru, tabii ki. Ne düşünüyordum ki?" Sesi alaycı ama eğlendiriciydi. "Her neyse, bu Rhys." Mystery Hot Dude'u işaret etti. "Rye'in sahibi."

Elimi uzattım. "Hey, gelmeme izin verdiğin için teşekkürler."

Rhys uzattığım elimi tuttu ve ağzına götürdü, parmak eklemlerimi hafifçe öptükten sonra indirdi ama bırakmadı. Normalde böyle bir hareket gözlerimi devirmeme ve gülmemeye çalışmama neden olurdu. Bunun yerine, yanaklarımdaki sıcaklığı hissedebiliyordum.

"Benim için zevkti. Kase bana kek gibi kokan, daha tatlı davranan ve daha da tatlı görünen ateşli hatundan bahsettiğinde, nasıl hayır diyebilirdim ki?"

Allığımın derinleştiğini hissedebiliyordum. Gergin bir şekilde, "Senin için bir şeyim var," diye geveledim. Rhys ben arkamı dönerken elimi bıraktı ve açık olan arabamın kapısına doğru eğilerek yolcu tarafına uzandı.

"Şaka yapıyor olmalısın," diye homurdandığımı duydum, ardından birçok kişiden kahkahalar yükseldi.

Kabı aldım ve neyi kaçırdığımdan emin olamadan ayağa kalktım. Kurabiyeleri Rhys'e uzatırken utangaç hissetmemeye çalıştım. "Çikolata parçacıklı, teşekkür olarak."

"Sevgilim, bu gece bana birkaç tatlı şeyden daha fazlasını verdin. O yüzden teşekkür ederim," dedi kıkırdayarak, yanaklarında derin gamzeler belirdi.

Gamzeleri inanılmaz derecede seksi olsa da, sahip olduğu tek şey bu değildi. Bir metreyi aşkın boyu ve kaslı yapısıyla, sakalına varıncaya kadar tam da bir rock barının sahibi olabilecek türden bir adama benziyordu. Gözleri koyu maviydi ve yanlarındaki küçük kırışıklıklar çok gülümsediğini gösteriyordu.

Zengin kahverengi saçları, günü yatakta geçirmiş gibi aşırı uzamış ve dağınıktı. Biriyle. Ve o kişinin elleri saçlarındaydı, hem de çok.

Çizmelerine bakarak bir domuzu olduğunu tahmin ediyordum, bu da onun çekiciliğini daha da artırıyor.

"Bebeğim," dedi Jake, sesi sabırsızdı. "Göçük nerede?"

"İşte burada." Yolcu kapısındaki hasarı gösterdim. Karanlıkta bile derin ve barizdi.

"Bu araba için utanç verici olduğu kesin, ama kolay bir tamir gibi görünüyor. Yakında getiririz, tamam mı?"

"Teşekkürler, Jake."

"Sallanmaya hazır mısın, Piper?" Kase boynuzları fırlatarak sordu. "Tabii ki."

Çavdar bok gibiydi.

Batakhane gibi görünen güzel bir yerdi. Köklerine dönmek isteyen pek çok popüler gruba hitap eden çiğ bir sertliği vardı. Küçük mekân daha samimi ve rahat gösterilere ev sahipliği yapıyordu, ancak bu havada akan adrenalini azaltmıyordu. Mekan çoktan canlanmış ve uğuldamaya başlamıştı, beklenti yüksekti.

Okul ve pastalar arasında çok çalıştığımı biliyordum. Tam olarak fark etmediğim şey, nadiren boş kaldığım zamanların bile okul ve pasta *düşünceleriyle* tüketildiği. Dışarıda bir gece kesinlikle ihtiyacım olan şeydi.

Biz içeri girer girmez Jake kaçtı, geri kalanımız da bara gitti. Aval aval baktığımı fark eden Rhys, içkimi aldıktan sonra bana mekânı gezdirmeyi teklif etti.

Duvarlar orada konser vermiş tüm grupların çerçeveli resimleriyle kaplıydı. Rhys asılı bir resmi, duvarı ya da çeşitli tabelaları imzaladıkları yerleri işaret etti. Kısacası üzerine yazı yazabilecekleri her şeyi.

"Burası *harika* bir yer!" Çerçeveli resimlerden bazılarına daha yakından baktım.

Acaba bunlardan bazılarını gizlice çıkarabilir miyim? Sırtım mükemmel bir şekilde dikkörtgen olsaydı ve tıkırdatsaydım ne kadar belirgin görünürdü?

"Teşekkürler, sevgilim."

"Burada bu kadar çok grup olduğuna inanamıyorum." Daha eski bir grubun resmini gösterdim. "Onları on bir yaşındayken görmüştüm. İzlediğim ilk konserdi."

"On bir yaşında ve ortalığı kasıp kavuruyor?"

"Ne diyebilirim ki? Bazı kızlar balerin ve prenses olmayı hayal ederken tütüleri ve saçlarıyla giyinip kuşanırlar. Prenses mikrofonumdan sarkan eşarplarım vardı ve üç ay boyunca kafama Axl Rose bandanalarımı taktım. Bir de yüzümü Ace Frehley gibi boyamak için keçeli kalemlerimi kullandığım zaman vardı."

Rhys'in derin kahkahası havayı doldurdu. "Hadi canım. Gerçekten mi?"

"Evet. Birinci sınıftayken resim gününden önceki gece. Annem hiç memnun olmamıştı. Ancak babam resmi poster boyutunda büyüttü."

"Bunu görmem gerekecek."

"Ne yapabileceğime bakacağım," diye söz verdim konuyu değiştirmeden önce. "Peki, Rye'ı açtın mı?"

"Evet, yaklaşık on beş yıl önce."

"Vay be, gençmişsin."

Tam yaşını bilmiyordum ama Rhys'in otuzlu yaşlarının ortalarından sonlarına doğru olduğunu tahmin ediyordum. Kesinlikle yaşlandıkça daha da iyi görüldüğünü bildiğiniz şanslı insanlardan biriydi.

"Vahşi, aptal ve umursamaz olmayı unutma. Burayı işletmek için elimdeki son kuruşa kadar harcadım. Boktan bir bira içmek için çılgın paralar ödemekten bıkmıştım çünkü mekan özenti bir hipti. Sadece boktan bir yerde oturup boktan bir bira içmek istiyordum."

"Özür dilerim." Etrafıma bakındım. "Belli ki boktan bir yer değil."

Duvara yaslandı ve bana gülümsedi. "Evet, onu da mahvettin, ha?"

Omuz silktim. "Birazcık."

"Kase kendi işinizi yürüttüğünüzü söyledi."

"Evet, hâlâ başlangıç aşamasında."

"Beğendin mi?"

Başımı salladım ama bunu sırtarak yaptım. "Kartopu gibi büyüyen bir hobiydi. Çok fazla iş var ama sevdiğim şeyi yapmak için buna değer."

"Evet, seni anlıyorum. Bu dünyadaki en iyi şey. Bazı günler, yemin ederim, beni hangi yeni cehennemin beklediğini bilmek bile istemiyorum. Her zaman bir saçmalık, yapılması gereken bir evrak işi oluyor. Ama sevdiğin işi yapmak? İstediklin her şeyi yapabilme kontrolüne sahip olmak? Bunu takas edemem."

Bir iş kurmakla ilgili tüm korku hikayelerini duymuştum, bu yüzden olumlu bir şeyler duymak güzeldi. "Bu işte en sevdiğin şey ne?"

"Gerçekten iç karartıcı pastalar yapmadığınız sürece, insanlarla iyi günlerde tanışırsınız. Onlarla yüksek, düşük ve ikisinin arasındaki her şeyde tanışıyorum. İşten çıkarıldıklarında, boşanma kağıtlarını aldıklarında, doktordan kötü haber aldıklarında içmeye gelenlerle. Kutlama yapmak, parti vermek için gelenler, çünkü hayat harika. Sevdiğim şey bu, farklı insanlarla tanışmak."

Başımı bara doğru salladım. "Hyde'ları böyle mi tanıyorsun?"

"Sayılır. Jake ve ben yaklaşık on yıl öncesine gidiyoruz. Diğerleri de sonunda onunla birlikte geldi. Onlar yakın bir grup."

"Evet, fark ettim."

Yanıt gelmeyince başımı kaldırıp Rhys'e baktım ve onun beni değerlendiren gözlerle izlediğini gördüm. Saklayacak bir şeyim yoktu ama yine de içimdeki kıpırdanma isteğiyle savaştım. İnsanların fikirlerinin önemli olmasına izin vermemek için çok çalıştım ama kimse sevilmemek istemezdi.

Bana gülümserken gamzeleri yeniden ortaya çıktığında zafer dansını zar zor tuttum.

Rhys, "Senin hakkında bilgi almak için daha önce Jake'i aramıştım," diye itiraf etti.

Başımı eğdim. "Öyle mi?" Kayıtsız görünmeye çalıştım. Aslında istediğim şey konuşmanın kelimesi kelimesine bir dökümüydü.

"Kase... Şey, onun bir tipi var ve bu, günahkâr görünümlü de olsa tatlı fırıncılar değil," dedi hınzır bir gülümsemeyle. "Kase'nin başka bir psikopatla takılmadığından emin olmak istedim. Çok fazla kullanıcı ve takılan var."

Arkanızı kollayacak sadık insanlara ihtiyaç duyarsınız. Jake hiç tereddüt etmeden senin iyi bir piliç olduğunu söylediğinde, bu onay lotosunu tutturmak gibi bir şeydi."

Bu bende nihai zafer dansı yapma isteği uyandırsa da biraz şaşırdım.

Karışık sinyaller çok mu?

"Jake kimseden hoşlanmaz, özellikle de kadınlardan. Yani, onlardan hoşlanıyor ama bir şey elde etmediği sürece onlarla birlikte olmak istemiyor, anlıyor musun?" Cevap vermek bir yana, ne demek istediğini düşünmeme bile fırsat vermeden devam etti. "Her neyse, onlar konuşurken merak ettim. Jake mesajını aldı ve bir göçüğe bakmaya gideceğini söyledi. Bütün erkekler onunla gitmek için ayağa fırlayınca, ben de gelip kendim bakayım dedim. İyi ki de gelmişim hayatım."

Omzumla onu dürttüm. "Çok tatlısın, değil mi?"

"Aslında, hayır. Hiç de değil. Ben tam tersiyim. Burayı işletmek tam zamanlı bir işten daha fazlası, bu da meşgul olduğum anlamına geliyor. Anında karar vermeli ve içgüdülerime güvenmeliyim. Yapmadığım şey, özellikle bir şey istediğimde, kastetmediğim şeyleri söyleyerek etrafta dolaşmak. Zaten sordum ve bir erkeğin olmadığını biliyorum, en azından kimsenin bilmediği bir erkeğin."

Beynim arayış kapatmaya çalışırken Rhys'in onayımı beklediğini geç de olsa fark ettim. "Hayır, hayır adamım."

"Birlikte biraz zaman geçirmek, seni daha iyi tanımak ve gerçekten ne kadar tatlı olduğunu görmek istiyorum. Ve sevgilim? Bu gece gördüğüm kadarıyla, bahse girerim senin tatlılığının yanında bir sürü yaramazlık da var. Şimdi hangisinin daha çok ortaya çıktığını merak ediyorum. Bunu bir düşün."

Rhys'e baktım, nasıl cevap vereceğimi bilemiyordum. Bir yanımda aklını kaçırıp kaçırmadığını sormak istiyordu. Kim böyle konuşur ki?

Yani, anladım, normal en iyi değerlendiren kişi ben değildim. Hayatımın büyük bir kısmı benim Bastırılmış Ülke olarak adlandırdığım, duyguların konuşulmadığı ve yüzlerin botokslu olduğu, kimsenin nasıl hissettiğini anlayamayacağınız cehennem gibi sıkıcı bir yerde geçti.

Ancak ben bile bunun körlüğü yepyeni bir seviyeye taşıdığını biliyordum.

İşte bu yüzden bir yanımda Rhys'in teklifini kabul etmek istiyordu. Açık konuşmaya alışık olmayabilirdim, ama bu demek değildi ki

takdir ediyorum. Oyun oynamaktansa yüz kızartıcı dürüstlüğü her zaman tercih ederim. Kendine olan güveninin seksi havasını artırdığından bahsetmiyorum bile.

Ne söyleyeceğimden korktuğum için ağzımı kapalı tuttum ve başımı sallayarak ona baktım.

Rhys'in aksine, anlık kararlar veren biri değildim. Şimdiye kadar onu bir insan olarak sevdim ve kendimi onunla zaman geçirirken görebiliyordum. Ancak Jake'te beni kendine çeken bir şeyler vardı. Tam olarak anlamamıştım ama bunun bir önemi yoktu. Arkadaşını bu şekilde arzularken onunla bir ilişkiye başlamanın yanlış olacağını biliyordum.

Neyse ki Jake iyi bir zamanlama yaparak yanımıza geldi ve beni aptalca bir şey söylemekten kurtardı. "Bisikletin birkaç kablosu gevşemiş. Z'ye getirin."

Rhys çenesini kaldırdı. "Teşekkürler, kardeşim." Tekrar bana baktı. "Pekâlâ hayatım, halletmem gereken işler var. Söylediklerimi iyi düşün. Tamam mı?" Dudaklarını yanağıma değdirmek için eğilmeden önce parmaklarını yanağımda gezdirdi. "Siktir, şaka yapmıyormuş. Kek gibi kokuyor," dedi sessizce, dönüp kalabalığın içinde kaybolmadan önce.

"Ne hakkında düşünmen gerekiyor?" Jake sordu.

Her şeyi bilen yeşil gözlerinden kaçmak için etrafıma bakındım. "Oh, gerçekten hiçbir şey."

"Evet, çünkü az önce 'pek bir şey yok' türünden bir tartışma yaşamış birine benziyorsunuz."

"O, şey, birlikte biraz zaman geçirmek istiyor," diye mırıldandım, sadece kendisinin duyduğu bir ritimle dans eden sarhoş hatunla çok ilgileniyormuş gibi davranarak.

"Birlikte zaman geçirmek istiyor," diye tekrarladı

Jake. "Evet."

"Öyle mi dedi?"

"Evet." Buna inanmakta bu kadar zorlandığı için aşağılanıp aşağılanmamam gerektiğinden emin değildim.

"Bu sözleri o mu söyledi?" Jake sordu. Kontrollü. Sessiz. Ve nedense çok korkutucuydu.

"Evet. Neden?"

"Sebebi yok."

Ben bir cevap için zorlayamadan bir kol omzuma dolandı. Çok güzel bir elbise gömleği giymiş olan bir kol.

GQ giydiğini biliyordum.

"Selam." Z'ye gülümsedim.

Kabarık saçları tamamen kabarmış, siyah pantolonu ve gri gömleği güzelce ütülenmişti. Batakhanedeki bir rock konserine hiç uymuyordu ama bu ona çok yakışıyordu.

"Bebek Yüz. Her şey yolunda mı?"

"Harika."

Başını gazozuma doğru eğdi. "Daha sert bir şey ister misin?"

Drunky McDrunkerson'ın sıra dışı hareketlerine baktım ve başımı salladım. "Hayır, ben iyiyim."

"Kahretsin, burası taşak gibi sıcak," dedi Xavier, Z bara doğru ilerlerken.

Kısa kollu şalım ince olmasına rağmen rahatsız olmaya başlamıştım. Deodorantımın işini yaptığını biliyordum ama sınırlarını zorlamak istemiyordum.

Bakışlarım bardan aşağı kaydı ve Rhys'in bakışlarını yakaladım. "Hemen döneceğim." "Kararını şimdiden verdin mi, sevgilim? Yoksa sadece bir içkiye mi ihtiyacınız var?" Rhys dalga geçti.

"Yeniden doldur ve küçük bir iyilik yap." "Adını söyle."

"Kazağımı arkada güvenli bir yere koyabilir misin? Xavier'in de dediği gibi, burası taşak gibi sıcak."

"Elbette, sevgilim."

Birinin arkamdan yaklaştığını hissettim. Bakmadan onun Jake olduğunu anladım.

Şalım çıkarırken parmakları kollarımı sıyırdı.

Ne kadar denesem de ürpermemi engelleyemedim. Bunu fark etmemesi imkânsızdı ama ona dönüp baktığımda yüzünde hiçbir şey yoktu. Ona verdiğim tepkiyi hissetmesi mi daha utanç vericiydi, yoksa buna kayıtsız kalması mı bilemiyordum.

Ne bekliyorsun ki? Omuzlarına dokunmasından zevk alan sapık sensin. Kendine gel!

"Teşekkürler," dedim Rhys'e, yeniden doldurduğum içeceği kaparken.

Bileğimdeki dövmeye baktı. "Güzel dövme, sevgilim. Başka var mı?"

"Yok. Lanet olsun. Yine mi?" diye mırıldandı Jake.

Onu görmezden geldim ve Rhys ile konuştum. "Evet. Ama kıyafetlerin hepsi görünmüyor."

Rhys'in gülümsemesi daha da hınzırlaştı. "Şimdi bu onları daha çok görmek istememe neden oluyor."

Jake'e sürtünmemeye dikkat ederek arkamı döndüm ve omuzlarımdaki kırlangıçları görebilmesi için saçlarımı yana doğru çektim. Arkama döndüğümde atletimi biraz kaldırdım, böylece kalça kemiklerimdeki kayan yıldızların bir kısmını görebilecekti. Düşük bel pantolonum hepsini görecektik kadar alçak değildi ama herhangi bir pantolonun alçak olduğundan da şüpheliydim. Neyse ki dövme sanatçım Ray, Rayna'nın kısaltması, aynı zamanda en iyi arkadaşımdı.

"Genel ahlak ve eyalet yasalarının paylaşmamı engellediği birkaç tane daha var."

Rhys dirseklerini barın üzerine koydu ve öne doğru eğildi. "Sevgilim, ne dediğimi hatırlıyor musun?"

Başımı salladım.

"Evet, bunu şimdi on kat daha fazla kastediyorum. Bunu aklında tut." Kocaman gülümsedi, gamzeleri daha da belirginleşti.

O gamzelerden mısır gevreği yiyebilirim.

Güçlü bir kolun belime dolandığını ve parmakların kalçama girdiğini hissettim. "Geri dönme zamanı, böylece görebiliriz."

"Evet, evet, evet," diye iç geçirdim, gerçi onun kolunun etrafımda olmasına bayılıyordum.

Ben.

Jake hafifçe başını sallayarak, "Rhys," dedi.

"Jake," diye karşılık verdi Rhys kıkırdayarak.

"Rhys," diye alaycı bir şekilde ısırdım. Eğer Jake herkese pislik gibi davranacaksa, ben de bununla eğlenecektim.

"Gösterinin tadını çıkar, sevgilim."

İnsanlar yolundan çekilirken Jake bizi kalabalığın içinde zahmetsizce dolaştırdı. Bizi odanın arkasından sahnenin yanına, erkeklerin olduğu yere götürmesi bir dakikadan az sürdü.

Belli ki onu bu kadar heybetli ve korkutucu bulan tek kişi ben değilim. Sikeyim.

Hızlı bir ses kontrolü yaptıklarında ışıklar sönmeye başladı. Ne zaman Harington ortaya çıktığında küçük salon tıklım tıklım dolu bir arena gibi canlandı. Müziğin içine atladılar ve bunu sert bir şekilde yaptılar. Herkes seslerin içinde kayboldu. Enerjinin. Bütün o hava.

İnanılmazdı.

Jake hariç tüm erkeklerle dans ettim. Bu, şaşırtıcı bir şekilde Z. Kaskatı kesilmişti ve biraz rahatsız görünüyordu ama denedi.

Mola verdiğimde, Jake arkamdan geldi. "Bebeğim, bira ya da başka bir şey ister misin?"

"Hayır, teşekkürler. Ben bir su alacağım." "İçmiyor musun?"

"Burada olmaz."

"Neden, sen kötü bir sarhoş musun? Çıldıırıp kavga mı çıkarıyorsun?" Jake alay etti, sırtışı yüzünü belalı bir ateşten *inanılmaz derecede* belalı bir ateşe dönüştürdü.

"Beni yakaladın." Yumruklarımı kaldırdım. "Çılgın bir sağ kroşem var." "Bence zararını bu şekilde vermiyorsun. Peki, neden?" "Daha yirmi yaşındayım. Bırak içmeyi, burada bile olmamalıydım."

"Tanrım. Ciddi misin?"

Başımı salladım.

Jake bara doğru baktı, sonra tekrar bana döndü. "Rhys gerçek yaşımlı biliyor mu?"

"Bu gece gelip gelemeyeceğimi sorduğunda Kase ona söyledi. Neden?"

Jake tabii ki sorumu duymazdan geldi. "Ve seninle zaman geçirme şansı istediğini söyledi?"

"Evet. Buna inanmak neden bu kadar

zor?" "Kırkına merdiven dayadığını

biliyorsun, değil mi?" "Tamam... ve?"

Jake başını iki yana salladı, seksi sırtışının tüm izleri kaybolmuş, ilerideki gruba bakıyordu. Başka bir şey söylemedi ve ben de onun sıcak ve soğuk çizgilerinin arasını okumaya çalışarak zamanımı boşa harcamayacaktım.

Daha önce elimi tuttuğunda ya da şakacı davrandığında olduğu gibi, benden hoşlandığını düşündüğüm zamanlar oldu. Ya da en azından birbirimizden hoşlandığımızı. Ancak verdiği tepkilerin çoğu onaylamama ya da kayıtsızlık şeklindeydi.

Bunu çoktan aşmıştım.

Tek kelime etmeden döndüm ve bara yöneldim. Barmenin bana verdiği suyu yudum yudum içtim, insan kalabalığından bir dakikalığına da olsa uzaklaştığım için mutluydum.

Grubun yanına döndüğümde Kase elimden tutup beni yanına çekti. Boş bardağını mikrofon olarak kullanarak şarkıya dudak senkronizasyonu yaptı, saçları çılgınca hareket ediyordu.

"Bira alacağım, bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu, duyulması için kulağıma bağıırıyordu.

Ona baktım ve başımı salladım, beni duymasının mümkün olmadığını biliyordum.

Xavier beni birkaç kadınla tanıştırmak için eliyle işaret etti. Söylediği hiçbir şeyi duyamadım, bu yüzden sadece başımı salladım ve gülümsedim.

Onların yanıtı da benzerdi.

Kızlar dans etmek için erkeklerden uzaklaştı ve beni de yanlarına çektiler.

Birkaç dakika dans edip güldükten sonra bir el kalçamı kavradı. Jake'i görmek için döndüm. Bizi gruptan uzaklaştırırken bana bakmadı bile. Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama kolunu belime dolamadan önce neredeyse hiç mesafe kat edememişim.

Her ne kadar o yokmuş gibi davranmak istesem de, kolları etrafımdayken bunu yapmam imkânsızdı.

"Ne oldu?" Bir şey söylemeyeceği belli olunca sordum.

Saçlarımı ensemden omzuma doğru kaydıran Jake kulağıma doğru eğildi. "Nasıl hareket ediyordun? Bu tür bir ilgi istiyorsan, başka zaman görürsün."

Her yerde şort olayı vardı. İş yerinde mi? Tamam, anladım. Ama bir bardaki rock konserinde?

Evet, anlamadım.

O kadar anlamamıştım ki sadece üzgün değildim.

Kızmıştım.

Vücudumu hızla döndürerek onun elinden kurtulmayı umdum.

Yarı yarıya başardım.

Jake'le yüzleşmek için arkamı dönmeyi başardım ama kolu Jake'in etrafında sıkıca duruyordu.

Ben.

Eğer bu kadar büyük bir pislik olmasaydı, ona sahip olmaktan hoşlanabilirdim.

Vücudunu benimkine bastırdı. Yine de şu anda, iyi hedeflenmiş bir yumruk daha iyi bir fikir gibi görünüyor...

"Sen neden bahsediyorsun?" Bağırdım, çünkü hem müziğin sesi yüksekti hem de sinirlerime hakim olamıyordum.

"Dikkat çekiyordun." "Tam olarak ne tür bir dikkat?"

"Her erkeğin senin hareketlerini izlerken sikinin kalktığı türden. Onlarla böyle hareket ettiğini düşünmek. Çırlıçıplak. Sen ıslak bir rüyasın."

Aldığım en süslü iltifat değildi, ama onun nasıl bir göt olduğunu hatırlayana kadar yelkenlerimdeki rüzgârın bir kısmını çaldı.

"Bu onların suçu, benim değil. İnsanların düşüncelerinin beni rahatsız etmesine neden izin vereyim ki? Ben sadece iyi vakit geçiriyor ve dans ediyordum."

"Dans etmek istiyorsan, et. Sadece burada yap, tamam mı?"

"Hayır, ben iyiyim," diye tersledim, bana ne yapmam gerektiğini söylemesinden bıkmıştım.

İnsanların fikirlerinin eskiden olduğu gibi beni üzmesine izin vermemek için çok çalıştım. Normalde, istediğimi yapmaya devam ederdim. Ancak burası arkadaşının barıydı ve teknik olarak orada olmamam gerekiyordu. Sinirlenerek gecemi mahvetmeye değmezdi.

Henüz, en azından.

Kurtulmak için döndüm ama Jake diğer kolunu göğsüme doladı.

İkiye bölünmüştüm. Bir yanım yumruk atmaya devam etmek istiyordu. İyi bir vuruş yapmak için kendimi doğru konumlandırabileceğimden oldukça emindim.

Diğer yarım ise topuğumla kıcıma bir *tekme* atmanın daha etkili olabileceğini düşünüyordu.

Karar veremeyince sözlü hakareti seçtim. "Tam bir pisliksin."

Kulağıma yakın bir şekilde, "Öyle bir şey yok bebeğim," dedi.

Benimle aynı fikirdeyse hakaretlerin ne faydası var?

Bunun yerine onu görmezden gelmeye devam ettim, ki kolları etrafımdayken bunu yapmak zordu. Müziğe ve insanları izlemeye odaklandım, öfkem yavaş yavaş azalıyordu.

Kendi patronluk taslayan yöntemiyle beni kolluyordu. Güvende olmamı istiyordu. Çok tatlıydı. Pislik gibi davranmıyordu.

Kanka kaçamakları için rezervasyon yaptırmıyordum ama en azından benden nefret ediyor gibi görünmüyordu.

Biraz kıpırdandım ve kolu tekrar etrafımda sıkılaştı. Başımı yana çevirip ona bakarken yanağım göğsüne doğru kaydı.

"Jake?"

"Öyle mi?"

"Bütün gece bana göz kulak olmak zorundaymışsın gibi hissetme. Ben iyiyim, gerçekten.

Git biraz eğlen."

Jake birkaç saniye bana baktıktan sonra hiçbir şey söylemeden sahneye döndü. Kolları etrafımda kaldığında iç çektim.

dramatik bir şekilde gösteriye geri dönmeden önce.

Olamaz. Vay halime. Ateşli bir adamın kollarında harika bir şov izlemek zorundayım. Nasıl hayatta kalacağım?

Müzik sona erdiğinde ışıklar yandı ve beni gerçekliğe geri döndürdü. Jake'ten uzaklaştım, kollarını indirirken parmakları tenimi takip ediyordu. Veda etmek için döndüğümde beklenmedik bir şekilde elimi tuttu ve yürümeye başladı. Kalabalığın arasında manevra yapmaya odaklanmıştım ama Jake'in böyle bir sorunu yok gibiydi. Kendine güvenerek hareket etti ve herkes yolundan çekildi.

Z hariç diğer erkekleri barda birkaç kadınla birlikte gördüm. Biz yaklaşırken adamlar Jake'in benimkini tutan eline bakmamaya çalışıyorlardı.

Onlar da başarısız oluyorlardı.

"Pipe, ne düşünüyorsun?" Onlara ulaştığımızda Kase sordu.

Elimi Jake'inkinden çektim ve boynuzları havaya fırlattım. "Bu kesinlikle benim en iyi beş şovum arasındaydı."

Yanımda derin bir kıkırdama duydum. "Hey, sevgilim." "Rhys! Senin evin en iyisi!"

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi ve omuz silkmemi sağladı.

Alırken ayak parmaklarımın ucuna kalktım ve barın üzerine eğildim. Rhys'in gömleğinin önünü tuttum ve onu daha yakına çektim. Dudaklarımı yanağına bastırmadan bir saniye önce gözlerinde bir şaşkınlık ifadesi gördüm. "Gelmeme izin verdiğin için teşekkür ederim. Hayatımın en güzel gecelerinden biriydi." Gömleğini bırakarak kendimi tekrar aşağıya bıraktım.

Rhys bana baktı, yüzündeki ifade sıcaklıktan saf ateşe dönüştü. "O kurabiyelerden birkaç tane yedim hayatım. Gelecekte senden daha tatlı şeyler tatmak için sabırsızlanıyorum." Barın diğer ucuna doğru yürüdü ve Jake'e onu takip etmesini işaret etti.

Tanrım, Rhys çok seksiydi. Gözleri inanılmaz bir renkteydi ve gülümsemesinin kolay ve sık geldiği konusunda haklıydım. Ya o gamzeler? Bir kadın olarak bu manzarayı takdir ediyordum. Onunla ilgili tek çekici şeyin görünüşü olmadığını bilmek daha da hoşuma gidiyordu.

Sadece bazı duyguları aktarmak, zaman ve enerji bulmak ve bunu yapacak cesarete sahip olmak üzerinde çalışmam gerekiyordu.

Hepsi bu kadar mı? Önemli bir şey değil.

Kase'ye dönerek, o biraz aşağı eğilirken ayak parmaklarımın üzerinde durdum. Şaşırtıcı derecede yumuşak saçlarını okşadım ve onun da yanağına bir öpücük kondurdum. "Beni davet ettiğin ve bütün bu geceyi ayarladığın için teşekkürler Kase. Harikaydı."

Kase bana baktı ve sırtıttı. "Müzik iyi arkadaşlarla, ateşli hatunlarla ve iyi arkadaşlara dönüşeceğini bildiğin ateşli hatunlarla paylaşılır. Gidiyor musun?"

"Evet, gitmem gerek. Yarın bir sürü kek var. Jake'e teşekkür ettiğimi söyle."

"Sadece nasıl teşekkür ettiğini deneyimledim, Piper. Benim sunumum seninki kadar iyi olacak mı bilmiyorum. Sakalım muhtemelen gıdıklıyordur."

Güldüm. "İyi noktaya değindin."

"Arabana kadar sana eşlik edeyim," diyerek kolunu omuzlarıma attı.

"Harika, teşekkürler. Görüşürüz çocuklar!" Kase ve ben çıkışa doğru yönelmeden önce grubun geri kalanına el salladım.

Neredeyse kapıya varmıştık ki derin bir sesin "Ben hallederim" diye gürlediğini duydum.

Omzumun üzerinden baktığımda Jake'in bize yettiğini gördüm. Kase,

"Hayır patron, sorun yok," dedi.

"Kase-"

"İyi, iyi," diye araya girdi Kase, eğilip yanağıma bir öpücük kondurdu. "Görüşürüz, Pipe." Arkasını döndü ve bara doğru yürümeye başladı.

"Hoşça kal," diye seslendim ona.

Elini hafifçe sallayarak kaldırdı, kıkırdayarak ve başını sallayarak uzaklaşırken ensesini ovmak için indirdi.

Yum.

Bekle

.

Az önce ne oldu?

"Gidelim," dedi Jake ve dikkatimi tekrar ona çekti.

"Benimle yürümek zorunda değilsin. Kase ile iyiydim."

"Evet, eminim öyledir," diye mırıldandı hafif bir alaycılıkla.

"Bu da ne demek oluyor?" Kısa bacaklarımın taşıyabildiği kadar hızlı Ben yürüdüm.

Uzun bacaklarla hızlı kaçamaklar çok daha kolay olurdu.

"Rhys ve Kase bir gecede mi? Üslerinizi koruyor musunuz?"

Bo'ya ulaştığımızda kapıyı açtım ama içeri giremedim. Döndüm ve Jake'e baktım. Bir fahişe gibi giyindiğimi ve davrandığımı düşünen muhteşem Jake'e. İncindim ve utandım. Ayrıca gerçekten çok kızmıştım.

Başa çıkılması en kolay duygu öfke olduğu için ben de onunla başa çıktım.

"Benim bir sürtük olduğumu mu ima ediyorsun?" Vücudumun üstünü ve altını işaret ettim. "Yani, öyle giyindiğimi düşünüyorsun. Ve görünüşe göre öyle dans ediyorum. Sanırım senin zihninde bu, bekleme listeme ekleyebileceğim kadar çok erkekle 'temellerimi korumaya' hızlı bir sıçrama."

Tanrım, çok aptalım.

"Bebeğim-" diye başladı Jake.

"Benden hoşlanmıyorsun. Ve bu sorun değil çünkü dürüst olmak gerekirse ben de senden pek hoşlanmıyorum. Dükkândan ve senin pisliklerinden uzak duracağım." Hızla arabama bindim ve kapıyı kapattım. Anahtarlarımı karıştırıp kontağı çevirdikten sonra durdum ve sakinleştirici derin nefesler aldım.

Jake bana kötü davranan ilk kişi değildi. Ayrıca benim rahat tavrımı yanlış yorumlayan ve başka şekillerde de rahat olduğumu varsayan ilk kişi de değildi. Sorunun onun ne düşündüğüyle ilgili olmadığını biliyordum. Sorun *onun* böyle düşünmesiydi.

Bo'yu vitese taktım. Karşıdan gelen trafiği kontrol etmek için döndüğümde Jake'in hâlâ kaldırımında durduğunu gördüm. Başını eğmiş, benden uzağa bakıyordu. Arabama doğru bir adım atarken nefesimi tuttum. Aniden yönünü değiştirdi ve başını sallayarak Rye'a doğru geri döndü.

Arabayı durdurup eve dönerken nefesimi sesli bir iç çekişle boşalttım.

Uyku gelmiyordu. Ne kadar çok koyun sayarsam sayayım ya da vücudum ne kadar yorgun olursa olsun, rahatlayamıyordum. Beynim gece yarısının Jake'le tartışmamı tekrarlamak ve analiz etmek için mükemmel bir zaman olduğuna karar vermişti. Ama bu sefer aklımda her türden hızlı ve zekice cevaplar vardı. Kafamdaki Jake utanmıştı ama aynı zamanda keskin zekâmdan da etkilenmişti.

Ön kapımın yumruklandığını duyduğumda gözlerim henüz kapanmıştı. Sarsılarak ayağa kalktım, acaba hayal mi görmüştüm?

Saat sabahın ikisini geçti. Belki de Kum Adam sonunda beni acılarımdan kurtarmak için gelmiştir.

Küçük çiftlik tarzı evime doğru ilerlerken kapı çalınmaya devam etti. Gözetleme deliğinden baktım, uykusuzluktan sayıkladığımdan emindim. Kapıyı ben açtım. "Sen ne-"

Ben sorumu tamamlayamadan Jake'in ağzı benimkine yaklaştı ve elleri yüzümü kavradı.

Sözümü kesmek gibi bir huyu vardı. Bu beni rahatsız ederdi. Şimdi mi? Evet, pek değil.

Rye'daki ilişkimizi bitirdikten sonra Jake'i bir daha görmeyi planlamamıştım. Gecenin bir yarısı aniden kapı aralığında öpüşmeyi de kesinlikle planlamıyordum.

Ben de sorgulamıyordum. En azından henüz.

Bunun yerine kollarımı boynuna doladım, soğukluğu kaçınılmaz olarak geri gelip beni kızdırmadan önce sıcaklığının tadını çıkarmaya izin verdim.

Jake'in dili hareket etti, alaycı ama ısrarcıydı.

Onun için daha geniş bir kapı açtım, bira, viski ve başka bir şeyin tadına baktım.

Zengin ve erkeksi bir şey.

Jake gibi bir şey.

İnledi, elleri başımın arkasına ve saçlarıma doğru hareket etti. Yavaşça başımı geriye çekip beni daha sert öptü. Beni istediği yere götürmek için saçlarımdaki ellerini kullanarak öpücüğü ve beni kontrol etti. Jake beni kolayca kaldırmadan önce bir elini aşağıya indirip kıcımlı avuçladı.

İçgüdüsel olarak bacaklarımı beline doladım ve bana karşı sertleştiğini hissettim.

Durmadan önce beni koridora taşıdı.

Odamın nerede olduğunu bilmediğini fark ettiğimde, öpüşmeyi kesmek istemediğim için başımı sağa doğru eğdim.

Odama girdi ve bacaklarımı belinden çözdüm, beni aşağı indirmek için kışımdeki tutuşunu bırakmasını bekledim. Arkasını dönüp ben üstteyken sırt üstü yatağa düştüğünde tutuşu daha da sıkılaştı.

Devam edersek ne olacağını biliyordum. Olmasını istediğim şeyi. Olmasını hayal ederek utanç verici bir zaman harcadığım şey. Onu öpmeyi bırakmalıydım ama işimin bitmesine hazır olmadığım için dizlerimi hareket ettirerek ona sarıldım.

Bir iki dakikadan bir şey olmaz diye düşündüm.

Belki on dakika daha. En fazla otuz.

Jake bir elini saçlarımda tutarken, diğer elini sırtımdan aşağıya, kışıma doğru kaydırды ve sonra tekrar yukarı kaldırdı. Başımı yana çevirerek ağzını boynumun kıvrımına getirdi. Öpüşürken yüzündeki kıllar boğazımın hassas derisine sürtündü, sert ve tahrik ediciydi.

Tekrar inledim, sertliğine sürtündüm, hissettiğim gerginliği hafifletecek bir şey, herhangi bir şey aradım. Kalbim göğsümde daha da sert çarpmaya başladı.

Öpüşürken kalp krizi geçirmek mümkün mü? Öpüşerek ölmek?

"Tanrım, Piper, tadın çok güzel. Kahretsin," diye inledi Jake, kalçalarımı kavradı ve bizi ters çevirerek üstte olmasını sağladı. Ağzını tekrar benimkine yaklaştırdı, bir ön kolu onu desteklerken diğer eli kıvrımlarımın kenarında geziniyordu.

Boş ver, ölmüyorum ama elini bana daha fazla dokunmak için hareket ettirmezse onu öldürebilirim.

Aklımdan geçenleri okumuş gibi, eli göğüs kafesimde yukarı doğru hareket ederek göğsüme yaklaştı. Elinin sıcaklığını hissedebiliyordum, meme uçlarım zaten üstüme doğru gerilmişti.

Bana dokunması için sessiz yalvarışlarım, aniden durduğunda sessiz küfürlere dönüştü. Vücudunun üst kısmını benimkinden kaldırdığında tam bir öfke nöbetinin eşiğindeydim.

"Kahretsin, bunun olmasını istememiştim. Buraya daha önce olanları açıklamak için geldim. Bunu yapmamalıydım. Seni kesinlikle öpmemeliydim."

Sıcaktan sonra bir de soğuk var.

Daha önce hiç böyle öpülmemiştim ve o da bunu yapmaması gerektiğini düşünüyor.

Sadece bu gecenin bitmesini istiyorum.

"Sorun yok, endişelenme. Beni öpmesi ya da daha önceki şeyler hakkında." Altından kalkmak için kıpırdandım ama eli saçlarımda sıkılaştı.

"Kahretsin. Bu işlerle aram pek iyi değildir, içki içiyordum ve daha önce de... Pisliğin tekiydim. Bara geri döndüm, gitmene izin vermeye kararlıyım ve öyle de oldu." Başını salladı. "Ama o kadar hatalıydın ki, ne kadar hatalı olduğunu düşünmeden edemedim. Ve bunun geçmesine izin veremezdim. Bu yüzden Eli ile bir gezintiye çıktım."

"Yanlış mı?" Alınacak enerjiyi kendimde bulup bulamayacağıma karar vermeye çalışarak sordum.

Jake yana doğru yuvarlandı ve yanıma uzandı. Beni kendine doğru çekmeden önce ayakkabılarını tekmeledi, böylece başımı omzuna yaslayarak yan yattım.

Elimi aramızda sıkışıp kaldığı yerden çıkardım, nereye koyacağımı bilemiyordum. Karnına doğru başladım, sonra yukarı çıktım ve göğsünün üzerinde gezinmesine izin verdim. Her yer çok samimi görüldüğünde, geri çekmeye başladım.

Jake elimi tuttu ve karnının üst kısmına yerleştirdi. "Kahretsin, çok tatlısın," diye fısıldadı, sesi yumuşak ve tatlıydı. "Sende ya da görünüşünde hiçbir sorun yok. Mükemmel görünüyorsun. Bu yüzden Hyde'daki bekleme odasında olmanı istemedim. Ya da bu gece dans etmeni. Bir erkeğe ne yaptığını bildiğini sanmıyorum. Yine de bir pisliktim ve özür dilerim."

"Sorun yok." Korunmaya ve kollanmaya alışmışım. Bu yeni bir şey değildi. Bir hata yapıp kimseyi utandırmayayım diye ne yapmam gerektiğinin söylenmesinin aksine, en azından nedeni tatlıydı.

"Yorgun musun?"

"Hayır, ben iyiyim. Seni eve bırakmamı ister misin?" Çoğunda esneyerek sordum.

"Tekrar deneyelim. Yoruldun mu?"

Başımı salladım, yanağım ona sürtünüyordu. "Yorgunum."

Jake battaniyeyi üzerimize çekti, beni hâlâ kendisine doğru tutuyordu. "İyi geceler."

İstesem bile, **b u r a d a** kalmasını sorgulayacak enerjim yoktu. Sarıldım ve birkaç dakika içinde uyudum.

"Günaydın, bebeğim."

Yatakta yalnız olmadığımı fark ettiğimde sarsılarak uyandım. "Günaydın," diye mırıldandım, nefes nefese kalmamaya çalışırken zihnim hızla çalışıyordu.

Jake yatağımdayken uykuya dalmak da dahil olmak üzere dün geceye dair anılar geri geldi. Gerçekten uyuyabildiğime inanamıyordum. Aynı zamanda, ne zaman bu kadar iyi uyuduğumu da hatırlayamıyordum.

Sıcak ve rahattım, Jake'in vücudu sırtıma yaslanmış ve kolu göğsümün altına sarılmış halde yanıma kıvrılmıştı. Kulağımın arkasında hafif bir öpücük hissettim.

"Alarım şimdi çaldı. Kalkman mı gerekiyor?" "Evet, kek yapacağım."

"Benim de gitmem gerek."

"Pekâlâ," dedim usulca.

Ben uzaklaşırken Jake kolunu yavaşça gevşetti. Beni bırakırken parmak uçları tenimde gezindi.

Vücudumda oluşan tüyleri göremediği için mutlu bir şekilde yataktan yuvarlandım.

Banyodaki musluğun sesini duyduğumda kahve makinesini çalıştırmaya gittim. Kupamı hazırladım ve dikkatimi dağıtmak umuduyla günümü planlamak için takvimimi çıkardım.

"Bu hiç de büyütülecek bir şey değil," diye mırıldandım kendi kendime. "İnsanlar her zaman yataklarında muhteşem erkeklerle uyanırlar. Ben değil elbette, ama insanlar. Normal, işkolik olmayan insanlar. İnsan gibi davranabilirim, değil mi?"

Sadece söylüyorum, normal insanların oturup kendi kendilerine konuştuklarını sanmıyorum...

"Şşş, sessiz ol. Bu benim suçum değil. Benden nefret ediyor, sonra hoşlanıyor, sonra kaba, sonra tatlı oluyor. Karışık sinyaller var ve sonra o kadar karışık sinyaller var ki dünyanın öbür ucundan istasyonlar alıyorum. Nasıl netlik kazanabilirim ki?"

"Bir şeyi mi bölüyorum?" Jake kapı aralığından sordu, sesi eğleniyordu.

"Vay anasını!" diye bağırdım, zıplayarak. "Yapma şunu! Bana kalp krizi geçirteceksin."

"Konuşmanıza kulak misafiri olmak istemedim..." Jake dudakları seğirerek konuşmasını sürdürdü.

"Özür dilerim, sadece bozuk radyom hakkında kendi kendime konuşuyordum! Evet, lanet şey sürekli bozuluyor. Bundan nefret ediyorum," diye geveledim, ne söylediğimi duymamış olmasını umuyordum. Kendi kendime konuşurken yakalanmak yeterince kötüydü.

Neyse ki bana inanmış görünüyordu. "Z'ye getirin, bu konuda tam bir sihirbazdır."

"Muhtemelen yeni bir tane alırım. Bu *çok* eski," diye yalan söyledim. Yepyeni radyomu nasıl bozacağıma dair hiçbir fikrim yoktu ama o zorlarsa bir yolunu bulurdum. Kendi kendime gerçekte ne konuştuğumu açıklamaktansa elektrik çarpması riskini almayı tercih ederdim.

Etrafına bakınırken neyse ki konuyu değiştirdi. "Güzel ev."

"Teşekkürler."

Şirin, evim için mükemmel bir tanımdı. Küçük alanı parlak, neşeli renkler ve resimlerle doldurmuştum. Oturma odasında, içeri bolca güneş ışığı alan büyük bir pencerenin önünde pelüş bir kanepede vardı. Sıcak ve samimi bir yerde, kendimi rahat hissedeceğim bir yerde yaşamak istiyordum.

Birikimlerimin büyük bir kısmını kullanmıştım ama yine de babamın evi alabilmem için kefil olması gerekiyordu. Büyük bir ev değildi ya da en iyi mahallede değildi. Ama

benimdi ve buna

bayıldım. "Buraya

gel, bebeğim."

Otomatik pilotta koşarak ve Babe Zombie olayı yüzünden ona gittim.

Gözleri yüzümü aradı. "İyi miyiz?"

"Kesinlikle." Özür dilemişti ve ben de kin tutacak biri değildim. "Seni bırakmamı ister misin?"

"Hayır, Eli'a mesaj attım. O zaten dışarıda beni bekliyor. Görüşürüz, tamam mı?"

Başımı salladım, kapıya doğru yürüdüm ve kapıyı açtım.

Bunun bir şaka olup olmadığından emin değildim ve sormayacaktım.

Zihnim bir gün için yeterince karışık, çok teşekkür ederim.

Jake kapı aralığında bana doğru döndü ve konuşmak için ağzını açtı. Hiçbir şey söylemeden tekrar kapattı. Onun yerine elini uzatarak yanağıma kısa bir süre dokundu ve sonra elini bıraktı.

Küçük bir baş hareketiyle Eli'nın bekleyen arabasına doğru koştu.

Kapıyı kapatıp ona yaslanmadan önce Eli'a el salladım. Derin bir nefes alarak yapabileceğim tek şeyi yaptım.

Pişirdim.

Telefonum bir mesaj olduğunu belirtmek için biplediğinde, o gün için üç pastadan ikisinin buzunu çözmeye çalışıyordum.

Selam bebeğim.

Ben: Hey, naber? **Jake:** Bu

gece meşgul müsün? **Ben:**

Evet, neden?

Hepimiz dışarı çıkıyoruz. Senin de gelebileceğini düşündüm.

Telefonum Kase'den gelen bir mesajla tekrar bipleledi.

Kase: Piper bizimle gelmelisin.

Üzgünüm tatlım, planlarım var. Belki bir dahaki sefere?

Ne planı?

Ben: Ha?

Kase'ye planların olduğunu söylemiştin. Neymiş onlar?

Kıkırdadım. Belli ki birlikteydiler ve ikisi de bana mesaj atarken birbirleriyle konuşuyorlardı.

Kase: Bir dahaki sefere kesin. Belki değil.

Tamam, bir dahaki sefere kesinlikle. Bu gece iyi eğlenceler.

Kase: Tamamdır.

Ne yapıyorsun?

Benim yemek işim var. Kase'ye söyledim, bir dahaki sefere ben de varım. Evden çıkabilmem için işe dönmem lazım. Bu gece iyi eğlenceler!

Herhangi bir yanıt alamayınca omuz silktim ve keklerime geri döndüm.

Saat altıda zilim çaldığında, James'e kapıyı açtım.

Yirmi altı yaşındaydım ve üvey babamın şirketinde hızla ilerliyordum, annem birkaç yıldır onu bana itiyordu. Ve bu en hafif deyiimiyle.

Gizlice bir düğün planlayıcısıyla görüştüğünü öğrensem hiç şaşırmazdım.

Yine de çabaları sonuç vermeyecekti. Sorun James'in çekici olmaması değildi. Pantolon ve ütülü bir gömlekle yeterince yakışıklı görünüyordu. Sadece bir kenar yoktu. Kabadayılık yoktu. Hiçbir şey yoktu.

James yanağıma iffetli bir öpücük kondurmak için eğildi. "Merhaba, Piper. Çok güzel görünüyorsun."

Hiç hoş hissetmiyordum. Muhafazakâr siyah elbisemin içinde kendimi en kötü giydirme oyununu oynuyormuş gibi hissediyordum. Uzun kolları ve yüksek yakası dövmelerimi örtüyordu. Diz boyu zaten kısa olan bacaklarıma uymuyordu ve vücuda oturuşu kıvrımlarıma yakışmıyordu. Saçlarım benim tek isyanımdı, dağınık ve vahşi bir haldeydi. İnce makyajım dünyanın en sıkıcı maskesini oluşturunuyordu.

"Teşekkür ederim James. Sen de güzel görünüyorsun." James olmalıydı, asla Jim ya da Jimmy olmamalıydı. Gözlerimi devirmek istedim. "Hazır mısın?"

"Tabii ki."

Kapıyı kilitledikten sonra James dirseğimden tuttu ve beni arabasına götürdü. Keşke kendim kullanabilseydim.

Ve sürmeye devam etti.

Oraya varana kadar havadan sudan konuştuk. Benim evimin aksine, bu ev büyüktü ve çok iyi bir mahalledeydi. Tecrübelerime dayanarak ne sıcak ne de rahat olduğunu biliyordum.

Ferforje bir kapı uzun bir araba yoluna açılıyordu. Evin önüne geldiğimizde bir vale James'in arabasını park etmek için bekliyordu. Bu sefer gözlerimin dolmasına engel olamadım.

Eve girdiğimizde tedirginliğim daha da arttı, daha sinirli bir ses beni karşılamadan önce.

"Saçın. Aşağıya."

Hoşnutsuz kadına döndüğümde iç çekişimi zorlukla tuttum. Kendisinin omuz hizasındaki şampanya sarısı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş ve mücevherli bir tokayla toplanmıştı. Benim kıyafetimin aksine, tasarım etek ve bluz takımı uzun boylu bedenine çok yakışıyordu. Benim kişisel moda tercihim olmasa da, çok hoş görünüyordu.

"Merhaba anne, nasılsın?"

"Tamam, tamam. Benimle gelip her şeyi iki kez kontrol et. James, lütfen otur. Birazdan yemeğe başlayacağız."

James uzaklaşmadan önce itaatkâr bir şekilde başını salladı.

Eğer omurgalı olmazsan hayatın böyle olur. Annen zorlamaya devam edecek ve sen de daha kolay olduğu için boyun eğmeye devam edeceksin. Siz farkına bile varmadan, Bayan James, İtaatkâr Başını Sallayan olacaksınız. Hayatınız boyunca iş yemekleri, kibar sohbetler ve...

Pardon, düşünürken uyuyakalmışım.

"James'le çıkmayı kabul etmene çok sevindim."

"Anne, bu bir randevu değil. Ailemin evinde akşam yemeği. James'in beni alması için ısrar eden sendin. Adresinizi biliyorum. Burada büyüdüm, hatırladın mı?"

Bir gösteri evinde büyümüş biri kadar.

"Piper, bu tavır hiç hoş değil. Gerçi saçların bu haldeyken denemediğin de ortada. Bayanlar saçlarını arkadan toplar."

"Sık sık söylediğin gibi."

"James iyi bir adam," diye devam etti, beni görmezden gelerek. "Ve Thomas'ın ona güvendiğini biliyorsun. Gerçekten daha çok çabalamalısın."

Annemi duymazdan geldim, genişçe gülümsedim ve hizmetçi Anna'ya gözlerimi devirerek baktım.

Annem Thomas'la evlendiğinde Anna zaten yaklaşık yirmi yıldır onun için çalışıyordu. Altmışlı yaşlarında olması gerektiğini biliyordum, ama en az on yaş daha genç görünüyordu ve sorarsanız size otuz beş yaşında olduğunu söylerdi. Ayrıca büyürken ve şimdi en sevdiğim insanlardan biriydi.

Annem beni masaya geri götürdü, hâlâ hayattaki kötü seçimlerimden bahsediyordu. Dinliyormuş gibi yaparak gülümsememi korudum. Bunu o kadar sık duymuştum ki ezberlemiştim.

Bana küçük pastalarımın beni desteklemeye yetmeyeceğini ve mücadele edeceğimi söyleyerek başlardı. Sonra evimin çok küçük ve tehlikeli bir mahallede olduğunu söyleyerek çifte yumruk atardı. Son hamlesi olan suçluluk duygusuyla öyle bir bitirirdi ki, pasaport gerektirmemesine şaşırırdım.

Masanın başına gittim ve James'in yanındaki koltuğuma yerleşmeden önce üvey babam Thomas'ı yanağından öptüm. Kendim, James, annem ve Thomas dışında yemekte bulunan diğer on kişiye kibarca başımı salladım.

Bazı insanlar aile yemeği yerdi.

Annem aile yemeği partileri verirdi.

İlk iki ders boyunca sohbet etrafımda akıp gitti ama ben pek dikkat etmedim. Kaba olduğum için değildi.

Tamam, *sadece* kaba olduğum için değildi.

Ne kadar sessiz olursam annemin o kadar mutlu olacağını uzun zaman önce öğrenmişim. Gülümsedim ve gerektiğinde kibarca kahkaha attım, şarabımdan sık sık yudumladım.

Annemin yemeklerinde her masada şarap olmasına rağmen benim kadehime neredeyse hiç dokunulmazdı. Yine de geceyi atlatmak için kendimi biraz uyuşturmam gerektiğini hissediyordum.

İçgüdülerime güvendiğim için minnettardım.

Üçüncü yemeğin yarısına doğru kadınlardan biri bana dönerek "Piper, sen ne iş yapıyorsun?" diye sordu.

"Tatlı pişiriyor," diye cevap verdi annem. Sözleri bir şey söylüyordu ama küçümseyen tonu kesinlikle başka bir şey söylüyordu. Onlara meth pişirip okul çocuklarına sattığımı da söyleyebilirdi.

Uzun zaman önce aşırı üzölmeyi bırakmışım. Onu görmezden gelmek, duygusallaşıp onu utandıran kötü adam olmaktan daha kolaydı. Bunun yerine kendimi kapatıp yeni dövmele, kek ve krema kombinasyonları hakkında düşünüyör ya da programımı planlıyordum.

Şarabın da hoş bir dikkat dağıtıcı olduğunu fark ettim.

Bir damlasını bile kaçırmamak için başımı arkaya eğerek üçüncü kadehimi de bitirdim. Daha yere koyamadan yeniden dolduruldu. Alexander'a baktım ve omzumu hafifçe sıkarken ona küçük bir gülümseme verdim.

Altı yıldır buralardaydı, bu yüzden bu konuşmanın nasıl gideceğini biliyordu. Alexander ben on dört yaşımıdayken şef olarak işe alınmıştı ama yemek pişirmekten daha fazlasını yapıyordu. Ellili yaşlarındaydı, mükemmeliyetçiydi ve Anna kadar şımartıcı olmasa da yine de en sevdiğim insanlardan biriydi.

Alexander elinde tatlılarla odaya girdiğinde son düzlüğe girdiğimi anladım. Birkaç ısırik alacaktım ama daha fazlasını yemeyecektim, ki bu zordu çünkü şahane tatlılar yapıyordu. Ne kadar lezzetli olsalar da, yine de geniş kıvrımlarımla ilgili ders vermeye değmezdi.

Çok fazla tat alamayabilirdim ama en azından özgürlüğü tadabilirdim.

Alexander önüme tek bir Crème brûlée koydu ve onu öpebilirdim. Cennet gibiydi ama aynı zamanda çok zengin ve tatlıydı. Daha fazla yiyebilsem bile sadece birkaç ısırik alabileceğimi biliyordu. Tatlıları servis etmeye geri dönmeden önce ona sırtıttığımda göz kırptı.

Son şarabımı da yavaşça içtim, bardağı bitirdiğimi anlayacağı kadar uzağa koydum. Üç lokmamın tadını çıkardım, gitme fırsatımı beklerken sıçramamaya çalıştım.

İlk çift gittikten sonra, ben açılışımı yaptım. Üç inçlik topuklu ayakkabılar ve dört kadeh şarap tehlikeli olabileceğinden, dikkatlice ayağa kalkarak James'e döndüm. "Oldukça yorgunum."

Ve lanet olası aklımdan sıkıldım.

"Lütfen kal ve keyfini çıkar," dedim gülümsemeye zorlayarak. "Ben bir araç çağıracağım."

"Gitmeye hazırım, Piper." Ayağa kalktı ve aileme teşekkür etmek için döndü.

Kapıya doğru ilerlemeden önce Thomas'ın yanağındaki havayı usulca öptüm. Ne yazık ki, annem beni durdurduğunda sorunsuz kaçışım engellendi.

"James hakkında söylediklerimi unutma. Ve Tanrı aşkına, onu bir daha gördüğünde saçlarını geriye at," diye fısıldadı kulağıma, bana sarılırken.

Gelip beni alması için Ray'i aramayı planlamıştım ama Ray yarım saatten fazla uzakta yaşıyordu. James'le daha fazla zaman geçirmek istemesem de, beni bırakmasını beklemek zorunda olmadığım için mutluydum. Yürümeye başlardım.

Taşındıktan sonra buraya dönmek *pek hoşuma* gitmiyordu ama katlanılabilir bir durumdu. Ancak son birkaç ziyaretimde kendimi kapana kısılmış ve klostrofobik hissetmeye başlamıştım.

Kapıya doğru yürürken, sanki duvarlar üzerime kapanıyormuş gibi o tanıdık havasızlığı hissettim.

Ev beni yutmadan önce dışarı çıkmalıyım.

"Piper, iyi misin?" James sordu. "Solgun görünüyorsun."

"Evet, iyiyim. Sadece yorgunum."

Vale arabayı çektiğinde, eve gitmek için sabırsızlanarak arabaya bindim. Evden ayrılalı üç saat bile olmamıştı ama sanki günler geçmiş gibiydi.

James arabayı sürerken sohbet etti ama ben sessiz kaldım. Onun işini önemsiyormuş gibi davranacak enerjiyi kendimde bulamıyordum. Kendimi kaba hissediyordum ama o sessizliği doldurmayı umursamıyor gibiydi.

Evime iki dakika kala sesi ciddileşti. "Annenin beni sana itip kaktığını biliyorum. Beni görmek zorundaymışsın gibi hissetmeni istemiyorum ama seni yemeğe çıkarmak isterim. Ailenin evinde değil."

Sikeyim.

"Bence sen harikasin," diye başladım ve ben bile bunun boşa kürek çekmek gibi görüldüğünü biliyordum. Ki tam olarak da öyleydi. "Sadece ikimizin de diğeri için doğru kişi olduğunu düşünmüyorum."

"Bunu sana söyleten nedir?"

"Ailemden uzakta aynı kişi değilim. Hayatım sadece anneme karşı bir isyan değil. Ben buyum ve geleceği göremesem de en iyi tahminim her zaman böyle olacağım. Ben akşam yemeği partisi Piper'ı değilim. Ben rock 'n' roll partisi Piper'ıyım."

Kıçıkırık bir kavalcıyla öpüşüp yatmayı unutma.

James başını salladı. "Belki o Piper'ı ben de isterim. Eğer bu konuda düşünmen gerekiyorsa, sorun değil. Senden tek istediğim bana karar vermem için bir şans vermen."

Romantik hayatım çılgınca değildi ama her zaman yeterli miktarda ilgi vardı. Ancak yirmi dört saat içinde iki erkeğin benden hoşlandığını söylemesi kesinlikle kişisel bir rekordu.

İşin kötü tarafı, ikisi de benim istediğim gibi değildi. Gerçi Rhys benim tipime James'ten çok daha yakındı.

"Tamam, bunu düşüneceğim," diye yalan söyledim. Rhys'i düşündüğüm kadar onu düşünmeyeceğimi biliyordum. Hiç romantik hislerim yoktu.

James'e karşı ve aramızda bir şeylerin geliştiğini ima eden bir kıvılcım yoktu.

Açıkçası bana olan ilgisinin Thomas'ın şirketindeki kariyerini ve geleceğini güvence altına almanın ötesine geçtiğinden şüpheliydim. İkilemim, birbirimizi her gördüğümüzde gergin ve tuhaf hale getirmeden bunu ona nasıl söyleyeceğimden kaynaklanıyordu.

Neden garip durumlardan kaçmak, kollarımı sallamak ve yeşil bir kurbağa kuklasının yaptığı gibi çığlık atmak kabul edilebilir değil?

James dikkatimi yeniden topladığında bunu hayal ederken kıkırdamamaya çalışıyordum.

"Piper, o adamı tanıyor musun?" James temkinli bir şekilde sordu.

Garaj yoluma baktığımda Charger'ımın yanında tatlı bir domuz gördüm. Yüzü diğer tarafa dönük olsa da bu adamı kesinlikle tanıyordum. Onu düşünmemeye çalışarak çok zaman geçirmiştım.

Bu konuda da fena halde başarısız olmuştum. "Evet, bu Jake."

"Başın bir çeşit belada mı? Annenin para konusunda inatçı olduğunu söylediğini biliyorum ama eğer başın dertteyse-"

"Hayır!" Sözünü kestim. Üzücü olmasaydı Jake'in bu bariz varsayımına ve yanlış algılamasına gülerdim. Bu aynı zamanda James ve benim neden asla birlikte olamayacağımızın da mükemmel bir örneğiydi. "Kesinlikle başım belada değil."

En azından ben öyle düşünmüyordum. Ancak Jake'in bizi izlerken yüzünde beliren ifade iki kez düşünmeme neden oldu.

"Bir motorcuyla mı çıkıyorsun?" James bana sanki bu fikir delice bir şeymiş gibi baktı.

"Hayır, James. Jake bir arkadaş."

İnanılmaz derecede ateşli, bana arkadaşça olmayan şeyler düşündüren ve kendi adımı unutana kadar beni öpen biri.

James arabayı park etti ve kapısını açtı. İndi ve aceleyle yanıma geldi.

Jake ondan önce davranarak kapıyı açtı ve beni dışarı çıkarmak için elimden tuttu. Kapıyı kapatırken beni tutmaya devam etti.

Muhtemelen gerekenden daha fazla güç.

James'le yüzleşmek için döndüm ama Jake'in arkamdan yaklaştığını hissettim.

James yumuşak ve güvenli bir kibarlığa sahipti. Bir metre on bir boyunda, sade, kum rengi saçları ve kahverengi gözleri vardı ama gözleri Eli'ninkiler kadar sıcak değildi.

Güvendeydi.

Güzelmiş.

Sıkıcı.

Annem James'i seçeceğimi düşünecek kadar aklını kaçırmış. Hayatta tek istediğim güvenli ve sıkıcı bir hayattı. Bunu fazlasıyla yaşadım.

Vahşi olmak istedim.

"James, bu arkadaşım Jake. Jake, bu da James." Adamlar birbirlerine çenelerini kaldırdılar.

Pekala, devam edelim.

"Bu gece için teşekkür ederim James," dedim ve yanağına kibar bir öpücük kondurmak için hafifçe kalktım. Jake beni geri çekmek için elimi tuttuğunda bu öpücük havada kaldı.

"Rica ederim," dedi James. Tereddütle önce Jake'e, sonra da bana baktı. "Kahve içmek için kalmamı ister misin?"

Eğer hemen gitmezsen, seni arabana iteceğim. Beni test etme!

"Sorun değil. Teşekkürler."

"Eğer eminsen. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Ve lütfen konuştuklarımızı düşün, tamam mı?"

"İyi geceler James."

Jake döndü ve James'e el sallamama fırsat vermeden bizi ön kapıya kadar geçirdi.

El çantamdan anahtarlarımı aldığımda, Jake onları benden aldı ve kapıyı açıp beni içeri çekti.

"Senden ne düşünmeni istiyor?" diye sordu içeri girdiğimizde. "Selam, Jake. Nasılsın? Akşamın nasıl geçiyor?"

"Şirin. Ne istiyor?"

"Rhys'in dün geceki haliyle hemen hemen aynı." "Seninle vakit geçirmek mi istiyor?"

"O şekilde ifade etmedi ama özü buydu. Çocuklar nerede?" Konuyu değiştirmeye çalıştım.

"Gürültü'de dışarıda. Neden?"

The Noise'ın bölgedeki en iyi motorcu barı olması gerekiyordu. Birkaç ay sonra kimliğim beni içeri soktuğunda ziyaret etmeyi umduğum bir bar.

"Onlarla çıkacağını sanıyordum. Her şey yolunda mı?" "Evet, sadece eve gittiğinden emin olmak istedim."

Kollarımı uzattım. "Gördüğünüz gibi yaptım. Git gecenin tadını çıkar."

"Bebeğim?" Sesinde bir eğlence duyabiliyordum ve dudaklarının kenarları sanki gülümsemeye karşı koyuyormuş gibi seğiriyordu.

"Ne?"

"Ne giyiyorsun lan sen?" "Elbise mi?"

"Anladım. Ama bu çok sıkıcı." "Ben sıkıcıyım."

"Hayır, sen başka bir şeysin."

"Öyleyim. Çok sıkıcıyım." Kapıyı açtım. "Beni kontrol ettiğin için teşekkür ederim, Jake. Çok tatlısın. Bu gece iyi eğlenceler."

Aniden beni k e n d i n e çekerken kolu belime dolandı. "Piper?"

"Hmm?" Mırıldandım, bedeni bedenime bastırılmışken kelimeleri oluşturmıyordum.

"Neden herkese yaptığın gibi beni de öpmüyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?" Onu öpmekle ilgili bir sorunum yoktu. Bunu kesinlikle yapardım.

*Hem de
çok.*

*Tamamdı
r.*

Hemen yap şunu!

"Teşekkür ettiğinizde herkes bir öpücük alır."

Parmak uçlarımın üzerine çıkarak vücudum onunkine sürtündü. Onu hafifçe aşağı çektim ve yanağına bir öpücük kondurdum, dudaklarıma değdiğini hissettim.

Belki de yanlış şeye odaklandım diye düşünmeden edemedim. Elbette, parmaklarımı ensesinde gezdirmek muhtemelen harika hissettirecekti. Ama dudaklarımı üzerinde hissetmek neredeyse orgazmikti.

"Daha iyi misin?" Kendimi çok uzakta hissetmeme rağmen sesimin düzgün çıkmasından mutlu olarak sordum. "Henüz değil," diye yanıtladı ben esnerken. "Yorgun musun?"

Başımı salladım. "Ve
çakırkeyif." "İçtin mi?"

"Evet, bir kadeh şarap. Ya da dört." "Bu
iş görür. Git biraz uyu."

Başımı salladım, tam da bunu yapmaya niyetliydim. Sarhoş dürtülerime boyun eğerek parmak uçlarımın üzerine çıktım. Tekrar aşağı kaymadan önce dudaklarımı hafifçe onunkilere bastırdım. "Teşekkür ederim, Jake."

Gözleri kapandı, sesi boğuklaştı. "Şimdi mi? Bunu sevdim." "Benim
de."

Jake elini yanağımı okşamak için kaldırdı.

Nefesimi tuttum, sessizce beni tekrar öpmesini diledim.

"Tatlı rüyalar, Piper," diye gürledi, dönüp evine doğru yürümeden önce Bisiklet.

Ona seslenecek kadar sarhoştum. Ona soracak kadar sarhoştum. geceyi tekrar benimle geçirmesini. Beni öpmesini, bana dokunmasını, beni vahşi hissettirmesini istemek.

Yine de daha iyisini bilecek kadar ayıktım.

Ben de akıllıca olanı yaptım ve onun gidişini izlerken sessiz kaldım.

Keşke akıllıca olan şey aynı zamanda eğlenceli de olsaydı.

Üçüncü Bölüm

Groupie

Ertesi sabah uyandığımda saatin neredeyse on bir olduğunu görünce şaşırdım. Bu kadar geç yatmayalı uzun zaman olmuştu. En iyi tarafı da yataktan aceleyle fırlamak zorunda kalmamış olmamdı.

Pişirmem gereken bir pasta ya da yapmam gereken bir ödev yoktu. Bazı tasarımlar çizmek zorundaydım ama kafamda zaten bazı net görseller vardı.

Telefonumu kaptım ve tembellik yapabileceğim nadir fırsatın tadını çıkarmak için battaniyemin içine gömüldüm. Bekleyen birkaç e-postayı gözden geçirdim ama hepsi de hemen halledilmesi gerekmeyen işlerle ilgiliydi. Mesajları kontrol etmek için tıkladım.

İlk bekleme mesajı beni suçlu hissettirdi.

Dana, annemin tarafından hayatımda katlanabildiğim tek insandı. Yakın değildik ama arkadaş sayılırdık. Keklere ve okula o kadar dalmıştım ki onunla neredeyse hiç konuşmamıştım.

Dana: Dün gece rüya gibi James ile randevun değil miydi? Nasıldı? Gitmek mi?

Sadece Dana James'i 'rüya gibi' olarak tanımlayabilir.

Ben: Randevu değildi. Sadece annemde akşam yemeği idi. Çok az konuştuk.

Dana: Onunla tekrar görüşüyor musun?

Ben: Thomas için çalışıyor, eminim onu sık sık göreceğim.

Dana: Ne demek istediğimi biliyorsun. Onu yakında kandırmalısın, Piper. Hala nasıl bekar olduğunu bile anlamıyorum. Genç, çekici ve başarılı. Ayrıca, senin... sen-liğini tolere ediyor gibi görünüyor.

Ahh, her hatunun hayali bu değil midir? Onları oldukları gibi kabul eden bir erkek. Birlikte hoş göreceğimiz tüm bebekler için patik örmeye başlarken bana izin verin.

Ben: Evet, yle yapıyor gibi görünüyor. Neyse, duşa girmem lazım. Sonra konuşuruz.

Dana: Bir araya gelmeliyiz, belki bu gece?

Ben: Muhtemelen bu gece değil, ama yakında.

Dana bir arkadaş olabilirdi ama onunla takılmak yorucu olabiliyordu. Her konuda rekabetiydi ve sürekli herkesi geçme ihtiyaı duyuyordu. Son ğle yemeğimizde, diğer arkadaşlarını ktlemek, diyetini tartışmak ve sürekli parasından ve alışverişinden bahsetmek arasında gidip gelmişti.

Her zaman birlikte takılması en kolay kişi değildi ama daha önce hiç bu kadar kötü olmamıştı. Ne yazık ki, konuyu nazikçe açmaya çalıştığımda kabul etmedi.

Nadir izin günümde, uğraşmak istemedim.

Başka bir mesaja geçtim ve Jake'ten geldiğini görünce başım döndü.

Sakin ol, Piper.

Günaydın.

Ben: Yo.

Jake: Bu gece yine şarap dolu bir randevu mu? **Ben:** Votkaya geçmeyi düşünüyordum.

Güzel. Onun yerine partiye gelmek ister misin?

Ben: Pazar günü m?

Pazarları izinli olduğumuzu mu sanıyorsun?

Ben: Kötüler için huzur yok mu?

Dinlenmek ller içindir. Hayat yaşayanlar içindir, Piper.

Sözleri beni çok etkiledi. Güvenli oynamak ve pişmanlıklarla yaşamak istemiyordum. Sevdiğim şeyi yapmak ve sahip olduğum hayattan en iyi şekilde yararlanmak istiyordum. Yapmaya çalıştığım, uğruna çalıştığım şey buydu.

Ben onun sözlerine bakarken, ondan gelen başka bir mesaj belirdi.

Peki, planlar?

Hayat yaşamak için olduğu kadar, nadir bulunan huzurlu sessizliğin de tadını çıkarmak içindi. Özellikle de bunun içinde biraz çikolata ve çöp televizyon varsa.

Ben: Bu gece tembellik yapıyorum, iş yok.

Jake: O zaman bu bir evet.

Ben: Hayır, tembellik ettiğimi söylüyorum, belki başka zaman.

Dostumuz Jet'in evinde bir parti olduğunu söylesem fikrini değiştirir miydin?

Ben: Uhh, hayır?

Ya Jet'in X-ers'ın davulcusu olduğunu söylersem?

Ben: Asla! Onları bir kez konserde izlemiştim, harikalar. Onu nereden tanıyorsun?

Aynı okula gittik. Birkaç gün içinde turneye çıkacaklar. Bu gece bir veda gecesi. Var mısın?

Ben: Oh, ben de varım.

Nasıl olduğunu anlıyorum. Sadece ben varken tembeldin. Şimdi grup için gidiyorsun. Groupie.

Aynen öyle. Saat kaçta? **Jake:** Seni

sekizde alırım. **Ben:** Harika.

Benim biraz işim var. Görüşürüz, bebeğim.

Şimdi nasıl tembel olabilirim ki?

"Hayır, bu taslağın onaylanacağına eminim. Ot biçme makinesiyle kesilmiş gibi görünen bir pastayı kim istemez ki?" Kendi kendime mırıldandım. Eskiz defterimi yana yatırarak tekrar baktım. "Belki de Şeytan'ın kedileri tarafından parçalanmıştır." Kâğıdı yırttım, buruşturdum ve büyüyen yığının üzerine attım.

Odak noktamın üzerinde çalıştığım kötü karalanmış pasta eskizleri olmadığı ortaya çıkınca denemekten vazgeçtim. Bunun yerine, izin günümü en iyi şekilde değerlendirmeye ve kendimi küvette ıslatarak ve kızlara özgü her şeyle şımartmaya karar verdim.

Cuma gecesinin tekrarlanmasından korktuğum için banyoda çok fazla zaman geçirmedi. Tabii ki kendime zaman ayırdığımda makyajım sadece bir kez tazelendi.

Çılgınca kurutmak için bir fiçı fırça kullandığımda saçlarım bile işbirliği yaptı. Şansım yaver giderse, saçlarımın dümdüz olmasını, karmakarışık bir hal almasını, hatta belki de yanmaya başlamasını beklerdim.

Saçımı ve makyajımı bitirdikten sonra koyu gri dar bir kot pantolon ve kalın, sıcak pembe bir kemer giydim. Sonra, sonsuza kadar sürecekmış gibi hissettiren bir süre boyunca açık dolabıma baktım.

Tamam, görünüşe göre mükemmel gömlek kendini bir anda dışarı fırlatmayacak.

Ben

Lanet olsun.

Kot pantolon ve sıcak pembe kama ayakkabılarım güvenli bir bahisti. Üst kısım kıyafeti gündelik ya da şık hale getirebilir.

Sorun şu ki, nasıl bir parti olacağına dair hiçbir fikrim yoktu. Aşırı resmi bir parti olmayacağını tahmin edebiliyordum ama yine de geriye pek çok seçenek kalıyordu.

Üstüme oturan bir tişörte uzanırken arkada bir şey gözüme çarptı. Askıları değiştirerek korse tarzı bir üst çıkardım.

Koyu gri ve pembe detaylı yular, dövmelemlerimi gösteriyor, kıvrımlarımı vurguluyor ve rocker glam gibi görünüyordu. Bir hevesle almıştım.

ama hiç giymemişti.

Eğer rocker glam'i giymek için bir yer varsa, gerçek bir rocker'ın evindeki bir partinin o yer olduğunu düşündüm.

Kapı çalındığında gri bir bolero giyiyordum.
Kapıyı açtığımda Jake'i görünce şaşırdım.

"Hey, erken gelmişsin."

Jake bir şey söylemedi ama gözleri üzerimde gezindi ve daha rahat bir bakış atmam gerekip gerekmediğini merak etmeme neden oldu.

"Her şey yolunda mı?" diye

sordum. "Hayır, pek

sayılmaz."

"Sorun nedir?"

"Seni üstünü değiştirmeye ikna edebileceğimi sanmıyorum,

ha?" "Etmeli miyim? Bunun ne tür bir şey olduğundan emin

değildim." "Dört beden büyük eşofman ve kapüşonlu

sweatshirt var mı?"

"Hayır mı?"

Jake başını salladı. "O zaman zahmet etme. Seksi görünüyorsun, tatlım."

Tatlılar mı?

"Teşekkürler, sen de öyle."

Ki bu tam olarak doğru değildi. Motosiklet botları ve siyah kot pantolonuyla kesinlikle kavurucu bir görünüm sergiliyordu. Beyaz tişörtü bronz teniyle tezat oluşturuyor, dövmelelerini ve güçlü kollarını ortaya çıkarıyordu. Saçları arkaya toplanmıştı ve aşağıda nasıl görüldüğünü tekrar merak ettim.

Ve nasıl hissettirdiğini.

Biraz takıntılı olmaya başladığımı düşünüyordum.

Başlıyor

musun?

Minik

mi?

Tam gelişmiş, bebeğim.

"Diğer tür teşekkürlere ne oldu?" diye sordu, sesi alçaktı.

Kollarını bana doladı, ağzını hafifçe ağzıma indirirken beni kendine çekti.

Nazik olmaktan çok hoşlanıyordum ama vücudum Cuma gecesi öpüştüğümüzü hatırlıyordu. Hiç düşünmeden, dilimi Jake'in dudaklarının kenarını izlemek için kullandım.

Öpüşmeyi derinleştirmeden önce inledi.

Çok geçmeden geri çekildi ve anı sonlandırdı. "Gitmemiz gerek."

"Tamam," diye mırıldandım.

"Kahretsin, o dudakları tekrar öpmeyi gerçekten istiyorum ama o zaman hiç gitmemiş olacağız."

"Tamam," diye tekrarladım.

Eminim gitmenin bir cazibesi vardır ama ne olduğunu hatırlayamıyorum. Belki de ben çözene kadar burada kalmalıyız.

Yüzüm düşüncelerimi göstermiş olmalı ki Jake beni tekrar öptü, sert ama çok hızlı.

"Hadi gidelim, tatlım."

Kapıyı kilitledim ve elimi enseme gezdirerek onu yürüyüş yolunda takip ettim. Bu gece için sınırlarım gergindi ve son zamanlarda yaşadığım endişeyi bir türlü üzerimden atamıyordum. Utanç verici bir şey yapmaktan ve Jake ile çocuklardan kaçmak zorunda kalmaktan korkuyordum.

Yani adımı değiştirip geyiklerin insanlardan sayıca fazla olduğu ücra bir kasabaya taşınacaktım.

Jake'in Fat Boy Lo Harley'i gözüme ilişti ve beni ağır düşüncelerimden uzaklaştırdı. Dün gece kısaca görmüştüm ama yakından görmek çok daha iyiydi. Siyah ve krom detaylara sahip olan bu motor, bir crotch roketi gibi görünmeden şık ve güçlüydü. Ara sıra crotch roketleri umursadığımdan değil, ama benim aşkım cruiser'lar içindi.

Her ne kadar bisiklet istesem de, bisikletle pasta dağıtmanın biraz dağınık olabileceğini düşündüm ve minibüsü tercih ettim.

"Harika," diye fısıldadım saygıyla.

Jake'in dudağı seğirdi. Bir kask alıp bana taktı, parmakları çenemi ve boynumu hafifçe okşadı. Bisiklete binerken, bana yardım etmeden önce kendi kaskıyla ilgilendi.

Normal şartlar altında, topuklu ayakkabılarla bile motora binmekte sorun yaşamazdım. Ancak onu üzerinde gördükten sonra dizlerimin bağı çözüldü.

Motor kükreyerek çalıştığında kollarımı Jake'in beline doladım. Onları daha sıkı çekti, bu süreçte beni daha da yakınlaştırdı.

Önüm onun sırtıyla aynı hizadayken, o hareket ettikçe her bir kasın dalgalandığını, her bir tendonun gerildiğini hissedebiliyordum. Havalandığımızda başımı omuzlarının arasına yasladım.

Bir araba yoluna girdiğimizde hayal kırıklığına uğradım. Yolculuk hissini sevdim, rüzgar etrafımızı sararken manzara uçuş gidiyordu. Canlandırıcıydı. Çok güzeldi.

Özgürlüktü.

Jake'e sıkıca bastırıldığını deneyimlemek de acı vermedi.

Jake arabayı evin yanına çekti ve motoru durdurdu. Arkadan atlayıp kaskımı onunkinin yanına koydum ve saçlarımı salladım.

"Kahretsin," dedi biri verandadan.

Döndüm ve Jet'i gördüğümde fangirl çılgınlığını zorlukla bastırdım.

"Hey, bebeğim, ben Jet. Başkaları seni görmeden önce, sen ve ben _"

"Çok geç," dedi Jake. Kolunu omuzlarıma dolayarak yürüdük. merdivenlere doğru.

"'Davulcu ol,' dedi herkes. 'Bütün kızları tavlarsın' dedi herkes. Herkes yanılıyordu. Lanet olası bir atölye dersi almalıydım," diye dramatik bir şekilde iç geçirdi Jet.

"Gittin, sadece gitmedin. Zamanının büyük bir bölümünü hemşire odasında geçirdiğine eminim."

"Hey, Hemşire Maggie ve benim gerçek bir bağlantımız vardı!" "*Elli* yaşındaydı!"

"Bu onun sevgiyi hak etmediği anlamına gelmez. Kahretsin, hemşirelere karşı hâlâ bir şeyler hissediyorum. Odun olmadan doktora bile gidemiyorum."

Kahkahalarımı tutamadım. Rock yıldızlarının ego ve kibirden ibaret olması gerekirdi, ama X'er'ların her zaman ayakları yere basan ve

Mütevazî.

"Sen muhteşem Piper olmalısın," dedi Jet bana. "O benim," diye hırıldadım.

Az önce X-ers'in davulcusu bana muhteşem dedi. Sakin ol, Piper. Kimse çığlık atan bir hayranı sevmez.

Jake kulağıma, "Nefes al, hayran," diye fısıldadı, düşüncelerimi okuyabildiğini kanıtlarken sesi eğleniyordu.

Havalı olabilirim. Ben hallederim. Tamam mı? Olabilir.

Jet evine giden yolu gösterdi. "Hadi gidip ikinize içki alalım, ha? Gece daha yeni başladı ama parti şimdiden başladı."

Oturma odası takılan ve dans eden insanlarla doluydu, yüksek sesli müzik evin her yerinde dolaşıyordu. Yemek odasında bir içki oyunu oynanıyordu, herkes gülüyor ve tezahürat yapıyordu.

Daha önce turneye çıkan ünlü rockçılar için düzenlenen bir veda partisine hiç gitmemiştim ama bu beklediğim gibi değildi. Rock 'n' roll havası kesinlikle vardı ama rahat ve sakindi. Hollywood tarzı gösterişli bir parti yerine, daha çok bir fiçı bira partisi gibiydi.

Müthiş.

Evin arka tarafına geçtiğimizde, içimdeki hayran tehlikeli bir şekilde dışarı fırlayıp çığlık atmaya çok yakındı.

X-er'lar ve bazı çocuklar, önlerinde açık bira şişeleriyle ev gibi mutfakta büyük bir masanın etrafında gelişigüzel oturuyorlardı. Yüksek sesli sohbetleri ve kahkahaları odayı dolduruyordu.

Tatlı bebek Elvis, ben öldüm ve hayranlar cennetine gittim.

Solist Gage masadan başını kaldırıp bize baktığında bu duygu daha da arttı. "Aww, bana veda hediyesi getirmişsin. Jake, dostum, beni çok iyi tanıyorsun."

Jet başını salladı. "Ben çoktan nakavt oldum. Hiç şansın yok."

"Belki de bu onun iyi bir zevki olduğu anlamına geliyordur." Gage bana kendine özgü kötü çocuk sırtışını fırlattı.

On sekizinci yaş gününden kısa bir süre sonra izlediğim bir X-ers gösterisinden uzun boylu olduğunu biliyordum. Yağsız kasları, siyah saçları ve koyu mavi gözleriyle her zaman tehlikeli görünürdü. Duyduğuma göre, bu onun bilet ve albüm satmak için takındığı bir kişilik değildi. Zor bir hayat yaşamış ve hâlâ peşini bırakmayan şeytanları varmış.

"Hey," dedi Kase, iki elinde birer birayla yanlarına gelerek. Bir tanesini Jake'e uzattı. "Bira, Pipe?"

"Su mu?"

"Su-" Jet araya girmeden önce Kase başladı.

"Barımız dolu, Piper ve bu ateşli birini sarhoş etmek için son şansımız. Turda yanlarına gittiğimizde çoktan sarhoş olmuş oluyorlar ya da olmak üzereler. Tek gördüğümüz özensizlik olunca işin eğlencesi kaçıyor, anlıyor musun? Aradaki eğlenceyi kaçırıyoruz. Ona sert bir şeyler getirin."

Omuz silktim ve Kase'ye bir gülümseme verdim. İçmek istemediğimden değildi. Sadece aptallaşmak istemedim.

Ayıkken içimdeki hayranla yeterince sorun yaşıyordum.

Kase içkimi almaya gittiğinde Jet masaya döndü ve kolunu omuzlarıma doladı. "Piper, bunlar Gage, Ryder, Rocco ve Zeke."

Sanki tanışmaya ihtiyacım varmış gibi. Sanki bilmiyormuşum gibi.

Ryder gitarist, Rocco basçı ve Zeke de ritim gitar ve geri vokaldi. Zeke aynı zamanda grubun bebeği ve Massachusetts dışından gelen tek kişiydi. Güneyli bir çocuktı, rockçı bir paketin içinde ev cazibesi ve görgüsüyle.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, sandalyesinden ilk atlayan da o oldu ve Ben.

Jet beni yönlendirdi, bir kez daha bana başka seçenek bırakmadı. Ve., Bir kez daha, gerçekten umurumda değildi. Özellikle de Jake arkamda durmak için hareket ettiğinde.

Kase bana içkimi verdiğinde, uzun süre dayanmasını planlayarak küçük bir yudum aldım.

Aklımdan geçenleri tekrar okuyan Jake kulağıma doğru eğildi. "Bu gece araba kullanacağım ve bu birayı içeceğim. İç, gevşe, tamam mı?"

Gage dikkatimi çekmeden önce ona başımı salladım.

"Peki, neden kurabiye yok? Rhys için kurabiye getirmiştin."

"Onlar için sipariş verdi. Ne istediğinizi söyleyin, mutlaka pişiririm."

"Çikolata parçacıklı olmaz. Ben yulaf ezmeli kuru üzüm düşünüyorum."

"Dostum, hayır. Hayır amına koyayım. O kurabiye değil, kahvaltı. Hem de iğrenç bir kahvaltı," dedi Rocco, yüz ifadesinden iğrendiği anlaşılıyordu.

"Onları seviyorum. Ve siz sikiklerin hiçbirinin sevmemesi, onlardan bazılarını gerçekten alabileceğim anlamına geliyor."

Kase önüme yeni bir içki koyarken, "Bilmiyorum," dedi ve ilkini bitirdiğimi fark ettim. "Bahse girerim kuru üzümün bile tadını güzelleştirebilir."

"Bu doğru," diye onayladım. "Kuru üzümünden nefret ederim ama ben bile yulaflı kuru üzümlü kurabiyelerimi severim."

Herkes şaşırtıcı derecede hararetli bir konu olan en iyi tatlıyı tartışmaya başladığında yavaş içme planımı unuttum. O andan itibaren sohbet ve içkiler akmaya başladı.

Gerginliğimin vücudumu terk etmesi uzun sürmedi. Her ne kadar alkolün yardımı olduğundan emin olsam da, grup sıradan bir grup insan gibi davranıyordu ve çoğu kişi onlara böyle davranıyordu.

İçkimi bitirdim ve önümde sihir gibi yeni bir tane belirdi. Ne yazık ki, sahip olduğum diğerleri kendilerini belli ediyorlardı.

Ayağa kalktığımda Jake'in eli belime gitti. "İyi misin?" diye kulağıma yakın bir yerden gürledi.

"Evet," diye nefes aldım. Elinin üzerimde sık sık böyle bir etkisi oluyordu ama ayakta durmak da *gerçekten* işlemem gerektiğini fark etmemi sağlıyordu.

Jake beni bırakıp geri çekilmeden önce elini yan tarafımdan aşağı kaydırdı.

"Hey Piper, tek piercingin bu mu?" Rocco başını göbek deliğimdeki halkaya doğru eğerek sordu. Bütün erkeklerin dövmesi vardı ama Rocco'nun piercingi vardı.

birden çok kez.

"Hayır, birkaç tane daha var." Kapiya doğru dönerken, tekrar konuştuğunda durdum.

"Nerede?"

Omzumun üzerinden bakarak gülümsedim. "Söylersem işin eğlencesi kaçır. o."

Kavga eden çiftlerin arasına girip çıktım ve bazılarını görmezden geldim. dostça olmayan bakışlar alıyordum. Gerçi burada onlardan çok fazla yoktu ama yine de "Maksimum Kevâşe Doluluk Sınırı" aşılmıştı. Gruba farklı davrananlar sadece onlardı ve bu durumdan pek de memnun görünmüyorlardı.

Şaşırtıcı derecede düzenli banyoya ulaştığımda, sıra olmadığı için parti tanrılarına sessizce şükrettim. İşim bittikten sonra dikkatlice yürüdüm, düşmemek için adımlarıma konsantre oldum.

Neden yürümek her zaman daha sarhoş hissetmek

anlamına gelir? Yoksa daha mı sarhoş?

Daha sarhoş mu?

Sarhoşluk seviyemi gramatik olarak ölçmeye çalışırken mutfağa döndüğümde Jake'in benim olduğum yerde oturduğunu gördüm. Kase'yle birlikte tezgâhın üzerine oturmak için hamle yaptığımda Jake'in iri eli elimi kavradı. Hafifçe çekiştirdi ve ben de bir çığlık ve kıkırdamayla kucağına düştüm.

Çapraz bacaklarım onunkilerin yanından sarkarken, kolumu omuzlarına doladım ve mutlu bir şekilde yerleştim. Bu mutluluk, eli kalçama gelip başparmağıyla okşadığında acayip bir coşkuya dönüştü.

"Piper, mürekkebini kim yaptı?" Gage bizi yakından izleyerek sordu.

"Arkadaşım Ray'in Exxxtreme adında bir yeri var. Bütün dövmelerimi o yaptı."

Jet kolunun üst kısmını kaplayan Kelt düğümünü göstermek için kolunu kaldırarak, "Onun tarafından dövüldüm," dedi. "Adamının evinde konserler verdik."

Ray, etraftaki en yetenekli dövme sanatçılarından biri olmasının yanı sıra, aynı zamanda en tatlı kadınlardan biriydi. Sürekli değişen saçlarının bir tarafı omuz hizasını geçmiş, diğer tarafı ise kazıtılmıştı. Kulakları delinmişti.

İki dudak halkası, bir kaş piercingi ve gizli piercingleri vardı. Dövmeli kollarının her ikisi de içindeki tuhaf ve romantik tarafı gösteren desen ve renklerle kaplıydı.

Geleneksel olarak güzel olmasa da, kim olduğunu biliyordu ve bunu yansıtıyordu.

Edge çılgın bir ateşliydi, çılgınlığın altını çiziyorum. Özellikle de Ray söz konusu olduğunda. Kararlı, acımasız ve tam bir baş belasıydı. Ona sert ve hızlı bir şekilde aşık oldu.

Bunu yapmamak zor olurdu.

Ancak Ray acele etmedi. Normalde cüretkâr olan tavrı pencereden uçup gitmiş ve Edge'le ilişkiye girme konusunda şüpheli davranmaya başlamıştı. Neyse ki onu yıpratmış ve nazik mizacı onun sertliğine mükemmel bir uyum sağladı.

Edge, bölgede bir kulüp olan Voodoo'nun sahibiydi. Rye rahatlığıyla bilinirken, Voodoo yüksek enerjili canlı müzik yapılan bir mekândı.

"Elinde ne var?" Gage sordu.

Listemin üzerinden geçtim, bu sefer Jake'ten hiç kızgınlık homurtusu gelmedi. Ancak omzumdaki ve sırtımdaki dövmeleri göstermek için kucağına çıktığımda bambaşka bir homurtu duydum.

"Bu notalar bir şarkıdan mı?" Jet kaburgamdaki dövmeyi sordu.

Parmaklarımı ritme vurmak için kullandım. "Van Morrison'ın 'The Piper at the Gates of Dawn' şarkısının açılışı."

Gage başını salladı. Dirseklerini masaya koyarak öne doğru eğildi. "İyi niyetli bir rockçı seksi olarak, bahse girelim... Sıkıcı davulcu mu yoksa dünyaca ünlü aşık ve devasa asılı solist mi?"

"Ciddi misin?" Jake dudakları bükülmüş olmasına rağmen ters ters baktı.

Gage ellerini kaldırdı ve omuz silkti. "Ne? Bu geçerli bir soru. Araştırma amaçlı tabii ki."

Jet, "Böylece bilinçli bir karar vermek için gerçeklere sahip olursunuz, yine de ben daha büyüğüm ve sıkıcı değilim," dedi. "Yaratıcı. Yaratıcı. Kalp durdurucu, gerçekten."

"Evet, çünkü can sıkıntısından ölüyorlar," dedi Rocco, Jet'in ona fırlattığı boş bardağı savuşturmadan önce.

Jet'in evinde rock yıldızı fıstıklara bakıyorum! Bu nasıl benim

hayatım? Şşşt.

Bunu sorgulama.

Devam et.

"Şey," diye başladım kahkahalarım arasında, "seksi bir sesi ne kadar sevsem de, ki seviyorum, elleriyle çalışan erkeklere karşı bir ilgim var. Bu yüzden, üzgünüm Gage, bu raund Jet'e gidiyor."

Jet zafer dansı yapmak için ayağa kalktı. "Ha! Sana söylemiştim. Suratına, sikik! En iyi piliçleri ben kapıyorum, woo hoo!"

"Kahretsin, bu sayılmaz o zaman. Belli ki önyargılı. Elini çalıştırma ustasıyla birlikte burada." Gage yumruğunu müstehcen bir hareket yapmak için kullandı.

Jake, Gage'e kendi müstehcen, tek parmaklı hareketini yaptı.

"Lanet olsun bana ve lanet olası melek sesime," diye iç geçirdi Gage. "Hyde's'ı açarken Jake'e çok fazla kuyruk alacağını bile söyledim."

Gage'in sözleri karşısında bir an için donup kalmama, vücudumun gerilmesine engel olamadım. Jake'in ne kadar seks yaptığıyla ilgili değildi; sevişmiş olması bir bomba değildi. Ateşli, zeki, komik ve tekrar etmeye değerdi, ateşliydi.

Asıl şaşırtıcı olan Hyde'ın *sahibinin* Jake olmasıydı. Gördüğüm ya da hakkında okuduğum tek kişi Z'ydi, bu yüzden onun sahibi olduğunu düşünmüştüm. Jake'in müdür olduğunu ve buranın günlük işlerini yürüttüğünü sanıyordum.

Yüzümde bir gülümseme tuttum ve şaşırdığımın belli olmamasını umarak kendimi rahatlamaya zorladım.

Hiçbir şeyi kaçırmak istemeyen Jake, beni üzerinden kaldırırken elleri belimde sıkılaştı. "Hadi dansa gidelim."

Başımı salladım, ayağa kalktım ve bir bahane bulmaya çalıştım. Aptal olduğumu kabul etmek istemiyordum ama beynim bir şey bulamıyordu.

Jake bir eliyle sırtımı tutarak beni oturma odasına götürdü. Etrafıma baktığımda sesin evin her yerine nasıl bu kadar iyi yayıldığını görebiliyordum. Surround ses için odanın etrafına monte edilmiş küçük hoparlörlerin yanı sıra, müzik setinin yanına büyük hoparlörler yerleştirilmişti.

Tüm mobilyalar kenara itilerek insanlara oturabilecekleri bir yer sağlanırken aynı zamanda alanın büyük bir kısmı da açılmış oldu.

Odanın ne kadar güzel dekore edildiğini görünce bir kez daha şaşırdım. Kahve ve sehpaaların üzerinde bardak altlıkları olması mı yoksa insanların bu bardak altlıklarını gerçekten kullanıyor olması mı daha şok ediciydi emin olamadım.

Müzik ve insan kalabalığı arasında gürültü seviyesi yüksekti. Jake'le sohbet edebilmemizin imkânı yoktu.

Şarkı bitip de sessiz bir şarkı başlayınca rahatlamam kısa sürdü. Müzik tanrılarına sessizce lanet okudum çünkü sesi açtığımda bile konuşabiliyorduk.

Biz hareket ederken Jake kollarını belime doladı. Başını benimkinin yanına doğru eğdi. "Üzgünüm, bebeğim. Gage düşünmez."

"Sorun değil," diye mırıldandım, neden özür dilediği konusunda kafam karışmıştı. "Şu kuyruğa takılma saçmalığı. Açıkçası ben bir-"

Ona bakmak için geri çekildim. "Tamamen iyi. Ve kesinlikle beni *ilgilendirmez*."

Gözleri sanki yalan söyleyip söylemediğimi anlamaya çalışır gibi yüzümü aradı. Cevabımı kabul etmiş gibi görünerek, "Peki neydi?" diye sordu.

"Ne neydi?" Bilgisiz rolü yaparak sordum.

Sadece bir kez olsun bundan kurtulmak istiyorum.

"Bir an gülümsüyorsun ve gülüyorsun... Tanrım, yüzünün tamamını göremesem bile o kadar güzelsin ki gözümü alamıyorum. Bu yüzden gülüşünün değiştiğini biliyorum."

Onun tatlı sözleriyle beynim pelteye döndü. Neyse ki bana çok kişisel ya da utanç verici bir şey sormamıştı, çünkü ona her sırrımı anlatabilirdim.

"Hyde'ın sahibi olduğunu bilmiyordum. Orayı işlettiğinizi biliyordum ama sahibi olduğunuzu bilmiyordum. Sadece şaşırdım."

"Hyde'ın sahibi olduğumu bilmiyor muydun?" Başımı salladım. "Hayır."

"Sik beni. Ciddi misin?"

"Hayır. Reklamı yapan her zaman Z'dir."

"Bu işi yapmaktan nefret ediyorum. Z dükkânda sadece yarı zamanlı çalışıyor. Mülakatlar, reklamlar ve tüm bunlar işinin diğer yarısı. Yani gerçekten bilmiyor muydun?"

Başımı tekrar salladım. "Fark eder mi?"

Bazı insanlar, başkalarının başarılarından haberdar olmamasını kişisel olarak algıladı, sanki bu onların devasa egolarına bir hakaretmiş gibi.

Jake ise tam tersi bir tepki verdi.

Eğilip dudaklarını dudaklarıma değdirirken gözleri ısındı. Müziğin sesi tekrar yükseldiğinde, ağzını tekrar kulağıma götürdü. "Evet, bebeğim, öyle."

Ben daha fazlasını soramadan Jet elinde içkilerle bize yaklaştı. "Bir içki içmeyeli epey oldu."

"Ne oldu?" Shot bardağını kokladım. Meyvemsi tonlar vardı ama burnumu sızlatacak kadar da içki kokuyordu.

"Bilmiyorum. Kase sadece onunla açık ateşe yaklaşmamamı söyledi."

Omuz silktim ve içkiyi geri fırlattım, tadı anında yüzümü buruşturdu. "Blech. Tadı yanık gibi."

"Bu yüz bir tane daha istediğini haykırıyor."

"Aslında bir dakika sonra fena değil. Tadı meyve gibi. Eğer söz konusu meyve çıkmak gazı ile ıslatılmışsa, ama yine de."

"Biranın senin içtiğinden daha hızlı buharlaştığından emin olduğum için," dedi Jet, büyük bardağı Jake'e uzatarak, "su."

"Teşekkürler." Jake biraz yutkundu.

İçme şekli bile seksi.

Resmen aklımı kaçırdım.

Jet benden boş kadehi aldı ve şaşkınlık içinde yanlarından geçen bir adama uzattı. "Al, sana hediyem."

"Ah, teşekkürler?" dedi adam, farkına varmadan önce. Bardağı sanki gerçekten bir hazineymiş gibi yakın tutarken yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Az önce onu kaybettiğine eminim." Adamın yavaşça uzaklaşmasını izledim, shot bardağını cebine sokarken soğukkanlı görünmeye çalışıyordu. "Evet, gitti."

"Meh, sorun değil. Target'tan stok yaptım. Yine de eşyalarımı çalacak olsaydı onun için imzalıydım. Her neyse, artık senin ellerin serbest ama Jake'inkiler değil, görünüşe göre seni dans için çalmamın zamanı geldi."

Jet beni kendine çekti, bizi kalabalığa yaklaştırdı ve Jake'ten uzaklaştırdı.

Dans etmek için daha iyi bir yer bulmaya çalışmadığını biliyordum. Jake duymadan bana asılmaya çalışmak da değildi.

Bu yüzden "Hyde'ın sahibi olduğunu gerçekten bilmiyor muydun?" dediğinde şaşırmadım.

Bu bir soru değildi. Yine de ona cevap verdim. "Hayır, hiçbir fikrim yok."

Rhys'le olduğu gibi Jet de gözlerimi araştıran gözleriyle tuttu. Ve yine gözlerimi kaçırma dürtüsüne karşı koydum. Saklayacak bir şeyim yoktu ve yüzüne bir gülümseme yayılırken onun da aynı sonuca varmasına sevindim.

Gülümsemesi solup konuşmak için ağzını açtığında nefesimi tuttum. Ne yazık ki ya da belki de şans eseri, gürültülü bir şarkı başladı ve herhangi bir konuşmayı imkansız hale getirdi.

Parti büyümüştü, sürekli bir insan akışı gelip gidiyordu. Zaten nemden dolayı yoğun ve yapışkan olan hava, daha fazla insan dans etmeye başladıkça giderek ısındı.

Bu gece için, lütfen terlediğimde seksi ve nemli görünen kadınlardan biri olmama izin verin. Yarın normal, lekeli yüzlü terlememe geri dönebiliriz.

Şarkı bitmeden Jake beni belimden yakaladı ve sırtımı göğsüne yasladı. Omzumun üzerinden uzanarak bana buzlu suyunu uzattı ve ellerini aşağı kaydırarak kalçalarımı tuttu.

Gaza gelmiştim ve kıpırdamadan duramıyordum, içtikçe sallanıp zıplıyordum.

İş ve okul geçici olarak beni ele geçirmiş olabilir, ama yine de hayatımda ciddi anlamda harika geceler geçirmiştim. Korunaklı büyüdüm ama bu, o balonun dışına çıkmadığım anlamına gelmiyordu.

Bu gece hayatımın en iyi gecelerinden biriydi.

Rye'ın ne kadar harika olduğunu düşünürsek ve Jake'in önceki pislik tavrını ve annemdeki akşam yemeğini görmezden gelirsek, tüm hafta sonu harikaydı.

Bir grupla takılmak değildi. Seksi adamların geçit töreniyle ilgili değildi. Jake'le ilgili bile değildi.

Tamam, *sadece* bununla ilgili değildi.

Eğlenceli insanlarla birlikte olmakla ilgiliydi. *Benim gibi* insanlarla. Kimse dövmelele ya da piercinglere tiksintiyle bakmıyordu. Kimse göz temasından kaçınmıyor ve kimseden uzaklaşmıyordu, korkuları ve yargıları kolayca okunabiliyordu.

Sevdiğim bir rock grubuyla takılmak güzeldi.

Bu kadar soğukkanlı ve arkadaş canlısı olmaları her şeyi *harika* kılan şeydi.

Bununla birlikte, Jake'le birlikte olmak geceyi harika olmaktan çıkarıp gerçekten *harika* bir hale getirdi. Özellikle de ne giydiğim ya da kiminle konuştuğum konusunda bir pislik gibi davranmadığı için. Bunun yerine, daha önce bana gönderdiği karışık sinyalleri ortadan kaldırarak şekilde bana karşı kayıtsızca şefkatliydi.

İçkimi bitirdiğimde Jake bardağı benden aldı ve pencere kenarına koydu. Saçlarımı yana doğru iterek eğildi. "Ne kadar sarhoşsun, tatlım?" Dudakları kulağımın arkasındaki deriye dokundu ve tüylerim diken diken oldu.

"Değilim. Belki biraz çakırkeyifim.

Neden?" "Gitmeye hazır mısın?"

Çok eğleniyordum ve partinin yavaşlamaya yakın bile olmadığını biliyordum. Kalmam yarın derslerden kaytarmam anlamına geliyordu ki bu da benim için sorun değildi. Bol miktarda kafein aldığım sürece, muhtemelen pastalarımınla programa uymak için yapmam gereken koşuşturmaya bile değecekti.

Yine de aptal değildim. Jake eve gidip biraz kestirmek istediği için sormuyordu. Ayrıca beni eve götürmek, verandamda iffetli bir öpücük vermek ve sonra gitmek niyetiyle sorduğu konusunda da ciddi şüphelerim vardı.

Gitmeye hazır olmadığımı söylersem Jake'in bunu sorun etmeyeceğine dair en iyi kurabiyelerimden bir düzinesine bahse girmeye hazırdım. Bütün gece iyi vakit geçirdiğimden emin olmaya odaklanmıştı. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım.

Ama dediğim gibi, aptal değildim. Başımı salladım.

"Evet, hazırım."

Jake beni bırakmadan önce kalçalarımı sıkıca kavradı. Başını kapıya doğru salladı ama kalabalığın arasından göremiyordum.

Bir elimi arkama koyarak odanın içinde ilerledik ve Jake bir kez daha bizi kalabalığın içinde dolaştırmakta hiç zorlanmadı. Girişte durduk ve Jet'in bize doğru geldiğini gördüm.

"Kalkıyor musun?" diye sordu bize ulaştığında.

"Evet." Jake onun omzuna bir erkek sarılmasıyla vurdu. "İyi şanslar, kardeşim.

Dikkatli ol, tamam mı?"

Jet geri adım atmadan önce omzuna vurulan yumruğa karşılık verirken güldü. "Rock'çı olmanın keyfini kaçırıyor ama elimden geleni yapacağım."

"Turda iyi şanslar, ihtiyacın olacağından değil." Jet beni tutup kucaklayarak kaldırdığında bir çığlık attım.

"Vay anasını, kek gibi kokuyor."

"Biliyorum. Şimdi onu yere bırak," dedi Jake.

"Ama o çok küçük."

"Değilim!" Ofladım.

"Tamam, eğlenceli

boyuttasın." "Bunu kabul

ediyorum."

"Harika, anlaştık. Şimdi onu yere bırak," diye emretti Jake, sesi neşesini biraz kaybetmişti.

"Kahretsin, Jacoby, sakın ol! Anladın mı? Jetler mi? Çok eğlenceliyim."

"Evet, *Shamus*, tam bir kahkaha tufanı," diye alaycı bir şekilde homurdandı Jake, belli ki artık bu espriden hoşlanmıyordu.

Ancak ben, ikimiz için de yeterince eğlenmişim.

Jet'in gerçek adı Shamus mu? Seksi ve dev Kelt düğümünü açıklıyor. Ya Jacoby? Çifte ateşli.

Jet, Jake'i görmezden gelerek, "Seninle tanışmak güzeldi, Piper," dedi. Beni yere bıraktığında ona sııttım. "Seninle de." "Biliyorum, harikayım."

Vedalaştıktan sonra Jake elimi tuttu ve gitmek için döndü. "O kurabiyeleri unutma!" Jet bağırdı.

"Salı günü onları Hyde'a bırakacağım," diye omzumun üzerinden seslendim.

On beş dakika sonra güzel bir apartman kompleksine yanaştık ve Jake motoru durdurdu. Motosikletten indim ve kaskımı çıkarıp ona uzattım.

"Jacoby, neredeyiz?" Gerçek adını kullanmaya dayanamayarak sordum. Kaşlarını kaldırarak bana baktı, ağzının bir tarafı yukarı doğru kıvrılmıştı. "Ne? Çok seksi bir isim."

"Yeterince adil."

"Peki, neredeyiz?"

Ön kapıyı açtı. "Benim evim."

Önce ben girdim, Jake bip sesi çıkaran alarma şifresini girerken durdum.

Bir kahve fincanı ve küçük bir posta yığını dışında oda temizdi. *Gerçekten* temizdi. Odaya pelüş görünümlü bir kanep ve duvardaki büyük düz ekran televizyon hâkimdi. Hepsi bu kadardı. Hiç kişisel eşya yoktu. Çerçevesiz resimler ya da asılı spor hatıraları yoktu. Hyde hakkında yazılmış yazılar ya da kazandıkları ödülleri de yoktu.

Etrafıma daha fazla bakmadan Jake beni yakaladı ve kendine çekti, ağzı ağzımı kapladı. Hafif ve alaycı diliyle dans ediyordu.

Benim.

Kendimi ona doğru ittim, daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Elleri sırtımdan kıcıma doğru ilerledi ve beni kaldırırken kıcımlı avuçladı. Bacaklarımı beline doladım ve *çok* belirgin olan uyarılmışlığının sertliği karşısında nefes nefese kaldım.

Beni bir kapı aralığından geçirdi ve yumuşak bir yatağa yatırdı. Boleromu kollarımdan aşağı iterken ağzı benimkinden ayrıldı ve boynumun kıvrımını öptü.

Saç bağı sonuna kadar çektim ve başının arkasına uzanmadan önce yana attım. Saç bağı hafifçe çekiştirerek saçlarını serbest bıraktım ve *nihayet* parmaklarımı saçlarının yumuşaklığında gezdirdim. Düşündüğümde daha iyiydi ve bunun için *çok* düşünmüştüm.

Göğsümün üst kısmını hafifçe öptü. İçimde nefesimi kesen yoğun bir zevk oluştu.

"Jacoby."

"Hmm?" Ses bana karşı titreşti. "Lütfen, daha fazlasına ihtiyacım var," diye yalvardım.

"Daha fazla ne?"

"Daha çok sen, bana dokunmak."

Jake doğrulup ayakkabılarımı ve pantolonumu çıkarıp yere attı. yan.

Gömleğinin eteklerini tuttum ve başının üzerinden çektim. bronz ten ve belirgin kaslar. Dişliler, pistonlar ve diğer mekanik parçalardan oluşan karmaşık bir dövme omuzlarını ve bir kolunu kaplıyor, derisinin robotik bir iç kısım göstermek için yarıldığı yanılsamasını veriyordu. Karnının sol tarafı, dilimle keşfetmek istediğim renkli girdaplı bir tasarımla kaplıydı.

Pantolonunun içine doğru uzanan pelvik kasının tanımını keşfetmek için en az bir ay gerekirdi.

Dikkatimi mürekkepten çok daha iyi bir şeye çeken Jake dizlerinin üzerine çöktü ve kemerini çözdü. Düğmesini ve fermuarını açarak pantolonunu yarıya kadar indirdi. Bir çift koyu mavi boxer külot

örttü, ama sertleşmiş sikini saklamak için hiçbir şey yapmadı, gerçi hiçbir şeyin yapabileceğinden emin değilim.

Jake'in sesi sertleştiğinde yüzümün düşüncelerimi ele verdiğini biliyordum. "Tişörtünü çıkar." Yan tarafına doğru kayarak kot pantolonunu tekmeleyip çıkardı.

Doğruldu ve yan tarafımdaki küçük kancaları açarak üstümü sıyırdım.

"Siktir, şaka yapmıyormuşsun." Vücudumu kendi vücuduyla kapladı.

"Ne?" Arkama yaslanırken bulanık bir şekilde sordum.

"Dükkanıma iyi ve sağlıklı görünen bir kıyafetle geldin, bu beni uzaklaştırmalıydı ama aletimi sertleştirdi, seni bozmak istediğim yolları düşündüm. Şimdi biliyorum ki tüm o şıklığın altında rock 'n' roll vardı. Ray?"

"Evet. Onları yapmak konusunda gergindi. Elleri sağlamdır ve hiç titremez, bu yüzden yapabileceğini biliyordum. Bu bizim garip ve çok kişisel bir bağ kurma deneyimimiz oldu."

Meme ucumdaki halterin etrafını yalamak için eğildi.

"Lütfen, daha fazlasına ihtiyacım var."

Ağzı meme ucumun etrafında kapandı, dili ve dişleri bana işkence etmek için birlikte çalışıyordu. Yanımda yan yatarak uzandı ve uzun parmaklarını karnımda gezdirdi.

İçimden bir beklenti ürpertisi geçti.

Jake'in iri eli külotumun üzerini kapladı, orta parmağı sıkıca yukarı doğru ilerliyordu. Meme ucumu bıraktı ve elini ağrıyan amımdan çekerek doğrulup oturdu.

Kaybettiğim için inledim ve elini takip etmek için kalçalarımı kaldırdım.

Başparmaklarını külotumun yan tarafına geçirdi ve aşağı kaydırды, giderken öptü. Titreyen bacaklarımın arasına yerleşti.

Onları biraz kapatmaya çalıştım, ama iç uyluklarımdaki elleri onları daha da ayırdı.

"Mükemmel, bebeğim." Jake gözlerini aşağı indirmeden önce benimkilere dikti. "Seninle ilgili her şey mükemmel."

İşte bu yüzden asla razı olmayacağım. Mükemmel olduğumu düşünen birini hak ediyorum, bana tahammül eden birini değil.

Eğildi ve yavaşça yukarı doğru yaladı, iniltisi içimde titreşti. Ellerim çarşafı yumruklarken kalçalarım bilinçsizce hareket etti.

"Lütfen. Daha fazla."

Yalvarışlarımı duymazdan gelen Jake, başparmağıyla klitorisimi ovarak işkenceme katkıda bulundu. Gerilim neredeyse dayanılmaz seviyelere ulaştığında, bir dirseğinin üzerine çıkarak ağzını ve başparmağını çekti.

Parmağı içime girmeye başladığında protesto iniltilerim bir nefese dönüştü.

"Kahretsin, çok sıkısın," diye homurdandı, ikinci bir parmak daha sokarak.

Vücudum gerildi, bu kadar dolu olmanın verdiği rahatsızlık düpedüz acıya dönüştü. İrkildim ve içgüdüsel olarak geri çekildim.

Ben daha ne olduğunu anlamadan Jake aniden doğruldu ve uzaklaştı.

Uzakta.

Çenesini sıktı, tüm vücudu gergindi. "Neden bana söylemedin?" "Neyi söylemedim?" Bilgisiz rolü yapmaya çalıştım ama başaramadım.

"Bunu daha önce hiç yapmadın, değil mi?"

Ayağa kalktım, yüzündeki gizlenmemiş öfkeye ve tiksinti gibi görünen ifadeye baktım.

"Cevap ver bana!" diye kükredi.

Patlamasıyla yerimden sıçradım. "Ah, hayır," diye kekeledim, korkmuş ve kafam karışmıştı.

"Sen ne yaptın?" "Pek bir

şey değil."

Benim gibi büyümüş biri için bırakın daha fazlasını, arka koltukta gizlice öpüşmek bile yeterince zordu. Şansım olsa bile, bırakın çıplak zaman geçirmeyi, düzenli zaman geçirmek istediğim pek fazla insan yoktu. Taşındıktan sonra, okul ve Piper's Cakes'i hayata geçirmeye çalışmak hayatımı ele geçirdi.

Diğer her şey bekleyebilirmiş gibi görünüyordu.

Hiç orgazm olmamış gibi değildim. Duş başlığımın bu kadar yüksek teknolojik olmasının ve her ay yüksek su faturamı memnuniyetle ödememin bir nedeni vardı. Kahve günümü geçirmemi sağlayan can simidim olabilirdi ama sabahları beni uyandıran şey o değildi.

Çeşitli boyutlardaki pille çalışan erkek arkadaş çekmecesini saymıyorum bile.

Bilmiyor değildim. Sadece deneyimsizdim.

"Bunu yapamam," dedi Jake, yatağın kenarına oturmak için biraz daha uzaklaşarak. Uzun, kaslı vücudu başını ellerinin arasına alırken eğildi.

Tabii ki benim deneyimsiz beceriksizliğimle ilgilenmezdi.

Belki de beni becerirse, yapışkan olacağımı ve onu takip edeceğimi düşünüyor. Beyaz atlı prensi ve sonsuza dek mutlu yaşamayı beklerken bekaretimi koruyacakmışım gibi.

Eğer durum böyle olsaydı, ben, bekaretim ve duş başlığım ömür boyu benim olurdu.

Her neyse. Tek bildiğim gitmem gerektiği. Şimdi.

Ayağa kalktım ve atılmış giysilerimi aramaya başladım. Külotumu aldım. "Ben sadece... Ben bir araç çağıracağım."

Onu koklamak, görmek, hala her yerde onu *hissetmek*, kıvrılıp saklanmak istedim. Yetiştirilme tarzıma ve bekaretime lanet etmek istedim. En çok da cinsel hayal kırıklığı içinde çılgılık atmak istiyordum.

Bir insan nasıl bu kadar sıcaktan bu kadar soğuğa bu kadar çabuk dönebilir?

"Hayır." Jake ayağa kalktı ve ben kıyafetlerimi bulmaya çalışırken bana bakmamaya özen gösterdi. "Seni eve bırakayım. Ben sadece..." Ben gömleğimi giyerken bana doğru döndü ve sözleri kesildi.

Eminim hayatımda daha çok utandığım zamanlar olmuştur. Üçüncü sınıfta Billy Mason'ı öptüğüm ve sonra onun yepyeni spor ayakkabılarına kustuğum zamanki gibi. Pahalı ayakkabılardı, dilinde pompa falan vardı. Ondan sonra tek istediğim yeni bir okuldu.

Ya da herkesten önce göğüslerim büyüdüğünde ve Mandy Plose sütyenimi doldurduğuma dair bir dedikodu başlattığında. Herkesin göğsümü analiz etmesi yeterince kötüydü, ama bir grup çocuk dolabımı mendil ve tuvalet kağıdıyla doldurduğunda, okulumu ve adımları değiştirmeyi ciddi olarak düşünürdüm.

Ancak Jake'in odasının ortasında iç çamaşırımla dururken, göğsüm çıplak bir şekilde üstümdeki küçük kancaları beceriksizce kurcalarken, kendimi hiç bu kadar utanç verici hissettiğimi hatırlamıyordum.

Bir daha asla tişörtten başka bir şey giymeyeceğim. Asla.

Jake boğazını temizledi. "Ben diğer odada olacağım," diye mırıldandı çıkarken.

Gözlerimi kırpıştırarak hızlıca giyinmeyi bitirdim.

Jake'in bisikletinin arkasına tekrar binmenin işkence olacağını düşündüm. Yine de evime doğru yola çıktığımızda, arabasına binmenin ne kadar tercih edilebilir olduğu ortaya çıktı. Rahatsız edici bir sessizlik ya da daha kötüsü garip bir konuşma yoktu.

Eminim sohbet harika olurdu. Ben duş başlığımla tek eşli bir ilişki sürdürme yeminimden ve bir kedi evlat edinme planlarımdan bahsederken muhtemelen bana homurdanırdı.

Ya da on.

Jet's'e yaptığım yolculuğun aksine, kendimi sıkıca tutmadım ya da yanımdan geçen şehir manzarasının tadını çıkarmadım. Dünyayı dışarıda bırakırken, serin havanın aşırı ısınmış yüzümde dolaşmasına izin verdim.

Evime vardığımızda, Jake istemediğim halde benimle kapıya kadar yürüdü. Gergin sessizliği bozacak aptalca bir şey söylememek için dudakımı ısırdım.

Neyse ki önce Jake konuştu, gerçi ikimiz de söyleyecek bir şey olmadığını biliyorduk.

"Piper, ben-"

"Sadece... yapma."

"Evet." Ellerini ceplerine soktu. "Ben... Görüşürüz."

Geçen seferkinin aksine, sözlerinin boşa gittiğini biliyordum. Ona küçük, sıkı bir gülümseme verdim.

"Evet, Jake. Hoşça kal."

Aceleyle içeri girdim, kapıyı arkamdan kilitledim. Sırtımı kapıya yasladım ve bisikletinin kükreyişini dinledim. Bir dakika sonra havalandı.

Başımı arkaya attığımda, bildiğimden daha fazla yanlış olduğunu hissetmekten kendimi alamadım.

Dördüncü Bölüm

Değişiklikler

"Belki de penis dövmesi daha iyi bir fikir olabilirdi."

Tıklım tıklım dolu kulübe bakarken kimsenin kendi kendime konuştuğumu duymaması beni rahatlattı.

Ya da varsa bile, yokmuş gibi davranıyorlardı.

Her ne kadar evde yoga pantolonumla oturup, akılsızca televizyon izlemeyi ve doğrudan kartondan Çin yemeği yemeyi dilesem de, ortam değişikliğine ihtiyacım olduğunu biliyordum.

Sıkıntı içindeydim. Ve küçük bir tane değil.

Ray de biliyor olmalıydı, çünkü ortaya çıkmazsam beni müstehcen bir yüz dövmesiyle tehdit etmişti.

Neredeyse iki haftadır okul ve kek işleriyle boğuşuyordum. Ayrıca mali defterlerimi de karıştırmaya başlamıştım. Banka, kredimin reddedildiğini söylemek için hemen benimle temasa geçmişti. Belirgin bir nedeni olması umuduyla her şeyi araştırmıştım ama hiçbir şey bulamamıştım.

Düşünmek için çok az zamanım varken Jake'in sonunu düşünmemek kolaydı.

Hiç başlamamış bir şeyi bitirebilir misiniz?

En azından çok fazla üzerinde durmadım.

O gece eve geldiğimde zihinsel olarak tükenmiş ve fiziksel olarak bitkin düşmüştüm. Yine de onun kokusundan arınmak için kendimi zorla duşa sokmuştum. Her zamanki gece rutinlerimin hepsini atlayarak yatağa yığıldım, ancak uykuyu bulmak zordu. Zihnim geceyi tekrar tekrar yaşarken, söylemem gereken her şeyi bir kez daha doldururken bir türlü sakinleşmiyordu.

Tekrar arayı düzeltmeye çalışıp çalışmayacağını merak ediyordum. Ama yapmadı.

Jake'le olan durumun diğer çocuklarla olan ilişkimi nasıl etkileyeceğinden emin değildim. Etkilememesini umuyordum ama onun patronları olduğunu bildiğimden, herhangi bir tuhaflık istememelerini anlıyordum.

Bu seveceğim anlamına gelmiyordu.

Endişelerim boşunaydı. Çocuklar mesaj attılar ve hiçbir şey olmamış gibi davrandılar.

Ne yazık ki ben de aynısını yaptım diyemem.

Jake ile yaşadığım destansı kazanın ertesi günü Kase mesaj atarak beni de davet etti. O kadar yoğunum ki istesem de gidemezdim.

Bir haftadan uzun bir süre boyunca, çocuklardan biri beni her dışarı davet ettiğinde, programımı bir koltuk değneği olarak kullandım. Kesinlikle meşguldüm. Ama yeterince çabalasaydım zaman bulabilirdim.

Bir gece yatağa uzandıktan sonra, battaniyeyi bile çekemeyecek kadar bitkin düştüm ve bir türlü uyuyamadım. Onun yerine kendimi çocukların neyin peşinde olduğunu merak ederken buldum. Jake'le yaşadıklarımın onlarla aramdaki ilişkiyi değiştirmesini istememiştim ama değiştirmişti.

Ve bu değişimden sorumlu olan bendim.

Ertesi sabah güneşle birlikte uyandım ve üç farklı aromada dev bir çörek partisi pişirmeye başladım. Uygun bir zamana geldiğinde Kase'ye mesaj attım ve işe götürmek için gelip almasını istedim.

"Hey, bunlar senin verandandaydı," diye ağzından kaçırdı bana dev bir Stargazer Zambağı vazosu uzatırken.

Etrafta bir kart aradım ama yoktu. Müşterilerimden çiçek almam alışılmadık bir durum değildi ama kimin gönderdiğini bilmek hoşuma giderdi. Yaptığım bir şeyin birilerini mutlu ettiğini ve bunu takdir ettiklerini bilmek hiç azalmayan bir heyecandı.

Çiçekleri aldıktan sonra ona dükkânda dondurması için iki büyük kap çörek verdim. Ayrıca hemen yemesi için bir kutu da verdim.

Kase sürekli neşeli görüldüğünden, açık kapı çerçevesine yaslanıp ifadesi ciddileştiğinde şaşırdım.

"Jake dükkânda tam bir pislik gibi davranıyor. Aptalca şeyler yüzünden herkese bağırıp çağırıyor."

"Yani her zamanki gibi iş mi?" Şaka yaptım.

"Bu Jake'in normal sıcak ve kucaklayıcı kişiliğinden daha kötü. Ne olduğunu bilmiyorum ve senden de paylaşmanı istemiyorum. Tek bildiğim Jet'in evinde birbirinize çok yakın görüldüğünüz. Ertesi gün birdenbire hiçbir şey yapamayacak kadar meşgul oldunuz ve Jake tam bir pislik oldu."

"Gerçekten çok meşguldüm."

"Bundan şüphem yok. Ben sadece daha fazlası olduğunu söylüyorum. Jake'in biraz... kontrolcü olabileceğini biliyorum."

Evet, kasırga da sadece biraz rüzgarlıdır.

"Mesele o değil, Kase."

"Ama ilişkinizi bitirmeniz için söylediği bir şey varsa ya da-" "Tatlım, bunu takdir ediyorum. Gerçekten istiyorum. Ama ilişkimizi bitiren ben değilim. şeyler."

"Jake mi yaptı? Kahretsin, hepimiz düşünmüştük..." Kase başını salladı. "Ne düşündüğümüzün bir önemi yok. Gerçekten mi?"

"Evet."

Kaşlarını indirdi. "Onun nesi var böyle?"

"Bazen insanlar sadece farklı şeyler ister. Bu ikimizi de doğru ya da yanlış yapmaz." Ona gülümsedim. "Şimdi git. Pişirmem gereken kekler var."

"Evet, evet, evet." Kase verandamdan çıkıp arabasına doğru yürümeye başladı ve sonra durdu. "Bunların hiçbirinin benden ve çocuklardan kurtulabileceğin anlamına geldiğini düşünme." Sesi alaycı olsa da, sözlerinin şakadan çok bir uyarı olduğuna emindim.

"Tabii ki hayır. Bu yüzden çörekler. Siz hâlâ benim adamlarımsınız."

"Erkek mi? Kahretsin kadın, biz erkeğiz!" diye bağırarak arabasına bindi ve el sallayarak uzaklaştı.

Eli, çörekleri istiflediği için Kase'yi azarlamak ve onlarla çıkıp çıkmayacağımı sormak için mesaj attığında yine reddettim. Ama bu sefer Ray'le olan planlarım yüzünden reddetmişim.

Çocuklarla bir Cuma gecesi sakın bir zaman olurdu.

Benim bundan daha fazlasına ihtiyacım vardı.

İçinde bulunduğum bunalımdan kurtulmak için kesinlikle süslenmem ve kızlarımla parti yapmam gerekiyordu.

Günün son dersinden çıktıktan sonra hazırlanmadan önce yemek pişirme işimi halletmişim.

Sıcak bigudiler ve ozondaki büyük bir delikten bizzat sorumlu olmaya yetecek kadar sprey kullanarak saçlarımı çılgın bukleler halinde şekillendirdim. Göz kalemimi ve rimelimi ağırlaştırdım ama dudaklarıma sade bir nude parlaticı sürerek bunu dengeledim.

Makyajım dengeli olsa da, kıyafetim tamamen dışa dönüktü. Siyah mini eteğimi koyu mor, askılı yaka bir üstle eşleştirerek bacak ve göğüs dekolterilerini fazlasıyla göstermişim. Eşleşen mor, bantlı topuklu sandaletleri giymeden önce bacaklarıma ışıltı bile serpmişim.

Kendimi iyi hissediyordum.

Partiye hazırdım. Ta ki kulübe girene kadar.

Mekânın kendisine karşı bir şey değildi. Voodoo çok iyiydi ve bunu sadece sahibini tanıdığım ve kadınıyla çok iyi arkadaş olduğum için söylemiyordum.

Sadece berbat bir ruh halindeydim.

"Bunu yapabilirsin. Bir kez olsun normal ol," diye fısıldadım kendime insanların arasından geçerken. "Tamam, kendi kendine konuşmamak muhtemelen normal olmanın ilk adımıdır."

Bara ulaştım ve Ray'in, tamamı kadınlardan oluşan stüdyosundaki diğer iki dövme sanatçısı Marcy ve Lily ile birlikte çoktan orada olduğunu gördüm.

Lily benden biraz daha uzun ve daha yuvarlak hatlıydı, sarı saçlarının çerçevelediği melek gibi bir yüzü vardı. Masum görünüşü, benden çok uzak oluşuyla çelişiyordu.

İlahi ilgi alanları. Sürekli olarak bunu anlayacak bir ortak arayışındaydı. Bulma konusunda da şansı yaver gitmedi.

Marcy neredeyse iki metre boyundaydı, pürüzsüz kahverengi teni parlıyordu, hipnotize edici açık kahverengi gözleri vardı ve parlak renklerde örgüleri seviyordu. Ayrıca göbek deliğinin etrafında sahiplenme karşıtı bir sembol dövmesi olan, kendini inek ilan etmiş biriydi. Hatta Cadılar Bayramı için Uzay Yolu'nun Uhura'sı gibi giyinmişti.

Her yıl.

Kucaklaşmalar ve selamlaşmalar oldu, Ray araya girmeden önce herkes birbiriyle konuşuyordu.

"Tatlım, sohbet etmek için daha sonra vaktimiz olacak. Şu anda bir içkiye ihtiyacın var." "O kadar belli mi?" diye sordum.

"Uh-huh. Elbette çok seksi görünüyorsun. Ama dans etmek için değil de uyumak için bara tırmansaydın hiç şaşırırmazdım."

"Evet, uzun birkaç hafta oldu."

Ray'e olanlardan pek bahsetmemiştim. Hoşlandığım bir adam olduğunu biliyordu, benden hoşlanmıyordu ve ben de biraz üzülmüştüm.

Jake işleri durdurduktan hemen sonra, onunla her şeyi analiz etmeye ve incelemeye hazır değildim. Birkaç gün önce büyük kız külotumu giyip bunu aşmaya karar verdikten sonra, her şeyi tekrar gözden geçirmek istemedim.

Jake ve ben *belki* de daha fazlasına giden yolda arkadaş sayılırdık. Sonu biraz fiyasko olsa da işlerin yolunda gitmemesi büyük bir romantik trajedi sayılmazdı.

Kızlarla birlikte birkaç kadeh içki içtik ve dans pistine çıktığımızda çoktan çakırkeyif olmuştuk. Dans ettik, güldük ve konuşmak için müziğin üzerine bağırdık.

"Susamaya başlıyorum. Başka içki isteyen var mı?" Ray sordu.

Kabul etmek için ağzımı açtığımda ensemdeki tüylerin diken diken olduğunu hissettim, bu sık sık olan bir şeydi.

"Hellooooo, yakışıklı. Bu Jake Hyde değil mi?" Marcy sordu.

Tabii ki öyle. Cidden, tabii ki öyle. Ve sıradaki Billy Mason, kusmam için yeni bir çift spor ayakkabı getirecek.

"Oh, kahretsin. Şu anda Edge'in barında olmasaydım, ona ne yapmak istediğime ve hangi dövmelelerini yalamak istediğime dair çok müstehcen bir şey söyledim," dedi Ray gülerek.

Arkamı dönüp bakmaya zahmet etmedim. Her şeyi bilme ve görme konusundaki sihirli yeteneğine dayanarak beni çoktan fark ettiğini düşündüm. Onu, yakında kendisine akın eden kadınlardan oluşan bir haremle görmek istemedim.

Ben de o yokmuş gibi davrandım.

En olgun tepki değildi ama aklıma gelen en iyi tepkiydi.
of.

Lily, "Tamam, göz şekerim gitti," dedi. "Hadi gidip bir içki alalım."

Bara geri döndük, barmen bir shot atarken meyveli ama tehlikeli bir karışım hazırlamış.

Yüzümü buruşturarak Ray'e baktım. "Tanrım, tadı berbattı. Öğütülmüş tarçınlı potpuri ve antifriz gibi. Neydi bu?"

Konuşmak için ağzını açtığında gözleri beni aştı ve yüzüne bir gülümseme yayıldı.

Tanıdık bir çift seksi mavi gözün bana baktığını görmek için döndüm.

"Rhys!" Sevinçle cıgılık attım.

"Bu benim en sevdiğim ateşli fırıncım değil mi? Hey, sevgilim." Ray aramıza baktı. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" "Piper'ın kurabiyelerini yemekten büyük zevk aldım." *Çok mu azdım yoksa kulağa iğrenç mi geldi?*

"O kadar güzeldi ki, her kırıntısını yaladım."

Tamam, evet, tamamen pis.

"Geçenlerde Rye'da bir gösteri izledim. *Yasaları çiğneme* olayını telafi etmek için ona kurabiye yaptım," dedim Ray'e, parmakla tırnak işareti kullanarak.

Alt dudağı abartılı bir somurtmayla dışarı fırladı. "Bu gece Edge kurabiyesi yapmadın. Ben de kurabiye istiyorum."

"Bu hafta ona atlayacağım." Rhys'e döndüm. "Yarışmada ne yapıyorsun?"

"Edge ve ben eski arkadaşız. Farklı günlerde benzer kalabalıkları çekecek etkinlikler planlamaya çalışırız. Ray'i nereden tanıyorsun?"

"Eski arkadaşlar. Bütün mürekkeplerimi o yaptı."

"Gördüğümde kaliteli olduğunu anlamıştım," dedi Ray'e göz kırparak. "Hadi dans edelim."

"Ben burada kızlarımla birlikteyim, yani-"

"Evet!" dedi üç kız da beni Rhys'e doğru iterken arkamdan.

Omuz silktim ve gülümsedim, beni dans pistine götürürken uzattığı elini tuttum. Dans ettik ve müzik eşliğinde olabildiğince çok konuştuk.

Sırtım onun önüne gelecek şekilde beni çevirdiğinde, sertliğini fark etmemek imkânsızdı.

Rhys'in sahip olduğu tek şey harika bir bara sahip olmak değil.
Onu.

Müziğin sesini duyabilmek için ağzını kulağıma yaklaştırdı. "Do you Kaç yaşında olduğumu biliyor musun, Piper?"

"Jake senin kırk yaşlarında olduğunu söyledi," diye itiraf ettim, kendimi dedikodu yaparken yakalanmış gibi hissediyordum.

"Tabii ki yapar. Otuz yedi yaşındayım."

"Harika." Başka ne diyeceğimi bilemiyordum.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Başımı salladım. "Yirmi yaşında olmam seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır. Öyle davranmıyorsun. Yaşında bile görünmüyorsun."

Başımı eğerek ona ters ters baktım. "Yaşlı göründüğümü mü söylüyorsunuz?"

Sırıttı. "Hayır. Kendinden emin göründüğünü söylüyorum. Kim olduğunu biliyorsun ve buna sahip çıkıyorsun. Çaresiz ya da muhtaç değilsin, her gece gördüğüm şeyler. Yani, daha yakından bakmadığınız sürece yaşınıza uygun görünmüyorsunuz." Biz dans ederken o daha dik durdu.

Elimi boynuna koymak için geri uzandım ve beni duyabilmesi için onu aşağı çektim. "Peki sonra ne olacak?"

"O zaman ne kadar yumuşak olduğunu görüyorsun. Hayat tarafından tamamen sertleştirilmemişsin. Rol yapmıyorsun. İnsanları manipüle etmek için taktığınız bir maske değilsiniz. Sen

bir şey istemiyorsun, entrikacı değilsin ve alaycı değilsin."

Birinin beni bu şekilde görmesi hoşuma gittiği için gülümsedim. Yüzümü göremediği için mutluydum çünkü devam ettiğinde gülümsememin dalgalandığını biliyordum.

"Neredeyse, bilmiyorum, masumsun. Bu da bir erkeğin sizi daha fazla korumak istemesine neden oluyor."

Masum. Gerçekten ne kadar masum olduğumu bilse ne hissederdi acaba? O da hayatımdan çıkar mıydı?

Gergin bir kahkaha attım. "Tüm bunlara ne diyeceğimi gerçekten bilmiyorum." "Hiçbir şey söyleme. Sadece doğru olduğunu bil."

Başımı salladım ve söylediği olumlu şeylere odaklanmaya karar verdim.

Eğilmeden önce bir dakika daha dans ettik. "Rye'a geri dönmeliyim." Bara doğru ilerlerken kolunu bana dolamaya devam etti.

"Seni görmek güzeldi."

"Evet, sen de hayatım. Beni arar mısın?" Bunu bir soru gibi ifade etti ama cevabımı beklemedi. Eğilerek dudaklarını yavaşça yanağımda gezdirdi. "Hanımlar," dedi kıkırdayarak ve uzaklaşmadan önce gamzelerini gösterdi.

Kızlarıma döndüm ve neyi bu kadar eğlenceli bulduğunu gördüm.

Barda oturmuş, rahat görünmeye çalışıyorlardı. Bu, Rhys ve benim olduğum yerden başka bir yere bakmayı içerdiğinden, hepsi de neşeli melodiler ıslık çalarken, başarısız oluyorlardı.

Yeterince uzaklaştığında tüm rolleri düştü ve toplu bir kız çığlığı ve ciyaklaması çıkardılar.

Lily kolumdan tutup beni daha yakına çekti. "Tüm bunlar da neydi?"

"Peki o öpücük neydi? Bir yanak öpücüğünü nasıl müstehcen gösterebiliyor?" Marcy sordu.

"Daha önce yaptığımız bir konuşmaya devam ediyorduk," dedim, ne kadar ayrıntıya girmek istediğimden emin değildim.

"Ne hakkında?"

"Ne düşünüyorsun? Belli ki *tatlılarından* daha fazla istiyor," dedi Ray, kaşlarını oynatırken parmak işaretlerini kullanarak.

"Bugünlerde çocuklar buna böyle mi diyor?" Lily kıkırdayarak sordu.

"Görünüşe bakılırsa, Piper'ın muhteşem kurabiyelerinden biraz daha istiyor." Ray vurgulamak için kendi göğsünü tuttu. "Peki, hikâye nedir?"

"O dışarı çıkmak istiyor ama ben hiçbir şeye atlamak istemiyorum," diye itiraf ettim.

Üçü de çeşitli inançsızlık sesleri çıkardı.

Ray başını salladı. "Hayır, hayır, bu anlaşılabilir bir şey." Sesini alçaltarak daha yakına eğildi. "Duyduğuma göre Rhys'le birlikte olmak seksin dibine dalmak gibi bir şeymiş. Bir geceliğine çok yoğun ve sonra hepsi bu kadar. Ya da, sanırım bu durumda, tek yaptığı bu!"

Hepimiz bir kahkaha patlattık, bu da bana ne kadar çok tuvaletim geldiğini hatırlattı. "Pekala, son üç şarkıdır tuvalete gitmem gerekiyor. Ben Döndüğümde yemek!" Ben uzaklaşırken kız kıza konuşmaları ve kıkırdamaları azaldı ama beni yine de gülümsetti.

Banyodaki işimi bitirdiğimde koridordan bara doğru döndüm. Kendimi aniden duvara yaslanmış halde bulunca irkilerek bir çığlık attım.

Yumruğumu geri çektim ve bir çift yoğun, yeşil göze baktığımda sallamaya hazırdım.

"Ne oluyor be?" Elimi göğsüme götürdüm. "Bana kalp krizi geçirtmeye mi çalışıyorsun?"

"Adını söyledim. Beni görmezden geldiğini sanıyordum."

"Hayır, sadece dikkatimi vermiyordum. İkimiz için de ders alındı." Jake başını eğdi. "İkimiz için de mi?"

"Benimki kendimden geçmemek. Seninki de bana sinsice yaklaşmayı bırakacaksın, yoksa sana bir kutu içki açarım. Belki bir kasa bile olabilir."

"Bunu hatırlamaya çalışacağım."

"Güzel, emin ol," dedim, gözlerinin tekrar kararmadan önce mizahla aydınlanmasına dikkat kesilerek.

"Eğleniyor musun?"

"Evet öyleyim. Sen?" Sesimin ne kadar düzgün çıktığıyla gurur duyuyordum, çünkü onun yakınlaşmasından başka bir şey hissetmiyordum.

Çok yaklaştın.

Saçına dokunmalısın!

"Şirin olma."

"Üzgünüm, bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Jake kıkırdadı ama bu kez gözleri aydınlanmadı. "Hayır, sanırım bilmiyorsun. Dans partnerin nereye gitti?"

"İş."

"Senin için biraz yaşlı, değil mi?" "Hayır."

O değildi. Yakın arkadaşlarımdan hepsi benden büyüktü. Benim yaşımda gördüğüm erkekler korkunçtu. Bazıları o kadar sıkıcıydı ki hissettiğim tek arzu kestirmektir. Diğerleri biraz daha az sıkıcıydı ama beni ürkütüyordu, sanki üzerimde kıyafetlerimle sıcak bir duşa ihtiyacım *varmış* gibi.

"Kendi yaşında biriyle birlikte olman gerekirdi. En azından ona daha yakın. İyi bir çocukla."

"Neden? Ben bir yetişkinim. İstedikim kişiyi seçebilirim. Kendi yaşımda birini isteseydim, onunla birlikte olurum. Şimdi izninizle." Onu geçmek için yer değiştirdim.

Ağzı sert ve ısrarcı bir şekilde benimkinin üzerindeyken zar zor hareket ettim. Öpücüğün içinde kendimi kaybetmeye başladığımda ellerim göğsüne gitti. Beynim tamamen lapa haline gelmeden önce, reddinin acısı yeniden ortaya çıktı.

Ne söylediğini ve nasıl davrandığını hatırlayınca omuzlarını sertçe ittim. Sadece bir santim geri çekilse de başını bana bakacak kadar kaldırdı.

"Bu çok boktan, Jake. Ben oyun oynamam."

Gözleri kısıldı. "Bu benim adım değil."

"Herkes sana Jake diyor."

"Evet, sen *hariç* herkes. Tam adımın bu olduğunu öğrendiğinde bana Jacoby dedin. Adımı senin ağzından duymak hoşuma gidiyor."

"Tamam, her neyse. Geri dönmeliyim." Tekrar uzaklaşmaya çalıştım ama kollarını duvara dayadı ve beni vücuduyla sabitledi. Başka biri olsaydı kendimi paniklemiş ve kafese kapatılmış hissedirdim.

Yine de sıradan biri değildi.

"Anlamıyorsun."

"Hayır, anlıyorum çünkü bu mesajı *çok* açık bir şekilde verdin." Derin bir nefes alarak öfkemi yatıştırmaya çalıştım. "Sorun değil."

"Doğru olanı yapmaya çalışıyorum. Sorun sen değilsin."

Ve işte benim Zen sakinliğim gidiyor.

"Tanrım, Jake, bana 'sorun sende değil, bende' saçmalığını anlatma."

Ray'in koridorun sonundan bana seslendiğini duydum ama Jake'in bedeni görüşümü engelledi.

"Kahretsin, Piper, sadece dinle. Nereden geldiğimi duy ve açıklamam için bana bir şans ver," diye mırıldandı kulağıma, çakıllı sesi ikna ediciydi.

Acaba bu ses bana başka ne yaptırabilir? Oh, bekle! O yollardan geçtim, duygusal olarak yandım. Geçen hafta konuşma şansım neredeydi?

Bu düşünce beni Hulk gücüne kadar kızdırdı. Ya da

ben öyle hayal ettim.

Duvarı iterek Jake'e hareket etmekten başka seçenek bırakmadım. Serbest kalınca döndüm ve bir kez daha daha uzun boylu olmayı dileyerek onunla burun buruna geldim.

"Bana böyle davranma. Ben bir kenara atıp sonra da başkası oynamak için beni eline aldığında huysuzlanacağın bir oyuncak değilim."

"Siktir." Jake mızrağını saçlarına saplamak için elini kaldırdı. Parmakları geriye çekilmiş saç tellerine dolanınca hareketi duraksadı. Bunun yerine avucunu yüzünde gezdirdi, öfkeyle. "Yemin ederim öyle değil. Zaten seninle konuşmak için buradaydım. Kase'ye buraya geleceğini söylemişsin, o da bana söyledi. Sadece ne olduğunu açıklamak istiyorum. Hepsi bu. Bundan sonra gitmek istersen, seni kalmaya zorlayamam."

"Jake, cidden, açıklanacak bir şey yok. Sorun yok."

"Bu hiç de iyi *değil*." Geri adım atıp derin bir nefes almadan önce kontrolünün kırılmak üzere olduğunu hissettim. "Bak, ben gidiyorum, sen de git.

Kızlarınla eğlenmene bak. Sadece... yarın beni ara, tamam mı?"

Başımı salladım ama arayıp aramayacağımdan emin değildim. Aklım şu anda bir karar verecek durumda değildi.

Başını aşağı indirdi ve dudaklarıma hafif bir öpücük kondurdu, ben kıpırdamadan durdum. Başını kaldırıp bana baktı, yüzümü inceledi. Ağzını tekrar benimkine indirerek beni daha sert öptü.

Ellerimi tırnaklarım avuçlarıma batacak kadar sıkarken, öpücüğüne karşılık vermek için duyduğum karşı konulmaz arzuya direndim. Kendimi tekrar açmayı reddettim. Bunun yerine geri çekildim ve ondan uzaklaştım.

Ellerini indirmeden önce beni kısa süreliğine sıkıca kavradı.

Düşünceli bir sessizlikle Ray'le birlikte koridorda yürümeye başladım. Kafamı toparlamak için bir saniyeye ihtiyacım vardı ve onun bunu anladığını biliyordum. Ensemdeki tüyler diken diken olduğunda, arkama bakmak için başımı eğdim.

Tek gördüğüm Jake'ti, sırtını duvara dayamış ve başını başka yöne çevirmişti. Uzaktan bile, bir küfür savururken vücudunun katılığına görebiliyordum.

Bara döndüğümüzde ve Ray bir tur daha sert içki sipariş ettiğinde ertelememin sona erdiğini anladım.

İçkilerimizi alır almaz "O da neydi öyle?" diye başladı. "Ne neydi?" Marcy omuz silkmış olan Lily'ye bakarak sordu. "Piper bizden bir şeyler saklıyormuş. Hem de çok."

"Önemli bir şey değil, gerçekten." İçkimden birkaç büyük yudum aldım.

"Evet, kesinlikle. Tuvalete düşüp düşmediğine bakmaya gittiğimde seni Jake Hyde ile buldum."

"Dostum, Jake'le mi takılıyordun?" Lily sordu, yüzünde ilgi ve kıskançlığın neredeyse gülünç bir karışımı vardı.

"Hayır, bizim Piper değil. Adamı öyle bir çarptı ki, işkence görmüş kahraman gibi ateşliydi. Ve her zamanki tatlılığı yerine alinganlaşıyor."

Marcy'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne oldu? Neden? Detaylara ihtiyacım var. Mesela ne giyiyordu? Üstsüz müydü? Öyleymiş gibi davranabilir miyiz?"

Benim dramam dans etmekten daha ilginç olduğu için, daha sessiz bir VIP alanına gittik, böylece biz içerken malları duyabiliyorlardı.

"Yani Jake senin gizemli adamın mıydı?" Ray sordu. Başımı salladım. "Evet."

"Bu, o içeri girdiğinde neden orada ona bakmayan tek kadının sen olduğunu açıklıyor."

"Ne zaman birlikteydiniz?" Marcy sordu.

"Değildik. Bilmiyorum, öyleydik." Doğru kelimeleri bulmaya çalışırken elimi hareket ettirdim ve içkimin bir kısmını döktüm. "Birkaç kez öpüşen arkadaşlar mıydık?"

"Whoa, whoa, whoa. Jake Hyde'ı mı öptün?" Lily çığlık attı.

"Tanrım, Lily, MC mikrofonuna atla ve bunu bara duyur."

"Eğer Jake Hyde'ı öpmüş olsaydım, bunu kesinlikle mikrofondan duyururdum. Tweet atardım, durum paylaştırdım, Instagram'a koyardım, ne yapabilirsem yapardım. Hatta muhtemelen tam sayfa bir gazete ilanı verir ya da bir billboard yaptırırdım," dedi ve diğer ikisinin başını sallayarak onaylamasını sağladı.

"Peki, onunla çıkar ilişkisi içinde miydiniz?" Ray sordu.

"O bile değildik. Birkaç kez takıldık." Etrafıma baktığımda hepsinin aynı şaşkın ifadeyi takındığını gördüm. "Ne?"

"Tatlım, Jake uzun vadeli iş yapmaz."

"Ondan bunu hiç istemedim. Elbette üzüldüm ama onun doğru şeyi yaptığını biliyorum."

Ray başını yavaşça salladı. "Hayır, anlamıyorsun. Jake'le birkaç kez takılmak, sıradan bir erkekle birkaç aylık bir ilişki yaşamakla aynı şey. Ona göre bu uzun vadeli bir şey. Daha çılgınca olan tek şey geceyi onunla geçirmesi olurdu."

Yüzüm bir şeyleri ele vermiş olmalı çünkü üçü de çığlık attı.

Onlarda bu çok sık oluyor gibi görünüyor. Acaba senkronize çığlık atma alıştırmaları yapmak için mi bir araya geliyorlar?

"Hayatta olmaz. Jake Hyde'ın geceyi burada geçirmesi turnayı gözünden vurmak gibi bir şey. Dürüst olmak gerekirse, eğer söylentiler doğruysa, çok daha iyi olur. Bütün gece boyunca her seferinde büyük ikramiyeyi vurmak gibi olur," dedi Marcy.

"Gerçekten bir şey olmadı. Biraz öpüştük ve sonra uyumaya gittik. Geceyi sadece içkili olduğu için geçirdi."

Ray cep telefonunu kaldırdı. "Edge'e mesaj atıp Jake'in geceyi burada geçirdiğini duyup duymadığını sordum. Tabii o da neden bilmek istediğimi sordu. Eğer Jake'in seksi, zeki ve başarılı hallerine kapılırsam, bunun bizim için artık bedava içki yok anlamına geleceğini söyledi. Ama Edge'e göre, Jake nadiren aynı kızla birden fazla seks yapıyormuş. Son ciddi kız arkadaşından beri geceyi birlikte geçirdiğini duymamış ve o da sekiz yıl önceymiş. Bence senden hoşlanıyor olmalı."

"Anlaşmanın ne olduğunu bilmiyorum. Hatta çoğu zaman benden hoşlanıp hoşlanmadığını bile bildiğini sanmıyorum. *Ciddi* bir pislik olabiliyor. Artık bir önemi yok, olan oldu."

"Ne oldu da bitti?" Lily sordu.

Etrafıma bakındım ve üçünün de koltuklarının ucunda oturduğunu gördüm.

Sıra dışı bir şey yapmaya karar verdiğimde, bunu gerçekten yapıyorum gibi görünüyor.

"Sadece bu işle ilgilenmediğini söyledi, o kadar. Neredeyse iki haftadır ondan haber alamıyorum."

"Daha fazlası yok muydu?" Marcy bastırdı.

"Pek sayılmaz. Sadece aramızda bir engel var."

Ha. Bariyer.

"Bu gece ne hakkındaydı?" Ray sordu.

"Sanırım kendini kötü hissediyor. Daha önce bir... tartışma yaşadık ve sonunda özür dilemek için gece geç saatlerde geldi. İşte o zaman benimle yattı. İyi davranıyordu."

"Jake Hyde iyi biri değil. O bir pislik. Ve eğer ona sorsaydınız, pişmanlık duymadan bundan çok daha kötü olduğunu söylerdi. Harika biri olabilir. Çok sadık, zeki ve bir şekilde iyi bir adam. Ama yine de pisliğin teki. Herhangi bir 'anlaşmazlığı' gidermek için *iki kez* kendi yolundan çıkmasına imkan yok."

Bu konuyu kapatmaya hazır olmanın ötesindeydim. Zihnim zaten karışık ve bu konuşma da yardımcı olmuyordu. İçki de öyle. "Bunun bir önemi yok. Aramızdaki engel yakın zamanda ortadan kalkmayacak. Şey, belki. Yani *gerçekten* öyle olmasını umuyorum."

Tamam, şaşkın suratlar hiç mantıklı konuşmadığım anlamına geliyor. Devam edelim!

"Ama o zamana kadar çok geç olacak. Kızgın değilim. Ondan hoşlanıyorum ve muhtemelen onu buralarda göreceğim. Belki de birbirimize rastlarsak işlerin tuhaflaşmasını istemiyordur?"

"Jake bir şeylerin tuhaf olup olmadığını umursayacak biri değil. Kesinlikle kıskanç bir tip değil. Yattıkları kızların yeni biriyle birlikte olduklarını çok belli ettiklerini gördüm. Duvara karşı başka bir erkekle birlikte olmaktan bahsediyorum. Bu onun radarında bile değil. Rhys'le devam etmen onu zerre kadar korkutmamalı. Ama koridorda yakaladıklarıma bakılırsa epey etkilenmiş."

"Daha fazlası var. Onda daha fazlası. O çok ateşli-" "Evet, öyle," diye mırıldandı Lily.

"Şey, tabii ki bu şekilde. Ama yani bir sıcak bir soğuk. Bir an bana kızgın görünüyor. Sonra sıkılmış görünüyor. Birden o kadar tatlı oluyor ki, yemin ederim gülümsemeyi asla bırakmayacağım. Ama sonra yine göt gibi davranmaya başlıyor. Sanki ayda bir yerine yirmi dakikada bir gelen bir erkek regl dönemi yaşıyor."

Ray nazikçe, "Belki de en baştan başlasan daha iyi olur," diye ısrar etti.

Votkanın verdiği cesaretle, olan biteni hızlıca özetlemek üzere sözde konuşmaya başladım. Fazla bir şey paylaşmayı planlamamıştım ama konuşmaya başladıktan sonra duracak gibi değildim. İçimi dökmeye ne kadar ihtiyacım olduğunu ya da sonunda içimi dökmenin ne kadar harika bir his olduğunu fark etmemiştim.

Bekâretim benim için özel olduğu için Jake'le ilişkimin neden bittiğine dair ayrıntılara girmedim. Ama bu gece Rhys ve Jake ile yaşadıklarım da dahil olmak üzere diğer her şeyi paylaştım.

Ray telefonundan başını kaldırırken, "Edge bunun duyulmamış bir şey olduğunu söyledi," dedi. "Jake'in tekrar konuşmak istediğini ima etmesi bile büyük bir olay. Edge ayrıca Rhys'in yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ayrıldığını söyledi. Rhys hafta sonları, tekrarlar, 'bam, bam, teşekkür ederim, şimdi defol git gözümün önünden'den başka bir şey yapmaz. Bunların hepsi normalde Rye'daki bir arka odada gerçekleşir."

"Bu kulağa... tatsız geliyor," diye mırıldandım burnumu kıvrarak. Rhys'i severdim. Yine de onun böyle bir adam olmasından hoşlanmıyordum.

"Eğer söylentilere inanılacaksa, hiç de nahoş değil. Piliçler ne aldıklarını bilirler. O birkaç saati geçirdikten sonra, çoğu

daha fazlasını istiyorum."

Dans pistinde hissettiklerime bakılırsa, buna kesinlikle inanabilirim.

"Bekle, hâlâ Edge'le mesajlaşıyor musun?" Aklımı Rhys'in arka odasından çıkarmam gerektiği için sordum. "Bir oda ötede, git yüz yüze söyle."

"Ve attığınız bu bombaları özlüyor musunuz? Her neyse, onun söylediklerine dönelim. Bunların hepsi duyulmamış şeyler. Her iki adam da başarılı işlere sahip, belli ki akıllılar. Bir kulüp hopper'ı ya da motorcu kaltakla takıldıklarında ikinci bir düşünce olmadan sahip olabilecekleri ve terk edebilecekleri birini aldıklarını biliyorlar. Yine de ikisi de bu konuda dürüst ve en başından beri açık sözlüler. Eğer bir kadın gözlerinde yıldızlarla ya da daha büyük olasılıkla para işaretleriyle ilerlerse, onlardan bir taahhüt alabileceğini düşünürse, bu onun suçudur."

Bardağıma özlemle baktım ve Ray'in bıraktığı gerçek bombaları için dolu olmasını diledim.

"Tüm bunlara rağmen ikisinden de gerçekten hoşlanıyorum. Kendilerini tutmak için sebepleri var. Tüm detayları bilmiyorum ve bilseydim bile paylaşmak bana düşmezdi. Ama ikisinden biri yuva kurmaya ve enerjisini, sadakatini ve belalı seksiliğini tek bir kadına odaklamaya karar verirse ne olur? Edge'i seviyorum. Kesinlikle, ruhumun derinliklerine kadar. O benim kendi ateşli, sadık belalım. Bu yüzden deneyimlerimden biliyorum ki onlardan birini kim alırsa güzel bir hayat yaşayacak."

"Aynı fikirde olmadığımдан değil, ama-"

"Bahane yok, Piper," diye araya girdi Ray, kıskançlıkla dolu içkisini kaldırarak. "Sadece dinle. Bak bakalım Jake ne diyecek. Onu kibar biri olarak görüp geçme, çünkü o öyle biri değil. Ciddi olmadığı hiçbir şeyi söylemez. İşler garipleşmesin diye konuşmak isteseydi, bunu söylerdi. Büyük ihtimalle boş verirdi. Eğer olay çıkarmak isteseydin, bu senin suçun olurdu. O yüzden sadece dinle."

"Evet, belki."

Gıdak, gıdak, tavuk.

"Tamam, çok ağır oldu. Piper'ın bir içkiye ihtiyacı var gibi görünüyor ve doktoru olarak derhal bir tane içmesini söylüyorum," dedi Lily.

Marcy, "Sen doktor değilsin," diyerek bariz olana işaret etti.

"Hayır, ama yaramaz bir hemşire kıyafetim var ve bu da temelde aynı şey. Şimdi, içki, hemen!"

Çok fazla arkadaşım olmayabilirdi ama sahip olduğum birkaç arkadaşım *en iyileriydi*.

Taksi beni bırakmak için evimin önünde durduğunda saat sabahın ikisini çoktan geçmişti. Sarhoşluk seviyemi gramer olarak hesaplamama bile gerek yoktu.

Tipsy bir anıydı.

Sarhoştum.

"İyi geceler, tatlım!" Ray pencereden fısıltıyla bağırdı.

"Hangi kokuyu yaydığını bulmayı ve benim için şişelemeyi unutma! Her tarafımda böyle erkeklere ihtiyacım var!" Taksi uzaklaşırken Marcy bağırdı.

Eğer bu kadar sarhoş olmasaydım, utanırdım. Onun yerine, merdivenleri dikkatle çıkarken güldüm.

"Tatlım," diye duydum yan taraftan, beni irkiltti ve anahtarlarımı düşürmeme neden oldu.

"Vay anasını!" Jake'in sanki gecenin bir yarısı değilmiş gibi verandadaki sandalyelerimden birine uzandığını görmek için baktım. "Şanslısın ki kafam yerinde değil. Ödümü kopardın. Burada ne işin var?"

Jake ayağa kalkıp bana doğru yürürken sorumu duymazdan geldi. Hareket ederken zarif bir *şekilde* eğilerek anahtarlarımı aldı ve vücuduyla benim alanımda durdu. "Yaydığın koku mu? Bu senin tatlılığın. Görünüşün dikkatlerini çekebilir ama onları kendine bağlayan şey yumuşak ve tatlı olman."

Onun sözleri bana Rhys'i hatırlattı. Rhys'in sözleri bana Jake'i hatırlattı.

Bu herifler kafa karıştırıcı.

"Bildiğim iyi oldu. Artık Marcy için özütleme ve şişeleme işlemine başlayabilirim." Düşmemeye çalıştım. Sarhoş olmak başka bir şeydi. Jake yanımdayken sarhoş olmak başka bir şeydi.

"Bu gece eğlendin mi?"

"Neden, evet, evet yaptım. Çok dans ettim. Ve içtim. Sadece biraz," diye yalan söyledim, kıkırdayarak ona baktım.

"Evet, birazcık," dedi kıkırdayarak ve elini yanağıma koydu. "Seni özledim, tatlım. Sen beni özledin mi?"

"Gerçekten öyle. Bunu sadece hafif sarhoş olduğum için söylemiyorum. Bana daha önce de sorabilirdin ve ben de aynı şeyi söylerdim. Ben oyun oynamam, Jake. Oynayan insanlardan da hoşlanmam."

"Bunu öğreniyorum."

"Peki, neden verendamda gizleniyorsun?"

"Seni tekrar görmek, eve sağ salım vardığından emin olmak istedim." "Eve geleceğimi nereden biliyordun?"

"Ben yapmadım."

"Eve *yalnız* geleceğimi nereden bildin?"

"Ben yapmadım." Yumruklarını sıktı ve bıraktı. "Bunu düşündüm, nasıl başa çıkacağımı merak ettim. Şimdi sana söyleyebilirim ki, kesinlikle iyi olmazdı. Şimdi seni yatağa götürelim. Olur mu?" Kapının kilidini açmak için bana doğru uzandı ve kapıyı itti.

Ben odama doğru ilerlerken Jake'in kilidi tekrar yerine taktığını duydum. Banyoya girdiğimde koridorda, kapının dışında durdu.

"Orada durma!" Emrettim. Ya da kıkırdadım.

Büyük ihtimalle

kıkırdamıştır. "Neden?"

"Bir şey yapmam gerekiyor ve senin duymanı istemiyorum." Jake'in derin kahkahasını duydum. "Çişin mi var?"

"Nooooooooo!" Şiddetle reddettim. "Şimdi git buradan!"

"Tamam, ama sadece patronluk tasladığında sana karşı koyamadığım için. Ben senin odanda olacağım."

"Tamam bebeğim," diye mırıldandım.

Gece rutin işlerimi hallettikten sonra, hala kıyafetlerim ve topuklu ayakkabılarımla yatak odasına geri döndüm.

"Bu ayakkabılar bacaklarım ve kığım için harikalar yaratabilir ama ayaklarım acayip ağrıyor. Rahat bir şeye ihtiyacım var," diye mırıldandım kendi kendime ve şifonyerin çekmecesini açtım. Gecelikleri ve pijamaları bir kenara ittim ama istediğimi bulamadım.

Jake yanımda boğazını temizledi. "Rengarenk."

"Şşş. Onlar benim isyanım," diye fısıldadım.

"Külot senin isyanın mı?" Jake'in başı yana doğru eğildi. Bu aç dikkatimi onun güçlü çenesine çekti.

Sarhoş halimle dürtülerimi kontrol edemeyerek elimi uzattım. Parmak uçlarımı çenesinde hafifçe gezdirirken gözlerim hareketi takip etti.

Çok yumuşak ve çok sert, dokunmak istediğim başka bir parçası gibi.

Kıkırdadım ve sonra pijama aramaya devam etmek için elimi bırakırken iç çektim.

"James'le birlikteyken giydiğim o korkunç siyah elbiseyi hatırlıyor musun?"

"Evet," diye kestirip attı Jake, yatağımın kenarına oturarak.

"Annem böyle giyinmemi ister. Muhafazakâr, zevkli ve kesinlikle örtülü. Çok fazla nötr ve sessiz renkler. On beş yaşlarındayken, aile dostumuz Anna beni çok çeşitli dantel, saten ve ipeklerle tanıştırdı. O zamandan beri hep bunları giydim. Üzerimde donuk bej bir elbise olabilir ama altımda Technicolor var. Bu benim isyanım. Bir de saçlarım."

"Saçın mı?"

"Annem kadınların saçlarını topladığını söyler. Ben ise kadınların saçlarını salması gerektiğini söylüyorum. Vahşileşmeye ihtiyaçları var. Yaşamaya ihtiyaçları var. Ne demek istediğimi anlıyor musun?" Devam etmeden önce cevap vermesine fırsat vermedim. "Tüm bu saçmalıklar için çok yorgunum." Çekmeceyi kapattım.

Seyircilerim olduğunu düşünmeden gömleğimi çıkardım ve sütyenimi çıkardıktan sonra üstümü tekrar giydim. Eteğimi aşağı kaydardım.

Bacaklarımın arasından sıyrıldım ve sepetin olduğu yöne doğru tekmeledim.

Yatağa doğru dönüp Jake'in bakışlarını yakaladığımda ne yaptığımı geç de olsa anladım. Kapüşonlu gözlerindeki sıcaklıktan hiç şüphe yoktu.

Sarhoştum ama beni cesur hissettiren şey içki değildi. Bana bakma şekliydi.

Sanki

seksiymişim gibi.

Arzulanan.

Mükemmel.

Jake'in her şeyine baktım, her santimi muhteşemdi. Onun gibi biri bana böyle bakabilir miydi? Cesur hissetmediğimi fark ettim.

Korkusuzdum.

Oturduğu yere doğru yürüdüm, önünde durdum ve sol ayağımı yavaşça yanındaki yatağa doğru kaldırdım. Sandaletimi çıkardım ve ayağımı yere koydum, aynı işlemi diğer ayağımla tekrarladım.

Jake'in omuzlarını ittim, dirseklerinin üzerinde geriye yaslandığında rahatlardım. Dizlerimi yatağa koydum ve bacaklarının arasına girdim, hareket etmeden önce ayakkabılarımın yere düşmesine izin verdim.

"Bebeğim, bana ne yapıyorsun?" diye fısıldadı boğuk bir sesle, ben vücuduna tırmanırken.

"Seni hissediyorum." Kıçıma bastırıldığı her sert santimini hissediyordum. Eğildim ve dudaklarımı boğazına, çenesine ve dudaklarına hafifçe bastırdım.

"Ben de seni hissetmek istiyorum. Ama bu şekilde değil, içtiğin zaman. Ve bok hakkında konuşana kadar değil, tamam mı?"

"Evet, biliyorum." Dudaklarımın tekrar çenesinde gezinmesine izin verdim.

"Kahretsin, beni öldürüyorsun," diye fısıldadı kısık sesle. "Uyandığında beni ara."

"Tamam," diye esneyerek kabul ettim ve kendimi onun üzerinden yana bıraktım. Yatağıma kıvrıldım, gözlerim o kadar ağırlaşmıştı ki battaniyenin altına girmek için hareket etmek çok fazla iş gibi görünüyordu.

Aklımdan geçenleri okuyabildiğini bir kez daha kanıtlayan Jake ayağa kalktı ve battaniyeleri çekerek üzerime örttü. Uzun bedenini benimkine bastırarak arkamda konumlanırken yatak eğildi.

Mmm, seksi erkek kozası.

Kolunu karnıma dolayarak beni kendine çekti ve kulağımın arkasına bir öpücük kondurdu. "İyi geceler, tatlım."

"Mmm, ateşli erkek kozası," diye mırıldandım uykuya dalarken.

Beşinci Bölüm

Sürüngen Üzerinde Sürüngen

Ertesi sabah berrak bir şekilde uyandım.

Ne yazık ki, bu netlik *gerçekten* kahveye ihtiyacım olduğuydu. Bunun dışında kafam hâlâ karışık.

Jake'in sadece bir drama yaşanmasından endişe etmediği kesindi. Kimse gecenin bir yarısında sırf gariplik olsun diye birinin verandasında beklemezdi.

Bu ille de kaldığımız yerden devam etmek istediğim anlamına gelmiyordu. İşlerin doğal bir şekilde gelişmesi ile sahip olduğumuz her şeyi keşfetmek için bilinçli bir karar vermek arasında büyük bir fark vardı.

Bu bir riskti ve almak istediğimden emin değildim.

En azından konuşmak istediğimi biliyordum, aksi takdirde 'ya olursa' düşüncesi beni çıldırtacaktı.

Banyo işlerimi hallettikten sonra beyaz bir şort ve pembe dökümlü bir atlet giydim. Telefonumu bulmaya gitmeden önce pembe kama sandaletlerimi aldım.

Köşeyi dönüp oturma odasına girdiğimde Jake'i görünce irkildim.

Üstsüz uyurken kolları başının altındaydı, bu da göğsünün ve karın kaslarının belirginliğini daha da artırıyordu. Boyu ve kaslı yapısı, benim devasa olduğunu düşündüğüm kanepemi gölgede bırakıyordu, hatta ayakları kanepenin ucundan sarkıyordu. Kot pantolonunun düğmesi açıktı ve açık renk saçları, cennet olduğunu tahmin ettiğim bir yerde kaybolmuştu.

Gidip mısır gevreği ve süt getirmeliyim ve kahvaltımı onun pelvik kaslarının damarından yemeliyim.

Güneş ışınları kanepenin arkasındaki büyük pencereden içeri giriyor, sanki Tabiat Ana'nın kendisi bir dokunuş istiyormuş gibi doğrudan ona doğru akıyordu. Eğer aniden ilahi bir koro çınlasaydı, şaşıracağımı sanmıyorum.

Bronzlaşmış teni ışıkta parlıyor, onu bir tanrı gibi gösteriyordu.

Dövmeli bir seks tanrısı, ama yine de.

Oturma odamdaki yarı çıplak seks tanrısının varlığını merak ederek sessizce mutfağı girip kahve yapmaya başladım. Sabahın çok erken bir saatinde yatakta tek başıma uyanmıştım. Jake'in gittiğini sanmıştım.

Kanepemin bu kadar uzağı gidebileceğini tahmin etmemiştim.

Düşüncelerime dalmışken, Jake kollarını arkamdan bana doladığında sıçradım. "Jake, sheesh!"

"Birincisi, Jacoby. İkincisi, sessiz bile değildim."

"Uh huh. Kahve ister misin?" Bir fincan almak için uzandım.

"Evet, ama o fincan değil. Diğer, daha büyük olanı daha arkada."

Dolaba uzanmak için ayak parmaklarımin üzerinde durdum. "Bu mu?" Cevap gelmeyince başımı çevirdim ve gözlerinin kıçımda olduğunu gördüm. "Ha ha. Çok komik."

Jake bakışlarını benimkilere doğru kaldırdı ama beni kendine çekerken gülümsemesi kaybolmuştu. "Ben de öyle düşünmüştüm. Şimdi gülmüyorum. Sen nasılsın?"

"Güzel."

"Akşamdan kalma mısın?"

"Hayır, asla."

"Güzel olmalı. Hemen yapman gereken bir iş var mı?"

Başımı salladım. "Dün gece kızlarla dışarı çıkacağımı öğrendiğimde işleri yeniden düzenledim. Programa uymak için bu öğleden sonra bir şeylere başlamam gerekiyor."

"Kahvaltı ister misin? Bir şeyler almak için dışarı çıkabilirim ya da dışarı."

"Burada kahvaltı iyi olur."

"Hoşuna gitmeyen bir şey var mı?" diye sordu oturma odasına doğru yürürken.

Oda.

"Hayır, pek sayılmaz."

Jake kapıyı açtı ve bana döndü. Elini yüzüme götürerek başparmağıyla yanağımı okşadı. Gözleri hareketi takip etti, yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

"Jake," diye başladım ağzı açılmadan önce. "Jacoby, sorun ne?"

"Hiçbir şey."

Yalanını yüzüne vuramadan önce burnumu, sonra da ağzımı öptü. Bana tepki verme fırsatı vermeden döndü ve bisikletine yöneldi.

O gittikten sonra açık kapı aralığında durdum, aynı anda hem her şeyi hem de hiçbir şeyi düşündüm. Öpücük bir sürpriz olmuştu ama nahoş bir sürpriz değildi.

"Sadece bir öpücüktü," diye fısıldadım kendi kendime. "Beni hiç etkilemedi bile."

İçeri dönmek için arkamı döndüğümde parmak uçlarımı gülümseyen dudaklarıma götürdüğümü fark ettim.

Kapıyı kapatırken iç geçirdim, ne düşüneceğimi bilemiyordum. Birinin nasıl olup da benimle konuşmamaya başladığını anlamıyordum... bu her neyse. Bize kahvaltı getirmek için ayrılmadan önce bir hoşça kal öpücüğü barış teklifi gibi görünmüyordu.

Çok daha iyi bir şeyin teklifi gibi görünüyor.

Düşüncelerimi temizlemek için başımı salladım, boşuna bir egzersizdi. Kahvemi hazırladım ve düşüncelerimi fazla düşünmeden toparlamaya çalışmak için oturdum.

İyi gitmiyordu.

Jake çok çabalıyor gibi görünüyordu. Yine de ne için çalıştığını öğrenene kadar, çabasının karşılığını alıp almayacağına karar veremiyordum.

Jake'in Harley'inin gürültüsünü duyduğumda onu içeri almaya gittim. Ben oraya varmadan, kapıyı çalmadan içeri girdi ve kapıyı arkasından hafifçe tekmeleyerek kapattı.

"Hey," dedi ve mutfığa gitmeden önce beni hızla öptü. Donup kalmış, evimin içinde ilerleyişini izliyordum.

Tüm bu sahne sanki günlük bir olaymış gibi rahat ve doğal bir şekilde samimi hissettiriyordu. Sanki evimde serbestçe dolaşıyor, istediği gibi girip çıkıyordu.

memnun oldu.

Rahatsız ediciydi, ama sadece öyle olmadığı için.

Hoşuma gitti.

Uzun zamandır tek başımaydım. Evim olmadan önce bile zamanımın çoğunu tek başıma geçiriyordum. Doğruyu söylemek gerekirse, büyürken yalnız olmadığım zamanlarda bile kendimi yalnızmışım gibi hissederdim.

Kendi arkadaşlığımı severdim. Kendi şakalarımı gülerdim, iyi bir dinleyiciydim ve akşam yemeğinde ne yiyeceğim ya da televizyonda ne izleyeceğim konusunda asla uzlaşmak zorunda kalmazdım. Sabah on birde dondurma yiyebilir ya da akşam dokuzda yargılamadan kahve içebilirdim.

Her zaman yanımda olan harika arkadaşlarım vardı. İş ve okul beni ödüllendirici bir şekilde meşgul etti.

Gerçekten mutluydum.

Ancak bu, benim de yalnız olduğum gerçeğini ortadan kaldırmıyordu.

Sadece anne ve babasıyla vakit geçirmek isteyen küçük bir kızın yürek parçalayan yalnızlığı değil.

Ya da kendisiyle ilgili her şey çevresine ters düştüğünde kim olduğunu anlamaya çalışan birinin şaşkın yalnızlığı.

Ya da sevmedikleri insanlarla dolu bir odaya uyum sağlamak için olmadıkları biri gibi davranmanın getirdiği yorucu yalnızlık.

Ben öyle bir yalnızdım ki, sadece yalnızdım.

Sırf arkadaşlık etmek için biriyle birlikte olmayacaktım. Ama Jake'i izledikçe, birinin evimin içinde daha sık dolaşmasını istediğimi anladım.

O olmasa bile.

Buna sahip olmak için etrafıma ördüğüm duvarları yıkmam gerekiyordu. Okul, iş ve özel hayat arasında hokkabazlık yapmak kolay olmayacaktı ama bu mümkündü.

En azından bahane üretmeyi bıraktığım sürece.

"Ne istediğinden emin değildim." Jake tıka basa dolu çantayı kaldırdı ve beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"Eminim o çantanın içindedir."

Ya da tutmak.

Tanrım, nasıl her zaman bu kadar iyi görünebiliyor? Kanepede uyusaydım, saçlarım kocaman bir hırıltı olurdu ve yüzümün her yerinde kumaş girintileri olurdu.

Jake çantayı tezgâhın üzerine bıraktı ve hamur işlerini, sürülebilir yiyecekleri ve meyve suyunu çıkarmaya başladı.

Krem peynirli bir simit hazırladım ve kanepeye oturmadan önce bir meyve suyu aldım. Jake oturup hemen konuya girdiğinde neredeyse rahat bir nefes alacaktım.

"Sana kafamın nerede olduğunu söylemeliyim.

Tamam mı?" "Tamam."

"Hyde'a geldiğin ilk gün çok iyi görünüyordun. Sonunda gözlerimin içine baktığında, dilin dudaklarını yaladığında ne kadar seksi olduğunu bilmiyormuşsun gibi masum ve geniş gözlüydün. Sonra konuşmaya başladın ve çok tatlıydın. Ama dövmelelerden ve müzikten bahsetmeye başladığında rol yaptığından emin oldum."

Kaşlarımı attım, tahrik ve kızgınlığın garip bir karışımını yaşıyordum. "Ben her zaman kendim oldum."

"Bunu bilmiyordum. Sadece bizden biriyle birlikte olduğunu sanıyordum. Erkekleri avucunun içine almıştın. Bırak sana benzeyen birini, hiçbir hatun bu kadar mükemmel olamazdı. Bir şeyler elde etmek için numara yapmadan olmaz."

Sinirlenen liderliği ele geçirmeye başladı. "Benim yaptığım bu değildi."

"Aynen öyle. Sen sadece kendin olmaya devam ettin. Benimle birlikte olmaya çalışmıyordun.

Kim olduğum için. Beni ya da Hyde'ın sahibi olduğumu bile bilmiyordun. İşbirlikçilik ve entrikadan o kadar uzaksın ki, bu kadar çekici olmasaydı komik olurdu. Bir erkeği, o tatlılığını hiç kaybetmemen için seni korumayı mı yoksa vahşi tarafını serbest bırakmanın tadını çıkarabilmek için seni yozlaştırmayı mı tercih edeceği konusunda içsel bir savaşı karşı karşıya bırakıyorsun."

Şortuma baktım, hayali bir ipliği karıştırıyordum. "Hangisini istiyorsun?"

Jake elini boynumun kenarına doladı. Başparmağını çenemde kullanarak başımı yukarı kaldırdı, böylece ona bakıyordum. "Seni kendi seviyeme indirmek istiyorum. Seni o kadar kirli, o kadar vahşi, o kadar kötü yapıyorum ki, bunun iyi olması gerekiyor," diye gürledi.

Vay

canın

a.

Lanet

olsun.

Bunu

istiyorum.

Çok kötü.

"Dudaklarının ayrıldığını görüyorum ve söylediklerimin hoşuna gittiğini biliyorum." Elini indirerek arkasına yaslandı. "Bu da daha da ileri gitmek istememe neden oluyor. Aklımdan geçen her berbat düşünceyi sana göstermek, hepsini seninle yaptığımı hayal ederken sikimin kalkmasına neden olanları. Benimle hiçbir şey yapmak istemeyene kadar zorlamaya, zorlamaya ve zorlamaya devam etmek için."

"Neden?" Nefes aldım. Biraz korktuğumu söylemek yanlış olmazdı. Aynı zamanda biraz daha fazla tahrik olmuşum.

Çok daha fazlası gibi.

"Kahretsin, Piper, ben otuz dört yaşındayım ve sen yirmi yaşındasın. Seni her düşündüğümde kendimi pis bir ihtiyar gibi hissediyorum. Yaşadığım hayat için asla mazeret üretmedim-"

"Senden bunu hiç istemedim. Bunda yanlış bir şey yok."

"Evet var. Ben pisim, bebeğim. Kafamda ne olduğunu bilseydin bana öyle bakmazdın. Bir arabanın altındaki sürüngende ne kadar uzun zaman geçirdiğime inanamazsın, lanet bir sürüngen gibi hissediyorum, çünkü seni düşündüğüm için sert bir aletim var. Ya da kaç tane soğuk duş aldığımı. Ya da soğuk duşlar işe yaramadığında..." Sesi bir omuz kaldırışıyla kesildi.

İyi ki erkek değilim yoksa altına saklanacak bir arabaya ihtiyacım olurdu. Şimdi.

"Beni kanepenizde, evinizde istemezsiniz diyelim, Hayatında. Bu yüzden kendi yaşında iyi bir adamla birlikte olman gerektiğini düşündüm. Ama bir başkasına bana verdiğin gibi karşılık verdiğini, o tatlılığı tattığını ve senin vahşiliğini aldığını düşündüğümde aklımı kaybediyormuşum gibi geliyor. Kase ofisime geldiğinde

Dün aptalca bir şey yüzünden kafasını kopardım, o da bana bağırmaya başladı."

"Ne dedi?"

"Aklımdan geçenleri biliyordu. Bana yakında başka birinin seni alacağını ve pişman olacağımı söyledi. Ben her şeyi berbat ettikten sonra Gage ve Jet senin peşine düşecekti ama onlar turnede. Rhys istediğinin peşinden gider ve geri adım atmaz. Bir şeyler yapmam gerektiğini biliyordum-"

"Burada olmanın tek sebebi bu mu?"

"Ne?"

"Biri seni yenmeden önce hak iddia etmeye çalışıyorsun.

Bu

mu
?"

"Yok artık. Sadece kafamı kışkımdan çıkarmak zorunda kaldım." "Peki kafa-ektomisinde başarılı oldun mu?"

"En azından bu konuda. Bu yüzden dün gece dışarı çıktım. Seni özledim, ve seni görmek istedim. Seni Rhys ile dans ederken gördüğümde, kendime istediğini yapabileceğini hatırlatmaya çalıştım. Onunla ya da başka biriyle buraya gelseydin, kendime ne söylediğimin bir önemi olmazdı. Kendimi yere atardım. Sana dokunan biri mi var? Hayır. Rhys? Onu kardeşim gibi severim ama hayır."

Bu fikre bu kadar şiddetle karşı çıkması beni şaşırtmıştı. "Sadece meraktan soruyorum, neden Rhys olmasın?"

"Kırlıyım ama ona kıyasla senin kadar temizim, Piper. Tek düşünebildiğim sizi birlikte görmenin nasıl bir şey olacağıydı. Ya bir kardeş kaybedecektim ya da sizi görüp aranızdaki ilişkinin nasıl olduğunu öğrenecektim."

"Ee," diye başladım yavaşça, sesim aldatıcı bir şekilde sakindi. "Hayatımı planlarken, ne istediğimi düşündün mü? Ya da kimi istediğimi ve nasıl istediğimi? Deneyimsiz olmam bir şeyleri bilmediğim anlamına gelmez." Dizüstü bilgisayarımı işaret ettim. "İnternet geçmişime bir göz atarsan bunu anlarsın." Kızardığımı biliyordum ama umurumda değildi.

Ben bir kadını, lanet olsun! Masumiyetimden kurtulmalıyım, birden fazla şekilde.

"Korunaklı bir şekilde büyüdüm ve genç ve aptalken tipik isyanları yaşamadım. Şimdi atlamaktan daha iyisini bilecek kadar yaşlıyım.

Sırf yaptım demek için biriyle yatağa girmek istemiyorum. Ne istediğimi biliyorum. Seni istedim ve bu benim seçimimdi, senin değil, Bay... Otoriter Pantolon!"

Tamam, yani benim şaplak konuşmamın biraz daha çalışması lazım. Devam edelim.

"Eğer benimle oraya gitmek istemiyorsan, bu senin kararın. Ama bana seni isteyemeyeceğimi söyleyerek seçimimi elimden almaya çalışma. Ya da ne istemem gerektiğini."

"Beni mi istedin?" Jake sessizce sordu.

"Şey, ben ve muhtemelen Boston şehrinin yarısı, evet."

"İstediğini söyledin. Bu duygular geçmişte mi kaldı?"

"Öyle olmalarını isterdim ama hayır."

"Senin için daha iyi biriyle birlikte olabilmen için gitmene izin vererek gerçekten doğru şeyi yaptığımı düşündüm."

Tartışmak için ağzımı açtım ama sözümü kesti.

Şok oldum.

"Zaten sana karşı böyle duygular beslememem gerektiğini hissediyordum. Ama senin gerçekten ne kadar masum olduğunu keşfettiğimde-"

"Sanki bende bir sorun varmış gibi davranıyorsun, ki bunun egom için öldürücü olduğunu söylemeliyim."

"Ben-"

"Bekaretim utanılacak bir şey değil." "Ben yapmadım-"

"Evet, çok fazla deneyimim yok. Ve senin sayende, şu anda sahip olduğum az şey de senin bir pislik olmanı içeriyor."

"Ben-"

"Ve dürüst olmak gerekirse, tüm bu durum berbat ötesiydi. Seks yapmak istemedin mi? Tamam, ama bu konuda sakın ol. Yavaşlamak, konuşmak, detayları çözmek mi istedin? O da iyi. Ama ne yaptın? Berbattı Jake, cidden." Meyve suyumu yeterince kuvvetle yere çarptım ve bir kısmı döküldü. "Hâlâ senin sorununun ne olduğunu bile bilmiyorum!" Ellerimi öfkeyle kaldırıp peçetemdeki kırıntıları savurdum.

"Sözümü kesmeyi bırakırsan-"

"Şimdi nasıl hissettirdiğini biliyorsun," diye tersledim, ona bakarken gözlerim kısıldı.

"Ve kahvaltını bana fırlatmayı kes," diye devam etti peçetesini silerken. "Özür dilerim. O gece bağırmamalıydım ve bunun için bir pisliğim. Gerçek mi? Kendime kızmıştım, sana değil. Bakire olmanda yanlış bir şey yok. Sadece bunun seni de kirletmeye hakkı olmayan pis bir ihtiyar olduğumu doğruladığını hissettim."

"Seks kirli değildir."

Gözleri yeni bir yoğunlukla kararırken ve sert sesi derinleşirken nefesim kesildi. "Ben böyle yapıyorum."

Kutsal ateş. Bunun tam olarak ne anlama geldiği umurunda değil, sadece onu istediğimi biliyorum. Şimdi.

"Özellikle de sana yapmak istediğim şeyi," diye ekledi, bayılmak üzere olduğumdan emin olmamı sağlayarak.

"Aranıyor muydun? Bu duygular geçmişte mi kaldı?" Onun kelimelerini kullanarak nefes nefese sordum.

"Hayır, bu aslında çok güncel bir istek." Elleri kalçalarımın uzandı ve beni kendine doğru çekti.

Başka bir seçeneğim olmadığından, istemediğimden değil, bacaklarımı kaydırarak üzerine çıktım. Yüzümü ona dönerek kucağına yerleştirdim ve bu isteğin güncelliğini hissettim.

Jake'in parmak uçları bir an için kalçalarımın battı ve sonra elini gevşetti. "Bunu bir kez daha deneyebilir miyiz, bakalım işler nereye gidecek?"

"Oyun oynamadığımı söylediğimde ciddiydim. Beni yine itecek ve daha iyisini hak ettiğimi mi söyleyeceksin?"

"Hayır, çok bencil olacağım."

"Tüm bunları konuşurken sana Jacoby demek hoşuma gidiyor. Ama sen benim için Hyde'ın sahibi Jacoby değilsin. Sen sadece... Jake'sin." Uzandım ve parmak uçlarımı çenesinde gezdirdim. "Tamam mı?"

"Evet. İyi miyiz?" diye sordu usulca.

Kalplerden ve çiçeklerden bahsedilmemesi beni şaşırtmamıştı. Bir gelecek vaat etmiyordu ve ben de bir gelecek istemişyordum.

Çocukken peri masallarına inanmazdım, şimdi de inanmadığımdan eminim.

Pembe gözlüklerimle olaylara geniş gözle bakmıyordum. Ondan bir taahhüt almaya çalışırken gözlerimde yıldızlar yoktu. Bu o değildi ve bildiğim kadarıyla ben de değildim. Sadece hoşlandığım biriyle vakit geçirmek ve gerçekçi olmayan beklentilere kapılmadan biraz eğlenmek istiyordum.

Tatlı, komik bir baş belasıyla takılmak ve umarım bir süre harika seks yapmak?

Evet, zamanımı harcamanın daha kötü yolları da var.

Ne kadar uzun sürerse sürsün birbirimizden zevk alacaktık. Birimiz ilişkiyi bitirdiğinde, yolumuza devam edecektik ve umarım bunu medeni bir şekilde yapacaktık. Onu dedikodu yaptığımız ve birbirimizin saçını ördüğümüz bir pijama partisine davet etmeyi planlamıyordum ama arkadaşlığımızın bir miktarının kalacağını umuyordum.

Cevap vermek yerine, onu öpmek için aradaki mesafeyi kapattım. Ona her şeyin yolunda olduğunu göstermesi gereken bu küçük öpücük hızla kontrolden çıktı.

Jake kanepeye doğru eğildi, böylece başı kanepenin arkasına yaslandı ve uzun bacakları önünde açıldı. Bu pozisyon ona ağızma, boynuma ve göğsüme daha iyi erişme imkânı veriyordu.

Özgürce aldığı erişim.

Ağız sıcaktı, kirli sakalı kaşındırıyordu ve vücudu çok sertti. Farklı hislerden neredeyse bunalmış olsam bile daha fazlasını istedim.

Kalçalarımı kavradı ve leğen kemiğini kanepeden kaldırırken beni kendine çekti.

Onu çok sert hissediyordum, en çok istediğim yere bastırıyordu, öpücüğün içinde inledim.

Eli gömleğimin altına kaydı, pürüzlü teni kaburgalarımın doğru ilerlerken meme uçlarım beklentiyle gerildi. Diğer eli saçlarımın arasına girdi ve sanki atlayıp kaçacakmışım gibi beni tuttu.

Ayrılmak aklımın ucundan bile geçmiyordu, özellikle de beynim artık çalışmadığı için. Ne hissettiğime odaklanmışım ve

harikaydı ama ben daha fazlasını istedim.

Hayır, *ihtiyacım vardı*.

Ellerim aramıza girdi, kotunun düğmesiyle uğraşırken titriyordum. Sonunda çözüp fermuarına uzandığımda, havayı bir çınlama doldurdu.

Lanet olsun, pantolonunda güvenlik sistemi mi var?

Az önce sikişinin alarmini mi çalıştırdım?

Onun telefonu olduğunu fark edince, üzerinden kalkmak için geri çekildim.

"Aldırma," diye homurdandı Jake, ellerimi tutup fermuarına götürdükten sonra tekrar ağzıma götürdü.

Telefonu çalmayı bırakıp tekrar çalmaya başladığında parmak uçlarımı boxer'ının kemerine kaydardım.

Geriye doğru itildim ve kanepenin üzerine düştüm.

Sövdü, telefonunu çıkardı ve cevaplamak için ekrana dokundu. "İyi bir şey olsa iyi olur. Evet. Evet. Evet. Evet. Benimle dalga mı geçiyorsun? Seksen yıllık bir araba için. Başka kimin bu parçaya ihtiyacı olabilir ki? Tamam, evet, geliyorum. Hayır. Hayır. Sikeyim hayır. Evet, görüşürüz." Telefonu ve diğer iyi şeyleri bir kenara bırakmadan önce bağlantıyı kesmek için ekrana dokundu.

Boo.

Jake ayağa kalkarken nefesinin altından küfretti. "Özür dilerim, tatlım. git."

"Her şey yolunda mı?"

"Bazı şeyler kaybolup gidiyor. Çoğunlukla küçük şeyler. Ama şimdi bir Dün bitirmem gereken bir işi bitirmek için ihtiyacım olan kısım gitti. 'Uygunsuz Zor Zaman' için bir sürüngen üzerinde kalmak zorunda olmak, programın gerisinde kalmama neden oluyor."

"Oh hayır, vay haline. Çok özür dilerim, daha az arzu edilir olmaya çalışacağım," diye şaka yaptım, yüzüne yerleştiğini görebildiğim stresi hafifletmeye çalıştım.

"Nedense başarılı olacağınızı sanmıyorum. Özellikle de şimdi dudakların bu kadar şişmişken. Hay sikeyim. Tamam, gitmem gerek. Tamam mı?"

"Bilmiyorum, bu sadece sizin geçim kaynağınız ve şirketiniz. Batması kimin umurunda."

"İyi bir nokta."

Jake bana doğru yaklaşırken duvara yaslandım. "Ah, şaka yapıyordum! Hadi, hadi, hadi. Umarım her şey yolunda gider."

"Bir yolunu bulacağım. Sonra gel ve çocuklarını gör. Beni görün. Bunu Bay Otoriter Pantolon'dan bir emir olarak kabul et." Bana doğru itti ve beni sert, ateşli ama çok kısa öptü.

Evet, bazı riskler almaya değirdi.

İki gün sonra garajdan Hyde'a girdim. Kıyafetim nedeniyle yüksek sesle bağırışlar ve ısıklarla karşılandım. Taşıdığım ev yapımı tarçınlı ruloları gördüklerinde bunlar sonsuz aşk ilanlarına dönüştü.

Jake'i göremeyince, ruloların üzerine kalın krem peynir kreması sürmek için dinlenme odasına gittim. Bitirmek üzereydim ki birinin yaklaştığını duydum. Erkeklerden biri olduğunu düşünerek baktım. Onun yerine, beni gördüğüne şaşırılmış gibi bakan bir kadın gördüm.

Sahte göğüsler olduğundan oldukça emin olduğum kesimli bir atlet, neredeyse uygunsuz derecede kısa bir çift kot pantolon ve motosiklet botları giyen bu kızın bir motorcu olduğu belliydi. Aslında, eğer bir Motorcu Barbie yapsalardı, onun temel aldığı model o olabilirdi.

Sarı saçları çılgın bir hacme sahipti, bu da bana onun benden çok daha büyük bir ozon deliğinden sorumlu olduğunu düşündürdü. Yüzü aşırı makyajlıydı ve gece vakti çok rock 'n' roll görünüyordu.

Rock 'n' roll'u her zaman destekledim ve kabul edilebilir glam'ın sınırlarını zorladığımı biliniyordu, ancak bunun en iyi görünüm olmadığını ben bile biliyordum.

Yine de tam bir motorcu bebeğiydi.

O sabah bankada bir toplantım vardı, bu yüzden Biker Barbie'nin neredeyse tam tersi şekilde giyinmişim. Özel dikim siyah ince çizgili bir etek, ona uygun kısa bir yelek ve altına da kırmızı düğmeli bir bluz giymiştim. En sevdiğim arka dikişli siyah çoraplarım ve bir çift parlak, siyah askılı topuklu ayakkabımla biraz rocker havası katmıştım. Bu

Saçlarımın ön kısmı zafer taklaları atmış, arka kısmı ise yumuşak dalgalar halinde aşağıya inmişti.

Ne yapacaklar, kredimi tekrar mı reddedecekler?

Kalın kırmızı bir dudak boyası kullandığım için göz makyajım daha inceydi. Hepsi bir değiş tokuştu. Aksi takdirde daha az 'rocker' ve daha çok 'Palyaço Krusty' gibi görünecektim.

"Özür dilerim, burada birinin olduğunu bilmiyordum. Jake," dedi, gözleri üzerimde gezinirken adını söyleyerek, "geri gelip tuvaleti kullanabileceğimi söyledi,"

"Koridorun sonunda solda," dedim kibarca.

"Oh, güven bana, biliyorum. Jake ile birkaç kez buraya gelmiştim. Saatler sonra tabii ki..."

Saçların her zaman topuz yapılmasının yanı sıra, annemin bir hanımefendinin nasıl davranması gerektiğine dair başka net fikirleri de vardı. Çoğu zaman onu görmezden gelirdim. Bugün bir şey gerçekten aklımda kaldığı için minnettarım.

Duygularınızın ortaya çıkmasına asla izin vermeyin.

"Tamam o zaman. İyi günler." Tarçınlı ekmekleri bitirmek için geri döndüm.

"Peki, sen kimsin?" Köşedeki tezgâha yaslanacak kadar odanın içine doğru ilerledi.

Odanın büyüklüğü nedeniyle aramızda hâlâ mesafe vardı. Yine de, gözlerindeki hesapçı bakışı yakaladığımda, geri adım atmak için karşı konulmaz bir dürtü hissettim.

Çok eskiden.

"Affedersiniz?"

"Şey, burada çocuklar için kahvaltı hazırlıyorsun. Ben de seni onların *mevcut* parçalarından biri sanmıştım."

"Ben kimsenin değilim."

"Kimin peşindesin o zaman? Sadece söylüyorum, bu oyun her neyse," dedi ve elini bana doğru çevirerek işaret etti, "hiçbiriyle çalışacağını sanmıyorum. Yine de en iyi bahis? Kase'ye odaklanmak. Zor bir ihtimal ama Jake'le birlikte olmaktan daha olası. O zaten senin başa çıkabileceğinden çok daha fazlası olur."

Ne kadar denesem de, bir tepki göstermiş olmalıyım.

"Tatlım, gerçekten mi?" Yavaşça başını sallarken sesi küçümseyiciydi. "Jake kimseyle çıkmaz. Onu uzun zamandır tanıyorum ve bir kadınla bir kereden fazla birlikte olduğunu hiç görmedim. Birkaç saat sürerdi ve sonra bir anda giderdi." Kalçasını ve elini havaya kaldırarak şaklattı. "Bağlanmaktan kaçınmak için büyük çaba sarf ediyor. Onun evinde hiçbir şey olmuyor, yatıya kalmak yok ve sadece kendi getirdiği prezervatifleri kullanıyor. Büyük bir makas bile aldığından eminim," diye ekledi parmaklarıyla bir makas hareketi yaparak.

Bu garip bir şekilde özeldi. Sanırım kesin bir cevap istersem Jake'e Motorcu Barbie'nin göğüslerinin sahte olup olmadığını sorabilirim. Deneyimlerinden bildiğine eminim.

"Jake büyük ligde, bebeğim. O tabağa çıkmadan önce bir sopayı tutmayı öğrenmelisin. Kahvaltı yapıp evcilik oynamak istiyorsan, bambaşka bir oyun oynuyorsun demektir. Jake'in işi yemek içmek değil. O sikişmekle ilgili."

"Uyardığın için teşekkürler." Son ruloyu dondururken sıkılmış ve kayıtsızmış gibi davrandım.

"Ayrıca, alınma tatlım, çok tatlısın ama bu onun tarzı değil. Bazı erkekler yasal olmayan şeyleri öğretmekten zevk alır ama Jake onlardan biri değil. O, tam olarak nasıl vermek istiyorsa öyle alacak kadar tecrübeli bir kadından hoşlanır."

Şirretliğe alışmıştım. Motorcu kaltaklar iyi olabilirdi ama zengin kaltaklar daha iyiydi. Sadece söyledikleri biraz fazla yerindeydi. Jake'in başlangıçta ilişkiyi bitirmesinin bir nedeni de bu muydu diye düşünmeden edemedim.

Benim için mi endişeleniyordu, yoksa istediğini yapamayacağım için mi?

Aradığı tepkiyi göstermemek için çok çalıştım. Dağınıklığı toplarken içten bir esneme geldi.

Tepkisizliğim karşısında gözleri kısıldı ve yüzü gerildi. Yüzü düzeldiğinde ve dudakları alaycı bir sırıtişla yukarı kıvrıldığında her şeyin bitmediğini anladım.

Kötü bir şey kokuyor gibi görünüyor.

Mantıklı, birazdan saçmalıkların ortaya döküleceğini hissediyorum.

"Buraya geri döndüğünde seni küçük unlu mamullerinle görürse utanmanı istemem. Neden acele edip onları alıp gitmiyorsun? Eminim onları kendin yerken de sorun yaşamazsın." Ellerini vurgulamak için minik kalçalarının üzerine koydu.

"Az önce ne dedin sen Rachel?" Kase hırladı.

Motorcu Barbie'nin hala durduğu köşeye doğru *ilerledi* ve ona bakarken onun alanına girdi. Ondan yayılan öfke odayı dolduruyor ve beni geriyordu.

Kase'yi hiç kızgın görmemiştim ve bir daha asla görmemeyi umuyordum. Düşündüğümünden çok daha korkunç görünüyordu.

Sorduğumda, Kase bana sakın kişiliğinin Hawaii mirasından geldiğini ama öfkesinin %100 Kolombiyalı yarısından kaynaklandığını söylemişti. Her zaman bu kadar sakın olmasının iyi olduğunu söylemişti, çünkü siniri tavan yapmıştı.

O zaman ona inanmamıştım. Şimdi inandım.

"Tatlım, ben sadece onu uyarmaya çalışıyordum. Biz kızlar birbirimize destek olmalıyız," dedi sahte bir gülümsemeyle, gülmek için dudağını ısırarak zorunda kaldım. "Jake'in nasıl biri olduğunu bilirsin."

"Evet, var. Sen bilmiyorsun. Onun sadece sana karşı nasıl davranabileceğini biliyorsun," diye tükürdü Kase.

Jake kapıdan içeri girdiğinde onu kovmak için ağzımı açtım. Eğer Kase'nin tepkisi kötüyse, Jake'inkinin de patlayıcı olacağını biliyordum. Motorcu Barbie'nin kıcını kaldırarak kadar zeki olduğunu umuyordum ama bana doğru yaklaşan Jake'ten gözlerimi alamıyordum.

Bana ulaştığında, hiçbir şeye kulak misafiri olmadığı gibi, odanın köşesindeki izleyicilerimizi bile fark etmediğini fark ettim.

Elleri kıcımı kavradı, parmak uçları yanaklarıma batarken beni sert ama hızlı bir şekilde öptü. "Tanrım, seni özledim, tatlım. Çok uzun zaman oldu."

"Bebeğim, birkaç saat oldu."

"Sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi."

Gölmekten kendimi alamadım, gerginlik bedenimi terk etti.

"Peki," diye fısıldadı Jake dudaklarıma, "bu seksi kıyafetin altında ne var? Lanet olsun, lütfen jartiyer de. Eve gidip kendi gözlerimle görene kadar zihnimde canlanan görüntü günü atlatmamı sağlayacak." Kıcıımı sıkıca kavrayıp beni kendine doğru çekerken sesi boğuk çıkıyordu.

Ben cevap veremedim Kase yüksek sesle boğazını temizledi ve dikkatimizi çekti. Jake hafifçe döndü ama elleri kıcımda kalmaya devam etti.

"Bir kelime," diye kestirip attı Kase, yüzü gök gürültüsü gibiydi.

Akılsız olduğunu kanıtlayan Motorcu Barbie, Jake ve beni hevesle izlerken onun yanında durdu.

"Evet, bana bir dakika ver," diye mırıldandı Jake, kaşlarını indirerek aralarına baktı ve odanın havasını anlamaya çalıştı.

"Jacoby," diye araya girdim, bilerek tam adını kullandım.

Bu yüzden bazen yüksek yoldan tökezliyorum. Beni dava et.

"Her şeyi çözdün mü?" Ben sordum.

Jake'in organizasyon sistemi berbattı ve bir parçası daha kaybolmuştu. Son birkaç gecedir işleri daha iyi bir düzene sokmak için geç saatlere kadar çalışıyordu. Eşyaların altına yuvarlanmış ya da yere bırakılmış ve unutulmuş parçalar buluyorlardı.

Gecenin ilerleyen saatlerinde işten çıkar, benim evime gelip yatar, sonra da şafak vakti uyanıp yeniden başlardı.

"Henüz değil. Arabayı yaptırmak için yerine birini bulmam gerekti. Şimdi de işleri yoluna koymakla uğraşıyorum."

"Umarım bir yolunu bulursun." Onu öpmek için parmak uçlarımda yükseldim. "Gitmem gerek. Geç kalacağım."

"Tamam bebeğim," diye mırıldandı. "İşin bitince buraya gel. Öyle mi?" Ben başımı sallayarak ona bakarken o aşağı baktı, yüzü yumuşacıktı.

Kase kaçınılmaz olarak Jake'e kulak misafiri olduğu şeyleri anlattığında, bırakın aynı odada olmayı, aynı ilçede bile olmak istemiyordum. Kızgın bir Kase yeterince kötüydü. Jake'in öfkesine maruz kalmıştım ve ona göre *bana* kızmamıştı bile.

Yine de, tek yapmak istediğim koşmakken kendimi sakince uzaklaşmaya zorladım.

Toplantım sona erdiğinde kendimi sönük hissettim. Önceden belirlenmiş, genel cevaplar vermek üzere programlanmış bir robotla konuşmak gibiydi. Mevcut diğer seçenekler hakkında yakında haber alacağıma dair söz vererek ayrıldım.

Nefesimi tutmuyordum.

Arabama doğru yürürken toplantıyı tekrar tekrar düşündüm ve düşündükçe hayal kırıklığım daha da arttı.

"Siz değerli bir banka müşterisisiniz," dedim kendi kendime robotik bir sesle. "Bu iyi, ama kredim ne olacak?"

"Siz değerli bir banka müşterisisiniz," diye tekrarladım robot sesiyle.

"Güzel, güzel. Ama benim kredim?"

"Kredi incelemeleri uzun bir süreçtir ve çeşitli nedenlerle reddedilebilir."

"Reddetmemin nedeni..."

"Herhangi bir sebep."

"Ama benim özel nedenim..."

"Siz değerli bir banka müşterisisiniz. Bee boo bee bop bop."

Telefonum çantamda biylediğinde zamanlamaya güldüm.

"Dostum, sanırım şu seksi hatun kendini robot sanıyor ve telefonu az önce ona bir fıkra anlattı," dedi önümdeki bir genç, yüksek sesle konuştuğuma dikkatimi çekerek.

"Evet dostum, ateşli olanlar her zaman kafayı yer," diye ekledi arkadaşı.

Jake'ten gelen bir mesaj bulmak için telefonumu çıkardım.

Ne yapıyorsun?

Ben: Kesinlikle kendimle konuşmuyorum. Neden?

Geri geliyor musun? Konuşmamız lazım.

Bu hiç iyi değil.

Ben: Evet. Çocuklar öğle yemeği için bir şey ister misiniz?

Hayır.

Evet, bu hiç iyi değildi.

Tamam. Görüşürüz.

Hyde'a vardığımda arka tarafa park ettim ve garaja doğru yürüdüm. Çocuklar tarçınlı çörekler için duydukları minnettarlığı kibar bir şekilde ifade ettiklerinde ve sonsuz aşk ilanlarıyla dolu bir şekilde ifade etmediklerinde endişem pekişti.

Birinin alması gerekenden fazlasını almasıyla ilgili herhangi bir tartışma bile olmadı.

Kase'nin dram dolu sabahı paylaştığı söyleniyor.

Kahretsin.

Bankaya giderken olanları gözden geçirdim. Düşündükçe, Rachel'ın bu kadar aptalca davrandığına inanamıyordum. Kase'nin ve büyük ihtimalle Jake'in gazabını sebepsiz yere davet etmişti.

En iyi ev yapımı çöreklerime bahse girerim ki Rachel sadece Jake'i kızdıracağını umuyordu. Yapacak olsam bile, sırf onun sinsi planlarını bozmak için bundan kaçınırdım.

Yine de onu kızdırmaya hiç niyetim yoktu. Zamanda geriye gidip herhangi bir şeyi ya da herhangi birini geri alabilecek gibi değildi. Geçmişinin gelip beni aşağılamasından pek hoşlanmıyordum. Yine de, birlikte olduğu kaliteye ilişkin muhakeme eksikliği dışında, bu da onun hatası değildi.

Bekleme odasına girdiğimde Jake'i yaşlı bir adamla sohbet ederken gördüm. İkisinin de çerçeveleri gergindi ve Jake'in çenesi sıkılmıştı.

Oturup beklemeye başladığımda, bunun kayıp araba parçalarıyla ilgili olup olmadığını merak ettim.

Jake'e ulaşmadan o uzandı ve beni kendine çekmek için nazikçe ensemden tuttu.

Yaşlı adamın sözleri, bu samimi hareketi gizlemediği bir şaşkınlıkla izlerken kesildi.

"Bu kadar uzun süre yok olmanı beklemiyordum. İyi misin?" Jake yüzüme bakarken yumuşak bir sesle sordu.

"Evet, harika. Bankadaki toplantı beklediğimden daha uzun sürdü."

Ona ilk kredi reddinden bahsetmemiştim, sadece hala toplantı ve görüşme sürecinde olduğumu söylemiştim. Yakın zamanda daha iyi haberler paylaşabileceğime dair umut beslemiyordum.

"Kase bana Rachel'ın sana ne söylediğini anlattı. Bu konuşmayı detaylandırmak ister misin?"

Yana doğru bakarak başımı salladım. "Özellikle değil, hayır." "Bebeğim, Rachel'l a konuştum ve ona açık açık artık burada hoş karşılanmıyor."

"Oh, Jake, bu senin işin-"

"Kesinlikle öyle. Dışarıdaki benim adım ve burada kimin olup olamayacağını ben söylerim. Ben söylememiş olsam bile, Kase kulak misafiri olduğu şeyleri adamlara anlattı. Arkaya doğru yürüdüm ve her biri onun bisikletine dokunmayacaklarını söyledi."

"Jacoby Hyde, burası bir iş yeri. Müşterileri yasaklarsan burayı nasıl yöneteceksin? Ha, Bay Otoriter Pantolon?"

"Size söylediklerinin hiçbirini söylemeye hakkı yoktu. Rachel ve ben-"

Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Güven bana, bilmeme gerek yok. Sadece ihtiyacım yok değil, istemiyorum da. Bana hiçbir açıklama borçlu değilsin. Ben senin koruyucun değilim. Gerçekten." Bana inanmasını ve bu işi uzatmamasını umarak ona baktım.

Her şeyle aram iyi olabilirdi ama bunun da bir sınırı vardı. O ve Bitchy Biker Barbie hakkında herhangi bir detay duymak bu sınırın çok ötesindeydi.

Jake bir şe söylemek için ağzını açtı ama kısık bir kıkırdamayla sözü kesildi. Gözlerinde biraz eğlence olsa da hâlâ ciddi görünen diğer adama baktım.

Keskin ve yoğun yeşil gözleri.

Jake bizi tanıştırmadan önce bile kim olduğunu biliyordum.

"Piper, bu benim babam, Gregory Hyde. Baba, bu Piper Skye."

Gregory'nin uzattığı eli karşılamak için elimi uzattım. O da benimkini büyük, yumuşak elinin içine aldı.

Birinin ellerine bakarak onun hakkında çok şe söyleyebilirdiniz. Jake'in elleri büyük ve nasırlıydı. Güçlü, çalışkan ellerdi. Oğlu gibi elleriyle çalışmadığını anlamak için babasının pahalı, özel dikim takım elbisesini görmeme gerek yoktu.

"Tanıştığımıza memnun oldum Bay Hyde. Neden ben gidip çocukları görmüyorum ve siz ikinizi konuşmanız için yalnız bırakmıyorum?" Ben uzaklaşırken, Jake'in eli bu fikrin lehine boynumu bıraktı.

Ancak babası elimi sıkıca tuttu. "Lütfen bana Gregory de." Greg değil. Gregory.

Jake'in babasına gözlerinizi devirmeyin!

"Oğlumu yemeğe götürmek için uğramıştım. Eğer bana katılırsanız onur duyarım.

bize

."

"Oh, Bay... Gregory, çok nazıksınız. Mümkün değil-" "Saçmalama."

Beni kapıya doğru yönlendirdi. "Bize katılacak mısın, Jake?" Jake anlaşılmaz bir yanıt homurdandı ama yine de beni takip etti.

Öğle yemeği çoğunlukla iyi geçti. Jake sessiz kaldı ama bu her z a m a n k i korkutucu sessizliği değildi.

Key'i n düşünceli hali bir kızın ona sarılıp yaralı ruhunu iyileştirmek istemesine neden olabilir.

Jake'in düşünceli hali herkesin kaçıp saklanmasına neden olur.

Gregory sohbet ederken kibardı ama beni eleştirel bir gözle izliyordu ve kıpırdamamak için kendimi zor tutuyordum. Beni işim hakkında sorguya çekti, beklenmedik ve düşünceli bir sürü soru sordu. Bana bir ADA olduğunu söylediğinde hiç şaşırmadım.

Yemek ilerledikçe ısınır gibi oldu ve sorgulamayı bıraktı. Ne yazık ki, daha kötü bir şeye geçti.

O gün ikinci kez, annemin tepki göstermeme konusunda verdiği ders için minnettar oldum.

Gregory bana Jake'in okulu bırakmadan önce hukuk fakültesinde geçirdiği zamanı anlatmaya başladığında şaşkınlığımı kolayca gizleyebildim. Ama konuşmaya devam ettikçe öfkemi gizlemek için çok çaba sarf etmem gerekti. Annesi gibi Gregory'nin de oğlunun kariyer seçiminde hayal kırıklığına uğradığını anlayacak kadar sık duymuştum.

"Eminim ailen seninle gurur duyuyordur." Gregory bana gülümsedi. "Böylesine güzel bir işte oldukça iyi gidiyorsun gibi görünüyor."

Başta anlamamıştım. Hyde büyük bir başarıydı. Jake benim gerçekçi olarak hayal edebileceğimden çok daha fazlasını başarmıştı.

Sonunda babasının onun yaptığı işlerden dolayı hayal kırıklığına uğradığını anladı.

Yaptım.

"Aslında annem beni fena halde hayal kırıklığına uğrattı. Üvey babam Scalding A.Ş.'den Thomas Scalding," diye açıkladım Jake ve Gregory'yi şaşırtarak. "Annem bir koca bulup çocuk sahibi olana kadar Scalding'de rahat bir işte çalışmamı istiyor. Benim mutlu olmamı istiyor ve onun gözünde bu, en iyi olacağını düşündüğü şeyi yapmam anlamına geliyor. Ama onun istediğini yapsaydım mutsuz olurum."

Gregory bir dakika boyunca sessizce bana baktı ama sanki çok daha uzunmuş gibi geldi. Gözleri, tıpkı oğlununki gibi, her şeyi biliyor gibiydi.

Lanet olsun, ruhumu görebiliyor. Oğlu hakkında düşündüğüm her şeyi biliyor. Sekizinci sınıftayken David Ramber'ın içki içmediğimi kanıtlamak için göğsüme dokunmasına izin verdiğimi biliyor. Anneme grip olduğumu ama çok sarhoş olduğumu ve termometreyi ampulün yanında tuttuğumu söylediğim o geceyi biliyor.

Tamam, yalan söylediğimi ve birden fazla gece olduğunu biliyor. Her şeyi biliyor!

Yemeği iptal et! Yemeği iptal et!

"Hmm," diye paniğimi böldü. "Şey, Bayan Skye, bu ilginç bir nokta."

Neyse ki yolumuza devam ettik ve öğle yemeğini daha hafif bir notla bitirdik. Gregory, Jake'in çocukken nasıl biri olduğuna dair bana bir fikir veren sevimli hikâyeler anlattı. Bana her şeyi nasıl tamir etmeye çalıştığından bahsetti, bu önce kırması gerektiği anlamına gelse bile.

"Jake'i bir çocuk olarak hayal edemiyorum. Sadece herkese patronluk taslamaya çalışan ve mağara adamı homurtuları çıkaran bir mini-badass görüyorum."

Gregory kıkırdadı ve başını salladı. "Evet, aslında bu doğru. Annesi Sarah senden haber alınca çok rahatlayacak. Küçüklüğünden beri onun konuşma yeteneği konusunda biraz endişeliydi. Yedi yaşından beri mahalledeki bütün kızlar akın akın gelir, o da onları görmezden gelir ya da gitmeleri için hırlardı."

Orada değişen bir şey yok.

Hyde'a döndüğümüzde Gregory vedalaşırken beni kucaklayarak şaşırttı.

"Jake'in seni yakında yemeğe getirdiğinden emin ol."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedim kayıtsızca.

"Jake, biraz konuşabilir miyiz?" diye sordu kapıya doğru ilerlerken. Yakın durdular ve tekrar konuşmaya başladılar. Neyse ki bu kez Jake bir şey fırlatacakmış gibi görünmüyordu.

Tamam, daha *az* benziyordu.

Mola odasına doğru yürürken Jake'in babasına ne kadar benzediğini düşündüm. Jake'in kas yapısı daha iriydi ve genel olarak daha sertti ama vücut yapıları ve vücut dilleri tamamen aynıydı.

Jake'in de benim annemden ayrıldığımda hissettiğim özgürlük duygusunu hissetmesini bekliyordum. Ama birkaç dakika sonra odaya girdiğinde kızgın görünüyordu.

"Hey, naber?"

Sorumu duymazdan gelerek elimden tuttu ve beni odadan ofisine çekti.

Tekrar sormak için ağzımı açtım ama o bana doğru sinsice yaklaşırken kelimeler ve beynim pencereden uçup gitti.

Beni masasına doğru itti, eli saçlarıma gitti ve beni öperken yumruk yaptı. Kalçaları içime gömüldü, sikinin uzun, sert boyu beni itiyor ve onun için acı çekmeme neden oluyordu.

Neredeyse her öpüşmemiz çok yoğundu ama bu seferkinde farklı bir şey vardı.

Aniden geri çekildiğinde nefes nefese kalmıştım. Yüzündeki ifadeyi gördüğümde hemen kendimi toparladım.

"Sorun nedir?"

"Seni korumak istediğim şey buydu. Kendi işlerin var ve buraya gelip bok yiyorsun. Buraya mı? Siktir et onu. Bu konuda konuşmak istemediğini biliyorum ama Rachel'in söylediklerinin canı cehenneme. Baktan bir saçmalıktı. Ama sen bana gülümsedin, çok tatlıydın. Bana bir bok bile vermedin ve ben de sikimi buna batırdığım için bunu hak etmişim."

"Değiştiremeyeceğin bir şey hakkında neden sana bok vereyim ki?" "Daha önce de böyle olmuştu. Düşündüm ki, en azından Sessiz muamele."

"Sana oyun oynamadığımı söylemişim. Neden biri Harley'i çizmiş gibi göründüğünü hâlâ anlamıyorum."

"Rachel'la olanlardan sonra geri dönmeyeceğini anlamıştım. O kaltakla aynı odada bulunmamalıydın. Sonra babam geldi ve eminim gözünden kaçmamıştır, ben onun en sevdiği kişi değilim, o da benim değil. Ama sen onu büyüledin. Onu sadece güldürmekle kalmadın, kahkahalar attırdın."

"Geçmişini ortaya çıkarıp yüzüne vurmayacağım. Baban da belli ki seni önemsiyor. İyi biriydi ve istediğin zaman cazibeni nereden aldığını görebiliyorum," diye şaka yaptım, tedirginliğini biraz olsun hafifletmek istiyordum.

"Kase, Rachel'la konuşmanızın sadece son kısmını yakaladığını söyledi. Artık babam izlemediğine göre, geri kalanını anlatmak ister misin?"

"Bir kez daha, özellikle değil."

"Yine de yapsan nasıl olur?"

İçimi çektim. "Pek bir şey kaçırmadı. Sadece kiminle görüştüğümü soruyordu."

"Evet, eminim çok güzel ifade etmiştir. Başka bir şey var mı?"

"Uhh." Tereddüt ettim. Çocuklarla ilgili herhangi bir şey hakkında konuşmak biraz fazla... ilişkisel görünüyordu.

"Öyle mi?" diye sordu ben devam etmeyince.

"Çocuk istemediğini de söyledi."

"Hayır, yok," diye onayladı hiç tereddüt etmeden. "Vasektomi mi yaptırdın?"

"Öyle mi dedi?"

"Evet, ve sadece kendi prezervatiflerini kullandığını."

"O kısmı doğru. Yine de vazektomi yaptırmadım. Ama Piper, bunu ciddi bir şekilde düşünmediğimi ve değerlendirmedeğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Ya da hala düşünmediğimi. Çocuk istemediğimi biliyorum. Sen istiyor musun?"

"Bu konuda fazla düşünmemiştim." Aklımda çocuklar sadece gelecekte atılacak bir adımdı. Çocukları sevmediğimden değil, onları sevdiğimden. Çoğu yetişkinin toplamından daha yaratıcı oldukları için çocukların pastalarını yapmak en sevdiğim şeydi.

Ama kendiminkini istiyor
muydum? Bunu
bilmiyordum.

Jake'e neden çocuk istemediğini sormak istesem de, bu soru bana fazla kişisel geldi.

Gıdak, gıdak, tavuk.

Bunun yerine ona sııttım. "Gitmem gerek, programın gerisinde kaldım."

"Tamam, tatlım. Bu gece seni dışarı çıkarmak istiyorum, sadece ikimiz.

Sen de
Zamanında bitti mi?"

"Kesinlikle," diye nefes aldım.

Jake ve ben sadece ikimiz çıkacağız. Herkesle takılma olayı değil. Hareket edemeyecek kadar yorgun yatağa girme olayı değil.

Nefes al, Piper, nefes al. Eğer bayılırsan hazırlanmak için zamanın olmayacak.

"Yedide görüşürüz, tamam

mı?" "Evet."

Jake'in ağızı benimkine düştü. İşler çok kızışmadan ve beynim pelteleşmeden önce uzaklaştım.

Arabama doğru giderken baş döndürücü bir heyecanla zıplamamaya çalıştım ama adımlarımda kesin bir sıçrama vardı.

Altıncı Bölüm

Sonunda

Saat neredeyse yediyi gösterse de Hyde'dan ayrılmamın üzerinden bir hafta geçtiğinden emindim.

Gecenin nasıl geçeceğine dair içimde iyi bir his vardı. Ya da en azından öyle olmasını umuyordum.

Şaşırtıcı bir şekilde, gergin değildim. Her bir detayı aşırı analiz ettiğim için takıntılı ve şüpheli değildim. Ne giyeceğim konusunda her zamanki kararsızlığım bile yoktu.

Jake'in daha önceki sözlerini hatırlayarak mavi dantel külotumu ve arkası dikişli bir jartiyerimi giydim. En sevdiğim elbisemi giydiğimde verdiği hisse bayıldım ve doğru seçimi yaptığımı anladım.

Retro rockabilly havası taşıyan lacivert elbise dizlerimin üzerinde duruyordu ve üzerime ikinci bir ten gibi oturmuştu. Kalın, siyah bir askı kare yakasına kadar uzanıyordu ve belini de buna uygun geniş siyah bir bant sarıyordu.

Siyah topuklu ayakkabılarımı giydim ve mavi kurdelelerini ayak bileklerime bağlamak için yatağımın kenarına dikkatlice oturdum. Düşmemeye, göğüs dekoltemle kendimi boğmamaya ya da Hulk'un kızsı bir taklidiyle elbiseyi parçalamamaya çalışırken yavaşça hareket ettim.

Romantik dumanlı gözler için lavanta ve gri göz farı ve birkaç kat maskara kullanarak makyajımı sabit ellerle uygularken usulca mırıldandım. Saçımı açık bıraktım ama yumuşak dalgalar ekledim.

Oturma odasına girdiğimde, aklım başımda olduğu için kendimi tebrik ettim.

Çok istikrarlıyım, kaya gibiyim. Ben her şeye sahip bir kadıyım. Pastamı alıp yiyebilirim de. Kadın ürünleri reklamlarındaki kadınlardan biri gibiyim. Tenis oynayabilirim, yüzmeye gidebilirim, ata binebilirim-

Kapının çalınması düşüncelerimin uygunsuz sonunu kesintiye uğrattı. Kapıyı Jake'e açtığımda artık bir taş değildim.

Lapa gibiydim.

Her zamanki tişörtü yerine, koyu gri düğmeleri açık, özel dikim siyah bir takım elbise ceketi giyiyordu. Ceket zaten geniş olan omuzlarına inanılmaz bir hava katmış ve renkler gözlerini daha canlı göstermişti.

Koyu renk kot pantolonu normalde giydiğinden daha inceydi ama yine de kalçalarından aşağı sarkıyordu. Gömleğini kaldırırsa, pelvik kaslarının girintisinin benim için tam olarak sergileneceğini biliyordum.

*Beynimde seks olduğundan falan değil. Piper,
aval aval bakıyorsun. Bir şey söyle!*

"Merhaba," diye nefes aldım.

"Siktir," diye homurdandı Jake, beni kendine doğru çekerek.

Ağzı benimkinin üzerine çöktü. Sertleşmiş sikini hissedebiliyordum, içime yeni bir uyarılma dalgası gönderiyordu.

Devam edersek külotumu değiştirmem gerekecek olması umurumda değildi. Ya da komşularımın görebileceği geniş, açık kapı aralığımda bir adamla öpüşüyor olmam.

Sadece durmak istemedim.

Bu yüzden beni çekip yarı ezilmiş çiçeklerden oluşan bir buket uzattığında sızlandım.

"Sanırım söylemeye gerek yok, tatlım, ama yine de söyleyeceğim. Muhteşem görünüyorsun."

"Teşekkürler," diye nefes nefese kaldım, hâlâ nefesim kesilmişti.

Bir vazo almak için mutfığa girdim ve kulağa bayat bir konuşma gibi gelmeyen bir şeyler söylemeye çalıştım.

Ben çiçekleri düzenlerken Jake arkamdan yaklaştı, elleri tezgâhın kenarını kavrarken kolları iki yanıma gitti.

"Bunlar kimden?" diye sordu diğer buketi göstererek.

Sert ensesini omzumda hissettiğimde nefesim kesildi. "Bir müşteriden teşekkür."

"Hmm. Akşam yemeği için gitmeliyim," diye kulağıma fısıldadı, dudakları sıyrılırken alay ediyordu.

"Mmhmm."

"Gitmek istemiyorum. Burada kalıp ılık atana kadar seni yemeyi tercih ederim."

Göğsümün derinliklerinden yumuşak bir inilti çıkardım, dizlerim neredeyse bükölüyordu.

"Fikrimi değiştirmeden gidelim," dedi hınzır bir sırıtışla ben arkamı dönerken.

Bir kişilik akşam yemeği hemen

geliyor! Yoksa aşağı mı inecek?

Dışarı ıkarken Jake elimi tuttu. Kapıyı arkamızdan kilitlediğimde verandada durakladı.

Restorana onun mavi 1977 Camaro'suyla gittik. Çok güzel görünüyordu ve rüya gibi gidiyordu. Jake bana arabayı restore ettiğinden beri yaptığı tüm değişiklikleri ve özelleştirmeleri anlattı. Ben de ona Bo'da yapılan bazı değişikliklerden bahsettim, ancak bu işleri kendim yapmadım.

şehre vardığımızda park ettik ve restorana doğru yürüdük. Burası bira seçenekleri ve tipik bar zımbalarını gurme bir dokunuşla sunmasıyla tanınan, duvardaki bir delik gibi bir yerdı. Yirmi bir yaşıma girene kadar gitmeyi erteliyordum.

Midem dönüp dururken o çok övölen yemeklerden biraz yiyebileceğimi umuyordum.

"Buraya daha önce gelmiş miydin?" Oturduğumuzda sordum.

"Birkaç kez. Z bira züppesidir. Bizimle dışarı çıktığında hep bunu seçer. Ya sen?"

"Hayır, ama iyi şeyler duydum."

"İyiden de iyi, bu da bizi her seferinde buraya süröklendiğinde neden karşı koymadığımızın bir parçası."

"Parça mı?"

"Z... tipik bar güröltüsünü sevmez." "Bu yüzden mi Rye'da takılmadı?"

"Evet. Küçük dozlarda Rye içebilir ama Voodoo ya da Jet's gibi yerlerde içemez." Dirseklerini masanın üzerine koyan Jake öne doğru eğildi ve

ses. "İşte bu yüzden gerçekten iyi bir yemek olduğunu yaymamanız çok önemli. Aksi takdirde popüler olur ve bizi yeni bir yere sürüklemeye başlar. İki kez altın bulacağımızdan şüpheliyim."

"Sırrınız benimle güvende," diye fısıldadım garson siparişimizi almak için yaklaşırken.

İçkilerimizi almaya gittiğinde aramıza bir sessizlik yerleşti.

Esprili ve çekici bir şeyler söyleyin.

Tamam, çekici ve baştan çıkarıcı bir şey söyle.

Tamam, zeki ve entelektüel bir şeyler söyle.

Peki, bir şeyler söylemeye ne dersin? Ağzı olan konuşsun.

Ya da sadece bara bakıp farlara yakalanmış bir geyik gibi görünmeye devam edin. Eminim bu da iyi bir görünümdür.

"Hangi pastalar üzerinde çalışıyorsun?" Jake beni garip paniğimden çıkararak sordu.

Servis elemanı içeceklerimizi getirirken "Birkaç farklı şey" diye başladım. Sodama bakarken keşke biraz daha sert bir şey alsaydım diye düşündüm. Votka şişesinden çıkmış bir şey.

Jake bana işimle ilgili sorular sormaya devam etti ve çok geçmeden sohbet zahmetsizce akmaya başladı.

Bana son zamanlarda yaptığı işlerden ve insanların talep ettiği aşırı şeylerden bahsetti, bu da beni o kadar güldürdü ki yanlarım acıdı.

Ona yaptığım bazı favori pastalarımın ve daha çılgın olanlardan bahsettim, bu da Jake'in başını arkaya atmasına ve zengin kahkahasının havayı doldurmasına neden oldu.

Konuştuk, yemek yedik ve bu, uzun bir mille, şimdiye kadar yaptığım en iyi randevuydu.
vardı.

Yemeğimizi bitirdikten sonra sokakta yürürken Jake kolunu bana doladı. "Buralarda her gece konser veren birkaç yer var ya da sinema yakınlarda. Ne yapmak istersin bebeğim?"

Yürümeyi bıraktım ve yüzümü ona döndüm. Diğer kolunu bana doladı, ben ona bakarken iki eli de kıcımın üstüne düştü. "Bir şey var mı?" Aniden kuruyan dudaklarımı yaladım.

Gözleri dilimin hareketini takip etti ve kıcımı sıkıca kavradı. "Herhangi bir şey."

"Hmm," diye başladım yavaşça kendimi ona doğru bastırırken. "Yapmak için bir şey seçebilseydim, seni seçerdim."

"Emin misin?"

"Evet."

Jake'in ağzını benimkine yaklaştıırken göğsündeki hırıltıyı hissettim.

Şehrin tüm sesleri kayboldu, sahip olduğum tüm düşünceler kaçtı ve tek yapabildiğim hissetmek oldu.

Hem onu yakın tutmak hem de kendime destek olmak için kollarımı boynuna doladım. Öpüşme sıcak, yoğun ve bir şehir kaldırımı için inanılmaz derecede uygunsuz hale geldiğinde kontrolümüzü kaybettik.

"Gidelim," diye gürledi Jake başını kaldırıp öpüşmeyi keserken ve beni titreyen bacaklarımın üzerinde hafifçe sallanırken bıraktı.

Jake'in arabasına doğru sessizce yürüdük, sanki tek bir kelime etmek medeni yetişkinler gibi davranma konusundaki zayıf hakimiyetimizi kıracakmış gibi. Etrafımızdaki hava gergin bir beklentiyle doluydu.

Hız sınırını zorladığı için yolculuk akşam yemeğine gittiğimizden daha hızlı geçti.

Dairesine vardığımızda Jake bizi içeri aldı ve kapıyı kilitledi. Yüzünü bana döndü ama aramızdaki mesafeyi kapatmadı.

Sanki bir durdurma düğmesine basılmış gibi, öylece durduk ve birbirimize baktık.

Yavaşça hareket eden Jake ceketini çıkarırken göz temasını sürdürdü ve saf, erkeksi güzelliği ortaya çıktı. Her hareketi sert ve kontrollüydü ama bunun hızla kaybolduğunu hissedebiliyordum.

Bana nefes almam için zaman tanıdığını biliyordum. Düşünmek ya da fikrimi değiştirmek için zaman.

İkisine de ihtiyacım yoktu.

Ceketini yere bırakırken gözleri bana kilitlenmişti.

Elim aynı anda çantamı bıraktı ve içindekiler dökülürken yere çarpmasına izin verdim.

Neyin nereye gittiğini görmedim ve umursamadım.

İşte böyle, duraklama sona erdi. Ama birisi oynat tuşuna basmak yerine ileri sar tuşuna bastı.

Göz açıp kapayıncaya kadar Jake'in ağzı benimkine yapışmış halde duvara yaslanmıştı. Hareketlerimiz çılgınca ve acildi, dokunabildiğimiz her şeye dokunmak ve hissetmek için bir yarıştı. Elleri vücudumu takip ediyor, her sinir ucumun canlanmasını sağlıyordu. Ulaşabildiğim her yerine dokundum ve kaslarının karşılık olarak esnediğini ve dalgalandığını hissettim.

Jake bana bakmak için hafifçe geri çekildiğinde inledim ve kollarım refleks olarak sıkıştı.

"Çekip gitmiyorum, Piper. Denedim ama yapamadım. Ama söyle ve duralım. Bir şeyi sevmiyorsan, durmamı istiyorsan, sadece yavaşlamak istiyorsan bile, söylemen yeterli. Tamam mı?"

"Tamam." Bunu söylerken bile durmak isteyeceğimi ya da buna ihtiyaç duyacağımı bilmiyordum.

"Siktir." Beni duvardan çekti ve odasına götürdü. "İlk seferin için yumuşak ve tatlıyı hak ediyorsun, ama bu ben değilim. İçimde böyle bir şey var mı bilmiyorum ama seni ne kadar çok istiyorum? Seninle sevişmek için kendimi tutabileceğimi sanmıyorum."

"Senden bunu istemedim. Ne istediğimi biliyorum ve bu yumuşak ve tatlı bir şey değil." Gümleğinin düğmelerini açmaya başladım.

Gümleğini omuzlarından itebilmem için aşağı eğildi, sonra atletini yırtarak çıkarabilmem için hareketi tekrarladı. Kol dövmesindeki dişlilerin izini sürdüm, parmak uçlarımda altında pazu kaslarının gerildiğini hissettim.

"Ne istiyorsun?"

"Seni tatmak istiyorum," diye ağzımdan kaçırdım.

"Kimse seni durduramaz."

Sertliğinin fermuarı zorladığını hissettim. Pantolonunun düğmelerini açmaya çalışırken parmaklarım titriyordu. Jake'in iri elleri iki elimi de kavradığında durdum ve ona baktım.

Ellerimi kavrayarak ağzına götürdü ve avuç içlerimi öptü. Ellerimi tekrar düğmenin üzerine koyarken dudaklarında küçük, tatlı bir gülümseme belirdi.

Kot pantolonunu çıkarıp düşmesine izin verirken ellerim daha sabitti.

Jake ayakkabılarını ve çoraplarını tekmeleyip pantolonunu çıkardı. Yatağa oturdu ve kendini yatak başlığına yasladı. Ellerini başının arkasına bağlayarak bacaklarını önüne doğru uzattı.

Neredeyse rahat ve kayıtsız görünüyordu ama ben daha iyi biliyordum. Ondan yayılan gerginliği hissedebiliyordum. Her ne kadar saklamaya çalışsa da kendini tutmanın verdiği gerginlik yüzünden okunuyordu.

Yatağa, bacaklarının arasına tırmandım.

Jake'in kolları boynumun arkasına geçerek elbisemi çözdü ve aşağı doğru itti.

Doğrulup elbisenin dizlerimin etrafında toplanmasına izin verdikten sonra elbisenin geri kalanını tekmeleyerek çıkardım.

Dizlerimin üzerinde, açılmış kalçalarının arasında, parmaklarımı boxer külotunun kenarında gezdirdim. Karın kasları kasıldığında ve siki zıplayıp gerildiğinde bir heyecan hissettim. Parmaklarımı bel bandına geçirdim ve onu serbest bırakırken sert saçlarını hissettim.

Elimi onun tabanına doladığımda, Jake'in yüksek sesli iniltisi beni ürküttü ve elimi hızla çektim.

"Güzel ses, bebeğim. Çok iyi. Devam et."

Parmaklarımı tekrar onun etrafında kıvırdım, yumruğumun kenarındaki kaba tüyleri hissettim. Elimini yukarı doğru uzattım, boyunun pürüzsüz derisinde nazikçe kaydım.

"Daha sert, bebeğim. Tutuşunu sıkılaştır."

Bu kesinlikle otoriter sesi takdir ettiğim bir alan.

Kat kat giysilerin arasından sikini hissetmek, arada hiçbir şey olmamasından çok daha farklıydı. Daha büyük, daha kalın, daha güçlü görünüyordu ve

tekrarlayarak, daha büyük. Yine de ne kadar hassas olduğunu biliyordum. Yanlış bir şey yapmak istemiyordum, özellikle de acıya yol açacaksa.

"Bana zarar vermeyeceksin, söz ver," diye devam etti Jake, aklımı okuyabildiğini bir kez daha kanıtlayarak.

Tereddütle ona daha sıkı sarıldım ve ovuşturdum.

Kalçaları yataktan kalkarken başı geriye düştü.

Kavrayışımı serbest bıraktım ve ucunu ağzıma almadan önce dilimi onun uzunluğunda gezdirmek için kendimi alçalttım. Yavaşça ilerleyerek dilimi ona doğru bastırdım ve hareket ettikçe damarları ve çıkıntıları hissettim.

"Oh, kahretsin, bu iyi hissettiriyor," diye sessizce inledi Jake. Elleriyle saçlarımı geriye doğru tutarak ona bakmamı sağladı. "Çok seksisin. Tanrım, çok seksisin."

Onu rahat hissettiğim kadar derine soktum, ki bu çok fazla değildi. Müstehcenlik bilgimden yararlanarak, kalan uzunluğunu çalıştırmak için elimi ekledim ve iyi bir ritim buldum.

Jake'in kalçaları hafifçe sallandı. "Siktir, siktir, siktir."

İnlemelerini duyunca kendimi kışkırtılmış, ateşlenmiş, ilham almış hissettim. Şüpheyi bir kenara bıraktım ve sadece onu *hissettim*.

En ustaca oral seks olmayabilir, ama ustalıkta eksikliğini coşkuyla telafi edebilirim.

"Durmalsın yoksa sonum gelmeyecek." Elini saçlarımın arasına soktu ve hafifçe geri çekti.

Saçlarımın çekilmesiyle sikiinin etrafında inleyerek onu aşağı doğru ittim.

"Boşalacağım bebeğim," diye gırtlaktan gelen bir iniltiyle beni yarım ağızla uzaklaştırmaya çalışırken uyardı. Bu işe yaramayınca, beni yönlendirmek için elini saçlarımda kullandı. Beni izlerken kapüşonlu gözleri parlıyordu. "Siktir. Mükemmel. Çok mükemmel." Aleti kabardı ve daha da sertleşti. Boşalırken inleme ile bağırma arasında bir sesle küfretti.

Yaşayabileceğim her şeyi yaşamak istiyordum ama bundan bu kadar zevk alacağımı düşünmemiştim. Kendimi bu kadar tahrik olmuş ve güçlü hissetmeyi kesinlikle beklemiyordum.

Bu muhteşem seks tanrısı benim yüzümden gitti. Ona yaptığım şey yüzünden.

Eli beni nazikçe geri çekti. Ne yapacağımı bilemeden doğruldum ama uzun süre düşünmeme gerek kalmadı.

Jake bana hınzırca bir gülümseme verdi. "Senin sıran."

Elleri yüzümü nazikçe kavradı, ağzının benimkini kavrarkenki sertliğiyle çelişiyordu.

Bu güç beni sırtüstü yatırdı ve bacaklarım Jake'in kalçalarının aralarına girmesine izin verecek şekilde açıldı. Ağzı hafifçe çenemden boğazıma doğru inerken yarı sert aletin bana doğru bastırıldığını hissedebiliyordum. Daha aşağıya indi ve dilinin ucuyla meme uçlarıma dokunmadan etraflarında dolaştı.

"Lütfen." Kendimi ona daha da yaklaştırdım ve sözlü yalvarışıma sessiz bir yalvarış ekledim.

Ağzı meme ucumu kapladığında inledim, dişleri sertçe emmeden önce halterin etrafını ısırdı. Nasırlı başparmağının pedi diğer meme ucumu sıyırdı, yumuşak dokunuşu ağzının sertliğiyle tam bir tezat oluşturunuyordu.

Göğsümü usulca öptü, ağzını diğer meme ucuma götürdüğünde yüzündeki kılların kabalığı çıldırtıcı bir his daha kattı.

Her dokunuş bir çelişiydi. Bir sonraki adımın ne olacağını bilmenin bir yolu, yerleşecek bir ritim olmadığından, tatlı, öngörülemeyen işkence zihnimi ve bedenimi gergin tuttu.

Jake'in eli ağrıyı tetikleyen bir yavaşlıkla aşağı inerken beklentiyle kalçalarımı kaldırdım.

Jartiyerimi çekiştirdi. "Bunları benim için giyer misin?" "Evet, bahsetmiştin-" diye başladım.

Külotumu yana iterken parmak uçları ıslaklığıma değdi ve konuşmak için sahip olduğum sınırlı yeteneği çaldı.

"Hayal edebileceğimden bile daha ateşli görünüyorlar. Bu yüzden bunu yapmak çok zor." Parmaklarını jartiyerin etrafına doladı ve aşağı çekti, uyluklarımla külotumu da beraberinde götürdü.

Utangaç hissetmek için bekledim. Kendimi saklamak ya da utançtan yanaklarımın ısındığını hissetmek için. Bu hisler hiç gelmedi ve bunun yerine daha fazlasına ihtiyaç duyarak bacaklarımı daha geniş açtım. Serin hava aşırı ısınmış bedenime çarptı ama beni rahatlatmak için hiçbir şey yapmadı.

Jake'in parmakları bacaklarımın arasına girdi, klitorisimin üzerinde yavaşça süzöldükten sonra yavaş bir işkenceyle tekrar aşağı indi. Ağzı çenemde, boynumda, boğazımın dibinde, göğsümde ve tekrar yukarı doğru dolaştı.

O beni çıldırtmaktan memnun görünürken, içime girmesine ihtiyaç duyarak kalçalarımı yukarı kaldırdım.

Hayatımda hiç bu kadar boş hissetmemiştim.

Sonunda uzun parmağını içime sokmaya başladığında rahat bir nefes aldım. Dili meme ucumda gezinirken beni çalıştırırken nefesim kesildi.

Hareketlerini yavaş tutarak dikkatlice ikinci bir parmağını içeri soktu. Meme ucumu ısırdı, zevkli acı beni parmaklarını yerleştirmek için gerilen vücudumun acısından uzaklaştırmaya yardımcı oldu.

Ağzı ve parmakları benimle uğraşırken, sarmal gerginliğin arttığını hissettim. Serbest kalmaya çalışırken kalçalarım dalgalanmaya başladı.

"Lütfen, Jake, daha fazlasına ihtiyacım var. Daha sert. Daha fazla," diye akılsızca yalvardım. İniltisi meme ucumda titreşti, dişleri daha sert çekiştirdi.

Çok yaklaşmışım ve boşalırsam öleceğimden oldukça emindim. Çok fazla, çok büyük, çok yoğundu.

Ama biliyordum ki, hiç şüphesiz, yakında gelmezsem ölecektim.

Jake başparmağını klitorisimin üzerine koydu ve doğru miktarda baskı uyguladı. Küçük daireler çizerek hareket ettirdiği parmakları sık bir şekilde girip çıkıyordu.

Gerginlik kırıldığında gözlerimin arkasında beyazlar patladı ve mümkün olduğunu düşündüğümde daha sert boşaldım.

Ben öldüm. Ölmüş olmalıyım. Ben bir hiçim. Tekrar hareket etmemin imkanı yok. Asla.

"Tanrım, bebeğim, çok ıslak, çok sıkı." Jake'in derin sesi göğsümde gürledi, parmakları kayıyordu. Arkasına yaslandı ve sikinin sert uzunluğu kalçama baskı yaptı.

Hey, ne biliyorsun, taşınmaya hazırım. Hazırdan da öte. Buna ihtiyacım var.

Şimdi.

"İstiyorum..." Jake'in ağzı köprücük kemiğimin üzerinde gezinirken dikkatimi kaybederek başladım.

"Ne istiyorsun?" diye kulağıma fısıldadı, dudaklarını boynumun kenarına bastırarak.

"Sana içimde
ihtiyacım var."

"Siktir." Arkasına
yaslandı.

Onun uzaklaşmasını izlerken kalbim sıkıştı.

Kahretsin. İşte burası. Burası onun ruh halinin değiştiği ve pisliğe döndüğü yer. Asla biriyle yatmayacağım. Sadece ben, pisliğim ve duş başlığım var.

Yüzü öfke ya da tiksintiyle buruşmak yerine Jake utangaç bir ifadeyle gülümsedi. "Arabaya koşup bir şeyler almam gerekiyor... Aslında bunu üstlenmek istemedim. Ve ben buraya kız getirmem. O yüzden arabaya gitmem gerekiyor." Kot pantolonunu almak için eğildi, konuşurken neredeyse ayağı takılıyordu.

Elinin altında Costco büyüklüğünde bir kutu Magnum olmaması şaşırtıcıydı. Buraya gerçekten kız getirmemiş olması daha da şaşırtıcıydı. Beni en çok etkileyen şey Jake'i alışılmadık bir şekilde sinirli görmek oldu. Büyüleyiciydi ama aynı zamanda güven vericiydi.

Onu ve bunu istediğimden hiç şüphem yoktu, ama onun da beni aynı şekilde istediğini bilmek yardımcı oldu.

"Jake, şey, yani, doğum kontrol hapı kullanıyorum, yani biliyorsun," diye ağzımdan kaçırdım.

On altı yaşımdan beri önlem olarak doğum kontrol hapı kullanıyordum. Ne zaman yeni bir reçete almaya gitsem, zahmet etsem mi diye düşünürdüm. Yaptığım için mutluydum. Jake'in çocuk sahibi olma konusunda ne hissettiğini biliyordum ve ek bir koruma katmanı olduğunu bilmesini istiyordum.

"Son ilişkim bittikten sonra test yaptırıp ve sadece sen çıktın. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Evet," diye fısıldadım, kendime onun başka biriyle yatmayacağını bilmenin verdiği rahatlamanın sadece güvenlikle ilgili olduğunu söyledim.

yön.

Jake devam ederek "Bana güveniyor musun Piper?" diye sorduğunda dikkatimi daha derin analizlerden uzaklaştırdı.

Hemen başımı salladım.

"Kahretsin, ne kadar tatlı." Jake kot pantolonunu indirdi ve yatağa dönerek kalçalarımın arasına yerleşti.

"Yine de gidip prezervatifleri alabilirsin. Almayasın diye söylemiyordum. Sadece bilmen için söylüyordum."

Aletini yumruklayıp yarığıma sürüyordu. "Sonunda seni hissettiğimde aramızda hiçbir şey olsun istemiyorum. Seni dükkânda gördüğümünden beri bunu istiyorum ve o zamandan beri seni düşünmeyi bırakmadım. Duşta sikimi okşamak beni kesmiyor bebeğim. Ama bana durmamı söyle, duracağım. Yemin ederim. Emin misin?"

Kendini okşadığını hayal ettiğimde daha da ıslandığımı hissettim. "Hiçbir şeyden bu kadar emin olduğumu sanmıyorum. Hiç."

Jake sikini kavradı ve içime doğru yönlendirdi.

Bacaklarımı daha da açtım, utanmadım. Utanmadım. Sadece onu hissediyordum.

Rahatlamak için kısa itişler kullanırken vücudum ona uyum sağlamak için gerildi. Acı sancıları şaşırtıcı değildi, ama oradaydılar.

"Durmamı ister misin?" Jake hareketlerine ara verirken endişesi açıkça belli olan bir sesle sordu.

"Hayır. Tanrım, daha fazla, lütfen," dedim kalçalarımı kaldırırken nefes nefese.

Tekrar hareket etmeye başladığında, sonuna kadar girene kadar daha fazla itti. Durdu, gözleri yüzümü ararken vücudumun uyum sağlamasına izin verdi.

Bu kadar dolu olmak, bu kadar bağlı hissetmek tarif edilemezdi.

Jake gözlerimin içine bakarak, "Benim," diye gürledi. "Anlıyor musun, bebeğim?"

Başımı salladım.

"Sikimi bu kadar sıkkan bu amcık benim. Başka kimsenin değil. Sana benden başka kimse dokunamaz. Sen benimsin, Piper. Anladın mı?"

Kalçalarını kaldırarak onu hareket etmeye teşvik ettim. Zihnim bedenimin hissettikleriyle o kadar meşguldü ki, söylediği tek bir kelimeyi bile zar zor işliyordum.

"Söyle, Piper," dedi Jake. Kalçalarını aşağı doğru iterek benimkileri yatağa sabitledi, böylece onları hareket ettiremedim.

"Ben seninim. Şimdi, lütfen, sana ihtiyacım var." Jake hareket etmeye başladığında bir iniltiyle bitirdim.

Sığ itişleri sadece beni kızdırmaya ve eziyet etmeye yarıyordu. Tekrar ona karşı hareket etmeye çalıştım, onu daha hızlı gitmeye teşvik ettim.

"Seni incitmek istemiyorum," diye homurdandı, kendini tutuşu yüzüne kazınmıştı.
Kol kasları gergindi ve kendini tutma çabasıyla titriyordu.

"Yapmıyorsun ve yapmayacaksın. Ama bana daha fazlasını vermezsen canını yakarım," diye tehdit ettim tırnaklarımı sırtında gezdirirken.

"Siktir." Hızı arttı, itişlerine daha fazla güç kattı. "Oh, Tanrım, *sonunda.*"

Jake kollarını yatağa doğru indirdi, içime doğru iterken vücudu benimkine doğru kayıyordu. Göğsündeki kıllar aşırı hassas meme uçlarıma sertçe dokunuyor ve leğen kemiği klitorisime sürtünüyordu.

Açı onu daha derine götürdü, Pille Çalışan Erkek Arkadaşlarımla kendi başıma hiç deneyimlemediğim bölgelere vurdu.

Jake çok derine bastırdı, çok derine, içime.

İstesem bile kendimi tutmamın imkânı yoktu. Vücudum onun etrafında sıkılaştı ve sonra boşalırken hayal edilemez bir zevkten başka bir şey yoktu.

Jake'in itişlerinin hızı ve gücü artmıştı ve ben onun tutunduğu kontrolün gittiğini biliyordum. Hareketleri daha da çılgınlaşırken yeşil gözleri benimkilere dikilmişti.

"Oh Tanrım." Sırtında ve omuzlarında bir aşağı bir yukarı hareket eden ellerim, içimde bir orgazmın daha oluştuğunu hissettiğimde çivi gibi çakılmaya başladı.

Kitaplar ve filmler bunun hakkını veremedi.

"Siktir." Bir elini saçlarımda gezdirirken diğer eliyle kalçamı tuttu.

Eğer beni tutmasaydı, güçten dolayı yatakta yukarı doğru hareket ederdim.

O. Hissettim. *Muhteşem.*

"Daha sert. Lütfen. Durma," diye yalvardım tekrar boşalmadan hemen önce.

Komşularımı çığlık atarak mı yoksa zar zor fısıldayarak mı uyandırdığımdan emin değildim. Düşüncenin ötesinde, dünyam bu ana, sürdüğüm bu dalgaya indirgenmişti. O boşalırken benim inlemelerim onunkilerle buluştu.

Jake yüzüme hafif öpücükler kondurmak için eğildiğinde, kalbinin avucuma çarptığını hissedebiliyordum. Biz nefesimizi tutarken ellerimiz yavaşça birbirimizi keşfediyordu.

Tam ağırlığı fazla gelmeye başlamıştı ki, içimden kaydı ve yan tarafına yığıldı.

"İyi misin?" Kolunu bana doladı ve beni kendine çekti. "İyiden de öteyim.

Çok iyi, Jake, çok iyi hissettim." Başımı eğdim ve çenesine bir öpücük kondurdu.

"Gece burada kal."

"Sevişmiş olmamız, bunu yapmam gerektiğini düşündüğüm anlamına gelmiyor-" "Yapmak zorunda değilsin, hayır. Ama yapacaksın."

"Peki," diye iç geçirdim, sanki çok zor bir şeymiş gibi.

Olamaz, vay halime. Artık yüzde doksan dokuz nokta dokuz oranında seks tanrısı olduğundan emin olduğum uzun boylu, yapılı, günah kadar seksi bir adamın yanında uyumak zorundayım.

Zavallı ben.

Jake uzanarak ışığı kapattı ve yorganı üzerimize çekti. Sırt üstü uzandı ve başım göğsüne yaslanacak şekilde beni çekti.

Başımın tepesine bir öpücük kondururken esnedim.

"Uyu, bebeğim."

"Tamam, Bay Otoriter Pantolon," diye mırıldandım ona sokulurken.

Parmakları göğüs kafesimdeki dövmeyle takip ediyor, notaları ezberlemek istercesine yavaşça ilerliyordu. Uykuya daldığında nefes alış verişini durgunlaştı.

Yorgun olmama rağmen uyku beni yavaş yavaş buluyordu. Gece yarısı düşünce seansları nadiren iyi bir şeydi. Yapmayı unuttuğum her şeyi hatırladığım zamanlardı. Ya da yaptığım ama değiştirmeyi dilediğim her şeyi düşündüğüm zamanlardı.

O geceyi tekrar hatırladığımda tek düşünebildiğim ne kadar mükemmel olduğuydu. Beyaz atlı prensimi ya da evliliği beklemiyordum. Sadece bir öğrenci derneği partisinde ya da bir adamın kirli döşeginde takılmaktan daha iyisini istediğimi biliyordum.

Sırf lanet olsun diye bir şeye atlamayacaktım.

Duyduğuma göre, tecrübeli olsanız bile, yeni biriyle ilk kez birlikte olmak yine de garip bir felaket olabilirmiş.

Her zaman ilk seferimin destansı boyutlarda bir felaket olmasını beklerdim.

Bu gece olanlar hayal edebileceğim her şeyin ötesindeydi ve ben bunu epeyce hayal etmişim. Beni yatağında sımsıkı tutan Jake, fantezilerimde yaşayan Jake'ten *çok* daha iyiydi ve bu kesinlikle bir şey ifade ediyordu.

Jake'in kokusunu, bizim kokumuzu içime çekerek sessiz bir telaşla nefesimi verdim. Bir gülümsemeyle derin bir uykuya daldım.

"Bebeğim, ayakkabılarımı

çıkarmalıyım."

"Hayır, bırak onları," diye homurdandı Jake, başının arkasına uzanıp, denemiş olsaydım benim de elimi ayağımı dolaştıracak bir hareketle tişörtünü çıkarırken.

Ancak Jake'i bunu yaparken izlemek, manzaranın tadını çıkarırken beni neredeyse nefes nefese bıraktı.

Pantolonunu ve boxer külotunu, vücudunu tekrar benimkine indirmeden önce kendini serbest bırakacak kadar aşağı ittiğinde şovum gelişti.

"Bir dahaki sefere daha nazik olacağım. En azından daha nazik. Ama şu anda yapamam." "Yapma." Ellerimi sırtına sürterek tırnaklarımın sürüklenmesine izin verdim. "Sen Seni nasıl sevdiğimi biliyorsun, bebeğim."

"Kahretsin, Piper, sana ihtiyacım var. Hem de çok. Hiç kimseye sana ihtiyacım olduğu kadar ihtiyacım olmamıştı."

Sadece seksten bahsetmediğini biliyordum. Kelimeleri ona tekrar etseydim, ben de öyle olmazdım.

Ancak, elleri kalçalarımın doğru hareket ettiğinde ve parmaklarını külotumun köşebentine sokup yana çektiğinde onu hissetmekten başka herhangi bir düşünce aklımdan çıktı. Sikini girişime yerleştirmeden önce diğer eliyle yumruk yaptı.

Ona karşı hareket ettim. "Lütfen."

Elleri bacaklarımda gezinirken, acı verecek kadar yavaş bir şekilde içime girdi. "Bana ayaklarını ver, bebeğim."

"Ne?"

"Dizlerini bük."

Dediğini yaptığımda, Jake ayakkabılarımdan topuklarını kavradı ve dizlerimi daha da geriye bükte. Bu pozisyon kıcımlı hafifçe kaldırdı, bana girdiği açığı ve vurduğu yerleri değiştirdi. Her şey daha yoğun ve her santim daha büyük hissettiriyordu.

Ve zaten bir sürü büyük inç vardı.

"Tanrım, kendimi tutamıyorum." "Yapma. Sik beni, lütfen."

Yalvarmamdan hoşlandığını biliyordum ama hoşlanmasa bile yine de yapardım. Elimde değildi.

Ben daha ihtiyacım olduğunu anlamadan vücudu tam ihtiyacım olan yere doğru hareket etti. Orgazmım hızlı ve ani bir şekilde gerçekleşirken haykırdım.

Tüm bunların ne anlama geldiğini ve Jake'in bana karşı sabrının tükenmekte olduğunu biliyordum. Bu şekilde kendimi bırakacak, vahşileşecek ve her seferinde sert bir şekilde boşalacaktım. Başka seçeneğim yoktu.

Bana deli diyebilirsiniz ama bu hoşuma gitti.

Sen delisin, sapık.

Jake kulağıma fısıldadı: "Tatlım, mükemmel amına koyayım!" Dudakları boynumu sıyırırken itiş gücü yavaşladı.

O çekilip arkasına oturduğunda benden bir protesto iniltisi kaçtı.

Külotumun yanlarından tutarak bacaklarımdan aşağıya kaydırırken gözleri ilerlemeyi takip etti ve herhangi bir yere inmek için başının üzerinden fırlattı. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine."

Hareket ettiğimde Jake arkama geçti, kalçalarımı kavramadan önce ellerini şefkatle yanlarımda gezdirdi. Tek bir güçlü hareketle içime girdi ve beni dizlerimden kaldırdı. "Beni deli ediyorsun, Piper. Yani. Kahretsin. Çıldırtıyorsun," diye homurdandı, kelimeleri noktaladıkça itişleri kesik kesikti. İçimdeki gerilimi artırarak yoğun, sürekli bir ritme yerleşti. "Klitorisini çalıştır. Şimdi."

"Yapamam. Çok fazla," diye nefes nefese kaldım. Onu o kadar derinde hissediyordum ki, beni o kadar dolduruyordu ki, daha fazla dayanamayacağımı biliyordum.

Eli kıcıma indiğinde sıçradım, indiği yerden sıcaklık yayılıyordu ve parmaklarım anında klitorisime gitti. Bana söylediği için değil, şimdi tekrar boşalmak *zorunda olduğum için*.

Eli kıcımı nazikçe okşadı, yavaşça omurgamdan yukarıya ve saçlarıma doğru ilerledi. Yumrukladı ve doğru miktarda çekerek başımı yana çevirdi.

Her şeyin doğru miktarı.

"Seni görmek istiyorum. Yüzünü seyretmeye bayılıyorum," diye inledi Jake hızı artarken.

Sözleri ve bana bakışı beni çılgına çevirmeye yetmişti. Boşalırken amım her zamanki gibi açgözlülükle onu kavradı ve serbest bıraktı.

"Benim." Serbest kalırken sesi kalınlaşmıştı.

Jake ağırlığını kullanarak beni karnımın üzerine itti ve vücuduyla beni sabitleyerek hareket boyunca birbirimize bağlı kalmamızı sağladı. Yüzünü boynuma gömerken çenesindeki kıllar gıdıklanıyordu.

"Bu gece benimle kal," diye fısıldadı, dudakları tenimi sıyrıp geçerken içimi bir ürperti kapladı.

"Tamam," diye kabul ettim, sanki bana bir seçenek sunmuş gibi.

Jake yan tarafa geçerek battaniyeyi aldı ve yanıma uzanmadan önce üzerimize çekti. Beni kendine yakın tuttu ve hiç kimsenin yapamayacağı bir şekilde ısıttı.

battaniye asla yapamaz.

"Bana istediğimi vereceksin" diye mırıldandığında uyuklamaya başlamıştım. Ve yakında. Şimdi uyu."

"Tamam," diye kabul ettim ama aklımda sadece uyku kısmı vardı.

Kulağımın arkasına bir öpücük kondururken Jake'in kısık kıkırdaması içimde dolaştı. "Ukala."

Beni çok iyi tanıyor.

"Birini tanımak için biri gerekir," diye fısıldadım uykuya dalmadan önce.

Bir araya geldiğimizden beri geçen iki buçuk hafta içinde Jake'le işler iyi gidiyordu. İkimiz için de dik bir öğrenme eğrisi olmasını bekliyordum, ama birlikte geçirdiğimiz sınırlı zaman harikaydı. Muhteşemden de öteydi, gerçekten.

Neredeyse... mükemmel.

Hiç bu kadar mutlu olmamıştım ama yine de kendimi tamamen bırakmamıştım. Diğer pek çok şey gibi bunun da Jake'in gözünden kaçmayacağını bilmeliydim.

O günün erken saatlerinde kurabiye bırakmak için dükkâna uğradığımda her şey doruğa ulaşmıştı. Jake içeri girdiğinde dinlenme odasında Key ile konuşuyordum.

"Hey, ben de seni aramak üzereydim. Bir dakikan var mı?" Jake sordu.

"Elbette." Jake'i ofisine kadar takip etmeden önce Key'e veda ettim.

"Ne oldu?" Kapıyı kapattıktan sonra sordum.

Jake masasının önüne doğru yürürken sorum cevapsız kaldı. Bana doğru dönerek masaya yaslandı ve gözleri yüzümü ararken kollarını göğsünde kavuşturdu.

Bakışları ellerime yöneldiğinde ve vücudu gerildiğinde, yüzüğümü başparmağımda döndürdüğümü fark ettim. Jake nihayet konuştuğunda elimi bıraktım ve rahat görünmeye çalıştım.

"Daha önce olan şey, işe dönmek zorunda kalmadan önce seni oyalanmaya ikna etmeyi ummamdı. Şimdi ise merak ettiğim şey, neden konuştuğum zamanın yarısında kedinin öldüğünü söyleyecekmişim gibi yüzünü buruşturuyorsun?"

"Yok," diye inkar

ettim. Ve yalan

söyledim.

Bunu *kesinlikle* yaptım. Her zaman bilinçli olarak değil,

ama yaptım. "Bebeğim, yapıyorsun."

"Hayır, bir kedim bile yok," diye şaka

yaptım. "Bundan sevimli bir şekilde

kurtulamazsın." "Yapmaya çalıştığım şey

bu değil." *Yapmaya çalıştığım şey*

kesinlikle bu.

"Neden korkuyorsun?"

"Hiçbir şeyden."

"Bunu yapmadan benimle konuşamazsın bile." Başını tekrar yüzüğü çevirdiğim yere doğru eğdi. "Ya da onun gibi bir şey."

"Yine de bu tamamen bizim konuşmalarımızla ilgili değil." "O

zaman *tamamen* neyle ilgili?"

"Sen."

"Ben mi?" diye sordu sert ve sessiz bir sesle, yüzüne acı yayılmıştı. Ne söylediğimi ve bunu nasıl algıladığını fark edince hemen açıklamaya giriştim.

"Çok seksisin." Jake'in gözlerinin şaşkınlıkla açılmasını izledim. "İnanılmaz derecede, kavurucu derecede ateşli. Ama aynı zamanda zekisin ve söylediklerinin aksine tatlısın. Beni her zaman gülümsetiyor ve güldürüyorsun. Ayrıca, tam bir baş belasısın ve bu da başlı başına çok seksi. Bana öyle baktığında," dedim, her zamankinden daha yoğun olan gözlerini işaret ederek, "sanki ruhumu görebiliyormuşsun ve tüm sırlarımı biliyormuşsun gibi, saklansam mı yoksa üzerine mi atlasam bilemiyorum."

Yine de onda dokuzunda, tamamen onun üstüne

atlıyor. Yap, hemen yap!

Hep bir erkeği elde tutmak için ilgisiz ve gizemli davranmak gerektiğini duymuştum.

Belli ki hiçbir zaman soğuk bir siren olamayacaktım çünkü Jake'le ilgili her şeye duyduğum hayranlığı Jake'e anlatmanın bunun tam tersi olduğuna emindim.

Bana doğru yaklaşırken gözlerindeki bakış hem bu kararı onaylıyor hem de ödümü koparıyordu.

Daha da ötesi, ben ona ulaşır ulaşmaz kollarını bana dolayarak kıcıımı kavradı.

Beni kendine doğru çekip yüzünü yüzüme doğru eğdiğinde neredeyse nefes nefese kalacaktım.

"Ruhunun derinliklerini göremiyorum, tatlım," diye itiraf etti, çakıllı sesi her zamankinden daha sertti. "Ve tüm sırlarınızı bilmiyorum. Ama öğreneceğim. Ve onları bana anlatan sen olacaksın."

Paniklemiş olsam da sözleri ve onları söyleme şekli göğsümü ısıttı. Onlar bir tehdit değildi. Bir söz bile değildi.

Ben onun yenmek istediği bir meydan okuma değildim.

Sadece beni tanımak, sırlarımı bilmek istiyordu ve paylaşacak kadar ona güvenmemi istiyordu.

Ve yapardım. Eğer sorarsa, cevap verirdim. Ve bu da sorunun bir parçasıydı.

"Bu hâlâ neden sana kötü bir haber vermek üzereymişim gibi göründüğünü açıklamıyor."

Konuşmak için ağzımı açtım ama ne söyleyeceğimden emin değildim. Neyse ki kapı çalındı ve daha fazla gevezelik ederek kendimi utandırmamı engelledi.

"Merhaba, Kase!" İçeri girdiğinde selam verdim, rahatladığım kendi kulaklarımdan bile anlaşılıyordu.

"Hey, Pipe," dedi hızlı bir gülümsemeyle, ama dikkatinin dağınık olduğu belliydi. "Jake, bir sorunumuz var. Parça siparişi tamamen berbat durumda. Eşyalarımızın yarısından fazlası eksik."

"Ne kaçırıyoruz?"

"Ne elde ettiğimizi söylemek daha hızlı olur." Kase bir yığın kâğıdı Jake'in masasına fırlattı. Eğilerek, yığını karıştırırken farklı şeyleri işaret etmeye başladı.

Onların dikkati başka yerdeyken yavaşça kapıya doğru ilerlemeye başladım. Korkak olduğumu biliyordum. Kalırsam Jake'in beynimi pelteye çevireceğini de biliyordum.

Sahip olduğum her sırrı ortaya dökerdim.

Tam ellerim kapı koluna dolanırken, Jake'in eğlenen sesini duydum. "Bebeğim?"

Lanet olsun. Gizli ninja becerilerim üzerinde çalışmalıyım.

"Odaklanmanız gerektiğini düşündüm. Zaten benim gitmem gerekiyor."

"Tabii ki biliyorsun." Başını sallarken dudakları yukarı kalktı. "En azından kaçmadan önce beni öp."

Beni çok iyi tanıyor.

"Sorun değil, Bay Otoriter Pantolon." Kaçışım engellenmesin diye hızla geri çekilmeden önce ona yaklaştım ve dudaklarına bir öpücük kondurdum. "İyi şanslar, bebeğim."

"Bir yolunu bulacağım, Piper." Bakışlarımı tuttu ve sesini alçalttı. "Ben her zaman yaparım."

Akşam yemeği için buluştuğumuzda, hemen sorulara başlamasını bekliyordum ama sorular hiç gelmedi. Bambaşka bir eğlenceye dönüşen eğlenceli bir gece geçirdik. Cevaplar için baskı yapmadı, ki bu iyiydi çünkü o konuya girmek istemiyordum.

Kendimi korumak için yapmam gerekeni yapıyordum ve bu da kendimi tutmam anlamına geliyordu. Jake'e onun hakkında ne düşündüğümü söylediğimde yalan söylemiyordum. Hiç olmadığım kadar mutlu olmak bu mesafeyi korumamı zorlaştırıyordu.

Neden bunu istediğimi hatırlamakta zorlanıyordum.

Yedinci Bölüm

Bağlantılar

'Operasyon: Çılgın Mesafemi Korum' başarısız oldu.

Hayır, epik, devasa bir başarısızlıktı.

Son birkaç haftadır birlikte ne kadar az zaman geçirdiğimizi düşünürsek, bu ya benim metanetim ya da Jake'in ne kadar harika olduğu hakkında bir şeyler söylüyordu.

Jake'i suçladım.

Okul tüm hızıyla devam ederken, sabah yediden önce evden çıkıyordum. Öğleden sonra eve geliyor ve hemen keklere, derslerime ve yapılması gereken diğer şeylere başlıyordum. Çoğu gece saat dokuzu geçene kadar çalışmayı bırakmazdım.

Neyse ki yaptığım işi seviyordum, yoksa bu *büyük bir* baş belası olurdu.

Jake işte daha da meşguldü. Onun geceleri genellikle benimkinden daha geç biterdi, ama her zaman birlikte yatağa girmemizle son bulurdu.

Fırsat buldukça onu görmeye gidiyordum ve o da çoğu gece benimle yemek yemek için kaçıyordu. Çok fazla olmasa da, idare ediyorduk. Bu, birlikte geçireceğimiz bir hafta sonunu iple çekmediğim anlamına gelmiyordu.

Hyde her yıl giderek büyüyen bir hayır müzayedesine katılırdı. Çok sayıda işletme, politikacı ve hatta bazı yerel ünlüler katılmak için Boston şehir merkezine geliyordu.

Duymuştum ama etkinliği Jake'in başlattığı ve organize ettiği gerçeği de dahil olmak üzere pek çok ayrıntıyı bilmiyordum. Onun ve dükkânın katılımı daha yeni yeni bilinmeye başlamıştı.

Daha fazlasını öğrenmeye çalıştığımda, Jake bitmek bilmeyen sorularımın çoğunu geçiştirdi. Ondan öğrenebildiğim kadarıyla Hyde, tatillerde risk altındaki çocuklar için gruplara bağış yapmaya başlamıştı. Oradan kartopu gibi büyümüş.

Bana fazla haber veremediği için Jake, Ray ile öğle yemeği yemek ve elbise almak için kredi kartını almam konusunda ısrar etti. Günlerim o kadar yoğundu ki bırakın alışveriş yapmayı, ne giyeceğimi bile düşünmemiştim.

Eğer Kız Kartı gerçek bir şeyse, benimki iptal edilme tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Ray ile bir gün geçirmek kulağa harika gelse de Jake'in ödeme yapması kulağa hoş gelmiyordu ve bunu ona söyledim.

Kredi kartını çantamda bulduğumda ona tekrar söyledim. Ve evde masamın üzerine bıraktığında da.

Dinlenme odasında öpüşürken kartı arka cebime soktuğunda, ona kesinlikle onun kartını kullanmayacağımı söyledim.

Sonra bana neden ödeme yaptığını söyledi ve bunun çoğunu sözsüz olarak yaptı.

Sonunda, beynim lapa gibi olduğunda, bir şekilde kabul ettim.

Sonunda benimle nasıl oynadığını anlayacak kadar kafam açıldı ve taktiğini ona karşı kullanmaya karar verdim.

Elini tutarak onu ofisine çektim. Kapıyı kilitlerken onu sandalyesine doğru ittim. Ona doğru yürürken, oturuşunu izledim, gözleri beni hiç terk etmiyordu.

Önünde durduğumda, Jake koltuğunda aşağı kaydı, dizlerini büktü ve bana baktı. Bu daha önce de defalarca yaptığı bir hareketti, böylece ben de onun üzerine çıkabilecektim.

Ama bu sefer yapmadım.

Sert biriydi. Korkutucuydu. Güçlüydü.

Solmuş ve yıpranmış kot pantolonu o günkü çalışmasından dolayı lekelenmişti. Ellerini başının arkasında birleştirirken kirli tişörtü geniş göğsüne doğru uzanıyordu. Bronzlaşmış teni ve renkli mürekkeple kaplı kollarının belirgin kasları, onun hem güzelliğine hem de kenarına katkıda bulunuyordu.

Tehlikeli, korkutucu ve her yönüyle belalı görünüyordu. Ve sonra gülümsedi.

Ukalalık değildi çünkü biraz alacağını biliyordu.

Teslim olduğum için böbürlenmiyordum.

Sadece mutluluktı. Tam olarak olmak istediği yerde, olmak istediği kişiyle birlikte olan birinin gülümsemesiydi.

Tanıdım çünkü benzer bir tane giymiştim.

Jake herkese göre huysuz olabilirdi ama bana göre tatlıydı. Patron gibi, kesinlikle, ama yine de tatlıydı.

O önemsiz gibi görünen anda, hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyordum. Ne kadar uzak durmaya çalışsam da, hangi parçamı geride tutmaya çalışsam da boşunaydı. Jake bunun olmasına izin vermeyecekti ve ben de bununla savaşmaktan yorulmuştum.

Hayatta hiçbir şeyin garantisi yoktu ama kesinlikle pişmanlıklar da vardı. Kemerleri bağlama, sıkı tutunma ve yolculuğun tadını çıkarma zamanı gelmişti.

Bu kararı verdikten sonra yavaşça dizlerimin üzerine çöktüm.

Jake'in gözleri karardı ve beni izlerken kapüşonlu bir hal aldı.

Tüm intikam planları çoktan unutulmuştu.

Onun yerine pantolonunun fermuarını açtım ve sırf yapabildiğim için onu ağzıma aldım.

Jake bana kredi kartını vermenin yanı sıra, sahibini tanıdığı için Ella's adlı bir butiğe bakmamı önerdi. Bu fikir için minnettardım çünkü etkinlik hakkında ne giyeceğimi bilecek kadar bilgim yoktu.

Ona kokteyl mi yoksa daha resmi mi olduğunu sorduğumda, Jake'in cevabı omuz silkmek olmuştu çünkü aradaki farkın ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Hiç yardımcı olmadı.

Ray ile öğle yemeğinden sonra ödeme yapmak için cüzdanımı açtım.

"O fare pisliği!" Herkesin bize baktığını fark ettiğimde, devam etmeden önce sesimi alçalttım. "O bir hırsız, işte bu o. Yani, parayı parayla değiştiriyorsan hırsız olabilir misin? Her iki durumda da, o sinsî bir hırsız."

"Sen neden bahsediyorsun?" Ray sordu.

"İşte bundan bahsediyorum." Jake'in kartını ve bir kâğıt parçasını elime aldım. Ehliyetimle birlikte cüzdanımda kalan tek şey bu iki şeydi.

"İyi deneme, tatlım," diye yüksek sesle okudu Ray. "Evet, hâlâ anlamıyorum.

Bu Jake'in kartı mı?"

"Evet, öğle yemeğini ve elbisemi ödemek için ısrar etti. Ona karşı çıkmaya çalıştım ama o... şey, oldukça ikna edici olabiliyor." Beni nasıl ikna ettiğini belli edecek şekilde kızardım.

Bilinçli bir şekilde başını salladı. "Eminim olabilir."

"Uzlaşıp onun kartını bir şeyler için kullanırım ama geri kalan her şeyi ben öderim diye düşündüm. Gördüğünüz gibi, o hırsız piç kartımı çaldı!" Cüzdanımı masaya vurdum ve etrafımızdakilerin bakışlarını üzerime çektim.

"Nereden biliyordu?"

"Çünkü hep öyle yapıyor. Sırlarımı bilmediğine yemin ediyor ama yalan söylüyor. Ve çalışıyor!" Neredeyse boş olan cüzdanımı vurgulamak için sallayarak ekledim.

"Bunun tatlı mı, komik mi yoksa korkutucu mu olduğunu bilmiyorum."

"Evet, aslında Jake'i özetledin," diye mırıldandım ona mesaj atmak için telefonumu çıkarırken. "Sonunda onu atlattığımı sanmıştım."

Ben: Cüzdanım biraz hafiflemiş gibi hissediyorum.

Jake: Komik, benimki çok daha ağırmış gibi

hissediyorum. Eşyalarımı alırsan böyle olur işte.

Seni tanıdığım için kartlarını alacaktım. Ama cüzdanın öyle dağınıktı ki bulamadım, ben de her şeyi aldım. Yanında bir sürü şey taşıyorsun, bebeğim.

Ben: Hayır yok! Hepsi ihtiyaç.

Jake: Tümü bunlar sık sık Alışverişçi kartlar için
Kahve yerler ihtiyaçlar mı?

Ben: Hey, bunların çoğunda bedava kahveye yakınımlar.

Bu yerlerin yarısı uzun zaman önce kapandı.

"Mazereti ne?" Ray sordu.

"Cüzdanımda ne kadar para taşıdığımla dalga geçiyor."

"Tatlım, o haklı. Senin bir cüzdana değil, taşınabilir bir dosya dolabına ihtiyacın var."

Jake'e mesaj atarken iç çekmeden önce dilimi ona doğru uzattım.

Tamam, biraz temizlik yapmam gerekebilir. Eşyalarımı bakmayı bırak.

Çok geç bebeğim, o kartı alırken gördüm. Ve yaptığın sekiz alışverişi görmem gerekecek.

Tabii ki görmesini istemediğim bir karta odaklandım. Cüzdanımda bir yetişkin mağazasının kartını tutarsam olacağı budur.

Ben: Sadece o sekiz alışveriş mi? Doldurduğum diğer üç karttaki şeyler ne olacak?

Bu doğru değildi ama bunu bilmesine gerek yoktu. Eşyalarımı aldığı için küçük bir işkenceyi hak ediyordu.

"Ona ne diyorsun?" Ray beni şaşırtarak sordu. "Ha? Oh, hiçbir şey. Bilirsin, tipik şeyler."

"Gerçekten mi? Çünkü kanaryayı yiyen kedi gibi gülümsüyorsun. kremaya batırmak."

"Hayır, hayır. Sadece sıkıcı şeyler," diye yalan söyledim telefonum tekrar çaldığında.

Ray güldü. "Devam et ve bak. Bana aldırmayın, gösterinin tadını çıkarıyorum."

Gözlerimi devirerek telefonumu elime aldım, ancak mesajını okuduğumda neredeyse düşürüyordum.

Tam bir baş belasısın, Piper. Bütün öğleden sonra ofisten çıkamayacağım, şu an çok sertim. Kışını buraya getir.

Üzgünüm, yapamam. Senin kartını kullanıp alışveriş yapmalıyım, yoksa eşyalarımı çalmaya devam edersin.

Sanırım bir sürüngen üzerinde sürünürken beyzbol istatistiklerini düşünmeliyim. Özledim seni.

Ben de seni özledim.

Jake: Ve bebeğim, bugün kendini yormadığından emin ol. Kendimi aç ve enerjik hissediyorum.

Gitme zamanı! Aç olmak varken başka bir şeye kimin ihtiyacı var ki? Enerjik mi?

"Bayan, bunu sizin için götürebilir miyim?" Sunucu hesaba uzanırken dikkatimi çekti.

"Ah, evet. Özür dilerim." Gülümseyen Ray'e bakmadan önce onu uzattım.

"Biliyorsun, Jake'ten hoşlanıyorum ve onu senin için sevdim. Ama şimdi onu senin için seviyorum."

"Eşyalarımı çaldığı için mi?"

"Gülümsemen. Konuşmanın yarısının müstehcen olduğuna eminim ama seni hiç böyle gülümserken görmemiştim. Buna bayıldım ve bunu sana vermesine de bayıldım."

Öne doğru eğildim, söylediklerim bir sırmış gibi sesimi alçalttım. Eğer saklamaya çalıştıysam, başarısız olmuşum. Epik bir şekilde. "Hiç bu kadar mutlu olduğumu hatırlamıyorum."

"Bunu hak ediyorsun."

Arkadaşıma sıırıttım. "Ella'ya gittin mi?" "Hayır, sen?"

"Hayır. Jake tavsiye etti."

"Badass butiklerin vitrinlerine bakmayı seviyor mu?" "Hayır, sahibini tanıyor."

"Gibi-"

Elimi kaldırdım. "Bilmiyorum, bilmek de istemiyorum. Sanırım o büyük bir hıyar olmadığı için beni birisinin dükkanına göndermezdi.

o... biliniyor."

"Bu doğru."

"Ne tür bir elbise giyeceğimden emin olmadığımı söylemişim. Anneme soracak değildim. Muhtemelen bunu gardırobumu yenilemek istediğime dair bir işaret olarak algıladı."

"Tanrım, hayal edebiliyor musun?"

"Hayır. Hayırdan da öte. Beni bir süveter takımı ve haki pantolonla hayal edebilir misiniz?"

"Hayır, ama şimdi onu görmek istiyorum!"

Sırıtmadan ve başımı sallamadan önce düşünceli görünüyormuş gibi yaptım. "Öyle bir şey olmayacak."

"Bu hafta sonu için heyecanlı mısınız?"

"Evet, ama aynı zamanda gerginim. Keşke siz de orada olabilseydiniz. Kendimi daha rahat hissederdim."

"Ben de öyle. Ama bu tatil için aylardır rezervasyon yaptırmıştık. Edge ve benim için izin almanın ne kadar zor olduğunu biliyorsun."

"Evet, biliyorum."

"Cidden ama... Kart meselesi senin için sorun değil mi? Jake'in nasıl biri olduğunu biliyorum ama senin de para konusunda nasıl biri olduğunu biliyorum."

"Bunu kontrol etmek için değil de düşünceli olmak için yaptığında kızmak zor. Ayrıca, benim asıl sorunum genellikle paraya iliştirilen iplerle ilgili. Annemden biraz alsaydım, bunu beni manipüle etmek için kullanırdı. Jake'leyse hiçbir şart yok. Yani, elbiseyi benimle çıkacağı beklentisiyle alıyor. Ama o zamana kadar ayrılırsak, bunu gitmem için beni suçlamak için kullanmaz." Bu düşünceyle karnımda büyüyen ağrıya şaşırdım.

"Onu senin için kesinlikle sevdiğimi söylemiş miydim?"

"Ben de." Devam etmeden önce sesimi annem gibi çıkarmak için cıladım. "Yemeğimizi yediğimize göre, sevgilim, hadi alışveriş yapalım."

Ella's'a kısa bir yürüyüş mesafesindeydi. Butik küçüktü ama her şey yüksek kaliteliydi ve çoğu muhteşemdi.

Oraya vardığımızda podyumdan yeni çıkmış gibi görünen uzun boylu esmer bir kadın bizi bekliyordu. Saçları, yüksek elmacık kemiklerini ve kalkık gözlerini vurgulayan sert bir bob şeklinde kesilmişti. Kıyafetleri üzerine o kadar mükemmel oturuyordu ki sanki onun için özel olarak yapılmış gibiydiler.

"Siz Bayan Skye olmalısınız," diye selamladı, zoraki bir gülümsemeyle sahte bir kibarlık sergileyerek. Yine de düpedüz düşmanca davranmaktan daha iyiydi. "Ben Ava, bu öğleden sonra size yardımcı olacağım."

Lütfen Jake'in tanıdığı sahibi bu olmasın. Bitchy Biker Barbie ile yarışabilirim ama Catty Catwalker konusunda emin değilim.

"Bayan Ella burada olamayacağı için özürlerini iletiyor, ancak başka bir yerde acil bir durum ortaya çıktı." Ben cevap veremeden döndü ve arka tarafa doğru yürümeye başladı. "Beni takip edin, bazı fikirlerim var."

Ava çok cana yakın biri olmayabilirdi ama işini bildiği açıktı. Bana bir tane verene kadar sadece üç elbise aldı.

Gördüğüm en güzel kıyafetti. Üzerimden parçalanıncaya kadar giymek istediğim elbise. Elbise.

Koyu erik rengi saçlarımla iyi bir kontrast oluşturuyor ve menekşe gözlerimi daha parlak hale getiriyordu. Sırt kısmı neredeyse uygunsuz bir seviyeye kadar iniyordu ve sağ kalçamın ortasından geçen bir yırtmaç vardı. Çok fazla ten gösteriyordu ama elbisenin kalitesi ucuz değil zarif görünmesini sağlıyordu. Neredeyse sade görünmesini sağlayan çok az süsleme vardı. Ancak hareket ettiğimde renkteki nüanslar, yırtmaç ve elbisenin akışkanlığı bir araya geldi.

Sonuç, kesin bir sınırla boğucu oldu.

Kıyafetlerimi değiştirdikten sonra soyunma odasından çıktığımda pelüş bir sandalyenin yanında beni bekleyen birden fazla çift ayakkabı buldum.

"Benim zaten ayakkabılarım var. Aslında bir sürü ayakkabım var," dedim. Ray, "Bu yüzyılın yetersiz ifadesi," diye mırıldandı.

"Bayan Ella, Bay Hyde'ın sana ihtiyacın olan her şeyi almamızı istediğini söyledi, buna ayakkabılar da dahil." Ava zaten etkileyici olan yığına üç çift daha ekledi.

Ray bana hayal kırıklığı yaşadığı her halinden belli olan bir ifadeyle, "Ayrıca, bir not, hakiler ya da süveter takımları yok," dedi.

"Tabii ki giymez. Ayrıca, resmi bir davete neden hakiler ya da kazak takımı giysin ki?" Ava sordu.

"O yapmaz." Ray sesini alçalttı, dükkânda sadece üç kişi olmamıza rağmen. "Bu Bay Hyde'ın sahip olduğu bir fetiş."

"Şaka yapıyor! Tamamen şaka yapıyor. Hey, bu ayakkabılar çok güzel!" Teşhirdeki rastgele bir çift ayakkabıyı dramatik bir şekilde işaret ettim.

Ava etrafına bakarken dikkati dağılmış görünüyordu. "Bunların işe yarayacağından pek emin değilim ama göreceğiz."

Ava işaret ettiğim şeyi almaya giderken Ray'e "Sen şeytansın," diye tısladım. için.

"Evet, biliyorum. Yirmi *dolarına* bahse girerim ki Ama barlarda banliyö kıyafetleri var."

Ben cevap veremedi Ava elinde bir çift siyah, ışıltılı, çok yüksek topuklu sandaletle döndü. Ayak parmaklarının etrafındaki karmaşık siyah sargılar ve kalın bilek kayışı elbiseyi tamamlamak için doğru vahşi dokunuşu ekledi.

"Ayakların için küçük bağlama aletlerine benziyorlar!" Ben onları çıkarıp Ava'ya uzatırken Ray kıkırdadı.

Başını yana eğdi ve elindeki ayakkabılara baktı. "Haki pantolonla nasıl uyuyor acaba?" diye mırıldandı kendi kendine.

Ray bir kahkaha patlatarak Ava'yı bej rengi S&M düşüncelerinden uyandırdı.

Ava kasaya doğru yürürken onu takip ettim, hâlâ gülmekte olan Ray'i arkasında bırakarak.

Ödemeyi yaptıktan sonra Ray'i salonuna bıraktım ve eve gidip aldıklarımı dikkatlice misafir odasındaki dolaba yerleştirdim.

Kendimi yirminci kez olsa gerek elbiseme bakarken yakaladığımda yapacak başka bir şey bulmam gerektiğini anladım. Aç ve enerjik Jake'i görmek için hazırlanmaya karar verdim. Hangisini daha çok beklediğimden emin değildim ve bu konuda *çok* düşünmüştüm.

Üzerimi değiştirirken, oturma odasındaki cep telefonumun Jake'in sesiyle çaldığını duydum. Telesekretere düşmeden almak için aceleyle içeri girdim.

"Hey," diye nefes aldım, kısmen düşüncelerimin nereye gittiğinden, kısmen de evimin içinde bir dingil gibi koşmaktan.

"Kahretsin, tatlım, ne yapıyordun?" Jake'in kısık fısıltısı telefonun içinden geçip doğruca bana ulaştı.

"Üzerimi değiştiriyordum."

"Bana şu anda çıplak olduğunu söyle. Hayır, söyleme. Bu işleri daha da zorlaştırır."

Kıkırdadım. "Evet bebeğim, amaç da bu zaten." "Bu gece için iptal etmem gerektiğinde değil."

"Oh."

"Burada her şey boka sardı." Arkadaki çocuklardan biri onun adını seslendi, aynı anda başka bir telefon çalmaya başladı. "Kahretsin, gitmem gerek. Üzgünüm, tatlım."

"Önemli değil." Hayal kırıklığını sesimden uzak tutmayı umuyordum. Orası hiç sessiz olmazdı ama her zamankinden daha da kaotik olduğunu söyleyebilirdim.

"Uzun bir gece olacak. Burada ya da evimde kalacağım, tamam mı?"

"Evet. İyi şanslar," dedim ayrılmadan önce.

Gecemi enerjik geçirmek yerine, okul ödevlerime başlamadan önce yapabildiğim kadar pişirme işine girdim. Gözlerim karardığında ve muhasebe sorularını pişirme ölçüleriyle yanıtlamaya başladığımda geceyi sonlandırmaya karar verdim.

Yatağa tırmandım ve ne kadar boş hissettiğimi düşünmemeye çalıştım. Jake ve ben 'biz' olduğumuzdan beri ayrı uyuduğumuz ilk gece olduğu için bu konuda çok başarısız oldum.

"Ello?" Hücreme doğru mırıldandım ve tam olarak uyanmadan önce cevapladım.

"Gel kapıyı aç, bebeğim."

Esnemiştim. "Tamam." Telefonumu yan masama attım ve saatin sabahın üçünü geçtiğini gördüm. Oturma odasına doğru ilerledim ve kapıyı açtığımda Jake bitkin görünüyordu. "Selam. Her şey yolunda mı?"

Odaya girerken "Yorgunum," dedi.

Kapıyı tekrar kilitledim ve yüzümü ona döndüm. Beni öpmek için hareket etmediğinde şaşırdım. Nerede olursak olalım ya da etrafta kim olursa olsun her zaman yaptığı bir şeydi bu.

Birkaç gün önce dükkâna gittiğimde, Jake Z ile konuşuyordu. Ben ona yaklaşıp yaklaşmaz, beni öpmek için cümlelerin ortasında durmuştu.

Sadece küçük bir öpücük de değildi.

"Tamam. Yatağa gitmek ister misin?"

"Evet, senin için sorun olur mu?" Yatak odasına doğru baktı, ayakta duracak hali yoktu.

"Tabii ki."

Jake soyunurken ben yatağa geri tırmandım. Etkileyici vücudunun her bir santiminin ortaya çıkışını hevesle izledim. Onu çıplak görmek üçlü bir espresso gibi işe yaramıştı ve kendimi eskisi kadar yorgun hissetmiyordum.

Ne yazık ki benim için Jake göbekten yatağa düştü ve yere düşmeden önce gözleri kapalıydı.

Kollarını başının altında kavuştururken "İyi geceler," diye mırıldandı.

Görünüşe göre bu uzun saatleri hisseden tek kişi ben değilim.

Onu rahatsız etmemeye dikkat ederek eğildim ve usulca öptüm. "İyi geceler," diye fısıldadım ama çoktan uyuduğunu biliyordum.

Ertesi sabah kahve içerken Jake'le Hyde'da neler olup bittiği hakkında birkaç dakika konuştuktan sonra mesajlarını kontrol etmek için telefonunu çıkardı.

"Kahretsin. Üzgünüm, gitmeliyim." Jake tezgahın üzerinde oturduğum yere doğru yürüdü. Bacaklarımın arasına girdiğinde hemen beline sarıldım.

"Sorun değil. Meşgul olduğumu biliyorum."

"Bana bir iyilik yapar mısın?" diye sordu boynuma karşı, bir yandan da öpüyordu.

"Elbette," diye nefes aldım. Dudakları boynumda olduğu sürece her şeyi kabul edebilirdim.

Kimi kandırıyorsun? Sadece sana bakması yeterli.

"Bugün açık artırma için Serenity Spa'dan hediye çekleri almam gerekiyor. Onları alabilir misin?"

"Elbette, saat kaçta?" "On
bir civarı."

"Sorun değil, Bay Otoriter Pantolon."

"Gitmeliyim," diye fısıldadı Jake dudaklarıma
karşı. "Biliyorum."

"Gitmek istemiyorum."

"Ben de yapmanı istemiyorum ama yapman gerektiğini biliyorum. Ve
şimdi ben de istiyorum." Bacaklarımı onun etrafından açtım.

"Seni bu gece alırım, tamam mı?"

Başımı salladığımda dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurdu ve kapıya doğru
ilerledi.

"Jake?" Düşüncesizce seslendim.

Ben konuşurken Jake durdu ama arkasını dönmedi. Ben devam etmeyince
"Öyle mi?" diye sordu.

"Umarım günün sorunsuz geçer. Seni özledim," diye ağzımdan kaçırdım.

Başını çevirerek omzunun üzerinden bana baktı. Hınzır bir sırıtış yavaşça
yüzüne yayıldığında meme uçlarım anında gerildi.

"Aç ve enerjik, Piper. Aç ve enerjik," diye gürledi kapıdan çıkmadan ve beni
bir yığın lapa halinde bırakmadan önce.

Serenity'ye girdiğimde aşık oldum ve tekrar ziyaret edebilmek için ne kadar süre biriktirmem gerektiğini zihinsel olarak hesaplamaya başladım.

Dekor, pürüzsüz, temiz çizgiler ve pelüş mobilyalarla çağdaş ve konforun bir karışımıydı. Vanilya ve narenciye kokusu havayı doldurdu ve bana hemen yeni bir kek aroması için fikir verdi.

Her yer rahatlatma çığlıkları atıyordu. Belki bağırıyordu. Daha çok yatıştırıcı, sakinleştirici bir sesle fısıldıyordu.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu yaşlı bir kadın. Anneme benzer şekilde giyinmişti, çilek sarısı saçları da arkaya toplanmıştı. Bununla birlikte, tüm havası gerçekten açık ve hoştu.

"Merhaba, ben Piper Skye. Beni Jake Hyde gönderdi."

"Bayan Skye, hoş geldiniz! Biz de sizi bekliyorduk. Benim adım Alicia. İşiniz bittiğinde sertifikalarınız hazır olacak." "Pardon?"

"Bay Hyde'ın sürprizleri kendine saklamakta iyi olduğunu görüyorum. Size tam bir öğleden sonrası için rezervasyon yaptırmış. Ne kadar romantik, değil mi?" Kadın hüzünlü bir iç çekti.

"Evet. Çok. Özür dilerim, biraz bekleyebilir misiniz?" Telefonumu çoktan çıkarmış olmama rağmen sordum.

Telefon bağlandığında, eğlenen Jake cevap vermeden önce bir kez çaldı.

"Bu telefonun geleceğini nereden bilebilirdim?" diye sordu kıkırdarak.

"Jake." Sesimin bir uyarı olmasını istemiştım ama sıcaklığın içeri sızmasını engelliyor.

"Teklif etseydim, hayır diyeceğini

biliyordum." "Tabii ki hayır derdim."

"O yüzden teklif etmedim. Çok çalışıyorsun. Rahatla ve seninle ilgilenmeme izin ver, tamam mı?"

Buna nasıl hayır diyebilirdim? "Bunu yapmak zorunda değildin."

"Sadece daha çok yapmak istememe neden oluyor. Seni özledim."

"Ben de seni özledim." Telefonu kapatırken ben de hüzünlü bir iç geçirdim. "Sürpriz!" Alicia geniş bir gülümseme ve jazz elleriyle "Sürpriz!" dedi.

Sakin ortamı bozmak istemediğim için onun beklenmedik aptallığı karşısında kahkahalarımı bastırdım.

"Beni takip edersen, işe başlayabiliriz." Beni yatak odamdan daha büyük olan soyunma odalarına götürdü. "Bu oda Serenity'de geçireceğiniz süre boyunca sizin için olacak. Bay Hyde ziyaretinizi planladığında, sizin için en iyi deneyimi planlamak amacıyla çeşitli sorular sorduk. Eğer sizin için uygun olmayan bir şey varsa lütfen bize bildirin, biz de gerekli düzenlemeleri yapalım."

"Eminim bu bir sorun olmayacaktır." Bilmediği çok şey olduğundan şüpheliydim.

"Jake normalde ağda yaptığımı söyledi," dedi Alicia soğukkanlılıkla ve içimden geçenleri doğruladı. "Şu anda buna ihtiyacın olup olmadığından emin değildi ama biz en rahatsız edici şeyle başlayıp oradan devam etmeyi seviyoruz."

Elim kaşlarıma doğru gitmeye başlamıştı ki yüzündeki ifade yanlış yöne gittiğini gösterdi. "Um, evet, aslında bunu kullanabilirim."

"Mükemmel. Dolapta üzerini değiştirebileceğin bornoz var ve işin bittiğinde ben dışarıda bekliyor olacağım."

İçeri girdim ve kapıyı arkamdan kapattım. Çantamı yere bıraktım, şifonyeri açtım ve şimdiye kadar hissettiğim en gür bornozu çıkardım. Yüzüme doğru kaldırarak havada asılı duran narenciye ve vanilya kokusunu içime çektim.

Aceleyle soyundum ve üzerime geçirdim.

Kapıyı açtım ve Alicia beni ağda için başka bir odaya götürdü. *Bu* bittiğinde, yüz ve vücut ovma için beni farklı bir alana yönlendirmek için geri döndü.

Cildim harika hissediyor ve kokuyordu ve ben de dikkat çekmeden kolumu koklamaya çalışıyordum.

Alicia geri döndüğünde ağzında bir gülümseme vardı. "Bayan Skye, lütfen beni takip edin, masaj zamanınız geldi. Erkek ya da kadın masör arasında seçim yapabilirsiniz. Bay Hyde'a sizi bilgilendireceğine dair söz verdim ve kadın masörü seçmenizi tercih edeceğine vurgu yapmalıyım. Ancak, seçim sizin."

"Kadın, lütfen," dedim kahkahalarım arasında, zaten benim seçimim olacak olanı seçerek.

"Bu muhtemelen akıllıca bir seçim." Küçük gülümsemesi daha da genişledi. "Jake iyi bir çocuk, ama Gregory'nin Sarah'ya yaptığı gibi yaparsa, şey... diyelim ki asamı kırık parmaklar olmadan seviyorum."

"Jake'in ailesini tanıyor musun?"

"Evet, okula birlikte gittik. Ama gördüğünüz gibi," dedi ve etrafını göstererek, "ben avukat olmak için yaratıldım. Onun yerine Serenity ve Ella'nın yerini açtım."

"Ella's'ın senin olduğunu bilmiyordum! Bütün gece elbiseme bakmamak için kendimi zor tuttum."

Ne kadar inkâr etmeye çalışsam da, Ella'nın sahibinin Jake'in eski sevgililerinden biri olmadığını duyunca içten içe çok *heyecanlandım*.

Geçmişini onun geçmişiydi ama bu geçmişinden bir elbise almak istediğim anlamına gelmiyordu.

"Bu elbise benim favorim, onu seçtiğine sevindim. Hareket edişine bayılmadın mı?"

"Bütün elbiseyi değiştiriyor. Mucizevi bir şey."

"Evet, öyle," diye kabul etti yeni bir odaya ulaştığımızda. "Keyfini çıkarın."

Vücudumu o kadar gevşek hissettiren huzurlu bir masajdan sonra uykuya dalmaktan korktum, salondaki zamanım için yeniden giyindim.

El ve ayak parmaklarım yanardöner bir menekşe rengine boyandı. İşleri bittiğinde, stilist Jonathon'la tanışmak için köpük parmak arası terliklerimi giydim.

"Bay Hyde'ın bir isteği vardı ama bunun size bağlı olduğunu söyledi. Öte yandan ben, seçim sana bağlı *olmadığını* söylüyorum ve sadece onun dediğini yapıyoruz. Çünkü tatlım, senin erkeğin büyük bir 'Fuck Yeah' ile iyi olabilir, ama aynı zamanda balo gecesindeki kırık bir prezervatif kadar korkutucu."

"Anlaşıldı."

"Yani makyaj

yok."

Kaşlarımı indirdim. "Gerçekten mi?"

"Ben de aynı şeyi söyledim. Resmi bir davete gidiyorsunuz, up-do uygun olur."

"Hiçbir fikrim yok-"

"Oh, ve saçını sertleştirecek bir ürün yok. Parmaklarını kolayca geçirebilmenle ilgili bir şeyler söyledi," dedi Jonathan abartılı bir kaş oynatmasıyla.

Evet, bu gizemi çözdü.

"Her neyse, bir parlatıcıyla başlayalım, olur mu?"

Jonathon saçıma derinlemesine bakım yapan bir parlatıcı sürdü ve durulamadan önce bekletti. Saçımı kesti ve kat kat yaptı, bu sırada bana komik hikayeler anlattı. İşi bittiğinde saçlarımı büyük bigudilerle topladı ve beni Kamani ile makyaja gönderdi.

Kamani'nin görünüşü egzotikti ve herkes gibi o da gerçekten hoş biriydi. Aynı zamanda makyaj fırçası olan bir tanırcaydı. Sadece bir miktar allıkla cildimin pürüzsüz ve nemli görünmesini sağladı. Gri ve mor farlar, mükemmel göz kalemi ve birden fazla kat maskarayla hiç hata yapmadan dumanlı bir göz yarattı. Dramatik görünüyordu ama neredeyse hiç makyaj yapmamışım gibi hissettiriyordu.

Hazırlanırken verimli olduğumu düşünmüştüm ama *yüzyıllar* geride kalmışım.

Onu.

Jonathan beni almak için geri geldiğinde, silindirleri ve az miktarda ürün uyguladım. Saçlarım gevşek bukleler halinde dağıldı ve alt kısımları bir o yana bir bu yana savruldu. Sade bir görünümdü ama makyajımla mükemmel bir denge içindeydi.

O her bir küçük telle uğraşmayı bitirdiğinde, ben çok geride kalıyordum. Herkese teşekkür ettikten sonra neredeyse sertifikaları almadan gidiyordum. Gitmem gerekmesine rağmen Alicia sertifikaları bana uzatırken ona sarılmak ve teşekkür etmek için durdum.

Eve geldiğimde, kapıyı kapatır kapatmaz kıyafetlerimi çıkarmaya başladım ve misafir odama doğru yürürken iz bıraktım. Üzerime zar zor

Elbisemi dikkatli bir şekilde poşetinden çıkarmadan önce külotumu giydim.

Makyajımı lekelememeye ya da saçımı bozmamaya dikkat ederek elbiseyi üzerime geçirdim ve ona yeniden aşık oldum. Ayakkabılarımı giydim ve kapıdaki aynanın önüne geçmeden önce onları dikkatlice bağladım.

Göğsüm sıkıştı ve ağlamamak için kendimi derin nefesler almaya zorladım. Bunun yerine, kendimi gözden geçirirken baş döndürücü bir kahkaha attım.

Haklıydım. Sadece hoş görülmeye asla razı olamazdım.

Benim için en önemli şey, gözyaşlarımı tutmamı sağlayan şey, Jake'in beni muhafazakâr bir elbise seçmem için bir yere göndermemiş olmasıydı. Makyajımı azaltmamı önermemişti.

Beni tanıdığını ve en önemlisi beni olduğum gibi sevdiğini göstermişti.

Oturma odasına doğru yönelmişim ki kapının çalındığını duydum.

"Hey, ben..." Kapıyı açarken başladım, Jake'i görünce sözlerim yarım kaldı.

Jake'i hiç çekici bulmadığımı hayal bile edemezdim. Sadece eninde sonunda onun çekiciliğine alışacağımı düşünmüştüm. Onu her gördüğümde vücudum her zaman bu kadar güçlü tepki vermeyecekti. En azından düşünme ve konuşma yeteneğimi kaybetmeye devam etmezdim.

Ona bakarken, saçları dağınık bir düğüm halinde arkaya toplanmış ve yüzü tıraş edilmemişken, o zamanın asla gelmeyeceğini biliyordum.

Çünkü o benden nasıl *hoşlanıyorsa*, ben de ondan öyle hoşlanıyordum.

Boğazını açık bıraktığı siyah gömleğinin üzerine özel dikim siyah smokin ceket ve gri yelek giyen Jake çok güzel görünüyordu. Koyu renk kot pantolon ve motosiklet botlarıyla eşleştirildiğinde ise kavurucu olmanın ötesindeydi.

Jake'e benziyordu.

Yine de kombinasyon seksi görünüyor. Resmi belalının bu kadar iyi görüneceğini kim bilebilirdi?

Jake beni kendine çekti ve açık kapı aralığımda tamamen uygunsuz bir şekilde öptü. "İnanılmaz görünüyorsun, Piper," diye fısıldadı dudaklarıma, sonra da beni bıraktı.

"Seksi görünüyorsun. Smokin giyen erkeklerin böyle mi görünmesi gerekir? Ne olursa olsun, çok seksi görünüyorsun," diye geveledim, kapıyı kapatıp kilitlerken biraz telaşlıydım.

Her zaman olduğu gibi, Jake başını arkaya atıp derin ve zengin bir kahkaha attığında, bu bir dingil olmaya değerdı. Sık sık dingil oluyordum, bu da onun kahkahasını sık sık duyduğum anlamına geliyordu.

Bu, her seferinde ona değer vermediğim anlamına gelmiyordu.

"Böyle düşünmene sevindim. Bu gece senin dikkatini çekmek için savaşıırken bunu unutma."

Güldüm. "Bu konuda endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum." Diğer insanlar dikkat çekmek isteyebilirdi ama Jake'e rakip olabilecekleri fikri çok komikti.

Başımı kaldırıp ona baktığımda yüzündeki mizah yerini sıcaklığa bıraktı ve onun da benim gülüşüm hakkında aynı şeyi düşündüğünü anladım.

"İnan bana Piper, bunun için endişeleniyorum." Eli çıplak kolumdan boynuma doğru kaydı, gözleri hareketi takip ederken başparmağı çeneme doğru kaydı. "Sana nasıl görüldüğünü söylemenin uygun bir yolunu bulamıyorum. Sana göstermek için pek çok uygunsuz yol düşünebilirim ama bu partide olmam gerektiğine göre, bunun beklemesi gerekecek."

Jake'i uygunsuz bir davranışından dolayı içeri çekemeden, kolunu omuzlarıma doladı ve bizi cidden harika bir limuzine doğru yürütmeye başladı.

Yakın dostum Profesör Google'a etkinlik hakkında danışmış ve herkesin gelişinin fotoğrafçılar ve basın tarafından karşılandığını öğrenmişim. Yanlış bir şey yapmaktan ya da söylemekten korkuyordum.

Limuzine ulaştığımızda, Jake ciddi *ciddi* kapıyı açtı. melek kanadı kapısını tekmeleyip kenara çekildi.

İçeri girmek için eğildim, Jake'in ellerini kalçalarımda ve sert aletini kıcıma bastırdığını hissettiğimde durdum.

"Şimdiye kadar elbisenin arkasını görmemişim. Beğendim, bebeğim." Kulağımın arkasını hafifçe öpmek için eğilirken beni daha sert itti. "Başkalarının seni bunun içinde görmesinden pek hoşlanmıyorum. Ama ben beğendim."

Yavaşça kalçalarını serbest bıraktı, ben tırmanmak için uzaklaşırken parmakları iz bırakıyordu. Ben bir kenara oturdum, Jake de binip karşıma oturdu. Kapı arkasından kapandı ve birkaç dakika sonra yola koyulduk.

"Bu gece için heyecanlı mısın?" Bacaklarımı çaprazladım, yırtmaç kalçamı ortaya çıkaracak şekilde hareket etti.

Jake'in gözleri baldırlarımda yavaşça gezindi, bakışları fiziksel bir okşayış gibiydi. Sessizce oturdu ve uygun olandan daha uzun süre baktı, şikayet ettiğimden değil.

Sorumu cevapsız bıraktı. "Ayakkabıları kim seçti?" "Hepimiz mükemmel oldukları konusunda hemen hemen hemfikirдик."

"İyi seçim. Gerçi bana insanların önünde olmayı oldukça garip hale getirecek düşünceler veriyorlar."

"Acaba benim düşündüklerimin aynısı mı?" Yumuşak bir şekilde güldüm. "Bundan gerçekten şüpheliyim. Sen ne düşünüyorsun?"

Yana doğru baktım. "Ray bunların ayaklarım için küçük bağlama aletleri gibi görüldüğünden bahsetti ve ben de aynı fikirdeyim."

Jake aniden eğilerek elimi tuttu ve beni kucağına çekti. Kolu etrafımı sardı, eli açıkta kalan kalçamın üzerinde dururken başparmağı ileri geri okşadı. "Peki, böyle skandallarla ilgili ne bildiğini sorabilir miyim?"

"Kitaplarda çok geçiyor. Bir de filmler var tabii," diye karşılık verdim.

Sözlerim üzerine Jake'in şakacı ifadesi yerini sıcaklığa bıraktı. "Müzayedeye gitmiyoruz. Siktir et onu. Bütün hafta sonunu yatakta geçireceğiz. Bana okuduğun ve izlediğin her şeyi en ince ayrıntısına kadar anlatacaksın ve biz de yeniden canlandıracağız. Çocuklar bu geceyi halledebilir."

"Gerçekten mi bebeğim? Bütün bir odayla konuşma görevini Kase'ye mi bırakmak istiyorsun?" Kase'nin tüm erkeklere dışarı çıkmalarını emrettiğini ve sonra da tüm kadınlara asılmak için etrafta dolaştığını hayal ederken gülmeye başladım.

"Evet. Sanırım bu işe yaramaz," diye mırıldandı, hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Başka bir araba geçerken limuzinin içi kısa süreliğine aydınlandı. "Krom ve siyah görünümü seviyorum."

"Muhtemelen Charger'da böyle bir şey bulabilirsin. Tanıdığım biri var."

"Bilemiyorum. Bence böyle elleriyle çalışan erkekler çok seksi oluyor. Onun yanında olmamı istemeyebilirsin."

"Öyle mi?" Jake kulak mememi hafifçe ısırırken elini kalçamda daha da yukarı kaydırdı.

"Ah evet. Özellikle de kendilerine karşı bu kadar düşünceli olanlara..."

Kahretsin, ne söylemem gerekiyor?

Hâlâ hiçbir şeye etiket koymamıştık ve onu zorladığımı düşünmesini istemiyordum. Birlikteydik ve ikimiz de başka biriyle görüşmüyorduk, önemli olan da buydu. Etiketlerin sadakat ya da saygı anlamına gelmediğini bilecek kadar çok şey biliyordum.

"Tatlılar," diye bitirdim.

"Her ne kadar burada kalıp bunu yapmak istesem de, neredeyse vardık ve birkaç dakika beyzbol istatistiklerine ihtiyacım var. Belki bütün gece elimde tutabileceğim bir kitap."

"Bebeğim, bu yüzden ben varım."

"Seninle olmayı *gerçekten çok* isterdim ama beş dakikadan az bir süre içinde orada olacağız."

Bacaklarının arasında dizlerimin üzerine çökmeden önce kapalı bölmeye bir göz attım. "O zaman daha sıkı çalışacağım." Kot pantolonunun fermuarını açtım, onları ve boxer'ını çalışacak yer kalacak kadar aşağı çektim. Alay etmeyi bir kenara bırakarak, doğrudan iyi şeylere yöneldim ve onu ağzıma alabildiğim kadar aldım.

"Kahretsin bebeğim, ağzın cennet gibi ama bunu yapmak zorunda değilsin," diye gürledi, ancak kalçalarını sallarken eli başımın arkasında kaldı.

Başımı kaldırıp ona baktım, gözlerinin üzerimde olduğunu görünce şaşırmadım.

İzlemeyi hep sevmiştir. Ona kaç kez oral seks yaptığının bir önemi yoktu, her seferinde aynı dikkatle izlerdi. Son zamanlarda bana baktığında yeni bir yoğunluk vardı ve loş ışıktaki bile bunu görebiliyordum.

"Çok güzel, çok mükemmel. Çok güzel giyinmişsin ama benim için dizlerinin üzerine çökmüşsün," diye inledi Jake, sesi kalındı.

Sözleri içimi ısıttı, bana verdiği her şeyi ona vermek için yanıp tutuşmama neden oldu. Beni tarif edilemez bir şekilde mutlu ediyordu ve ben de ona bunu hissettirme şansını sevdim.

Ben hızlandıkça Jake kalçalarını salladı, artık onu incitmekten endişe etmiyordu. Ne yaparsak yapalım, sert, hızlı ve kaba olmaktan hoşlandığını biliyordum.

Ağzımda şişen sikiğin nabzının attığını hissettim ve uyarısından önce bile yakın olduğunu biliyordum. Boşalırken iniltileri küçük alanı doldurdu.

İşini bitirdiğinde ağzımı ondan ayırdım ve arkama yaslanıp dudaklarımı yavaşça yalarken kapüşonlu gözlerine baktım.

Jake, bakışları dilime kilitlenmiş bir şekilde kendini uzaklaştırırken homurdandı.

Aniden öne doğru eğildi, elleri kaburgalarımda gezinirken beni kaldırıp tekrar kucağına oturttu. Hareketi algılamak için ancak zamanım vardı ki, ağzı benimkine indi ve beynimin çalışma ihtimalini ortadan kaldırdı. Bir eli kalçamı okşarken, diğer eli şefkatle yan tarafımda gezindi ve çekilip öpücüğü sonlandırırken boynumda durdu.

Başparmağıyla çeneme baskı uyguladığında, sessizce beni tekrar öpmesini dileyerek ağzına baktım. Beynim hâlâ lapa gibi olmasına rağmen ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Bunu milyonlarca kez yapabilirsin ve bebeğim, umarım yaparsın," dedi Jake, yüz ifadesi düşünceli bir hal almadan önce dudakları yukarı kalktı. "Hâlâ ne kadar mükemmel görüldüğüne ve ağzının ne kadar iyi hissettirdiğine alışabileceğimi sanmıyorum."

"Hoşuna gitmesi hoşuma gidiyor."

"Kahretsin, Piper, bayıldım." Jake başparmağını hareket ettirerek alt dudağımın üzerinde yavaşça kaydırırken gözleri de hareketi takip etti. "Şimdi keşke eve gidiyor olsaydık, çünkü acıktığımı hissediyorum."

"Tamam," diye onayladım. Geceyi dört gözle bekliyordum ama aç bir Jake her zaman kazanırdı.

Aç bir Jake, her seferinde *birden çok* kez kazanmam anlamına geliyordu.

Kapı açıldığında sıçradım, durduğumuzu bile fark etmemiştim.

Jake'in alçak sesle kıkırdaması bana doğru gürledi. "Hazır mısın, tatlım?"

Başımı salladım, ama hiç de öyle hissetmiyordum. Dikkatlice Jake'in kucağından kalktım ve kendimi hazırlamaya çalışmak için bir saniye ayırarak ondan uzaklaştım.

Dışarıdan gelen sesler ve ışıklar etrafımı sararken sinirlerimi yatıştıramıyordum. Kalbim göğsümde çarparken midem çalkalanıyor ve dönüyordu. Bayılmama ya da çılgılık atarak gecenin içine doğru koşmama saniyeler kalmıştı. Açıkçası bu noktada hangisini seçeceğimi bilmiyor ya da umursamıyordum.

Limuzinden ayrılmayacağımı biliyordum.

Hiçbir şey beni bu kapılardan dışarı çıkaramaz. Mecbur kalırsam burada yaşayacağım.

Bunu yapmamın imkanı yok.

Saçlarım yana doğru itildiğinde ve Jake'in güçlü kolları beni sardığında içimdeki korku yarıda kesildi. Beni tekrar kendine çekti ve kulağımın arkasındaki noktayı öptükten sonra, "Burada benimle olmanı seviyorum," diye fısıldadı.

Bu kapılardan çıkma zamanı. Neyi bekliyoruz? Bunu yapmaya çok hazırım!

Sekizinci Bölüm

Duvara Karşı Sirt

"Bu boktan nefret ediyorum. Neyse ki yılda bir kez oluyor," diye mırıldandı Jake etkinliğe girdikten sonra.

Basın kuyruğu beklediğimden daha kapsamlı ve zaman alıcıydı. Rahatsız edici olduğundan bahsetmiyorum bile. Ünlülerin buna nasıl katlandığından emin değildim. Birinin her hareketimi izlediği düşüncesi beni *çok* ürkütüyordu.

Jake zamanının çoğunu kibarca ve bazen de nezaketsizce kişisel soruları görmezden gelerek geçirdi.

Bizim hakkımızda sözlü olarak cevap vermese de, bana karşı her zamanki açık sevecen halini takındı. Dokunuşunun zorlama ya da garip değil, sıradan ve tanıdık olması çok şey anlatıyordu. Kolunu bana doluyor, beni öpüyor ya da benimle yumuşak bir şekilde konuşuyor, elinden geldiğince yaramaz bir şeyler fısıldıyordu.

Ne zaman yolundan çekilmeye çalışsam, tutuşu sıkılaşıyor ve beni kendine doğru çekiyordu.

Bir soru sorarken Jake dönüp omzumu ve kulağımın arkasındaki noktayı öptü. Saçımın arkasını hafifçe çektiğinde, başımı eğerek ona baktım.

Etrafımızdaki kadınların iç çamaşırlarının ince vınıltılarını duyabildiğimden oldukça emindim. Birkaç hüznü iç çekişten daha fazlasını duyduğumdan kesinlikle emindim.

"İyi misin, tatlım?" diye sordu, sesi yumuşak ve şefkatliydi. Başımı salladığımda bana gülümsedi ve elini saçlarımdan boynuma doğru götürdü. Soruları yanıtlamaya devam ederken elini orada tuttu, başparmağıyla kulağımın arkasındaki noktayı ovdu.

Tüm bunları sevmiş olsam da, en sevdiğim kısım Jake'in gerçekten bir soruya cevap vermesiydi. Hyde için daha fazla tanıtım yapmaması beni şaşırttı.

Bana röportajlardan ne kadar nefret ettiğini söylemişti, bu yüzden her şeyi Z'ye bırakmıştı. Jake iletişim kurmakta her zaman iyi olmadığından, bunun topluluk önünde konuşmasına da sızdığını varsaymışım.

Çok yanlışmışım.

Jake'in kendine güveni ve sertliği çekici bir şekilde ortaya çıkarken, aynı zamanda kelimelerle de bir yolu vardı. İnsanların onu dinlemek istemesini sağlıyordu. Babası yarı yarıya haklıydı çünkü muhtemelen başarılı bir avukat olabilirdi.

Ancak konuşurkenki tutkusu şu anda yaptığı işten, sevdiği işi yapmaktan kaynaklanıyordu. Sözlerini bu kadar etkileyici kılan da buydu.

İçeri girdikten birkaç dakika sonra güçlü kolların beni sarıp havaya kaldırmasıyla irkildim.

"Kahretsin, Piper, çok iyi görünüyorsun," dedi Kase beni tekrar yere yatırırken. Sahte, masum gülümsemesi Jake'in hırlamasıyla sırtımaya dönüştü.

Kase'nin tipi olmamam ya da neredeyse her kadınla flört etmesi önemli değildi, yine de Jake'i rahatsız ediyordu.

Bu da tabii ki Kase'nin bunu yapmaya devam edeceği anlamına geliyordu.

"Selam Pipe," diye selamladı Eli, Jake ve Kase'nin her zamanki rutinine gözlerini devirerek yanağımı öpmek için eğilirken. "Harika görünüyorsun."

Jake başımın tepesine bir öpücük kondurdu. "Dışarıdaki onca şeyden sonra bir içkiye ihtiyacım var. Burada bekle, ben gidip bir şeyler getireyim."

Kase, Jake kulak kesildikten sonra, "Cidden, çok güzel görünüyorsun," dedi.

"Teşekkürler. İkiniz de çok yakışıklı görünüyorsunuz." Geleneksel smokinlerini giyen iki adam da iyi temizlenmişti.

"Biliyorum. Kendimi James Bond gibi hissediyorum."

"Peki ya ben, Bebek Yüz?" Z yanımdan sordu ve beni şaşırttı.

"Beni korkuttun. Gizlice yaklaştığını görmedim. Ayrıca oldukça şık görünüyorsun."

Koyu arduvaz grisi smokini gözlerini ve her zamanki gibi kabarttığı saçlarını tamamlıyordu. Burada garajda olduğundan daha rahat görünüyordu.

"Mükemmel. Tam da istediğim şey. Her zamanki gibi çok hoş görünüyorsun."

Hızla dolan odayı taradım. "Teşekkürler. Burada çok fazla insan var. Tüm çalışmalarınızın karşılığını aldınız."

"Bana çok fazla kredi veriyorsunuz. Sadece 'Vergi indirimleri' demeliydim. Açık bar. Ateşli piliçler.' Muhtemelen daha fazla insan çekerdi."

"Asla olmaz. Bence ne kadar uzun konuşursan, o ateşli piliçlerin ortaya çıkma ihtimali o kadar artar. Aksi takdirde burası büyük bir sosis festivali olur."

Konuşma kaçınılmaz olarak dükkâna döndüğünde Jake'i arkamda hissettim. Bana bir içki uzattı, bana doğru eğilirken eli sırtıma gitti.

"Yukarı çıkıp konuşmam lazım. Adamlarla kal."

"Neden?"

"İçiniz rahat olsun. En kısa zamanda döneceğim, tamam mı?"

Ben bunun ne anlama geldiğini sormadan Jake başıma bir öpücük kondurdu ve uzaklaştı.

Neden çocuklarla kalmamı istediğini anlamaya çalıştım. Aklıma gelen tek neden canımı sıkmak ya da beni kızdırmak olunca, onun muhtemelen bir pislik olmasından ziyade kışına odaklanmaya karar verdim.

Bol kot pantolonunun kalçalarından sarkmasını seviyorum, ama daha ince kesim olanların görünüşüne cidden alışabilirim.

Jake'in sesi ses sisteminden duyulduğunda oda sessizleştğinde düşüncelerimi onun pantolonundan çıkardım. Geldiği için herkese teşekkür edip hayır kurumunu tanıtırken topluluk önünde konuşmaktan ne kadar nefret ettiğini unutmak yine çok kolaydı.

Jake, Tools for Teens temsilcisi konuşabilsin diye geri çekildiğinde, ben de kadınlar tuvaletini kullanma fırsatını değerlendirdim.

Ana odaya dönerken adımın söylendiğini duydum. James'in bana doğru geldiğini görünce şaşırdım.

"Selam," diye selam verdim. "Nasılsın?"

"Güzel." Gülümseyerek başını hafifçe salladı. "Vay canına Piper, muhteşem görünüyorsun."

"Teşekkürler, sen de harika görünüyorsun."

"Sanki çok uzun zaman olmuş gibi." "Evet, uzun zaman oldu."

Birbirimizi sık sık annemlerde görüyorduk ama son birkaç akşam yemeği partisine katılmamak için okul ödevlerimi ve pastalarımı bahane olarak kullanmıştım. Bir fırıncının kızıdan daha kötü bir şey varsa o da *başarısız* bir fırıncıdır.

"Burada olacağınızı bilmiyordum. Thomas beni onun yerine gönderdi ama bahsetmedi..." James etrafına bakınarak konuşmasını sonlandırdı.

"Burada Scalding ile birlikte değilim. Jake Hyde ile birlikteyim." Temsilci konuşmaya devam ederken Jake'in durduğu sahneye doğru baktım.

"Randevusunda olduğu gibi mi?"

"Evet, birbirimizi görüyorduk."

"İlginç. Ben ikinizin sadece arkadaş olduğunuz izlenimine kapılmıştım." James uzandı ve saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı.

Onu tanıdığımdan beri ilk kez kendimi rahatsız hissetmeye başladığımda uzaklaştım. "Eskiden öyleydik. Şimdi daha fazlasıyız."

"Annen ya da Thomas biliyor mu?" "Jake hakkında mı? Neden?"

"Birinin niyetini asla bilemezsiniz."

"Evet, asla çok dikkatli olamazsın," diye mırıldandım, bir adım daha uzaklaşarak. "Geri dönmeliyim. Hoşça kal James."

"James, işte buradasın," diye seslendi tanıdık bir ses. Dana yaklaştı ve onun boşluğunda durdu. "Oh, merhaba, Piper."

"Merhaba Dana. Nasılsın?"

"Harika. Yine de akşam yemeği için programlarımızı bir türlü ayarlayamıyoruz, değil mi?"

Uygun bir şekilde hayal kırıklığına uğramış gibi görünmeye çalıştım. "Hayır, üzgünüm, işler çığırından çıktı."

"Son birkaç haftadır James beni çok meşgul etti, değil mi sevgilim?" Dana kolunu James'in koluna doladı.

James başını sallarken rahatsız görünüyordu. Bu, gerçek bir anlaşmadan çok, bağlayıcı olmayan bir jest gibi görünüyordu.

"Bu harika," dedim içten bir coşkuyla.

Belki bu annemin onu bana itmekten vazgeçmesini sağlar.

"Bu senin normal kalabalığın değil. Etkinlik için yemek pişirmeye yardım mı ediyorsun?" Dana kıyafetime bakarak sordu.

İş için giyinmediğim çok açıktı. Ben de biliyordum, o da biliyordu. Herhangi bir aptal bunu görebilirdi. Tıpkı herhangi bir aptalın, ortada bir espri yokken espri yapmaya çalıştığını görebileceği gibi. Böyle bir etkinlik için yemek pişirmekten gurur duyardım.

Dana'ya karşı duvarlarımı yüksek tutma konusunda her zaman dikkatli olmuşumdur ve bu da bunun mükemmel bir örneğiydi. Birlikte o kadar eğlendiğimiz zamanlar oluyordu ki, bu gibi zamanları unutturuyordu.

O güzel zamanlar artık çok az geliyordu. Bunun yerine, sosyal basamakları tırmanmaya odaklanmıştı. Bu, arkadaşlarını basamak olarak kullanmak anlamına gelse bile.

"Hayır, çalışmıyorum. Aslında burada Jake Hyde ile birlikteyim. İzninizle, birazdan işi bitecek. İyi akşamlar."

"Hoşça kal, Piper," diye yanıtladı James, yüzü ve ses tonu kibar sözleriyle uyuşmuyordu.

Onlardan uzaklaşırken başımı salladım.

İlerlemem birkaç adım sonra, belli belirsiz tanıdık bir adamın önüme çıkıp yolumu kesmesiyle durdu.

Onu nereden tanıdığımı çıkaramadım. Kestane rengi saçları sıradan ve vahşi görünecek şekilde şekillendirilmişti, oysa bir kuaförün saçlarını doğru şekilde yapmak için yıllarını harcayacağına para yatırırdım. Kahverengi gözleri sıcak değildi ve gülümsemesi daha çok alaycıydı.

Kesinlikle çekiciydi ama bunun farkında olduğu da belliydi. "Hey, güzelim."

"Merhaba," diye kibarca cevap verdim, etrafından dolaşmak için hareket ettim. Beni tekrar engellemek için iri gövdesini kaydırdı.

Kişisel alan diye bir şey duydun mu hiç? Çünkü şu an benim balonumun içindesin.

"Peki senin adın ne olabilir?" Bana bakarken sesi küçümseyiciydi.

"Piper. Peki seninki ne olabilir?" Ben de aynı tonda sordum. "Beni tanımadın mı?"

"Belli belirsiz."

"Yaptırdığın dövmeler ve rock'çı tavırlarınla bunu yapacağını tahmin ederdim. Aslında bunu yapmaman biraz rahatlatıcı," diye yalan söyledi, belli ki sinirlenmişti. "Ben Blake Green."

Bu, Dangalak Radar'ımdaki grafik dışı okumayı açıklıyor.

Blake Green, hayranı olmasam da popüler bir rock grubu olan Static in the Sun'ın solistiydi. Sürekli dağılmanın eşiğindeydiler.

Sadece egoların ağırlığı bile tur otobüsünü ağırlaştırıyor olmalı.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Uzaklaşmak için döndüm.

Blake bileğimden tuttu ve beni kendisine doğru döndürdü. "Ah, güzelim, beni bu sıkıcılarla bırakıp kalbimi kırma." Başını kabaca onunla konuşan insanlara doğru eğdi. "Burada biriyle mi birliktesin?"

"Evet."

"Kim?"

"Jake Hyde." Onu ilgilendirmese de, Jake'in adını söylemenin geri çekilmesi için yeterli olacağını umuyordum.

"Senin gibi genç ve tatlı bir şey mi? Onun tipine yakın bile değilsin."

Görünüşe göre o devasa, egoist kafasını taşımaktan sağduyuya yer kalmamış.

"Çeşitlilik hakkında ne derler bilirsin. Gecenin tadını çıkar." Sahte bir şekilde gülümsedim, olay çıkarmadan kolumu ondan çekmeye çalıştım ama başaramadım.

Jake bu gecenin başarılı olması için çok çalışmıştı ve ben bunu mahvedecek bir şey yapmak istemiyordum.

Bununla birlikte, bir limitim vardı ve hızla yaklaşıyordu.

"Kal," dedi, benimle bir köpekmişim gibi konuşarak. "Sohbet edelim. Sana dünyaca ünlü bir rock yıldızı olmanın nasıl bir şey olduğunu anlatacağım. Hiç bir rock yıldızıyla vakit geçirdin mi?"

"Burada ve orada. Gerçekten geri dönmeliyim."

"Küçük kız, Jake senin kaybolduğunu fark etmeyecek bile. Birden fazla kez randevusunu burada bırakıp başka biriyle gitti. Genellikle de başkasının sevgilisiyle."

"Şansımı bununla deneyeceğim." Tekrar yer değiştirmeye çalıştım, bu sefer tutuşu sıkılaştırmadan önce bir inç hareket etmeyi başardım.

Uzanarak saçlarımı parmaklarının arasından geçirdi. "Güven bana küçük kız," dedi, saç tellerinin dökülüştünü izlemek için duraklayarak. "Benimleyken bu konuda endişelenmene gerek yok."

Bir kol belime sıkıca sarılınca sıçradım. "Böyle bir şey olmayacak Green," diye hırladı Jake, beni kendine doğru çekerek.

"Ne zamandan beri randevularını önemsiyorsun Hyde?" Blake bir moron olduğunu kanıtlayarak alay etti. Yine de sonunda bileğimi bırakacak kadar akıllıydı.

"Geri çekil lan."

"Vay be Hyde, bir parçaya bu kadar sahipleneceğini hiç düşünmemiştim." Gözleri yavaşça vücudumda gezinirken ürpertimi bastırmaya çalıştım. "Çok ama çok tatlı bir amcığın tadına bakma isteği uyandırıyor bende."

Ne olduğunu anlayamadan Jake'in arkasındaydım ve Blake yerdeydi. Başka birinin elleri omuzlarımı tuttu ve beni geri çekmeden önce sabitledi.

"Gidelim Pipe," diye fısıldadı Kase kulağıma. "İyi olacak ama seni buradan çıkarmazsam bana çok kızacak."

Omzumun üzerinden baktım ve diğer adamların sahneyi engellemek için konumlandıklarını gördüm. Jake'in arkasını kolladıklarını biliyordum, bu da işleri kendi yöntemiyle halletmesine izin vermek ve o bunu yaparken herkesi yolundan uzak tutmak anlamına geliyordu.

Jake eğildiğinde hava tellerle çevrilmişti. "Kalk ayağa, piç kurusu," diye homurdandı.

Sesi fısıltının biraz üzerindeydi ama yine de bağırıyormuş gibi hissediyordu.

"Git kendini becer. Büyük Jake Hyde gerçekten korkakmış, ha? Bir parça için bu kadar sinirlenecek misin? Gerçekten bal olmalı," diye akılsızca alay etti Blake, burnundan kan damlıyordu.

Jake, yumruğu tekrar acımasızca vurmadan önce onu geri çekti. Ete çarpan etin korkunç sesi partinin gürültüsünden duyulabiliyordu. Blake kışının üzerine düştü, dudağındaki yırtıktan kan damlıyordu.

Neyse ki neredeyse herkes ya bardaydı, ya dans pistindeydi ya da açık artırma ürünlerine bakıyordu. Yakın çevredeki sadece birkaç kişi olan bitenin farkındaydı ama kimse Blake'i savunmaya geçmedi.

"Sana ayağa kalk dedim, orospu çocuğu. Dışarı çıkalım, sana ne kadar şekilden şekile girebileceğimi göstereyim."

"Burada bitirsek nasıl olur?" Blake ayağa kalkıp kendini fırçalayarak sordu. "Biliyorsun, bu şekilde senin parçanı dışarı çıkarabilir ve onu bükebilirim."

Jake öne atıldığında Blake sert ve hızlı bir yumruk savurdu. Ama Jake daha hızlıydı, yumruktan kaçtı ve Blake'in momentumunu ona karşı kullandı. Jake yumruğunu kaldırdı, Blake'in çenesine mide bulandırıcı bir gümbürtüyle çarptı ve onu kış üstü yere düşürdü.

İşler daha fazla kontrolden çıkmadan Kase'den kurtuldum ve Jake'in önüne geçtim. "Yeter artık. Bitti, hadi gidip gecemizin tadını çıkaralım."

Jake gözlerini Blake'ten ayırmadan, "Bunun peşini bırakmayacağımı bilmelisin, Piper," diye gürledi.

"Jake," diye fısıldadım, ellerimi göğsüne koydum ve parmak uçlarımda yükseldim. "Bu gece için çok çalıştın. Bunu elinden almasına izin verme."

"Umurumda değil. Kimse senin hakkında böyle şeyler söylemiyor."

"Biliyorum bebeğim, biliyorum." Parmak uçlarımı çenesindeki kirli sakalın üzerinde gezdirdim. "Ama umurumda. Susadım, hadi gidip bir şeyler içelim, tamam mı?"

Jake sonunda gözlerini Blake'ten ayırıp bana baktı. "Susadın mı, tatlım?" Elini boynumun yanına getirerek başparmağını çeneme sürttü.

Bir an için gözlerimi kapattım, dokunuşu yumuşak ve sakinleştiriciydi.
"Evet."

"Kaldırın kışını buradan," diye homurdanarak başını Blake'e doğru salladı.
"Geri geleceğim."

Jake elini enseme gezdirdi ve beni bara doğru yönlendirdi. Oraya vardığımızda adımları yavaşlamadı ve barın önünden geçtik. Devam etti, döndü ve bizi uzun bir koridorda yürüttü.

"Jake, ne yapıyoruz?"

Sorum cevapsız kaldı. Jake'in öfkesi dalga dalga yayılıyordu ve sonunda onun sadece Blake Green'e kızgın olmadığını anladım.

Ama bu delilik. Şey... tamam, onun Bay Patron Pantolon emrini tam olarak dinlemedim, ama neden dinleyeyim ki? Ve evet, bu yüzden titizlikle planlanmış partisinde canına okudu. Ama bunun olacağını nereden bilebilirdim ki?

Bizi koridorun sonunda, etrafımızdaki kutular ve çeşitli yığınlar arasında durdurduğunda kendimi hazırladım.

"Senden çocuklarla kalmanı istemiştin," diye homurdandı Jake.

O ilerledikçe ben de geriye doğru kaydım. Sırtım duvara çarptığında, elleri başımın iki yanındaki duvara gitti.

"Tuvaleti kullanmam gerekiyordu."

"Onlardan biri seninle gelmeliydi."

"Tuvalete yalnız gidemez miyim? Ne, kaybolurum diye mi endişeleniyorsun?" Sesimden alaycılık akıyordu.

Ayıyı dürtme, Piper.

"Hayır, kimseyle konuşmanı istemiyorum."

"Tanrım, Jake, seni utandırmayacaktım. Bakıcıya ihtiyacım yok, özellikle de tuvalete gitmek için."

"Bunun böyle olduğunu mu düşünüyordun?" "Öyle değil mi?"

"Hayır. Aslında, siktir et hayır." "O zaman neden?"

Jake sorumu duymazdan geldi. "İlk konuştuğun adam kimdi?

ne

için ?" "James. Onunla daha önce evimde tanışmıştın."

"Neden onunla konuşuyordun?"

"Merhaba demek için beni durdurdu.

Neden?" "Sana dokundu."

"Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. Müstehcen bir şey değildi."

"Green'in sana yapmak istediği gibi değil. Ne halt etmeye Onunla mı konuşuyorsun?" Vücudu daha da gerilirken çenesi sıkıştı.

"Beni durdurdu. Kibarca özür diliyor ve ondan uzaklaşmaya çalışıyordum."

"İşe yarıyor gibi görünmüyordu, değil mi? Sana söyledikleri hoşuna gitti mi bebeğim? Senin tatlı amcığından bahsetmesi hoşuna gitti mi? Nasıl olacağını mı düşünüyordun?" Jake kabaca sordu, sesi alçak ve sertti.

"Hayır, ne? Ne nasıl olurdu?"

"Bir rock yıldızını beceriyorsun. Basit bir tamirciyle takılmak artık işine gelmiyor mu?"

Gözlerimi kocaman açarak ona baktım.

Siktir et.

Ayıyı dürt.

Ona ters ters baktım, öfkem yükseliyordu. "Neden bir pislik gibi davranıyorsun? Burada seninleyim."

"Yani ben etrafta olmasam? Odada çalışmanı kolaylaştıracaksa gidebilirim." Ellerini indirdi ve geri adım attı. Omuzları gergindi ve yumrukları iki yanında sıkılmıştı.

"Götlük yapıyorsun. Sakinleştiğinde gel beni bul." Gitmek için yer değiştirdim ama Jake tekrar yerime geçti.

"James," diye alay etti, "saçını kulağının arkasına sıkıştırmışsın. Bunun ne kadar samimi olduğunu biliyor musun? Bunu izlemenin nasıl bir his olduğunu? Ya Blake? O konuya tekrar giremem bile. Orada durdun ve sana dokunmalarına izin verdin, Piper. Neden?" Onun

Vücudu benimkine yaklaşırken elleri duvara çarparak kelimeyi noktaladı.

"Jake, ben-"

"Birbirimizi görmediğimizde umursamıyorsun. Dün seni aradım, iptal etmek zorunda kaldığım için nefret ettim ama senin için sorun değildi. Tanrım, buraya gelirken kendine kadını bile diyemedin. Belli ki hâlâ özgürsün ve istediğini yapmak için müsaitsin."

Evet, patronluk taslayan ayıyı sivri bir sopayla dürtün.

"Sen ciddi misin? Hayır, sen ciddi misin? Hiçbir zaman erkek arkadaşım olduğunu falan da söylemedin," diye belirttim.

"Benim için sadece sen varsın
demiştim." "Ne? Ne zaman?"

"İlk seferden önce. Sadece sen olduğunu söyledim ve ne dediğimi anlayıp anlamadığını sordum."

"Bunun sadece benimle seks yapacağın anlamına geldiğini sanıyordum."

"Hayır. Sadece seninle."

"Ben zihin okuyucu değilim, Jake. Bunu nereden bilebilirdim ki?"

"Sana gösterdim-"

"Bekle! Dün geceki tüm o saçmalıklar bu muydu? Sen benim için değıştirilebilir bir sikten daha fazlasısın. *Seni* özledim, sadece aç ve enerjik değil. Ama meşgulsün ve bunu anlıyorum. İşinle ilgili seni rahatsız etmeyeceğim. Bu hiç hoş değil."

"Sen-"

"Biz... yani, harikaydık. Bunu resmileştirmek için bir unvana ihtiyacım yoktu çünkü zaten oradaydım. Üzerimize etiket koymak istiyorsanız, biz de koyarız. Bir etiket makinesi alıp bizi etiketleyeceğim. Ama senin olduğumu biliyorsun. Bunu sana defalarca söyledim."

"Ne zaman?"

"Seks
sırasında."

"Evet, aynen öyle. Sikim içindeyken ve seni boşaltıyorken. O zaman bile söylemen için seni uyarıyorum. Bir kere bile kendi kendine söylemedin."

kendi. Sonra da neden senin için deęiřtirilebilir bir sık olduęumu dūřundūęümü merak ediyorsun. Ben de akıl okuyucu deęilim."

Kabul etmekten ne kadar nefret etsem de, haklı olduğu bir nokta vardı. Tüm sırlarımı biliyor gibi görünmesi, gerçekten bildiği anlamına gelmiyordu.

Öfkemin bir kısmını kaybettiğimde omuzlarım çöktü. "Ah."

"Evet. Oh."

"Haklısın. Sanırım nasıl hissettiğimi bildiğini sanmıştım. Her şey yüzünden bunu anladığını sanmıştım."

İşte o anda vücudundaki gerginliğin gittiğini hissettim. Gözleri daha az yoğun olmasa da sıcak ve yumuşaktı. "Sen benim kadını mıydın?"

Sessiz kaldım, söylediklerine karşı duyduğum öfke ve incinmişlikle baş etmeye çalışırken onun ötesine, görmeden baktım.

Nefesini üfleyerek avucunu yüzünde gezdirdikten sonra ensesini ovmak için yukarı kaldırdı. "Kahretsin. Gerçekten sıçtım batırdım. Öfkemin beni ele geçirmesine izin verdim. Özür dilerim."

"Sen bir pislisin."

"Evet," diye kabul etti. "Senden asla utanmam. Diğer erkeklerin sana nasıl baktığını görüyorum. Ben uzaklaşır uzaklaşmaz seninle konuşmaları? Bu yüzden erkeklere yakın durmanı istedim."

Bir kabadayının bu kadar savunmasız olabileceğini kim bilebilirdi?

Jake başka konularda çok deneyimli olduğu için, ilişkilerle ilgili pek çok şeyin benim için olduğu kadar onun için de yeni olduğunu unutmak kolaydı. Olayların birikip patlamaması için daha iyi iletişim kurmayı öğrenmemiz gerekiyordu.

"Başka kimse bana sahip değil. Sen varsın." "Sen benim kadını mıydın?"

Başımı
salladım.

"Söyle."

"Ben senin kadınıyım, Jacoby."

Kimsenin ona tam adıyla hitap etmesinden hoşlanmazdı ve ben bile nadiren kullanırdım. Her seferinde bir hediye gibi hisseder ve tadını çıkarırdım.

Gözlerinin yavaşça kapandığını görünce onun da aynı şekilde hissettiğini anladım. "Evet, öylesin. Elbiseni yukarı çek."

Eteği o kadar yukarı kaldırdım ki, Jake'in kıkırmadaki eli beni kaldırdığında bacaklarım onun etrafını sarabildi.

Beni daha yükseğe kaydırarak, sikini kot pantolonundan kurtarmak için kıkımın altına uzandı. Külotumu yana iterek parmaklarını giderek artan ıslaklığında gezdirdi.

"Siktir. Sırılsıklam."

"Her zaman." Beni sikinin üzerine indirdiğinde iniltimi bastırmak için dudağımı ısırdım.

"Senin içinde olmalıyım. Sana ihtiyacım var, Piper, her şeyden daha çok ihtiyacım var. Bir sonraki nefesime ihtiyacımdan daha fazla." Elini saçlarımın arasına sokup başımı geriye çekti ve beni sertçe öptü.

Kısa bir mesafe ötedeki yüzlerce insan hiç düşünülmedi. O anda, yavaş yavaş yanarken, dünya yok oldu. Sadece Jake ve ben vardık. Sırtımı duvara yaslamıştım, siki yavaşça girip çıkıyordu, bu tatlı bir işkenceydi.

"Bebeğim, buna ihtiyacım var," diyerek öpücüğü kestim.

"Neye ihtiyacın var?" Daha yavaş hareket ediyor, orgazmımı artırıyor ama ulaşamayacağım bir yerde tutuyordu.

"Sen. Her zaman," diye nefes nefese kaldım. "Ama şu anda beni daha sert becermeni istiyorum."

Jake'in alçak hırıltısı bana karşı titreşti, yavaş yanışam onun ivmesi artıkça bir cehenneme dönüştü.

Boynumu büküm ve saçlarımdaki eli başımın duvara çarpmasını engelledi. İnlemelerimi bastırmak için dudağımı ısırdım, boşalırken bacaklarım onun etrafında sıkılaştı.

"Tanrım, kadını boşalırken çok ateşli görünüyor," diye mırıldandı Jake, sözleri baskının yeniden artmasına neden oldu. "Tatlı am, sikimi öyle sert sıkıyor ki."

"Oh, Jake," diye inledim.

"Çok mükemmel. Tanrım, Piper, seni seviyorum. Hem de çok," diye inledi Jake, boşalırken her kelimenin üzerine basarak.

Onu sevdiğini söyle.

Tamam, nefesini topla ve sonra ona söyle.

Pekala, tamam, panikleyin ve o anın sıcaklığıyla söylediği ve bunu kastetmediği ihtimaline karşı korkak olun.

Gıdak, gıdak, tavuk.

Bacaklarımı belinden çözdüğümde, Jake yavaşça beni tutuşunu gevşetti ve ayağa kalkmak için beni vücudundan aşağı kaydırıldı. Kendini toparlamak ve kıyafetlerini düzenlemek için geri çekildi.

"Geri dönmek istemiyorum."

"Ben de öyle." Midem çılgınca dönerken kalbim neredeyse patlamak üzere olan göğsümde çarpıyordu. "Gidip temizlenmem lazım."

Jake iyice yaklaştı, beni sertçe öperken elleri elbisemin arkasına girip kızımlı kavradı.

Geri çekildi. "Bekliyor olacağım."

Birkaç dakika sonra ana salona girdik ve barda durduk. İçkiler elimizdeyken Jake kolunu bana doladı. Daha bir adım atmıştık ki durduruldu.

"Hyde, nasıl gidiyor?" diye selamladı bir adam.

En ateşlinin de en ateşlisiyle birlikteydim. Bunu şüphesiz biliyordum. Yine de, bu adamın yakışıklı olduğunu kabul etmek zorundaydım.

Keskin bir kenarı olan ham, uzun boylu ve kalın yapılıydı. Koyu renk saçları sık tıraş edilmişti ve gözleri derin, gece mavisiydi. Geleneksel smokini es geçerek, kayrak grisi pantolon ve gözleriyle uyumlu bir gömlek giymişti.

"Uzun ve güçlü, kardeşim, uzun ve güçlü." Jake, kolunu tekrar belime dolamadan önce sırtımı yumruklayarak ona sarılmama yetecek kadar uzun süre beni tutmayı bıraktı. "Piper, bu Lars. Lars, bu benim kız arkadaşım, Piper."

Etiketini aptalca olduğunu düşünmüştüm. Elimizdeki şey iyiydi. Mükemmeldi. Bu kadar küçük ve önemsiz bir şeyin

fark var.

Çok yanılmışım.

Jake'in bana kız arkadaşım dediğini duymak *harikaydı*.

"Memnun oldum," dedi Lars.

Kocaman sırtıttığımı biliyordum ama umurumda değildi. "Sen de." Uzattığı elini tuttum.

"Senin adına sevindim," dedi, hâlâ elimi tutuyordu ama Jake'e bakıyordu. Devam ederken sesi derin bir anlam taşıyordu. "Gerçekten, kardeşim. Çok heyecanlıyım."

"Sen de ben de."

"Pekâlâ, ben gidip Kase'ye yetişeceğim. İkinizle de görüşürüz."

O andan itibaren Jake beni ne zaman biriyle tanıştırsa benden kız arkadaşı olarak bahsetti. Gecenin sonunda gülümsemekten yanaklarımın acıyacağını biliyordum ama umurumda değildi.

Sonunda masalara doğru ilerledik ve Jake'in çocukluk arkadaşı Liz ve ortağı Sammi ile bir süre oturduk. Birlikte bir restoranları vardı ve Liz işin işletme kısmıyla ilgilenirken Sammi de baş aşçıydı.

"Tekrar konuşmam gerek," dedi Jake beni öperek.

O uzaklaşırken, Sammi ve Liz kahkahalara boğuldular.

"Evlâ, ikiniz de çok fena kapmışsınız! Jake'i hiç böyle görmemiştim. Chloe'yle bile olmaz," dedi Liz.

"Chloe mi?"

"Jake'in eski sevgilisi. Yıllar önceydi ama aslında sahip olduğu tek gerçek kız arkadaşı. Şimdiye kadar."

Sammi, "Ondaki bu değişimi çok beğendiğimi söylemeliyim," diye ekledi. "Mutlu görünüyor. Gerçekten mutlu gibi. Ve bir arabanın etrafında bile değil."

Liz, "Bu da beni daha önce birini öldürmeye hazır gibi görüldüğü sırada ne olduğunu merak ettiriyor," dedi.

"Jake'in anlaşılamadığı biri benimle konuşuyordu." Ayrıntılara girmek istemedim, çünkü çoğunlukla bunu düşünmek istemedim. Bu

Bittiğinde Blake çoktan gitmişti ve benim odaklanmak istediğim şey de bundan sonrasıydı.

"Kimdi o?" Sammi sordu.

"Blake Green."

"Evet, birbirlerinden pek hoşlanmıyorlar. Blake kızlar için rekabet ettiklerini düşünüyor. Öyle değil; Jake öyle biri değil. Ama öyle olsalardı Blake'in sicili berbat olurdu."

"Bu hırıltıyı da açıklıyor," diye araya girdi

Liz. "Hırlamak mı?" Ben sordum.

"Evet, söylediklerinin ortasında durdu, hırladı ve bize iyi akşamlar dediğinde çoktan harekete geçmişti. Sahnenin önünden atladı, basamaklarla bile uğraşmadı."

"Şaka yapıyorsun."

Sessiz müzayedenin bitmesine yarım saat kaldığını herkese bildiren Jake'in sesi hoparlörlerden geliyordu.

Masamıza döndüğünde eğildi ve kulağımın arkasındaki noktayı öptü. "Biraz daha dolaşmam lazım."

"Tamam. İkinizle de tanışmak harikaydı," diyerek ayağa kalktım.

"Sen de. Yakında restorana uğra," dedi Sammi bana.

"Uğrayacağım."

Jake elini sırtıma koydu, beni başka bir grup insanın yanına götürürken başparmağı omurgama sürtündü.

Herkes sohbet ederken o kulağıma eğildi. "Eğleniyor musun?"

"Bir ton."

Önüme geçerek ellerini boynuma götürdü ve başparmaklarını çenemde gezdirdi. "Seni seviyorum. Sana ne zaman söyleyeceğimi düşünüp duruyordum ama bir anda ağzımdan çıkıverdi. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ve sen aynı şekilde hissetmiyorsan anlarım, sadece-"

"Ben de seni seviyorum Jacoby."

Beni yumuşak ve tatlı bir şekilde öptüğünde adını söylemeyi ancak bitirebildim.

Jacoby Hyde beni seviyor.

Kendini toparla, Piper.

Ötme. Jet'in zafer dansını bile yapma.

"Jake?"

Jake bu kesinti karşısında gerildi ve kollarını bana öyle sıkı doladı ki neredeyse nefes alamayacaktım.

Sese doğru döndüm ve uzun boylu, ince bir kadın gördüm. Sarı saçları, güzel yüz hatlarını ortaya çıkaran omuz hizasında, saçaklı bir şekilde kesilmişti. Porselen tenini ve uzun bacaklarını ortaya çıkaran siyah bir kokteyl elbisesi giymişti.

"Chloe," diye yanıtladı Jake.

Chloe mi? Şimdiye kadar bilinmeyen eski kız arkadaşın mı? Ve o benim tam zıttım.

Harika.

"Frederick'le birlikteyim, az önce içki almaya gitti. Durup bir merhaba diyeyim dedim." Bana döndü, bana bakarken gözleri eleştireldi. "Merhaba, ben Chloe. Sen hakkında çok şey duyduğum Piper olmalısın."

"Chloe, git adamını bul. Burada bir şeylerin ortasındayız." "Özür dilerim Jake, ergen gibi davranmanı bölmek istememiştim." "Ama böldün. Ve ben de ona geri dönmek istiyorum."

"Bebeğim, kabalık etme," diye şakacı bir şekilde güldüm ona. "Özür dilerim Chloe. Benimle geçirdiği zaman konusunda *çok* açgözlü olabiliyor." Parmak uçlarımı çenesinde gezdirdim, bir an için şirretliğe karşılık vermem gerektiğini unutmuşum. "Her neyse, seninle tanıştığıma memnun oldum. Gidip adamıma bir içki alacağım." Chloe'yi tamamen unutarak döndüm. "Bira, bebeğim?"

Jake eğildi ve beni öptü. Dokunuşunun bir tepki uyandırmak için değil, sadece bunu yapmak istediği için olduğunu biliyordum. "Evet. Ben de geleceğim. Başka birini yumruklamak zorunda kalmak istemem."

Elini çıplak sırtıma koyduğunda içimden bir ürperti geçti.

Biz uzaklaşırken, çaktırmadan yan tarafa baktım. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde Chloe kollarını kavuşturmuş bize bakıyordu. Beni hazırlıksız yakalayan şey, Dana'nın da yüzünü karartan bir kıskançlıkla bize baktığını görmek oldu.

James'e karşı hep bir ilgisi vardı. Bir masanın üzerinde dans etmesi falan gerekmiyor muydu?

Düşmanlık beni sert bir şekilde vuran fiziksel bir duyguydu.

Derin bir nefes aldım ve her şeyi akışına bırakarak nefes verdim. Diğer insanların nasıl hissettiğini kontrol edemezdim. Ancak bununla nasıl başa çıkacağımı kontrol edebilirdim.

Ve özellikle bu gece, erkeğimle vakit geçirmenin tadını çıkararak bununla başa çıkacağım.

Bara vardığımızda Jake bana baktı, gözleri yüzümü arıyordu. "İyi misin?"

"Evet, neden?"

"Chloe. Üzgünüm bebeğim, adamı davet ettiğimiz şirketlerden birinde çalışıyor. Hiç gelmez. Neden burada olduğunu bilmiyorum."

Neden burada olduğunu biliyorum. Ve tiyatro biletlerine teklif vermek için değil.

"Onu seviyor musun?"

"Yok artık. Bunu sana ne sordurttu?" "Bu gece benim yerime onu eve götürmek ister misin?" "Hayır."

"O zaman umurumda değil."

Jake beni barın içine doğru itti, kolları yanlarımdaydı ve çıkıntıya tutunuyordu. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

"Bunu duymak hoşuma gidiyor.

Hem de çok." "Güzel, çünkü ben de söylemeyi seviyorum."

"Hatırlat da seni asla kızdırmayayım. Bunu nasıl hallettin? Çok tatlıydı, ama eğer o bir sürtük olacaksa, senin ondan daha iyi olacağını açıkça belirttin. Sözümüzü kesmesine kızmak yerine, senin tatlı tavrın karşısında sertleşmemeye çalışıyordum. O yüzden az önce söylediklerimi boş ver. Seni kızdırmamı bekle."

Ona güldüm ama bunu vücudumu daha da yaklaştırarak yaptım. "Senin halletmen gereken resmi bir işin yok mu, eğer sert olursan bunu yapmak zor olur?"

"Evet, kahretsin, gidip işimi bitirmeliyim."

Xavier, Key ve birkaç kişinin daha oturduğu sahneye yakın bir masaya doğru yürüdük.

"Key'in yanındaki kim?" Jake'e fısıldadım. "Everett."

Onlar... karmaşık."

"Bekle, yani bu onun randevusu mu?"

"Everett'in istediği olsaydı. Dediğim gibi, karmaşık."

Tekrar masaya baktım. "Tanıdık geliyor..." Birden onu nereden tanıdığımı fark ettim.

"Ne?"

"Dükkândaki ilk gün bana bebeğim dedin ama benimle konuşup konuşmadığını bilmiyordum. Etrafıma bakındım, birkaç motorcu gördüm ve benimle konuşuyor olabileceğini düşündüm çünkü onlara bebeğim diyen bir erkek göremedim."

"Sanırım Everett de onlardan biriydi?"

"Evet. Bir kitabı kapağına göre değerlendirirsem böyle olur. Onu kadınlarla gördüm, Key de öyle..."

Jake omzunu kaldırdı ve "Anahtar Anahtardır" dedi.

Masaya geldiğimizde, Jake sahneye doğru yürümeden önce resmi tanıtımlar yapılırken oturdum.

Birkaç kadının konuşmak için onu durdurmaya çalışmasını izledim. Vücut dillerine bakılırsa, yardım etmek istedikleri hayır kurumu bu değildi.

Xavier yan tarafını Jake'e doğru salladı. "Piper, bu pisliğin seni etkilemesine izin verme."

"Öyle değil. Adam acayip seksi, hiçbir kadın karşı koyamaz."

"Karşı koyamayacağı tek bir kadın olması onlar için çok kötü," dedi Key, gülümsemesi utangaç ama şefkat doluydu.

Çocuklarımı seviyorum.

Jake mikrofona uzandı ve gecenin kapanış konuşmasına başladı. O konuşurken birkaç adam bana yaklaştı ve bir şeyler içmek isteyip istemediğimi sordu. Ben kibarca reddettim, onlar da kibarca reddettiler.

Jake masaya dönmeden önce temsilciyi tanıttı. "Kahretsin, kadınımı beş dakikalığına bırakabilsem ne güzel olurdu," dedi Jake Gözlerine tam olarak ulaşmasa da gülümsemesi yerindeydi. "Piper, gitmeye hazır mısın?" Sakin görünmeye çalışsa da yumrukları o kadar sert sıkılmıştı ki eklemleri bembeyazdı.

"Evet." Gün beni uzun zaman önce yakalamıştı ve nefes nefese kalmıştım.

Ayağa kalktım ve vedalaştım. Jake çenesini masaya doğru kaldırdı.

Bekleyen limuzine doğru yürürken Jake sessiz ve gergindi, elini belimden indirmiyordu.

Arabanın kapısı kapanır kapanmaz beni kendine çekti ve neredeyse acıtacak kadar sert öptü. Yularımı çözdükten sonra elbisemi aşağıya doğru itti.

Kalçalarımı koltuktan kaldırdım, böylece onu yolun geri kalanında sürükleyebildi ve koyu mor bir havuzda yere düşmesine izin verdim.

Belimden tutarak beni kendine çekti. Bir bacağımı kalçalarının üzerinden geçirip üzerine oturdum. Başını boynuma gömüp dilini, dişlerini ve dudaklarını kullanarak beni çılgına çevirdi.

"Tanrım, Jake." Kendimi kot pantolonundaki sertliğe doğru ittim, aramızda hiçbir şey olmamasını diliyordum.

"Konu sen olunca aklımı kaybediyorum."

"Seninle konuşmaya çalışan, pantolonuna girmeye çalışan bir o kadar da kadın vardı. Bu arada, kışını harika gösteriyor. Yirmi ya da daha fazla çiftiniz varsa, bu harika olur."

Jake arkasına yaslandı ve bana gülümsedi, elleri hâlâ kışımı avuçluyordu. "Bu gece birlikte olmayı tercih edeceğim kimse olmadığını bilmelisin. Özellikle de şu anda tatlı kışın sikimin üzerindeyken. Ama başka bir adamın şu anda benim yerimde olmaya çalıştığını görmek, hem de sen onun sikişindeyken? Siktir et."

Parmak uçlarımı kirli sakalına sürttüm. "Ama kucağında olmak istediğim tek kişi sensin."

"Bu gece apartman dairesi senin için sorun olur mu?"

Cevabımı başımla onayladım. Onunla birlikte olduğum sürece her yerde uyuyabilirdim.

Bir telefon aldı ve şoföre nereye gittiğimizi söyledi. Telefonu kapattıktan sonra beni kendine çekti ve tekrar öptü. Eli kıcımdan kalktı ve meme ucumu ovmak için yukarı doğru hareket etti. Parmağı ve başparmağı arasında yuvarlayarak halteri hafifçe çekiştirdi ve beni ağzına doğru inletti.

Evin önüne geldiğimizde Jake elbisemi tuttu ve giymem için smokin ceketini bana verdi.

Kumaşın serin ve yumuşaklığı hassas meme uçlarıma sürtündüğünde bir inlemeye karşı koydum.

Limuzinden inerken arkasına yaslandı ve inmeme yardım etmek için elimi tuttu. Elim hâlâ onun elindeyken, Jake'in uzun adımlarına ayak uydurmak için acele ettim.

Kapısını kapattıktan sonra bana bir şey söylemek için döndü ama ona fırsat vermedim. Bunun yerine, ağzını kendime çektim ve hissettiğim her şeyi öpücüğün içine koydum.

Kolları bana sıkıca sarılmadan önce bir an donup kaldı.

Jake beni çok az bir çabayla kaldırdı. Bunu yapabilme yeteneği, on santim daha uzun olmayı dilemememin birkaç nedeninden biriydi. Beni yatağına taşıdı, beni takip etmeden önce nazikçe yatağa yerleştirdi.

"Dudaklarım," diye fısıldadı, konuşurken dudakları dudaklarıma değiyordu. "Boynum" diye devam etmeden önce ağzını boynuma götürdü. Ağzı kulağımın arkasındaki noktaya gitti. "Tatlılarım."

Smokin ceketini açarken dudakları aşağı doğru indi. Ağzı meme ucumu kapatıp sertçe emdiğinde sırtım kamburlaştı. Aşağıya doğru ilerlerken acı verici bir şekilde yavaşladı. *Sonunda* kalçalarımın arasına yerleştğinde, dili hafifçe alay etti, yaladı ve külotumun içinden geçti.

Bir yırtılma sesi duydum ve külotum gitmişti, elinde yırtık, pahalı bir kumaş parçası vardı. Bacaklarımı omuzlarının üzerine kaldırırken ağzı beni kapladı, yuttu. Kalçalarımı kavrayan dili acımasızdı. Boşalırken haykırdığımda bile orgazmımı hafifletmedi.

İşim bittiğinde Jake'i dizlerinin üzerine ittim. Yeleğinin ve gömleğinin düğmelerini açtım, bu işlem çok uzun sürdü. O belden aşağısını çıkarmaya çalışırken ben de yana doğru eğilip ayakkabılarımı çıkardım.

Açılmış bacaklarımın arasına girerek diğer her şeyi gölgede bıraktı, görebildiğim tek şey yüzü oldu. Sertliğini hissetmek içimde yeni bir uyarılma dalgası yarattı.

Jake güçlü bedenini benimkine doğru indirdi. Ön kolları altımdan geçti ve elleri omuzlarıma dolandı. İçime girerken, parmak uçları köprücük kemiğime saplandı.

O kadar çok his, zevk ve yoğunluk vardı ki nefesimi kesti.

"Hayatımda tatlılık olmadan geri dönemem, Piper," diye inledi Jake kulağıma. "Sana sahip olamam."

"Bana sahipsin, bebeğim."

Jake kalçalarını oynattı, leğen kemiği klitorisime sürtünüyordu.

Sürtünmeden dolayı inledim, orgazmım içime doğru ilerliyordu. Ağzı benimkini bulup çığlıklarımı yutarken tırnaklarımla sırtını tırmaladım.

Jake dizlerinin üzerine kalkarak yavaşça ilerledi ve sıkı itişlerle girip çıkarken beni kızdırdı.

"Daha fazla." Leğen kemiğimi kaldırdım ve daha hızlı hareket etmeye çalıştım.

Kalçalarımı kavrayarak beni sabit tuttu ve yavaş adımlarla ilerlemeye devam etti. "Bana duymak istediklerimi söyle."

"Ben seninim."

"Aynen öyle," diye homurdandı. "Beni asla bırakma, Piper. Asla tatlılığımı elimden alma."

Sözlerine cevap veremeden hareketleri hızlandı ve daha güçlü hale geldi. Başı geriye düştü, açılı çenesi ve boynunun güçlü sütunu ortaya çıktı. İtişindeki güç arttı ve kalçalarımı tutuşu beni yataktan yukarı uçmaktan alıkoydu.

Çılgıncaydı. Çılgıncaydı.

Arzu, şehvet, tutku, saplantıydı.

Hayattı.

Gecenin bir yarısı pencereden süzülen ay ışığıyla uyandım. İşimiz bittikten sonra Jake yuvarlandı ve ben ona sarıldığımda bizi birbirimize bağladı. Yana düşmek için enerji toplamaya çalışırken ona sarılmıştım.

Tamamen uyandığımda, hala onun üzerine yayılmış olduğumu fark ettim. Yüzümü boynunun derinliklerine soktum.

"Piper?" diye fısıldadı.

"Hmm?" Önce boynunu sonra da çenesini
öptüm. *Çenelerin bu kadar seksi olabileceğini
bilmiyordum.* "Güzel, uyanmışsın."

Jake kalçalarını salladı ve tek bir yumuşak hareketle içime girdi. Kendimi eğlenceli hissederek doğruldum ve gerinmek için arkama yaslandım. Elimi meme ucuma götürdüm, halterimi çektim ve göğsümü kavradım.

Jake kendini yukarı atarken homurdandı ve alay uzun sürmedi.

Neyse ki ardından gelen şey sürdü.

Dokuzuncu Bölüm

Anlaşıldı

"Bir tamirci, Piper? Gerçekten mi?"

Saçmalık. Mutlu geçit törenimdeki konfetileri süpürme işini anneme bırakıyorum.

"Size de mutlu pazartesisiler," diye karşılık verdim, keşke aramayı sesli mesaja bıraksaydım. Saat sabahın sekizinden önce olduğu için, ekranda onun adını gördüğümde bir sorun olduğundan endişelendim.

"Biriyle görüştüğünü neden Elaine'den duymak zorundaydım ki? Buna bayılmış olmalı. Sadece kiminle çıktığını değil, benden önce öğrenmiş olmasını da."

"Özür dilerim anne."

İlk defa gerçekten öyleydim. Bu konuşmayı yapmaktan korkuyordum ama kimse Dana'nın annesiyle uğraşmak zorunda kalmamalıydı.

Dana'nın son davranışları bir gösterge ise, en iyilerden öğreniyordu.

Ya da en kötüsü.

"Tamirci mi?"

"Önemli değil ama Jake sıradan bir tamirci değil. Kendi işinin sahibi."

"Ama James'le ciddi olduğunuzu sanıyordum?" diye sızlandı. "Hayır. Asla olmadı, olmayacak. Gördüğüm kadarıyla Dana," diyerek konuyu değiştirmeye çalıştım.

"Bu onun için... ilginç bir seçim sanırım." "Gitmem gerekiyor."

"Yakında ararım."

"Biliyorsun," dedi, aramayı sonlandırma girişimimi görmezden gelerek. "Babanın ve Thomas'ın parasıyla, senden yararlanmak ve seni kullanmak isteyen bazı kişileri kendine çekeceksin."

Hayal kırıklığı içinde iç çektim. "Eğer Jake'i kastediyorsan, Thomas'a onu araştırmasını söyle. Eminim içiniz rahatlayacaktır. Garajı çok popüler, özellikle de ünlüler arasında."

"Ünlüler mi?"

"Okula gitmem gerek. Yakında konuşuruz." Cevap vermesine fırsat vermeden telefonu kapattım.

Çağrı bana normalde olması gerektiği gibi gelmedi. Bunun nedeni sonbaharın tüm hızıyla devam etmesi ve dışarının çok güzel olması olabilirdi. Havada gevrek yaprakların kokusu vardı, ama güneş parlıyordu ve kuşlar şarkı söylüyordu.

Belki de sonunda büyüyordum ve negatifleri fırçalamayı öğreniyordum. Kapalı.

Ya da Jake'in verdiği orgazmlarla bir ilgisi olabilirdi. Su tasarrufu yapmamız ve birlikte duş almamız konusunda ısrar ettiğinde.

Her iki durumda da keyfim yerindeydi.

Bu orgazmlar için seks tanrısına şükürler olsun.

Yoğun bir programa alışmıştım. Pazartesi her zaman yoğundu ve bu hafta sonu izin yapmadan oluyordu. Annemle yaptığım telefon görüşmesi geç kalmama neden olmuştu ve yıpranmanın ötesindeydim. Öğle tatilime kadar dakikaları sayıyordum.

Aralarında arkadaşlarım Melanie ve Gia'nın da bulunduğu muhasebe sınıfımdan birkaç kişiyle dışarıda bir masaya oturdum.

Hafta sonu hakkında konuşurken Gia durdu ve bana baktı. "Oh, vay canına. Bu da kim? Öğrenciye benzemiyor." Daha iyi görebilmek için oturduğu yerden kalktı.

"Lütfen bana onun bir profesör olduğunu söyle. Hemen gidip onun dersine kaydolacağım, bu bölüm değiştirmek anlamına gelse bile," dedi Melanie, dramatik bir şekilde yüzünü yelpazeleyerek.

"Sertlik üzerine bir ders vermiyorlarsa, onun bir profesör olduğundan şüpheliyim."

Arkamı dönmeden kimden bahsettiğini anladım. Yüzüme geniş bir gülümseme yayıldı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı çılginca. "Buraya doğru geliyor."

Sırıtarak arkamı döndüğümde, bana doğru ilerlerken gülümseme sırası Jake'teydi.

Ve eğer dikkatlice dinlerseniz, külotların düşmesinin ve sütyenlerin kendi kendilerine çözülmesinin ince vızıltısını duyabilirsiniz.

Boyunlarını iki yana kırarak bakan kadınların hiçbirini suçlayamazdım. Siyah kot pantolon, üzerinde Hyde logosu olan siyah bir tişört, çok yıpranmış bir deri ceket ve yıpranmış motosiklet botları giyen adamım *iyi* görünüyordu. Saçları arkaya toplanmıştı ama motosikletiyle gelmiş olması gerektiğini biliyordum çünkü önü açılmıştı.

"Selam tatlım," diye selamladı ve eğilip beni öptü.

"Selam, n'aber?"

"Bir şey yok. Sadece sana öğle yemeği getirdim." En sevdiğim sandviç dükkanından aldığı bir poşeti önüme koydu. Resmi olmayan ve çok garip ilk randevumuzda oraya gitmiştik.

Aşktan öte bir şey var mı? Onu çok seviyorum.

"Teşekkürler. Oturmak ister misin?"

"Hayır, dükkâna geri dönmeliyim. Ayrıca, motosikleti 'park yerine' bırakmamış olabilirim." Ellerini havaya kaldırarak tırnak işareti yaptı. "Seni özledim."

"Ben de seni özledim."

Elini saçlarımın arasına soktu ve beni öptü. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. İyi günler dilerim."

Jake kıkırdadı, derin ve alçak sesle. "Bu gece işim erken bitecek. Yemek ister misin?"

"Hayır, markete gitmem gerek. Pişirmek için bir şeyler alırım."

"Kulağa hoş geliyor. Fikrini değiştirirsen bana haber ver."

Jake uzaklaşmadan önce çenesini kızlara doğru eğdi. O giderken kışına baktım ve tek olmadığımı biliyordum. Aynı zamanda tek olacağımı da biliyordum.

Bu gece elimde bir tane var. "Helllloooooo!"

Dünya'dan Piper'a!" Gia bağırdı.

"Pardon, ne dedin?" Çantaya uzandım ve en sevdiğim hindi, İsviçre ve kızılıcık mayonezli sandviçi, bir içecek ve üçlü çikolata parçalı kurabiyeyi çıkardım.

"Ciddiyim kızım,
dökül." "Ne hakkında?"

"Hakkında mı? Hakkında mı? Pardon, düştüm, başımı çarptım ve lezzetli sandviçler dağıtan bir tanrı halüsinasyonu mu gördüm?"

"Ah, şu." Elimini çevirdim, sandviç kırıntıları uçuştı. "O benim erkek arkadaşım."

"Adı ne? Ne zamandır birliktesiniz? Yatakta nasıl?" Melanie sorguya çekti.

"Birkaç ay. Adı Jake." Son soruyu duymazdan geldim.

Evet, tanrınızın aslında bir seks tanrısı olduğunu yüzünüze vurmaya gerek yok.

Melanie'nin yanında oturan şirin mi şirin kızıl saçlı bana daha yakından baktı. "Sen gerçekten o Piper'sın, değil mi? Ben de öyle düşünmüştüm ama emin değildim."

"Evet... Seni tanıyor muyum?"

"Ben Harlow Cooper. Birlikte ekonomi dersi alıyoruz. Her zaman çok çalışıyorsun ve sosyalleşmiyorsun, bu yüzden senin yarı robot falan olduğunu düşündüm."

"Hayır. Ama kötü bir taklit yapıyorum." "Ne?"

"Neyse boş ver. Her neyse, ne diyordun?"

"Dün gazetede ve internette fotoğraflarınızı gördüm. Sen olduğunu düşündüm. Ama sonra şansımın ne kadar yüksek olduğunu düşündüm." diye aynı derecede sevimli bir ses tonuyla gevezelik etti.

"Resimler mi?" Gia ve Melanie ile aynı anda sordum.

"Evet, şehirdeki Gençler için Araçlar şeyinden. Makale de çok tatlıydı."

"Makale mi?"

"Biliyor musun, kahve alırken okuyordum. Hâlâ bende olabilir." Kocaman çantasını karıştırmaya başladı. "Woo! İşte başlıyoruz!" Sanki Kutsal Kase'yi bulmuş gibi gülümsedi.

Çantanın büyüklüğüne bakılırsa, Kutsal Kase'nin orada Jimmy Hoffa ile takılıyor olması mümkün.

Bir gazete çıkardığında Melanie ve Gia benden önce kaptılar. "Hayır, bu harika çocuklar. Görmek istediğim gibi değil. Sadece benimle ilgili, önemli değil."

"Yani gerçekten de röportajın ortasında durup seni öptü ve iyi olup olmadığını sordu mu?" Harlow sordu.

Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı. "Makalede bundan bahsettiler mi?"

Harlow başını salladı. "Ah, evet. Hatta ikinizin etrafta başka insanlar olduğunu unutmuş gibi görünmenizle ilgili bir şey vardı."

Oh, koridorda etrafımızda bir dünya olduğunu bile unuttuğumuz büyük bir zaman dilimi kesinlikle vardı.

Gia, Melanie, Harlow ve masadaki diğer kadınlar gazeteyi elden ele dolaştırırken bana baktılar.

Ulaşabileceğim bir yerdeyken kaptım ve Jake ile benim en büyük resmimizi inceledim. Yumruğu saçlarımdaydı ve o bana bakarken ben de elimi karın kaslarına koymuş ona gülümsüyordum.

Mutlu görünüyorduk.

Ayrıca, çok aşığım.

Onun yanında Kase ve benim aptalca bir şaka yaptıktan sonra güldüğümüz bir fotoğraf vardı. Ancak resmin odak noktası Jake'in beni izliyor olmasıydı.

Eğer o gece bana beni sevdiğini söylemeseydi, bu söyleyecekti. "Çok tatlı birine benziyor. Sanırım belalı biri değil," dedi Gia.

"Hayır, kesinlikle öyle. İnan bana, onu kızgın gördüm. Bana değil tabii ki."

Pek değil.

Telefonum çaldı ve Jake'ten bir mesaj gördüm.

Öğle yemeği iyi mi?

Ben: Tabii ki. Bu seksi adam bana teslim etti.

Şanslı adam.

Sonra biriyle yatacaksın.

Umarım öyledir. Seni gördüğümde beri yarı sertleştin. Seviştiğimi okuduktan sonra, ortalık sakinleşene kadar masamda biraz zaman geçirmem gerekecek.

Ben: Keşke yardım etmek için orada olabilseydim ama derse gitmeliyim. Seni seviyorum.

"Cidden. İkiz kardeşi var mı? Kuzeni? Herhangi bir şey?" Melanie sordu. Bütün kızlar başını salladı.

"Hayır kardeşim. Diğerlerini bilmiyorum ama öğreneceğim. Benim gitmem gerek." Çantamı aldım ve artık yıpranmamış bir şekilde sınıfa doğru yola koyuldum.

"N'aber?" Bo'dan inerken sordum.

Jake bir hafta önce bana öğle yemeği getirdiğinden beri birbirimizi sadece geceleri görüyorduk. Reklamlar yüzünden yeni işlere hücum etmiştim. Programım aylardır tamamen doluydu ve eskisinden daha fazla siparişi geri çeviriyordum.

Hyde daha da meşguldü.

Jake ben dersteyken mesaj atmış ve işim bittiğinde onu görmeye gelmemi istemişti. Bütün öğleden sonra bana nedenini söylemesini sağlamaya çalıştım ama söylemedi.

"Bu bir sürpriz."

"Ne sürprizi?"

"Buraya gel." Jake elimi tuttu ve beni dükkâna doğru çekti.

"Selam, çocuklar! Güle güle çocuklar!" Jake'in uzun adımlarına ayak uydurmak için acele ederken el salladım.

Koridorda aniden durdu ve bana döndü. "Gözlerini kapat."

"Sorun değil, Bay Otoriter Pantolon." Rolümü oynadım ve onları susturdum. Sürprizler normalde en sevdiğim şey değildi ama bunu değiştirebilecek biri varsa o da Jake'ti.

Ellerimi tutarak adımlarıma rehberlik etti. Bir kapının açıldığını ve sonra kapandığını duydum. "Tamam, iyisin."

Gözlerimi açıp tekrar kapattım, bir şeyler gördüğümünden emindim. Dinlenme odasıydık ama hatırladığım oda değildi.

Duvarlar yeniden boyanmıştı. Tezgâhın üzerinde evdekine benzer ama çok daha büyük ve kaliteli yeni bir stand mikseri vardı. Yanında karıştırma kapları, spatulalar, ölçü kapları ve yemek pişirmek için gereken hemen hemen her şey vardı.

Nutkum tutulmuştu.

"Girişi temizledik ve çalışır durumda. Sağlık müfettişi geldi ve garajı değil de yan kapıyı kullandığınız sürece yasal olduğunu söyledi. Ayrıca birileri geldi ve fırın ile lavaboyu iki kez kontrol etti. İkisi de kullanıma hazır."

"Jake..." Ne söyleyeceğimi bilemediğim için sesim kesildi.

Ona kredimin reddedildiğini hiç söylememiştim. Bunun üzerinde durmak hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Reddedilmeyi büyük kız külotumu giyip hayatıma devam ederek halletmiştim. Yardım alsam da almasam da yürütmem gereken bir işim vardı.

"Doğum gününe saklamak istedim ama seni zar zor görmekten bıktım. Daha fazla yer falan olursa senin için daha kolay olur diye düşündüm. Konuyu açtığımda erkekler de aynı fikirdeydi. Gerçi arada bir onlara bir şeyler pişirirsen hayır demeyeceklerinden eminim."

Odanın etrafına bakındım, aklım milyonlarca farklı yöne gidiyordu.

Jake bunu benim için

yapmıştı. Bunu ben

istemedim.

Hayatımı kolaylaştırmak için bunu düşündü.

Beni daha çok görmek için.

Sadece ben varım.

"Sweets, eğer beğenmediysen sorun değil. Konuşmalıydım-"

Elini tuttum ve onu odadan çıkarmaya başladım. "Sorun nedir?"

Jake sordu.

"Hiçbir şey. I sadece İstiyorum teşekkür ederim sen
içinde a yol o olmazdı. sağlık
denetiminden geçmiş bir mutfakta uygun olacaktır."

"Tanrım, bunu yapmana bayılıyorum." Jake'in masasının önünde domalmış vaziyette ayağa kalktım. Pantolonumu yukarı çekmek için eğilmeden önce gerindim.

"Ve bunu yapmana bayılıyorum. Harika bir kışın var, tatlım."

"Her gün etrafta dolaşmasını istediğinden emin misin?" Bu jest dokunaklıydı, ama beni her gün görme gerçeğinin eskiyeceği konusunda biraz endişeliydim. Çabuk.

"Az önce yaptığım şeyi yapmama izin
verecek misin?" Başımı salladım.

"Kesinlikle."

"O zaman, evet. Eminim."

"Jake, bir kez olsun ciddi oluyorum."

"Ben de öyle. Seni daha önce de pişirirken gördüm. Kendini kaptırıyorsun ve kendi dünyandasın. Birbirimizin ayak parmaklarına basacak değiliz ya."

"İyi noktaya değindin." Pantolonumun düğmelerini ilikledim ve kapıya doğru döndüm. Sonra donup kaldım.

Masasının karşısındaki duvarda bizim beş çerçeveli resmimiz asılıydı.

"Beğendin mi?" Jake'in sesi kulağımın dibinde gürlediğinde sıçradım. Kollarını belime doladı ve çenesini omzuma yaslamak için aşağı indirdi.

"Nereden buldun onları?" Fısıldadım.

"Fotoğrafçılardan biri."

"Bunu gazetede gördüm." Birbirimize gülümsediğimiz fotoğrafı gösterdim.

"Bunu gördüğünü bilmiyordum."

"Evet. Geçen hafta sen öğle yemeğini bıraktıktan sonra okuldan bir arkadaşım bana gösterdi."

"Sen ucube misin?"

"Hayır. Yani, birinin yaptığım şeyle fotoğraf çekecek kadar ilgilendiğini bilmek biraz tuhaftı."

Diğer dört resme yakından baktım. Bir tanesinde Jake arkamdaydı, kollarını belime dolamıştı ve dudakları kulağımın arkasındaki noktada duruyordu. Gülümsediğim bir yakın çekim vardı. Üçüncüsü, beni kontrol etmek için görüşmecinin sözünü kestiğinde omzumu öperken çekilmişti.

En sevdiğim, açık ara, arkamızdan çekilmişti. Jake'in eli kıcımdaydı ve ben ona doğru eğilmiştim. Dudakları başımın tepesine yapışmıştı ve yüzü profilden görünüyordu.

"Onları nasıl aldın?" Başka tarafa bakamayarak sordum. Fotoğrafların ışığı ve kompozisyonu onlara büyümlü bir görünüm veriyordu.

"Gazetede kileri gördükten sonra fotoğrafçıyı aradım. O da bana bu beş fotoğrafı gönderdi."

"Neden?"

"Çalışırken bana bakacak bir şey veriyor."

Yani belalılar da kırılgan ve romantik olabiliyor.

Bildiğim iyi oldu.

Başımı arkaya yatırdım ve Jake'in çenesini öptüm. "Eğer koridorun karşındaysam, ben çalışırken gelip bana bakabilirsin."

"Ve bunun için şükürler olsun. Yine de, eğer ben içeride olursam, çok fazla iş yapabileceğinden şüpheliyim."

"Ve bunun için teşekkür ederim." Uzaklaşarak ayakkabılarımı giydim ve ona döndüm. "Gitmem gerekiyor. Bugün evimde çalışacağım ama yarın mutfağı denemek isterim. Olur mu?"

"Öyle olmasaydı neden bunu ayarlayayım ki?" "İyi noktaya değindin."

"Bu akşam alışverişe gidip başka bir şey almak ister misin? Eşyaları almaya gittiğimde mağazada her türlü süslü püslü şey vardı."

"Sorun değil. Getireceğim çok şey var."

"Anladım."

Gözlerindeki ifadeden beni anladığını anlayabiliyordum.

Yaptığı şey beni öyle etkilemişti ki sonsuza kadar benimle kalacağını biliyordum ama yine de bu benim işimdi. Çok çalışmaktan ve işleri kendim yapmaktan duyduğum gurur benim için çok şey ifade ediyordu.

Beni çok iyi tanıyor.

Ertesi sabah erkenden kalktım ve Jake'i uyurken bırakıp Hyde's açılmadan önce oraya gidebildim.

Yatmadan önce bana anahtarı ve alarm bilgilerini vermişti, bu da beni yeniden sıcak hissettirmişti. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu ona göstermek için, ikimizi de ateşlendiren başka bir şey daha vermiştim.

Malzemelerimi ve dizüstü bilgisayarımı topladıktan sonra malzemeler için markete uğradım. Hyde'da her şeyi yerleştirdikten sonra bir grup çörek yaptım ve biraz tatlı krema çırpтым.

Hah. Kim daha büyük bir mikser ve fırının işleri bu kadar kolaylaştıracağını düşünürdü ki? Sanki bunlar yemek pişirmek için şartmış gibi. Yok canım. Tıpkı fazladan bir milyon metre tezgah alanının işe yaramayacağından emin olduğum gibi.

Günün ilk hıçkırığı un torbasını açtığımda geldi.

Günümün yoğun geçeceğini biliyordum, bu yüzden zamandan tasarruf etmek için dahiyane bir fikir buldum ve siyah anvelop etek, mor kaşkorse ve siyah hırkadan oluşan teslimat kıyafetimi giydim. Uçlarda yaşayan bir cüretkâr olduğumu kanıtlamak için de topuklu ayakkabı giymiştim.

Malzemelerimin yarısını giyme eğiliminde olduğum için bu akıllıca bir fikir değildi. Ayrıca dökülmeleri önlemek için salyangoz hızında hareket etmek zorunda kaldım, bu da zaman kazandıran bir fikir bile olmadığı anlamına geliyordu.

Kendime not: Önemsiz kıyafetler giyin ve değiştirmek için güzel kıyafetler getirin. Kimse o kadar çok una bulanmış birinin getirdiği pastanın Scarface'i canlandırıyormuş gibi görünmesini istemez.

Bir fincan kahve yaptıktan sonra oturdum ve o günkü pastalarımı planlamaya başladım. Kabaca bazı fikirler çiziyordum ki birinin beni izlediğini hissettim.

"Burada ne yapıyorsun?" diye suçladı ses, sanki içeri zorla girmişim gibi. "Merhaba Chloe. Nasılsın?"

Anne dersleri gerçekten işe yarıyor. Kim bilebilirdi ki?

"Jake burada olduğunu biliyor mu?"

Hayır. Rastgele işyerlerine girmeyi ve kartvizitim olarak unlu mamuller bırakmayı seviyorum. Kendime Ters Noel Baba diyorum.

Kulağa garip bir seks pozisyonu gibi geliyor. Çuvalla...

Boşver.

Chloe odaya girdi ve etrafına bakındı. "Burası farklı görünüyor."

"Evet, değiştirdim," diye gürlledi Jake odaya girerken. Bana doğru yürüdü, eğildi ve başımı öptü. "Sen gittikten sonra uyuyamadım, tatlım. Çok erken kalkıyorsun."

Key, Kase ve Z içeri girip üçümüzün arasına baktılar.

"Selam çocuklar," diye selamladım, sesimi hafif tutarak. "Çörekler tezgâhın üzerinde. Yanlarındaki kâsede tatlı krema var. Buyurun."

"Alo? Ben görünmez miyim?" Chloe ayaklarını yere vurup öfke nöbeti geçirmeye bir adım kala sordu.

İşte bu yüzden Kase'nin, "Ah, insan dileyebilir. Görünmezlik aynı zamanda sessizlik anlamına geldiği sürece."

"Sanki ne düşündüğün umurumda. En azından ben bir-" "Chloe, neden buradasın?" Jake araya girdi.

"Dün geceki konuşmamızdan sonra yüz yüze konuşmamız gerektiğini düşündüm."

Dün gece mi?

Chloe'nin bana doğru attığı kendini beğenmiş bakışı kaçırmadım. Daha da önemlisi, Jake'in hiçbir şeyi inkâr etmemesini de kaçırmadım.

Onun yerine bakışlarımı kaçırdı.

Bir gece önce Jake'le yemeğe gittiğimizde, yemeğin ortasında bir telefon görüşmesi yapmak için çıkmıştı. O döndüğünde ben yemeğimi bitirmiştım bile. Soğuk yemeğini karıştırırken dikkati dağılmıştı. Ona her şeyin yolunda olup olmadığını sorduğumda, bana dükkânda bir sorun çıktığını söyledi.

Başka neler olacak merak ediyorum.

"Hadi ofisime gidelim, Chloe."

Chloe, Jake'i takip etmek için pahalı topuklarının üzerinde dönmeden önce bana tekrar zaferle gülümsedi.

"Seni etkilemesine izin verme. O Jake'in geçmişinde kaldı," dedi Kase.

Başımı salladım ve kahvemi yeniden doldurmak için ayağa kalktım. Jake'le konuşana kadar hemen bir sonuca varmayacaktım.

Yine de iyi bir cevabı olsa iyi olur.

Adamlar masaya oturdular ve pasta çizimlerimi incelemeye başladılar. Birkaç dakika içinde camların kırılmasıyla büyük bir gürültü koptu.

"Bu kadar rahat olma!" Chloe odanın öbür ucundan bana bağırdı.

Jake onun arkasından, "Sana defol dedim," diye bağırdı.

Chloe bana yaklaşırken, adamlar ayağa kalktı. Geri çekilmeleri için elimi uzattım.

"Kendini çok özel sanıyorsun ama bu böyle sürmeyecek. Burada çoğundan daha uzun süre kalabilirsin, ama kimse bir günden fazla kalmadığı için bu zor değil."

"Chloe. Dışarı."

Onu görmezden gelen Chloe nefretini kismaya devam etti. "Koca sikinin tadını çıkar. Dilinin tadını çıkar. Hayatının lanet yolculuğuna çık. Çünkü bunun için *her şeyini* ortaya koyacaksın, ama bundan alacağın tek şey iyi, sert sikişler olacak. Kelimenin tam anlamıyla geriye doğru eğilecek, sadece sana duygularını söylemesini bekleyeceksin. Ama asla söylemeyecek."

"Bunun için çok geç," dedi Z nefesinin altından. Ama yeterince sessiz değildi.

Chloe başını çevirip çenesini kapalı tutmaya biraz geç karar vermiş olan Z'ye baktı. "Az önce ne dedin sen?" Başını çevirerek Jake'le benim aramda bir yere baktı. Gözlerindeki acı parıltısının yerini öfkeye bıraktığını gördüm.

Bana yaklaştığında, adamlar yer değiştirirken elimi tekrar uzattım. Topuklu ayakkabılarımla bile benden on santim uzundu. Yine de korkmadım ya da gözüm korkmadı. Onun ne olduğunu bilecek kadar kötü kızlarla karşılaşmıştım.

Üzücü.

"Elinizdeyken bu vahşi yolculuğun tadını çıkarın. Ona sevdiği şeyi veremezsin. Ve bütün hafta benimle konuştuğuna göre, belli ki bunu biliyor. Senden sıkıldığında, ait olduğu yere, benim yanıma dönecek ve yapması gerekeni yapacak. Artık aptal olmak yok. Artık hayatını bu eziklerle ve bu saçmalıklarla harcamayacak."

Ona yumruk attım. Tam suratına.

Acı dolu bir çığlıkla yere yığıldı.

Öfkeyle titrerken eğilerek onun alanına girdim. "Sakın ama sakın erkeğim ya da çocuklarım hakkında kötü konuşma," diye ısırdım, sesim kısık ve hırıltılıydı. "Bana saldırmak mı istiyorsun? Tamam. Ama bir daha onlar hakkında böyle konuşursan pişman olursun. Söz veriyorum."

Chloe ayağa kalkıp bana doğru küçük bir adım atınca ben de ayağa kalktım.

"Kim?"

."

"Devam etmek istiyorsan, çekinme. Kontrolümün son parçasını kullandım. Seni tekrar vurabilmek için yukarı çekiyorum. *Jake* beni daha çok görebilmek için burayı ayarlamakla uğraştığına göre

her yere kan bulaştırmak iyi bir fikir olmaz. Ama eğer bunu zorlamak isterseniz, seve seve yaparım."

Geri adım atarak Jake'in yüzüne döndü. "Umarım seçimlerinden memnunsundur, Jake. Sadece senin için çok genç değil, aynı zamanda deli. Gerçekten böyle biriyle birlikte olmak istiyor olamazsın."

"Evet, biliyorum," diye gürledi Jake. "Sana gitmeni söyledim. Hem de defalarca. Frederick'i arayıp gelip seni almasını söylemeliyim, buna neden burada olduğunu söylemek de dahil. Ama bir erkeğin varken böyleysen, seni terk ettiğinde nasıl olacağını düşünmek bile istemiyorum. Şimdi kadının seni kendi başına çıkarmasına izin vermeye daha meyilliyim."

"Büyük bir hata yapıyorsun, Jake." Chloe bana doğru baktı, ben ona doğru adım atarken gözleri fal taşı gibi açıldı. Dönerek hızla odadan çıktı.

"Başka bir olay çıkarmadan gittiğinden emin olacağım," dedi Z, onu takip ederek.

Jake yanıma geldi ama ben arkamı döndüm.

Çörekleri ve tatlı kremayı masaya koyduktan sonra "Kahve isteyen var mı?" diye sordum.

"Sweets, buraya gel."

"Şu an iyi bir zaman *değil*, Jake."

"Piper, senin hakkında söyledikleri-"

Ellerimi kalçalarıma koyarak mizahsız bir kahkaha attım. "Bu umurumda değil, Jake. Motorcu orospular bunu iyi yapabilir ama zengin orospular daha iyi yapar. Ağzını mı açıyor? O bir şey değildi. Beyaz gürültü. Adamlarım hakkında konuşmaya başlayana kadar umurumda değildi. Bunu *kimse* yapmaz." Sesimde duymalarını umduğum bir sertlik vardı. "İşe gitmem gerek. Programın gerisinde kalıyorum."

"Tamam." Jake dudaklarını benimkilere doğru indirdi.

Biz olduğumuzdan beri ilk kez, ona karşılık vermeden izin verdim. Öpücük.

Diğer pek çok şey gibi Jake bunu da kaçırmamıştı. Geri çekilerek baktı bana baktı. "Ben... Ben... Görüşürüz bebeğim," diye mırıldandı. Dönüp kapıdan çıkarken vücudu kaskatı kesilmişti.

Key bir çörek kaptı. "Teşekkürler, Piper. Bunlar en sevdiklerim."

"Biliyorum." Gülümsemeye alı tım. "Bu yüzden buradalar."

Garaja gitmeden önce bana geniş bir gülümseme verdi.

Gelmiş geçmiş en iyi iltifat.

"İyi misin Pipe?" Kase yalnız kaldı ımızda sordu. Gözleri yüzümü aradı.

"Evet, ben iyiyim. Adrenalinin etkisi geçtiği için şimdi elim a rıyor. İnsanlar bunu her zaman nasıl yapabiliyor?" Parmak eklemlerimdeki gerginliği hafifletmek için parmaklarımı oynattım.

Malzemeleri çıkardıkça, bu kadar çok malzemeyi yanımda getirme kararımı sorgulamaya ba ladım.

Burada mutfakta alı t  ım ilk gün ve şimdiden bir çıkış stratejim olmasını mı diledim?

Harika bir işaret.

Yanıma gelen Kase kendine bir fincan kahve hazırladı. "Bu hafta onunla konu tu unu bilmiyordun, değil mi?"

"Hayır."

"Jake bazen aptal olabiliyor ama senin için deli oluyor. Başka biriyle hiçbir şey yapmaz, özellikle de Chloe'yle. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Farklı d   nseydim burada olmazdım."

Eğer gerçekten Jake'in beni aldattı ını d   nseydim, sahip olduğum her şeyi geride bırakırdım. Bu, hepsini değiştirmek için annemden borç almak anlamına gelse bile, tek bir kutuyu bile paketlemek için etrafta dolaşmaya zahmet etmezdim.

Yine de bana yalan söylemişti. Bu yüzden arabama doğru ko muyordum ama mutlu bir şekilde koridorun karşısına geçip etrafta dolanmıyordum da.

"Hayır,  yle olacağını d   nmemi tim." Kase duraklamadan önce kapıya doğru yöneldi. "Hey Pipe?"

" yle mi?" Devam etmeyince ona baktım.

Saçları i  için arkaya doğru toplanmıştı. İ  lekeli kot pantolonu boldu ve kalçalarından a a ı doğru sarkıyordu. Beyaz atleti altın tenini, renkli mürekkebini ve vücudundaki gücü vurguluyordu.

Çoğu kişiden daha kaba saba, bariz bir şekilde erkekti. Onda gözden kaçırılması imkânsız bir ham güç vardı.

Ama o anda, onun olduğu adam olduğunu neredeyse unutabilirdim. Kristal mavisi gözleri duygu ve kırılganlıkla parıldarken, uzun zaman önce kaybolmuş bir çocuk gördüm.

Ona bakarken içimi bir keder kapladı ama nedenini bilmiyordum.

Kase boğazını temizledi. "Bizim hakkımızda ne dedin? Söyleme şekliniz? *Mahalo nui loa, me ke aloha.*"

"Bu çok güzel ama ne anlama geldiğini bilmiyorum tatlım."

"Çok teşekkür ederim, sevgilerimle." Sesi alçaktı, içindeki duygu o kadar büyüktü ki, en sıkı sarılma gibi fizikseldi.

Ben cevap veremedim Kase'nin yüzü her zamanki şakacı sırıtışıyla aydınlandı ve gözleri mizahla parladı. "Ve, Piper? Bir daha birine yumruk atarsan, özellikle de topuklu ayakkabı ve kısa etek giyiyorsan, izlemek için orada olduğumdan emin ol. Bu çok seksiydi!"

"Sorun değil. Bununla birlikte, yakın zamanda olmasını planlamayın. Elim hala ağrıyor ve pasta süslemeyi her zamanki kramplardan daha acı verici hale getirecek."

Odadan çıkarken başını salladı. "İnsan hayal kurabilir."

Birkaç saat sonra minibüsüne pastaları ve bir doğum günü pastasını yükledim ve teslimatlarımı yapmak üzere yola çıktım. İlk teslimat yerine vardığımda telefonumun yanıp söndüğünü fark ettim. Baktığımda cevapsız bir arama ve okunmamış bir mesaj gördüm, ikisi de Jake'ten geliyordu.

Bebeğim, nereye gittin?

Oturup beklemesine izin vermek istedim ama oyunlar hiçbir zaman bana göre değildi.

Ben: Ben teslimatlarımı yapıyorum. Temizlemek için birkaç saat içinde dönerim.

Hoşça kal demeye gelmedin.

Çalışıyordun. Sana sürekli etrafta olmayacağımı söylemiştim. Bu pastayı almam lazım.

Teslimatımı yaparken sabahı düşündüm. Chloe'nin benim hakkımda konuşması sorun değildi. Her şeyi ne kadar çabuk anlatırsa, o kadar çabuk giderdi. Bununla başa çıkabilirdim çünkü onu ya da benim hakkımda ne düşündüğünü umursamıyordum.

Açıkçası, çocuklar ve Jake hakkında konuşması çok ileri bir adımdı.

Onu tekrar yumruklamalıydım.

Harika hissettirdi.

Jake'e güvenmiştim ama yalan söylemişti ve nedenini bilmiyordum. Belki saflık ediyordum ama Jake'in onunla uğraştığını hayal bile edemiyordum.

Dükkâna döndüğümde, doğruca günü toparlamak için geri döndüm. Odaya girdiğimde Jake'in kanepede oturmuş beni beklediğini gördüm.

Elini uzattı. "Buraya gel." "Temizlenmem lazım."

"Sadece konuş benimle."

"Dün benimle konuştuğun gibi mi?"

Onun irkilmesini izlerken midem bulandı.

Bu, yalan söylememiş olabileceğine dair içimdeki mantıksız umut kırıntısını da öldürdü.

"Lanet olsun." Jake başını sallarken avucunu çenesinde gezdirdi. "Görüldüğü gibi değildi."

"Biliyorum. Ben aptal değilim." "O zaman neden kızgınsın?"

Ellerimi havaya kaldırdım. "Bir bok saklıyorsun ve dün gece düpedüz yalan söyledin." İma edilen 'duh' söylenmedi.

"Pazartesi günü aradı ve beni geri istediğini söyledi. Ona ilgilenmediğimi söyledim. Kelimenin tam anlamıyla iki kelime söyledim ve kapattım. Sonraki milyonlarca lanet aramasını görmezden geldim. Dün gece canıma tak etmişti. İyi bir gece geçiriyorduk ve birkaç kez mesaj attı. Uygun metinler değil. Ve

Sonra aradı. İşim bitmişti. Onu cesaretlendirecek hiçbir şey söylemedim. Ona biriyle birlikte olduğumu ve bu saçmalığı kesmesini söyledim."

"Neden bana söylemedin?"

"Yapmalıydım. Sadece saçmalıklarımın bıcağından endişelendim. Bir yığına daha fazlasını eklemek istemedim."

"Ne saçmalığı?"

"Buraya kaç saatimi verdiğimi. Söylediğim aptalca şeyler."

"Ben de aynı şekilde çalışıyorum. Ve her zaman ayağımı ağzıma sokuyorum,

"

"Sweets, hadi. Buraya gel."

"Peki, Bay Otoriter Pantolon." Yaklaştığımda, Jake beni yakaladı. ve beni kucağına çekti.

"Seni kaybedemem, Piper." Başını saçlarıma ve boynuma gömdüğünde sözleri boğuklaştı.

"Yalan söylemediğin sürece yapamazsın. Ve buna ihmal ederek yalan söylemek de dahil. Bana güvenmeli ve her tümsekte terk etmeyeceğimi bilmelisin. Artık destek vermiyorum Jake," diye belirttim. "Ve sen de yapmamalısın."

"Haklısın."

"Tabii ki öyleyim. Chloe'nin olayı ne? Neden birdenbire ortaya çıktı?" Üzerine oturmak için hareket ettim, şal eteğimin yan tarafı neredeyse tüm kalçamı gösterecek şekilde açıldı.

İçini çekti, görünüşü ve sesi sinirliydi. "Hiçbir fikrim yok. Uzun zaman önce ayrıldık ve o zamandan beri onu pek

görmedim." "Neden ayrıldınız?"

"Pek çok nedeni vardı." "Ne gibi?"

"Chloe ve ben bir araya geldiğimizde, o farklı biriydi. Benim hayatımdan, dükkândan, her şeyden memnun görünüyordu. O kadar uyumluydu ki ciddi olmasak da öyleydik. Anlıyor musun?"

Güldüm. "Biraz bile değil."

"Daha çok o oradaydı ve ben de oradaydım, yani birlikteydik. *Birlikte* olduğumuzdan değil. Şimdi beni anlıyor musun?"

"Sanırım öyle."

"Her neyse, değişmeye başladı. Farklı giyiniyor ve olmadığı biri olmaya çalışıyordu. Birdenbire sürekli lüks restoranlara gitmek istedi. Sonra da onu bizimkilerin yemekli partilerine götürmem için başımın etini yemeye başladı. Zengin bir kaltak gibi davranan motorcu bir kaltak," dedi Jake, benim kelimelerimi kullanarak.

"Her iki dünyanın da en kötüsü."

"Bir de bana sor. İşler artınca, burada geçirdiğim zaman için başımın etini yemeye başladı. Ama sonra dönüp onu bir yerlere götürmemi ya da çok çalışarak kazandığım parayla bir şeyler almamı istiyordu. Babam hukuk fakültesine geri dönmem konusunda başımın etini yediğinde, o da babamın yanında yer alıyordu. İşin başarılı olması önemli değildi; unvanım yeterince iyi değildi. Bunu ailemden yeterince duymuştum, sözde kadınımdan duymama gerek yoktu."

"Bunu hala anlamıyorum."

"Yapmazsın, çünkü sen bir sürtük değilsin."

"Evet, o da var. Peki ne oldu da sonunda bitti?"

"Eğlenceli biri değildi. İyi zamanlar iyi, kötü zamanlar kötü değildi. Hiç iyi zaman yoktu. Sadece beni tavlama için yapması gerekeni yapıyordu. Bu konuda çok gizli bile değildi. Kendimi buraya koşturmaya o kadar kaptırmıştım ki çoğu zaman onu fark etmemiştim."

Ahh! Sert.

Hak etmiştim ama yine de.

"Dürüst olmak gerekirse, seni uzakta tutmamın nedenlerinden biri de buydu. Hep senin gibi birini istemişim ama yakınından bile geçecek bir şey bulamamıştım. Seninle tanıştığımda artık bıkmıştım. Değişmeni bekleyip durdum."

Ağzımı açtım ama konuşmaya devam etti.

Şok oldum.

"Yapmayacaksın. Bunu artık biliyorum. Yine de sana gitmen için bir sebep vermek istemiyorum."

Kulağına fısıldamak için ona doğru eğildim. "Seni terk etmeyeceğimi biliyorsun. Ben seninim." Dilimin ucunu kulağının kenarında gezdirdim, kalçalarını kaldırırken bir inilti çıkardı. "Pekala, temizlenmem gerek."

"Hayır, yok."

Kıçımı tutan Jake ayağa kalktı ve beni koridor boyunca ofisine taşıdı.

Onu sandalyesine oturtup sert bir şekilde öpüştükten sonra, Jake'in dehşete düşmesine neden olacak şekilde ayağa kalktım.

"Yapacak işin yok mu senin?" Nefes nefese sordum.

"Hayır, bu yüzden kendi işimi kurdum. Bırakın onlar halletsin."

"İşlerimi halletmem lazım. Neden gidip onlara yardım etmiyorsunuz, Bay Bossy Pants?"

"Oraya gidecek durumda değilim. Tabii bir şeylerin dövülmesi gerekmiyorsa." Jake konuyu vurgulamak için kot pantolonundaki şişkinliği tuttu.

Ve ne kadar büyük bir nokta.

Oradaki eline odaklandım. Daha önce hiç... Jake'ten önce görmediğim ya da yapmadığım çok şey vardı. Ama bu?

Çok ateşliydi.

Aniden kuruyan dudaklarımı yalayarak gözleriyle buluşmak için başımı kaldırdım. "Şu bulaşıkları halletmem lazım." Hırkamın düğmelerini çözmeye başladım, kollarımdan aşağıya doğru indirdim ve çıkardım. "Kazağımı ıslatmak istemiyorum."

Jake boğazını temizlemeden önce, "Bebeğim," diye mırıldandı. "Bu etek güzel görünüyor.

En iyisi güvende olmak ve onu da çıkarmak."

"Çok zekisiniz Bay Hyde." Eteğimin kenarındaki fiyongu çözdüm. Eteği dikkatlice çıkararak önümde tuttum ve görüşünü engelledim. "O etekle bulaşıkları yıkayamazsınız Bayan Skye."

"Çok doğru." Yavaş yavaş daha fazla teni ortaya çıkararak katladım.

Jake sandalyesinde arkasına yaslandı ve çizmelerle kaplı ayaklarını masanın üzerine koydu. Beni dikkatle izleyerek fermuarını indirdi ve sertleşmiş sikini serbest bıraktı. "Gömleğine kirli su bulaşmasını da istemezsin. Çıkar şunu."

"Evet, Bay Hyde." Parmak uçlarımla tişörtümün üst kısmındaki dantel süslemenin izini sürdüm ve göğüs dekoltemin üzerinde gezindim. Tüylerim diken diken oldu ve meme uçlarım sütyenimin içinde sıkıştı. Ellerimi göğsümde ve gövdemde gezdirerek kollarımı kavuşturdum ve alt etek ucunu kavradım. Gömleği başımın üzerinden yukarı çektim ve eteğimin yanına koymadan önce katladım.

Jake'in yumruğu sikinin etrafında sıkılaştı.

Planım geri tepiyordu. *Kötü* bir şekilde. Onu kızdırmak istemiştım ama o kadar tahrik olmuşum ki kalçalarım kayganlaşmıştı.

Bir çentik atsan iyi olur.

"Olamaz. Bir sorun var Bay Hyde. Bu benim en sevdiğim sütyenim. Üzerimde ne kadar güzel durduğunu görüyor musunuz?" Göğüs dekolterimi göstermek için eğildim. "Mahvolmasını hiç istemem."

"O zaman çıkarın Bayan Skye," diye gürledi Jake'in derin sesi, eli kendini daha fazla çalıştırıyordu.

Başımı salladım, sütyenimi çıkarmak için sırtımı eğdim. Kolumu göğsümün üzerinden geçirdim ve askıyı kaydırarak çıkardım. Kollarımı değiştirerek işlemi tekrarladım. Sütyeni aşağı çektim ama kolumu yerinde tutarak çıplak göğüslerimi engelledim.

"Çok daha iyi."

"Tek elini kullanarak işini nasıl halletmeyi planlıyorsun?" Kolumu indirdim. "Böyle daha mı iyi?"

"Aynen öyle."

Jake'in elinin daha hızlı hareket etmesini izledim, bunun kötülüğü karşısında büyülenmişim. "Peki ya külotunuz, Bayan Skye?"

"Bunlar için endişelenmemize gerek olduğunu sanmıyorum." "Neden olmasın?"

Sesim şehvetle kalınlaşmıştı. "Zaten sıırılsıklam olmuşlar. Mahvolmuşlar, gerçekten."

"Çıkar şunları." Jake'in sesi de aynı derecede kalındı, beni izlerken gözleri ağırlaşmıştı.

Başparmaklarımı külotumun yan tarafına geçirdim ve belimden eğilerek aşağıya çektim. "Daha iyi mi?"

"Buraya gelin, Bayan

Skye." "Karşıya

geçmeliyim-" "Şimdi."

"Evet?" Masasının yanına doğru yürüyerek sordum.

Jake sandalyesinde uzanmaya devam etti. "Yapacak işlerin var."

"Haklısın. Şimdi koridorun karşısına geçeceğim."

"Dene bakalım." Bacaklarını masadan indiren Jake'in botlarının yere çarpma sesi odada yankılandı.

Onun meydan okumasını kabul ederek yavaşça geriye doğru ilerlemeye başladım. Kapıyı açmayacaktım ama ona dokunmanın beni kazanan yapacağını düşündüm. Kalkmak için vites değiştirdim ama çok geç kalmıştım.

Jake kolayca uzanıp beni belimden yakaladığında kahkahayı patlattım. Beni kaldırarak kışımı masasının kenarına oturttu ve açılmış bacaklarımın arasında durdu.

"Hiç adil değil. Senin kolların ve bacakların daha uzun,"

diye surat astım. "Fark etmez."

"Evet, öyle. Yoksa tamamen kazanmış olurdum."

"Sweets, gideceğin yöne bakıp duruyordun."

"Seni başından savmak için yaptığım planın bir parçası sadece." Jake göğüslerimi avuçlamak için yaklaştığında nefesim kesildi, başparmakları meme uçlarımı sıyırdı. Aletin bana doğru bastırıldığını hissetmek, aklıma gelebilecek diğer alaycı sözleri çaldı. "Lütfen," diye fısıldadım. Ağlamamı bastırmak için dudaklarımı ısırdım, kabaca içeri iterken başımı göğsüne yasladım.

"Hayatımın geri kalanı için, Piper. Hayatımın geri kalanında benim olacaksın. Ve ölene kadar bu amcığın bağımlısı olacağım."

"Oh, Tanrım, Jake," diye inledim, sözleri doğrudan kalbime gidiyor ve aşağıya doğru devam ediyordu. Dudaklarımı göğsüne bastırdım, o daha hızlı hareket ederken nefes nefese kaldım.

Lezzetli basınç arttıkça bacaklarım gerildi ve titredi.

Ben daha bırakmadan kapı gürültüyle çalındı.

"Her k i m s e , defolup gitsin," diye hırladı Jake, hareketleri yavaşlıyordu.

"Üzgünüm kardeşim ama sana burada ihtiyacımız var," diye bağırdı Kase.

Çok yaklaştım. Şimdi taşaklarım moraracak.

Bekle, mavi taşakların piliçlerdeki karşılığı nedir? Sıcak pembe

vulva mı? Kulağa kız metal grubu gibi geliyor. Ya da kötü bir

araba taklidi. "Hayır. Şimdi siktir git."

"Yani sevişebilelim diye mi?" Fısıldadım. Jake'in kıkırdadığını duydum ama bunu *çok* iyi yerlerimde hissettim.

"Peki, bu senin işin. Cehenneme kadar yolu var. Sadık çalışanlarınızı falan boş verin," dedi Kase dramatik bir şekilde.

Kıkırdadım ve vücutlarımızı ayırmak için kıcıımı geri çektim.

"Burada kal," diye emretti Jake, beni sertçe öperek. Pantolonunu tekrar yukarı çekti ve bir iniltiyle kendini ayarladı. "Kase, kapıdan uzak dur."

"Neden? Piper orada çıplak mı? Pipe, sen çıplak mısın?"

"Evet. Muhteşem bir şekilde. Nüdist olmayı düşünüyorum," diye bağırdım. Jake kaşlarını çatarak bana baktı ve başını salladı.

"Bence bu iyi bir fikir. Her ne kadar gizlice bakmak istesem de, kalbimin buna dayanabileceğini sanmıyorum. Ben garajda olacağım."

Güldüm, bu da Jake'in bana daha derin bir kaş çatmasına neden oldu. "Onu cesaretlendirme."

"Çok sevimli olduğum için elimde değil."

Jake'in kaşlarının çatıklığı, "Bilmiyor muyum lan ben?" diye mırıldanarak odadan çıkarken azaldı.

Otoriter tavrına rağmen, kapı kapanır kapanmaz giyindim. Dinlenme odasına giderek hızlıca temizlik yaptım. İşim bittiğinde, Jake'in dönmemiş olmasına şaşırdım.

Garaja doğru yürüdüm ve onu Kase ve Z. ile konuşurken buldum. Tatlı bir Corvette'in etrafında dururken gergin görünüyorlardı.

Jake başını kaldırdı ve beni görünce gülümsedi. "Üzgünüm, bebeğim." "Önemli değil. Bugünlük burada işim bitti, o yüzden gidiyorum." "Senin ve benim bitirmemiz gereken işler var."

"Yapamam, Bay Otoriter Pantolon. Yapmam gereken işler var. Seninle sonra evde buluşuruz." Yanağından öpmek için ayağa kalktım.

"Kulağa hoş geliyor, tatlım." Bana bir öpücük kondururken gözleri yumuşacıktı.

Dudaklar.

Uzaklaşırken kalçalarımı biraz daha fazla salladım. Ben Kapıya yaklaştığımda omzumun üzerinden geriye baktım ve Jake'in gözlerinin üzerimde olduğunu gördüm. "Bu arada..."

"Öyle mi?"

"Umarım sakıncası yoktur ama daha önce çalışırken mahvolan o şeyi kullanamadım." Gözlerinin kıcıma düştüğünü gördüm. "Onları senin ofisinde bıraktım."

"Piper, oraya geri dön. Şimdi!" Bana doğru adım attı.

"Hayır. Evde görüşürüz," diye seslendim omzumun üzerinden kapıdan aceleyle çıkarken.

Jake şaka yapmıyormuş; Uygunsuz Zor Zaman programı tamamen mahvedebilir.

O gece eve geldiğimde Hyde's'ta yapamadığım iki krema üzerinde çalışmaya başladım. Kulaklıklarımı taktım, müziğimi açtım ve çalışmaya başladım.

Bir şey almak için arkamı döndüm ve Jake'in duvara yaslandığını görünce sıçradım.

Önemli bir şey değil. Sadece bir dingil gibi etrafta dans ediyor ve çırpma telime şarkı söylüyordum. Hiç de utanç verici değildi.

Yalancı.

"Senin..." olduğunu fark etmemiştim. Kulaklıklarımı çıkararak başladım ama bağırdığımı fark ettim. "Eve," diye fısıldayarak bitirdim.

"Daha yeni geldim. Gösterinin tadını çıkarıyordum."

"Bunun gibi şeyleri mi kastediyorsun?" Üzerinde krema olan bir kaşık aldım ve parmağımı içine daldırdım. Parmağımı ağzıma götürüp emerek temizledim.

"Tam bir baş belası," diye homurdandı Jake.

Güldüm ve gece için toparlanmak üzere geri döndüm. "Kahretsin, bu kadar geç olduğunu fark etmemiştim."

"Yatmaya hazır mısınız?"

Jake'e döndüm ve sesinin tonuna tekrar güldüm. Pantolonundaki şişkinliği gördüğümde kahkahalarım kesildi. "Ah evet."

Gece eşyalarımı hallettim ve iç çamaşırı olmadan en seksi geceliklerimden birini giydim. Odama gittiğimde kapıda durdum ve Jake'e baktım. Yatak başlığıma yaslanmıştı, kolları başının arkasındaydı, battaniyeyi beline kadar çekmişti. Altında bir şey olmadığını tecrübelerimden biliyordum.

"Geliyor musun?"

Bunu planlıyorum.

"Sadece manzaranın tadını çıkarıyorum." Yatağın benim tarafıma doğru yürüdüm. "Yoruldu mu?"

"Yorgun değilim. Neden?"

"Sadece bunu yapmadan önce emin olmak istedim." Battaniyeyi ve çarşafı geri çeviren Jake yatağa doğru eğilerek belimden tuttu ve beni kendine doğru çekti. "Tek yaptığım seni soyunurken hayal etmekken işimi yapmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun?"

Bir bacağımı karnının alt kısmına atarak üzerine çıktım. "Buzlanma ile çalışmayı dene. Neremi yalamanı istediğimi düşünüp durdum." Aletini tutarak pozisyon aldım ve içimi doldurana kadar aşağı kaydım.

"Tanrım." Jake ritmi yavaş tutarken bana sarıldı. "İntikam."

"Hayır. Daha hızlı. Daha sert." Aşağı doğru ittim ama Jake'in parmak uçları kalçalarıma saplandı. Patlamaya hazırdım ve o daha bana dokunmamıştı bile.

Jake kalçalarını aşağı çekti ve yukarı itti. Haykırdım, salıverilmem çok yakındı. Amım kasıldı, zonkluyor ve daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Bunun için açgözlüydüm.

Sustu. "Siktir, canını mı yaktım?"

"Güzel. Çok iyi. Bebeğim, beni böyle sert sik."

"Vahşi," diye mırıldandı, ellerini yanlarımda gezdirirken. Göğüslerimi avuçladı, başparmaklarının uçları meme uçlarımda gezindi.

Sırtımı dikleştirdim, göğsümü ellerine bastırdım. "Daha fazla." Sesim boğuk, talepkâr bir törpüydü. "Yatak başlığının üstünü tut."

Yönünü takip etmek için doğruldum.

"Sıkı tutun, tamam mı?"

Başımı salladım, çaresizce ona doğru sürtündüm.

"Mükemmel," diye inledi.

Kalçalarını kavrayarak yatağın üzerinden kaldırdı ve içime girdi. Yükselip alçalarak, güçlü bir şekilde boşalırken onu itiş kakışla karşıladım. Homurtular, çığlıklar, inlemeler ve hırıltılar odayı doldurdu.

"Kahretsin bebeğim, dayanamıyorum." Jake'in pelvisi kalktı ve elleri beni daha sert bir şekilde aşağı indirdi. Daha hızlı gidiyorduk, hareketlerimiz senkronize kalsa da çılgınca bir tempo tutturmuştuk.

Sürekli.

Mükemmel.

Jake'in eli başımın arkasını kavradı ve beni kendisine doğru çekti, ağzım onunkine çarptı. Boşalırken öpücüğü vahşiceydi.

Nefesimi tuttuktan sonra yana düşmeye çalıştım. Jake benimle birlikte yuvarlandı, böylece üstte ve hâlâ içimdeydi. Bu hissin tadını çıkararak kalçalarını biraz oynattım.

"Tanrım, Piper. Az önce o kadar sert boşaldım ki öleceğimi sandım, ama kendimi geri çekmeye ikna edemiyorum."

Boynuma sokulduğunda kollarımı ona doladım ve kalmasını istedim.

Sonsuza dek istiyorum.

Onuncu Bölüm

Doğum Günü Aşkı

Cuma akşamı yemekte Jake, "Bana kalp dövmeden bahset," dedi.

Hyde mutfağını kullanmaya başlayalı bir haftadan az olmuştu ve harikaydı. İşlerim daha çabuk bitiyor, Jake'i daha çok görüyordum ve gün boyunca takılabiliyorduk.

Kesinlikle çok iyiydi.

Bu yüzden beni kızdırmış olması büyük talihsizlikti. "Seninle konuşmuyorum."

"Neden?"

"Ne yaptığını biliyorsun," diye homurdandım.

"Bu senin doğum günü yemeğin, kutlamalıyız."

"Daha doğum günüm bile değil. Yarın yemeğe çıkacağımızı sanıyordum?"

"Öyleyiz." Kocaman gülümsedi. "Bu bir doğum günü öncesi yemeği." "Yani insanlara şarkı söyletmek için yalan söyledin."

"Tek yaptığım doğum günün olduğunu söylemekti, ki aslında öyle. Restoranın nasıl çalıştığını kontrol etme, Piper."

"Fırında patatesimin içine bir mum koydular. O zavallı mum muhtemelen bir gün lezzetli bir pastanın içinde olmayı dört gözle bekliyordu. Onun yerine, bir patatesin içinde son buldu."

"Sweets," dedi Jake kahkahaları arasında. Kollarını masanın üzerine koyarak daha yakına eğildi. "Dövme mi?"

"Ne olmuş ona?" "Olay nedir?" "Sadece hoşuma giden bir dövme."

"Yalancı."

Omuz silktim.

Haklıydı, dövmemde çok daha fazlası vardı. Her zaman tüm dövmelerimin bir anlamı olmasını istemişimdir. Ancak bazen, anlam benim hakkımda paylaşmaktan rahat olduğumdan daha fazlasını ifade ediyordu.

"İlginç, bir kalp ve bir anarşi sembolü iç içe geçmiş. Neden?"

Duvarları bırak, Piper.

Derin bir nefes alarak bifteğimi kesmeye odaklanırken gözlerinden kaçındım. "Aşk anarşidir. Hiçbir kuralı, mantığı ya da sebebi yoktur. Onu kontrol edemezsin. Elinde tutmak için savaşırsın ve kaybedersin. Ya da uzak tutmak için savaşırsın ve kaybedersin. Ya da kazanırsın, duruma göre. Aşk kaostur. Kargaşadır."

Jake'in dudağı yukarı

doğru kıvrıldı. "Evet,

işte bu." "Ne zaman

aldın?"

"On sekizinci doğum günümde."

"Çoğu piliç bir kelebek ya da 'barış ve sevgi' anlamına geldiğini düşündükleri ama aslında 'arkaya park etmek' anlamına gelen bir Çin sembolü alır. Sen neden bunu seçtin?"

"Annem şehrin yanlış tarafında büyümüş. Ailesi toplumun parlak üyeleri değildi ve o da bunun sonuçlarına katlandı. Hayatın ne kadar kötü olduğunu anlayacak yaşa geldiğinde, daha iyisine sahip olacağına yemin etti. Ve sonunda oldu. Ama bu gerçekleşmeden önce, babamla takılmış. Dokuz ay sonra da ben doğmuşum."

"Evli miydiler?"

"Hayır. Onunla evlenmek istedi, ama kadın onu hep geri çevirdi. Sonunda bu konuyu açmayı bile bıraktı. Ve ben yedi yaşındayken onu terk etti."

"Gitti mi?"

"Evet. Yürek parçalayıcı derecede romantikti." Jake'in meraklı ve bir o kadar da seksi kaşlarını kaldırması üzerine konuyu detaylandırdım. "Daha fazlasını istedi. Babam harika biri. Gelecek ay geldiğinde onunla tanışman için sabırsızlanıyorum. Ama her ne kadar harika biri olsa da, kafasındaki imaj o değildi. Onu seviyordu ama

İkisinin de hak ettiği şekilde değil. Kadın kalmak istese de, adam ona bencil olamayacağını ve yerleşmesine izin veremeyeceğini söyledi."

"Şimdi daha mı mutlu?"

"Thomas'la birlikte. Onu kendi tarzında seviyor, ki bu babamı sevdiğinin tam tersi. Faturalar ya da insanların ona tepeden bakması konusunda endişelenmiyor. Ama tutku da yok."

"Peki ya baban?"

"Komik olan da bu. Babam zengin. Kaliforniya'da yaşıyor, uzun süredir birlikte olduğu kız arkadaşı Natalie ile birlikte. Yetenekli bir aşçı olduğu için son derece popüler olan bir barı var. Bir motorcu barında bile yaptığı şeyler gurme."

"Yani, eğer annen bekleseydi..."

Başımı salladım. "Aynı şekilde sonuçlanacağını sanmıyorum. Yıllar önce babam ülke çapında bir bisiklet gezisine çıktı. Kaliforniya'da bir kasabada durdu ve kendini evinde gibi hissettiğini söyledi. Böylece taşındı ve barı açtı. Annemle birlikte olsalardı o yolculuğa çıkmaz, taşınmaz ya da hayallerinin peşinden gitmezdi."

"Onun taşınması senin için berbat olmalı."

"Burada daha istikrarlı olacağımı biliyorlardı. Zordu ama onu ziyaret ettiğim zamanları daha iyi hale getirdi. Onu hâlâ sık sık görüyordum. Bar faaliyete geçtikten sonra *her şey* için uçup geldi. Mezuniyet, balo, bunun gibi şeyler. Küçük şeyler için bile. Mesela birkaç pişirme yarışması yaptığımda izlemeye gelirdi. Büyük yarışmalar değildi ama her zaman oradaydı ve sanki Olimpiyatlar'daymışım gibi bana tezahürat yapıyordu."

Ben konuşurken Jake'in yüzünde anlam veremediğim bir ifade gördüm. Ben daha ne olduğunu sormadan, "Demek işe yaradı" diyerek devam etti.

"Evet. Annem ve babam bir süre daha dayanabilirdi ama bence yine de eninde sonunda ayrılacaklardı. Ve o zamana kadar Thomas ve Nat'i kaçırmış olabilirler. Zamanlama hayatınızı böyle değiştirebilir."

"Bunu bilmiyor muyum?"

"Nasıl yani?"

Jake'in bakışları bana bakarken ısındı. "Çalışmamam gerekiyordu ama yapacak işlerim vardı."

Kaşlarıım şaşkınlıkla düştü. "Ne?"

"Ofiste kalmayı planlıyordum ama bazı evrakları bulamadım. Lobiye çıktım ve bu kadını gördüm. Muhteşemdi. Çok şık. *Mükemmeldi*. Plana sadık kalsaydım? Bir saat sonra bile hayatım tamamen farklı olurdu."

Bunu hissettiğini ve bana söylediğini mi? Sadece sevmedim. *Bayıldım*.

Gözlerimi kapattım ve sıcaklığın içeri sızmasına izin verdim. Gözlerimi açarak masanın diğer tarafına uzandım ve elini tuttum. Dudaklarım yukarı kalktı. "Berbat organizasyon sisteminizden harika bir şey çıkmasına sevindim."

"Ve bunun için teşekkürler. Yarın için heyecanlı mısın?"

"Eh. Sadece bir gün. Doğum günleri benim için hiçbir zaman büyük bir şey olmadı.

Ben."

"Ama yarın 21 yaşında olacaksın. Benimle olmak isteyeceksin Artık sana içki getirmeme ihtiyacın kalmadı mı?"

"Bu kadar yaşlanmışken benimle birlikte olmak isteyecek misin?" Ben de karşılık verdim.

"Ah, iyi bir noktaya değindin." Jake çenesini sıvazlarken abartılı bir düşünceli yüz ifadesi takındı.

Akşam yemeğimin kalanını ona fırlattım, kolayca yakalayıp ağzına attığında güldüm. "Senin için deli olduğumu biliyorsun, değil mi?"

"Bu da beni dünyanın en şanslı adamı yapıyor. Bu gece bir şey yapmak ister misin?"

"Bugün delicesine uzundu. Biraz rahatlamak istiyorum. Eve gidip film izlemek senin için sorun olur mu?"

"Hadi gidelim." Jake ayağa kalktı ve beni bisikletine götürmeden önce masaya para bıraktı.

"Kanepe mi, yatak odası mı?" Jake güvenlik sisteminin k o d u n u girerken sordu.

"Yatak odası."

"Tamam. Bir film seç. Ben hemen bir duş alacağım, tamam mı?"

Koleksiyonuna göz atmaya başladım, arkalarındaki açıklamalara bakmak için bazı DVD'leri çıkardım. Birini iade etmeye gittiğimde, diğerlerinin arkasına gizlenmiş birkaç film daha fark ettim. Küçük porno zulasını çıkardım ve onlara baktım.

Erkeğimin vahşi ama çok da çılgın olmayan şeyleri sevdiğini bilmek güzel. Kink'i severim ama deri tek boynuzlu at fetiş videolarından oluşan bir zula bulmak cidden berbat olurdu.

Ya da daha kötüsü.

Jake'le birlikte bir film izlemeyi hayal ederken vücudumun ısındığını hissettim. En iyi görüneni ve normal bir filmi alarak aceleyle yatak odasına gittim.

Duşun sesini dinlerken, DVD'yi başlatırken baş döndürücü bir gerginlikle midem bulandı.

Sütyenimi ve külotumu çıkarıp yorganın üstüne uzandım. Suyun ne zaman kesildiğini duyabilmek için filmin sesini kısıtım.

Jake'i beklerken birbirlerine *çok* düşkün olan insanları izlemeye başladım.

"Eve her gece bununla gelmek istiyorum," dedi Jake kapı aralığından ve beni şaşırttı. "Çok seksi görünüyorsun."

Oops. Dikkatin çok mu dağıldı?

Zaten aşırı ısınmış olan bakışları vücudumda gezinirken yüzünde beliren ifade beni cehenneme çevirdi. "Teşekkürler," diye mırıldandım.

Jake odaya girdi. "Bira?"

Ben cevap veremedim televizyondan yüksek sesli, iniltili bir çığlık geldi.

Jake dönüp ne olduğunu gördükten sonra gözlerini kocaman açıp bana baktı.

"Ne? Bana bir film seçmemi söylemiştin."

"Evet, biliyordum. Sadece bunu beklemiyordum." Yatağın kenarına yaklaşırken gözlerini benden ayırmadı. Belindeki havlu tepkisini gizlemek için hiçbir şey yapmadı.

Dizlerimin üzerinde kalkarak ona doğru ilerledim ve avuçlarımı göğsüne sürttüm. "Gerçek DVD'yi koymamı ister misin?"

"Hmm. Bilmiyorum. Kontrol edeyim, olur mu?" Elini külotumun içine kaydırды, parmağı ıslaklığında kolayca kayıyordu.

"Aman Tanrım." Ellerim omuzlarını kavramak için havaya kalktı.

"Hayır, bu seferkinde iyiyiz diyebilirim." Başparmağını klitorisime bastırды, kalçalarım yukarı doğru sarsılırken ve tırnaklarım derisine batarken zevk içime işledi. "Sırt üstü yat bebeğim, ama kıcını yatağın kenarına koy ve bacaklarını yatağın dışına sarkıt. Tamam mı?"

Onu tutmayı bıraktım ve uzandım. Külotumu çıkarabilmesi için kalçamı kaldırdım.

"Göğüslerini dışarı çıkar. Ben tatlılığın tadına bakarken senin oynamanı izlemek istiyorum." Yerde dizlerinin üzerine çöken Jake kalçalarımı tuttu ve beni kenara doğru çekti. Bacaklarımı omuzlarına koyarak ağzını üzerime kapattı.

"Evet!" Meme uçlarımı çekiştirerek haykırdım.

Jake'in onay hırıltısı içimde titreşti. Ağzı beni acımasızca okşuyordu ama ben yine de daha fazlasını istiyordum.

Ayaklarımın topuklarını sırtına batırarak, orgazmım boyunca inerken kendimi ona yasladım.

Jake ayağa kalktığında daha yeni bitirmiştım. "Dizlerinin üzerine dön."

Yuvarlandığımda kalçalarımı tuttu ve kendisi ayakta dururken beni yatağın kenarında tuttu.

İçime zorla girerken başım geriye fırladı ve saçlarım çılgınca uçtu.

"Özür dilerim." Yavaşlarken, parmakları çabayla kıcıma saplandı.

"Hayır. Daha sert. Şimdi." Onu sadece sınırsız sevmiyordum, bunu arzuluyordum. Buna ihtiyacım vardı.

"Piper." Jake'in sesi şaşırtıcı derecede yumuşak ve sıcaktı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Şimdi daha sert," diye ısrar ettim ve onu kabaca geri ittim.

"Evet," dedi, o kadar sert itti ki dizlerimin bağı çözüldü. "Canım."

Ertesi sabah uyuduktan sonra boş bir yatak ve taze kahve kokusuyla uyandım. Mutfığa girmeye çalıştım ama yatak odasına sürüldüm.

"Doğum günün kutlu olsun." Jake bana yatakta kahvaltı getirirken sııttı.

"Krep mi?" Heyecanla yatağın üzerinde zıplayarak sordum. "Belki."

"En sevdiğim!" Ona sarılmak için dizlerimin üzerinde zıplayarak ciyakladım.

Jake kıkırdadı ve ben tabağı devirmeden önce tabağı kaldırdı. "Benimle mi konuşuyorsun yoksa kreplerle mi?"

"Krep, tabii ki."

"Ukala. Bilmiyorum. Yemekleri kıskanmayı sevmiyorum." Tabağı göğsüne yaklaştırdı. "Belki de onları kendim yemeliyim."

"Bunu yapamazsın, bugün benim doğum günüm." "Ne olmuş yani?"

"Öyleyse, ver onları!"

"Peki." Dramatik bir şekilde iç çekerek, odadan çıkmadan önce tabağı peçete, çatal ve bıçakla birlikte bana uzattı. Bir dakika sonra elinde bir fincan kahveyle döndü ve yanımdaki komodinin üzerine koydu.

Tereyağlı, kabarık krepten bir ısırık aldığımda akçaağaç şurubunun tatlılığı dilime vurdu. Gözlerimi kapattım. "Mmm, bunlar çok güzel."

"Sweets, onlar krep."

"Aynen öyle. Kahvaltıda yenebilecek bir kek. Bundan daha iyi ne olabilir?"

"Tabii ki. Ne düşünüyordum ki?"

Yemeğimi yerken, akşam yemeği için ne zaman ayrılmamız gerektiğini planladık.

"Bunu bitirmek ister misin?" Yarısı yenmiş krep tabağını uzattım.

"Emin misin?"

"Kesinlikle. Ben gidip duş alacağım."

"Bir noktayı kaçırdın."

"Öyle mi?" Omzumun üzerinden lavabonun yanında duran Jake'e baktım. "Burada mı?" Kıç yanağımı ovmak için duş lifimi kullandım. "Ya da belki burası?" Yana döndüm ve göğsümü ovmaya başladım. "Oh, eminim biliyorumdur. Burada, değil mi?" Bacaklarımı hafıfçe açtım ve ayağımı ovmak için belimden eğildim.

Ben daha ayağa kalkamadan Jake duşta yanımdaydı, eli omurgamdaydı.

"Dalga geçmek. Sen, Piper, tam bir baş belasısın."

"Tamamen giyiniksin! Defol git buradan!" Doğrılmaya çalıştım, ama sırtımdaki eli beni sıkıca tuttu.

"Tam değil. Çorap yok. Şimdi eğil." Başparmağı klitorisimi okşarken işaret ve orta parmağı ıslaklığımın içine girdi.

Daha fazlasını almak için vücudumu onun tutuşuna karşı salladım.

İçime girmeden önce fermuarı aşığı kaydı. "Sana karşı koyamıyorum."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun," diye inledim, o bana direnmemeye devam ederken.

Onun bu hoş müdahalesinden sonra işimi bitirdim ve giyindim.

Odaya girdiğimde Jake yatakta oturmuş, sırtını yatak başlığına dayamış ve bacaklarını önüne uzatmıştı. Kucağında bir hediye vardı.

Dudağımı ısırarak ona gülümsedim. "Bu hediye nin yerleştirilmesiyle ilgili bir şaka yapmak isterdim bebeğim ama kutu çok küçük."

Jake hediye yi masanın üzerine koyarken başını geriye attı ve güldü. Yatak.

Onu izlerken, o kahkahayı duyarken, hissederken, kalbim mümkün olan en iyi şekilde patlayacakmış gibi hissediyordum.

Bu adam, benim adamım, çok seksiydi. Muhteşemdi. Hatta güzeldi. Aniden aldığı duş sayesinde sarı saçları dökülmüş ve hafifçe dalgalanmıştı. Kişiliği de dahil olmak üzere tüm açıları ve kenarları vardı, ama benim için yumuşaktı.

Güzelmiş.

Romantik.

Sevgi dolu.

Odayı koşarak geçtim ve zıplayarak yanına, yatağın üzerine indim. Bacaklarımı kalçalarından geçirip üzerine oturdum ve ellerimi saçlarına doladım. Dudaklarını kendime çekerek, hissettiğim her şeyi öpücüğün içine koydum.

"Seni seviyorum Jake," diye fısıldadım dudaklarına karşı.

"Ben de seni seviyorum, Piper. Hem de çok," diye fısıldadı. Eğilerek hediye kaptı. "Mutlu yıllar."

"Oh, Jake," diye mırıldandım açık mavi Tiffany'nin kutusunu açarken. "Bu..." Sakinleştirici bir nefes almaya çalıştım ama hâlâ titriyordu. "Bebeğim, bu mükemmel."

Kutunun içinde güzel bir kol saati vardı. Zincirli kordonundan sarkan taşlar arasında doğum taşı, bir kahve fincanı, bir müzik notası, bir yüksek topuk, bir kek, bir araba, bir beyzbol topu ve bir kalp vardı. Her bir tılsım benim için özeldi. Bizim için.

"Bayıldım. Teşekkür ederim."

"Sık sık mücevher takmadığını biliyorum. Eğer takmazsan-"

"Şaka yapıyorsun, değil mi? Her şeyden önce, bu muhteşem. İkincisi, senden gelen her şeyi giyerim."

"Bildiğim iyi oldu. Bir dahaki sefere vahşi ve seksi bir şey olmasını sağlayacağım."

Jake hazırlanmaya gittiğinde çantamı aldım ve dizüstü bilgisayarımı mutfaktaki adaya kurdum. Bilgisayarımı açıp açıp e-postalarımı sıralamaya başladığımda dudaklarını kulağımın arkasında hissettim.

"Bu da ne böyle?" diye hırladı ve hızla ayağa kalktı. "Şaka e-postaları. Sadece siliyorum."

E-posta adresim web sitemde ve sosyal medyada yer aldığından, etrafta dolaşan pisliklerden sahte talepler almam alışılmadık bir durum değildi. Hatta arada bir sik resmi ya da müstehcen mesajlar bile alıyordum.

Ancak son zamanlarda önemsiz mesajların sıklığı artmıştı. Her zaman düpedüz kaba veya taciz edici değillerdi. Daha çok...

Skeevy.

Genel mesajlar yerine, görünüşümle ilgili iltifatlar gelmeye başlamıştı. Sitemde birkaç fotoğrafım ve gazetede çıkan fotoğraflarım olduğu için, birilerinin neye benzediğimi bilmesi şaşırtıcı değildi.

Yine de tüyler ürperticiydi.

Adresleri her zaman engelledim, ancak şakacılar için yeni adresler bulmak kolaydı.

"Bu bir eşek şakası olmaktan çok uzak, Piper. Bu çok iğrenç. Neden hiçbir şey söylemedin?"

"Bu her zaman olur. Muhtemelen bazı çocuklar bilgisayar ekranının arkasında dev topları varmış gibi davranıyorlar."

"Piper, bunlardan çok var."

"Biliyorum," diye itiraf ettim burnumu kırıstırarak. "Sanırım Gençler için Araçlar etkinliğinden sonraki tüm tanıtımlardan dolayı olabilir. Reklamın artması daha fazla sipariş gelmesi anlamına geliyor, ama aynı zamanda bu saçmalıklardan daha fazla gelmesi anlamına da geliyor. Önemli bir şey değil."

"Bu bir şey. Bu boktan bir şey. Bana söylemeliydin." Sıkılmış çenesi ve gergin vücuduyla Jake kızgın görünüyordu. Ama öfkesinin ardında korku vardı.

"Bebeğim, iş e-postam herkese açık. Ateşli ve azgın yerel kadınlar için teklifler, Nijeryalı prenslerden anında para transferleri ve kendi oturma odamın rahatlığında milyonlar kazanmak için ipuçları alıyorum. Hatta penis büyütme ile ilgili e-postalar bile alıyorum, ki bu da o yerel kadınları aramaya karar verirsem işime yarayacaktır. Böyle şeyler olur ve zararsızdır. Ama şimdi size söyleyeceğimden emin olun. Ve daha dikkatli olacağım, tamam mı?"

"Babamla konuşacağım, bakalım ne düşünecek."

"Eğer bu seni daha iyi hissettirecekse."

"Bu bir başlangıç. Birkaç saatliğine Hyde'a gitmem gerekiyor. Burada mı kalmak istersin yoksa senin evine mi gitmek istersin?"

"Benim." Bazı işleri bitirmek ve sonra da acele etmeyecek kadar bir süre içinde bu gece için hazırlanmak istiyordum.

"Seni yolda bırakırım, tamam mı?"

Yoğun bir veda öpücüğünden sonra dizüstü bilgisayarım ile birlikte kanepeme uzandım. Bacaklarımı altına alarak e-postalarla uğraştım, doğum günü aramalarına ve mesajlara cevap vermek için durdum.

Telefonum tekrar çaldığında bakmadan açtım. "Ne oldu?
yuka
rı?" "Piper, telefona böyle mi cevap verilir?"

Gah. Arayanın kimliği bir sebepten dolayı icat edildi, dingil. Kullan onu!

"Özür dilerim anne. Senden bir telefon beklemiyordum."

"Peki, neden kızımı doğum gününde aramayayım ki?" "Sadece şu anda bunu beklemediğimi söyledim. Sen nasılsın?"

"Bir insan, kendi ailesi tarafından sürekli havaya uçurulduğunda ne kadar iyi olabilirse
tek çocuk."

"Özür dilerim. Okul ve işle meşguldüm." "Peki ya senin genç adam? Onunla hâlâ görüşüyor musun?"

"Evet, Jake ve ben hâlâ birlikteyiz. Peki, Thomas nasıl?"

"Piper Skye, konuyu değiştirmeye çalışma. Ancak, o burada ve sizinle konuşmak istiyor."

"Mutlu yıllar, Piper," diye selamladı Thomas beni.

"Teşekkür ederim, Thomas. Sen nasılsın? Annem seni hala delirtmedi mi?"

"Henüz mi? *Hâlâ* demek istiyorsun, değil mi?"

Bu nadir şakaya güldüm. "Evet, aynen öyle."

"Annen bana Jake Hyde ile ilişkin olduğunu söyledi."

"Evet."

"Annenizin isteği üzerine onu araştırdım. şirketi son derece başarılı. Öyle ki birden fazla dükkânı olabilir. Söylentilere göre, mümkün olduğunca çok çalışabilmek için tek bir dükkânda kalmayı tercih ediyor."

Ve gerçekten de işinde çok becerikli.

"Evet, harika işler yapıyor," dedim, sapıkça şeyler düşünmemeye çalışarak. Deniyordum ama başaramıyordum.

"Yetenekleri ve iş ahlakıyla tanınıyor. Annesi saygın bir avukat ve babası da bir savcı yardımcısı. İyi seçim, Piper."

Bu bir doğum günü mucizesi.

"Teşekkürler Thomas. Bunu anneme söylediğinden emin ol." "Söyledim bile. İşte burada."

"Tahmin edebileceğiniz gibi, her şeyin yolunda gittiğini duymak beni çok rahatlattı. Yine de bahane üretmeyi bırakıp onu buraya getirmeniz gerekecek."

"Evet, anne."

"Doğum günün için sana özel bir şey aldı mı?" "Güzel bir saat."

"Saat mi?" Belli ki saatin cazibesi annemin gözünden kaçmamıştı.

"Tiffany'den."

"Oh. Bu çok özel o zaman."

"Evet. Gidip hazırlanmam lazım. Birkaç saat içinde akşam yemeği yiyeceğiz." "Doğum gününün tadını çıkar. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Güle güle."

Telefonu kapattığımda ne kadar geride olduğumu fark ettim. Biraz müzik açtım ve sıcak silindirlerimi takmaya gittim.

Isınmalarını beklerken odamdaki yatağın yanına çömelip altından bir şeyler çıkarmaya başladım. Aradığım şeyi bulunca, diğer her şeyi geriye ittim ve Jake'e sürprizimi hazırladım.

Daha çok benim için. Ne de olsa bugün benim doğum günüm.

Banyoya geri döndüğümde telefonum yeni bir mesajla aydınlanmıştı.

Hazırlanmaya başladın mı?

Ben: Az önce yaptım.

Yedek odadaki dolapta bir hediye daha var.

Ben: Oraya ne zaman bir hediye koydun?

Birkaç gün önce. Baksan bile göremeyeceğini düşündüm. O dolap cüzdanından daha kötü.

Hey! Aslında ne var biliyor musun? Geri dönüş yok. Tamamen haklısın.

Çoktan evde olmayı umuyordum ama işler planladığımdan uzun sürüyor.

Ben: Sorun değil, bekleyebilirim.

Belki. Muhtemelen.

Oraya başka bir şey için girmediğim sürece. O zaman ayağım takılabilir ve düşüşümü durdurmak için topuzu tutmam gerekebilir. Bu da yanlışlıkla dolap kapağını açabilir.

Oops.

Git bak, tamam mı?

Woo hoo!

Odaya girip ışığı yaktım ve dolabın kapısını açtım. "Ah, Jake," diye fısıldadım kendi kendime.

Önümde muhteşem yeşil bir elbise ve askısına dolanmış Ella's'tan bir çanta vardı.

Telefonum çalmaya başlayınca sıçradım. Ekranı kontrol ederek hemen cevap verdim. "Jake."

"Beğendin mi?"

"Bayıldım ama saat yeterliydi. Aslında senin yatağında uyanmak bile beni mutlu ediyordu."

"Sana lanet olası ayı verirdim, Piper. Tüm dünyayı ayaklarının altına sererdim," dedi Jake, sesi alçak ve çakıllı bir şekilde. Ben cevap veremeden biri adını seslendi. "Gitmem gerek. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Telefonu kapattıktan sonra dolaptan elbiseyi ve çantayı alıp odama getirdim. Çantanın içine baktığımda bir çift siyah topuklu ayakkabı, parıltılı bir el çantası ve dünyanın en küçük tangasını gördüm.

Sıcak silindirlerime dönerek onları yerleştirdim ve makyajıma başladım. Elbise çok cesur olduğu için gözlerime nötr krem rengi ışıltılı bir far, siyah göz kalemi ve dramatik bir maskara kullandım. Allığı hafif kullandım ve dudak parlaticısını tamamen atladım.

Üstümü değiştirdiğimde doğru kararı verdiğimi anladım.

Yumuşak, jarse elbise omuzlarımı tamamen açıkta bırakıyordu. Kenarlarındaki siyah dantel detaylar daha fazla ten gösteriyordu ama aynı zamanda daha yumuşak, daha kadınsı bir görünüm veriyordu. Malzemenin yapışkan olması minik tangayı açıklıyordu.

İç çamaşırı koleksiyonum ne kadar geniş olursa olsun, görünür külot çizgileri bırakmayan hiçbir iç çamaşırına sahip değildim.

Jake'e mesaj atmak için telefonumu elime almadan önce bir ayakkabı çıkardım ve dikkatlice yatağın üzerine koydum.

Ben: Bu ayakkabılar Jimmy Choo.

Çanta olayı da öyle. Hala ne anlama geldiği hakkında bir fikrim yok. Alicia seçti. Ben sadece seksi göründüklerine katıldım.

Alicia?

Ella'ya gittim ve bana yardım ettiği için çok mutluydu. Çünkü bu hala seninle olduğum anlamına geliyor. Senden hoşlanıyor, tatlım.

Ben: Ben de ondan hoşlanıyorum. Ama böyle şeyler yapmak zorunda değilsin.

Zorunda olmadığımı biliyorum. Hoşuma gitti.

Ben: Bununla nasıl tartışabilirim?

Yapamazsın. Birazdan geliyorum.

Dükkânda onun seksi ve geniş sırtını ilk gördüğüm *andan* itibaren Jake'ten hoşlanmaya başlamıştım. Statüsüyle ya da bana verebilecekleriyle ilgisi olmayan bir çekim vardı onda.

Onun sağlayabileceğinden emin olduğum orgazmlar hariç. Seks tanrısına şükürler olsun ki bu konuda haklıydım.

Beni bu kadar mutlu eden şey bana aldığı şey değildi.

Tamam, onlar Jimmy Choo'ydu, yani *sadece* o değildi.

Bu oydu.

Telefonu bir kenara bıraktım ve ayakkabıları tekrar elime aldım. Onları giydikten sonra şifonyerime doğru yürüdüm ve saatimi taktım. Kilitlediğimde saati fark ettim ve Jake'in birazdan burada olacağını anladım.

Soğumuş bigudileri saçımdan hızla çözdüm ve şifonyerimin üzerine attım. Eğilerek bukleleri gevşetmek için başımı salladım.

"Siktir."

"Beni korkuttun. Dükkân nasıldı?" Yanıt alamayınca doğruldum ve Jake'e baktım.

Saçlarının açık olduğunu görünce gülümsedim. Koyu renk kot pantolon, kolları kıvrılmış siyah düğmeli gömlek ve gri converse giyen adamım iyi görünüyordu.

O da gergin görünüyordu.

"Neyin var?" Ona doğru yürümeye başladım. "Dur."

Kaşlarımı şaşkınlıkla indirdim. "Ne?" "Gitmek zorundayız. Gitmek *zorundayız*."

"Biliyorum, hazırım."

"Biz bu evden çıkmadan önce yaklaşırsanız, hiçbir yere gitmiyoruz."

"Bu benim için sorun olmazdı." Hınzırca gülümsedim. "Aslında, neden sipariş vermiyoruz ve ben de üzerimden yemene izin vermiyorum?"

"Alay etmek. Alaycının tekisin. Dışarı."

"Peki, Bay Otoriter Pantolon."

Dönüp uzaklaşan Jake verandama gelene kadar durmadı. Kapıyı kilitledim ve onu arabasına kadar takip ettim.

Jake Camaro'yu geri vitese takıp garaj yolundan çıkmak üzereyken telefonu çalmaya başladı. "Evet? Hı hı. Hayır, sorun değil. Görüşürüz." Jake telefonu kapattı ve bana döndü. "Hyde'da bir dakika durmamız gerek."

"Her şey yolunda mı?"

Organizasyonu ve dosyalaması daha iyi olmasına rağmen, müşterilerle dolup taşıyorlardı. Yaptıkları iş miktarı göz önüne alındığında, işlerin arada kaynayıp gitmesi kaçınılmazdı.

"Evet, Kase için bir şeyi kontrol etmek üzere bilgisayar sistemine girmem gerekiyor. Günün nasıl geçti?" Elini bacağıma koyarak başparmağıyla iç baldırımı okşadı, bu da beni düşüncesizleştirdi.

"Ha?"

"Senin günün mü?"

"Oh. Güzel. Düşündüğümde çok daha fazlasını yaptım." "Başka e-posta var mı?"

"Hayır. Sana söyledim, bu pek olmaz."

"Bir kere yeter de artar bile," diye homurdandı Jake.

"Endişelenecek bir şey olduğunu düşünseydim sana söylerdim." "Yine de babamla konuşacağım."

"Ben de öyle düşünmüştüm, Bay Otoriter Pantolon."

Kısa bir süre sonra Jake Hyde'ın ön otoparkına girdi ve motoru durdurdu. Yanıma gelerek elini uzattı ve inmeme yardım etti.

"Dur bakalım." Elini boynumun kenarından kıvrırarak başparmağıyla çenemi okşadı ve yüzümü yukarı kaldırdı. "Muhteşem görünüyorsun."

Kendimi ona yaklaştırdım. "Kıyafet için teşekkürler." "Seni seviyorum, Piper."

"Ben de seni seviyorum. Bu arada, bu gece benim evimde kalmamız gerekiyor." "Neden?"

"Böylece size düzgün bir şekilde teşekkür edebilirim."

"Tanrım. Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

"Bu bir sürpriz. Hazır mısın?" Parmak uçlarımı kirli sakalına sürttüm.

"Hayır. Senin evine dönmek istiyorum."

"Hey, evde kalıp benden yemeni teklif ettim."

"Seni yemeyi tercih ederim," diye homurdandı. "Siktir." Uzaklaşıp girişin kilidini açarken ettiği küfür etrafımızda yankılandı. Lobi karanlıktı, sadece garajdan gelen bir ışık vardı. "Kase'nin hâlâ orada olup olmadığına bakmalıyım." Yürürken kolunu bana doladı.

Belki bu hızlı olur ve onu beni eve götürmeye ikna edebilirim. En azından, belki masa başında hızlı bir sevişme için zamanımız olur.

"Sürpriz!" Birkaç sesin çığlık attığını duydum, beni inanılmaz derecede uygunsuz düşüncelerimden çekip çıkarırken korkutuyorlardı. Bir kahkaha patlattım ve en sevdiğim insanların çoğunu görmek için etrafıma baktığımda kalbim çarpmaya başladı.

Her şey saklanmış ve süslemeler yerlerine yerleştirilmişti, ancak bir garaj gibi görünüyordu. Çalışma tezgahları yiyeceklerle dolup taşıyordu ve köşede, çok iyi stoklanmış olsa da bir araya getirilmiş bir bar vardı.

"Mutlu yıllar, tatlım," diye fısıldadı Jake, beni kendine doğru çekerek.

"Doğum günü kızına sarılabilir miyim?" diye sordu arkamdan bir ses.

"Baba?" Babamı ve Nat'i görmek için arkamı döndüm.

"Mutlu yıllar Lil' Rock," dedi babam, küçükken bazı motorcuların bana taktığı lakapla seslenerek.

Kendimi ona attım ve sarıldım. Onun kolları da beni aynı sıkılıkta sardı.

Geri çekildim ve Jake'e baktım. "Jake, bu babam Floyd ve kız arkadaşı Natalie. Babam ve Nat, bu benim erkek arkadaşım Jake." Onların bir şey söylemesine fırsat vermeden babama döndüm. "Burada ne işin var? Gelecek aya kadar gelmeyeceğini sanıyordum."

"Jake'ten bir telefon aldığımda, kızımı görme şansına nasıl karşı koyabilirdim?"

"Sanırım o tanıştırmalara gerek kalmadı," diye mırıldandım Jake'e doğru.

Yan tarafa bakıp göremediğim birine çenesini kaldırmadan önce bana göz kırptı.

"Mutlu Yıllar, Piper!" Nat, heyecanı yüzünden daha da belirginleşen bir vadi kızı edasıyla konuştu. Beni kucakladı. "Muhteşem görünüyorsun. Yabani saçların çok güzel."

"Seni gördüğüme çok sevindim!" Ona sarılırken zıplayarak çığlık attım. "Her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun."

Nat, 1.80 boyunda, pırıl pırıl parlayan çikolata kahvesi saçları ve ela gözleriyle muhteşemdi. Babam onu bana on iki yaşımdayken tanıştırmıştı ve ben onun bir model ya da aktris olduğundan emindim. Neredeyse on yıl sonra bile hâlâ öyle görünüyordu.

O benim babamdı ama yakışıklı olduğunu biliyordum. Ben fark etmemiş olsam bile, arkadaşlarımdan birçoğu onun için yanıp tutuşuyordu. Boyu 1.80'di ve bütün gün iş yerinde çalışmaktan hâlâ fitti. Siyah saçlarına çok fazla ak düşmüştü ama işe yarıyordu.

Duyduğum hikayelere göre, Nat babamın restoranına bir randevu için gelmişti. Babam onunla konuşmak için barın üzerinden atlamadan önce ona bir kez bakmıştı. On beş dakika sonra, diğer adam kapıdan çıkmış ve Nat'in kızı bir bar taburesine dikilmişti. İşte babamın görünüşü ve cazibesinin gücü buydu. Bundan bir hafta sonra, babam Nat'i yanına taşıdı. Ve şimdi, neredeyse on yıl sonra, hala güçlü bir şekilde devam ediyorlardı.

"Ve, aman Tanrım, şu ayakkabılar!" Nat ayağımı dışarı çıkarmam için bacağımı dürttü.

Ayakkabıları daha iyi görebilmesi için hafifçe döndürdüm. "Bunlar Jimmy Choos. Jake'in sürprizi. Görünüşe göre birçoğundan biri. Ama bunun ne kadar büyük bir olay olduğu hakkında hiçbir fikri yok."

"Bu *katil*. Ve, aman Tanrım, şu saate bak!"

"Şu an bir bira içmek için iyi bir zamanmış gibi hissediyorum. Saatlerce konuşabilirler. Sen de var mısın?" diye sordu babam Jake'e.

"Evet. Bira mı karışık içki mi, tatlılar?"

"Bira, lütfen."

"Natalie?"

"Bira kulağa hoş geliyor, teşekkürler."

Jake babamla birlikte uzaklaşmadan önce başıyla onayladı.

"Nasıl?" diye başladım.

"Tamam, gittiler. Benden çok şey saklıyordun, kızım." "Sana Jake'ten bahsetmiştim."

"Evet, önemli bir şey değilmiş gibi görünmesini sağladım. Onunla ilgili konuşma üç kat daha uzun sürmeliydi."

Başımı çevirdim ve Jake'in gözlerini üzerimde yakaladım. Natalie'ye dönmeden önce ona gülümsedim. "Muhtemelen bundan daha uzun."

"Durum ne kadar ciddi?" "Çok ciddi."

"Henüz gözlerini senden kaçırmadığına göre, ben de öyle tahmin ediyordum."

Parmaklarımı sallayarak ona doğru baktım ve dudaklarının yukarı kalkmasını izledim.

"Bana tam bir konuşma borçlusun. Ama işte adamın geliyor." Jake bize içkilerimizi uzattı.

Nat gülümseyerek, "Gidip babanın ne yaptığına bakacağım," dedi. Elimi şefkatle sıktıktan sonra bara doğru yöneldi.

Jake kolunu bana doladı. "Şaşırdın mı?" "Bu yüzyılın en hafif ifadesi." "Aç mısın?"

"Şimdi olmaz. Herkesi görmek istiyorum."

Sonraki bir buçuk saat doğum günü kucaklaşmaları, dilekleri, içkiler ve shot'larla dolu bir bulanıklık içinde geçti.

Doğum günlerime ya da sürprizlere hiç önem vermemiş olsam da Jake mucizeler yaratmıştı. Çok titizdi ve davet edilmesini istediğim herkes oradaydı. Oğullarım Ray ve Edge, ayrıca Rhys, Harlow, Gia, Melanie, Lily ve Marcy. Gage ve Jet bile gelmişti ama fazla kalamadılar.

"Bu insanlarla nerede tanıştın?" Harlow beni kenara çekerken sordu. Öğle yemeğinde resmen tanıştığımızdan beri hızlı arkadaş olmuştuk. "Herkes çok güzel. Baban bile tam bir D.I.L.F. Baba-"

Kulaklarımı kapattım. "Whoa, whoa, whoa. Oraya gitme. Duymak istemiyorum. La, la, la!" Onun üzerinden bağırdım.

Ick!

Ellerimi çekti. "Ne? Ben de tam arkadaş olmak istediğim bir baba olduğunu söyleyecektim çünkü havalı birine benziyor. Sapık!" dedi biz kıkırdamaya başlarken. "Cidden, kendimi bir Hollywood partisini basmış gibi hissediyorum. Bir dakika. X-er'lardan bazıları burada. Yani, evet, tam bir Hollywood partisi!"

"Hey, hayatım birkaç ay önce sıkıcıydı. Beni bilirsin, yarı robot falan," diye takıldım.

"Kendi belalıma ihtiyacım var. Gage müsait mi? Hayır, Jet. Hayır, şu saçları olan adam kim? Az önce çenemi kaldırdı, ben de bunu sonsuz aşkını ilan ettiği ve beni yıllarca gözlerinde kaybolmaya davet ettiği şeklinde anladım. Tanrım, o muhteşem!"

"Bu Kase. Sizi tanıştırayım."

"Belki daha sonra. Şu anda susadım ve vay canına, tesadüfe bak; Gage ve Jet şurada. Kafamın içinde fangirl çılgınlıkları atacağım." Sesini alçaltarak fısıltıya dönüştürdü. "Eğer bayılırsam, onlardan birinin bana ağızdan ağıza vereceğine söz ver."

"Söz veriyorum," diye yemin ettim, yüzümü asmamaya çalışarak.

Gece, herkesin yıllardır arkadaşmış gibi konuşması, gülmesi ve birlikte içmesiyle ilerledi. Nat ve Harlow moda konusunda birbirlerine bağlandılar ve sadece kendilerinin anlayabileceği hızla konuştular. Babam, adamım ve oğullarım arabalar ve bisikletler hakkında derinlemesine bir tartışmaya girdiler.

Doğum günü aydınlığımdaki tek kara bulut Rhys'in randevusuydu.

İlk başta utangaç olduğu için içine kapandığını düşünmüştüm. Yine de onunla konuşmaya çalıştıktan sonra, onun sadece bir sürtük olduğu anlaşıldı.

Büyük bir tane.

Rhys'i çok severdim. Hâlâ yakındık ve Jake ve benim için gerçekten mutluydu çünkü o böyle bir adamdı.

Ayrıntıları bilmiyordum ama karanlık bir şeyler yaşadığını biliyordum. Onunla ne kadar uzun süre birlikte olursam, mavi gözlerinde gizlenen gölgeleri ve gamzeli bir gülümsemenin ardına sakladığı acıyı o kadar çok görüyordum.

Kesinlikle daha iyisini hak ediyordu.

"Doğum günün kutlu olsun, sevgilim," dedi kucaklayarak.

"Teşekkürler. İşler nasıl gidiyor?" Anlamlı bir şekilde... adı her neyse ona doğru baktım. Telaşlı bir şeydi ve heceleyerek yazmıştı. Açıkçası ortasında bir Batman sembolü olmasını bekliyordum.

"Biz ayrılmadan hemen önce Damon ve Tito'yu kızdırdı. Ofisimden paltomu almaya gittim, sadece iki dakikalığına gitmiştim. Bir şey söyledi, ne olduğunu hiç bilmiyorum ama bu onları çok kızdırdı."

"Onları üzme için korkunç bir şey olması gerekirdi."

Damon 1.80 boyunda, 50 kilo ağırlığında, koyu çikolata kaslıydı. Aynı zamanda tanıdığım en tatlı insanlardan biriydi. Erkek arkadaşı Tito, hem Rye hem de Voodoo'da çalışan bir DJ'di.

Damon zor bir bölgede büyümüştü. Hayatı boyunca eşcinsel olduğunu biliyordu ve zor bir dönem geçirmişti. Yetişkinliğe zar zor ulaşmış.

Tito eşcinsel olduğu gerçeğini sakladı ve sonunda kendisinden ve çevresindekilerden nefret etmeye başladı. Enjekte etmeye, sigara içmeye, patlatmaya ve günü atlatmak için bulabildiği her şeyi içmeye başladı. Bağımlılığı o kadar kötüydü ki, erkekler de dahil olmak üzere herkese kendini satmaya başlamıştı. Bir an için aklı başına geldiğinde, yapmaktan korktuğu şeyi yaptığını fark etti. Ancak şimdi, bunu neredeyse kendini uyuşturucuyla öldürmek için yapıyordu. Kendini temizledi ve sonunda Damon'a bağlandı.

Yaşadıkları onca şeyden sonra ikisi de vurdumduymazdı. Tüm bunları atlatan hiç kimse küçük şeyleri dert etmezdi.

"Evet. Ödeşmek için Damon ona sana karşı hislerim olduğunu söylemeyi ihmal etmedi. Derin duygular. Hemen arabada söylenmeye başladı, partini atlamamızı istedi. Sanki emir alıyormuşum gibi." Başını hafifçe salladı, dudaklarında eğlenen bir gülümseme belirdi.

"Ne dedin sen?"

"Onu evine bırakmayı teklif ettim. Ona bir taksi bulmaya gönüllü oldum. Hatta diğer adamlardan birinin onu her ne şekilde olursa olsun evine bırakmaya istekli olabileceğini bile söylemiş olabilirim. Ama o hala burada. Göz kamaştırıcı. Evet, çünkü bu benim eğlenmeme engel olacak."

"Ona duygularının böyle olmadığını söyledin mi?"

"Hayır. Jake kafasını kışından çıkarır çıkarmaz, onun senin için doğru kişi olduğunu anladım. O benim kardeşim gibidir, bu yüzden ona ihtiyacı olanı verecek iyi bir kadın bulduğu için çok heyecanlandım. Hiç bu kadar güldüğünü duymamış, bu kadar kolay gülümsediğini görmemiştim. Bu yüzden sana karşı hislerim romantik olmayabilir ama yine de iliklerime kadar derin sevgilim."

"Ah, Rhys," diye fısıldadım, ağlamamaya çalışarak ona sarıldım.

Hmm. Harlow bekar. Oh, Melanie de öyle. Hayır, bekle, belki Lily?

"Jake bana bira şişesi fırlatmadan önce seni bıraksam iyi olacak. Kazanmış olabilir ama yine de pek mutlu görünmüyor."

Kendimi geri çektim ve ona güldüm. "Biliyor musun, şurada bir sarışın var-"

"Lily?"

"Evet."

"Olmaz, sevgilim."

"Bence ikinizin bir sürü ortak noktası var."

"Biliyoruz. Bu yüzden olmuyor. Her neyse, baban Ace Frehley fotoğrafının kendisinde olmadığını söyledi, ki bu hayal kırıklığı yarattı. Ancak Freddie Mercury gibi giyindiğin bir resmin varmış."

"Tanrım, bunu unutmuşum. Sekiz ya da dokuz yaşıyordum. Eğlenceli bir Cadılar Bayramı'ydı."

"Gidip bana göstermesini sağlayabilecek miyim bir bakayım." Rhys bara doğru yöneldi, birbirlerinin yanından geçerken çenesini kaldırarak Z'ye baktı.

"Mutlu yıllar, Bebek Yüz." Z bana sarılmak ve yanağımdan öpmek için eğildi. "Teşekkürler. Eğleniyor musun?"

"Evet. Rhys'in randevusunu izlemek çok eğlenceliydi. Ta ki yanıma gelip bana asılana kadar."

Bir kahkaha patlattım. "Şaka yapıyor olmalısın! Bu çok komik."

"Evet, tam bir kahkaha fıçısıydı. Birazdan çıkmam gerek. Doğum gününün tadını çıkar, Bebek Surat."

"Geldiğiniz için teşekkürler." Yanağına bir öpücük kondurmak için parmak uçlarımda yükseldim. "Senin için her şeyi yaparım."

"Kusura bakma kardeşim, kadını mı çal m a m lazım," dedi Jake arkamdan elimi tutarken.

"Yeni olan başka ne var?" Z şaka yaptı.

Hâlâ el ele tutuşan Jake ve ben Ray'e doğru yürüdük. "Hey, ateşli şey," dedi bana kocaman gülümseyerek.

"Yo. İyi bir gece geçiriyor musun?"

"Evet, ve en iyisi henüz gelmedi." "Ne?"

Ray cevap vermek yerine başını Jake'e doğru salladı.

"Senin için hâlâ bir hediyem daha var." Jake gömleğinin düğmelerini açmaya başlarken elleri hafifçe titriyordu.

"Bebeğim, bu işin gidişatından çok hoşlanıyorum. Ama Ray'in önünde değil."

Ray, "Hayır, izleyebileceğime söz verdi," dedi.

"Sapıkça." Ona kaşlarını oynattım. "En azından önce biraz esneme hareketleri yapmama izin ver ki en iyi hareketlerimi sergileyebileyim."

Jake'in gömleği açılarak göğsündeki bandaj ortaya çıktı ve beni anında ayılttı.

"Ne oldu?"

"Kaldır şunu," diye fısıldadı.

Önüne geçerek dikkatlice soydum. "Aman Tanrım, bu çok fena."

Gazlı bez ve bandın altında yeni bir dövme vardı. Kolundakine benzer şekilde, göğsündeki deri mekanik bir kalbi ortaya çıkarmak için yırtılmış gibi görünüyordu.

"Orta vitesine bakın."

"Ah, Jacoby," diye mırıldandım, gözlerim yaşlarla dolmuştu.

Dövmenin ortasında diğer mekanizmaları birbirine bağlayan bir dişli vardı. Normal kare harflerin arasına, dişli dişlerine benzetilmiş beş blok harf serpiştirilmişti.

"Üzerinde benim adım yazıyor."

Boynumu kavrayan Jake'in başparmağı çenemi yukarı itti ama gözlerim oldukları yerde kilitli kaldı. "Sweets, bana bak."

Bakışlarımı onunkilerle buluşturmak için yukarı çektim. "Neden?" "Sadece sen varsın."

Elimi dikkatlice mürekkebin yan tarafındaki göğsüne koydum ve kalbinin çarptığını hissettim.

"Adının üzerimde olmasını istiyorum."

Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Ne?"

"Ray, onun adını istiyorum," diye omzumun üzerinden ilan ettim.

"Pazartesi öğleden sonra için bir blok zaman ayırdım bile," dedi Ray, sesi kalındı. "Bara gideceğim, birkaç tek atacağım ve bir kız gibi ağlamıyormuş gibi yapacağım."

"Yapmak zorunda değilsin-" Jake

başladı. "İstiyorum."

"Bunu bir düşün, tamam mı?"

"Evet," diye kabul ettim, ama buna gerek yoktu.

Çılgıncaydı, umursamazcaydı ve bazı insanlar bunun aptalca olduğunu düşünebilirdi. Sadece geçici olabilecek bir şeyi kalıcı olarak vücudunuza işlemek bir riskti.

Jake'le risk almaya her zaman değer olduğunu bilmem iyi bir şey.

"Ne diledin?" Mumları söndürdükten sonra Jake'in sesi kulağımda
g ü m b ü r d e d i .

"Sana söyleyemem, bu kurallara aykırı."

"Kurallar, ha?"

"Evet. Sana söylersem dileğim gerçekleşmez."

"Nefesini boşa harcıyorsun," dedi babam Jake'e. "Her yıl bana söylemesini sağlamaya çalışırdım, ama sanki ulusal bir sırmış gibi bunu kendine saklardı."

"Bu doğum günü *yasası* gibi bir şey. Bunu herkes bilir. Sen ve Nat eğleniyor musunuz?"

"Evet, ama biz otele gideceğiz ve siz gençlerin gecenin tadını çıkarmasına izin vereceğiz."

"Buradaki herkesten daha iyi parti yapabileceğine eminim."

Kıkırdadı. "Muhtemelen, ama yine de gideceğiz. Beni geçirir misin?" Babam Jake'e dönerken başımla onayladım. "Seni görmek güzel, Jake."

"Sen de, Floyd."

"Nat'e göz kulak olur musun? Tuvaleti kullanmak için geri döndü."

"Evet." Jake ofisin kapısına doğru yürüdü.

Dışarı çıktığımızda babam, "Sanırım mutlu olup olmadığını sormama gerek yok," dedi.

"Hayır."

"Sana iyi davranıp davranmadığını sormana da gerek yok. Kendi partindesin, etrafın arkadaşlarınla çevrili ve o yine de iyi vakit geçirdiğinden emin olmak için seni izledi. Bunu pek sık gördüğümü söyleyemem."

"Bu Jake."

"Merak ediyorum da, sen de onun kadar bu işin içinde misin?" "Onu seviyorum, baba."

"Bunu görmek kolay. Ama bunun seviyeleri var. Annen mi? Kalbimi kırdı. Onun öyle olduğunu düşünmüştüm. Prissy." Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Hüzünlü değildi,

sadece anımsatıyor. "Kahretsin, o zamanlar bile etrafta dolaşır, herkese tepeden bakardı. Ona bir kez baktım ve hayatımı bu düzene kaos getirerek geçirmek istediğimi anladım. Kendi etrafına ördüğü duvarları yıkmak için çaba sarf etmekten mutluydum. Ama o mesafeyi korumaya kararlıydı ve ben bunu başaramadım."

Eğer Jake'le aramdaki mesafeyi zorlasaydım ve o duvarları yıkmasaydım... Lanet olsun, neredeyse anneme dönüşecektim.

"Beni severdi, ama bu farklı bir düzeydeydi," diye devam etti babam, annem kadar inatçı olmadığım için panikle rahatlamamı bölerek. "Nat'i nasıl sevdiğimi mi? Annen kalbimi kırdı ama Nat onu *paramparça* ederdi."

"Nat gitmezdi."

"Tanrı'ya şükür. Demek istediğim, Piper, eğlenmenin yanlış bir tarafı yok. Eğer tek yaptığınız buysa, ikinizin de aynı fikirde olduğundan emin olun. Şimdi. Çünkü onu sevdiğin çok açık. Ama onun için olduğun da çok açık."

"Sadece o."

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Çok çalıştın ve iyi insanlarla iyi bir hayat kurdun. Seninle gurur duyuyorum, tatlım."

"Teşekkür ederim, baba."

Kapının açılıp kapandığını duyduğumda, Jake ve Nat'in bize doğru geldiğini görmek için döndüm.

"Brrr. Hava soğuk." Nat kollarını ovuşturdu ve sanki hava esintili altmış derece değil de eksi rakamlardaymış gibi zıpladı.

"Sana bir palto almanı söylemiştim. Kaliforniya'da olmaz, Vadi Kızı."

"Kendiminkini getirseydim seninkini çalmak için bir nedenim olmazdı. Bu da beni ceketinle gördüğünde sevdiğim o bakışı atmayacağın anlamına gelir."

Aww. Ve ick. Ama tamamen aww.

"Erken geldiğiniz için teşekkürler," dedim onlar beni tatlı tatlı süzmeye devam etmeden önce.

"Yapabildiğimize çok sevindim." Nat sarılmak için beni kendine çekti. "Git gecenin tadını çıkar. Vahşi ol."

"Bunu planlıyorum. Sizi seviyorum çocuklar." "Seni seviyorum, kızım."

"Doğum günün kutlu olsun tatlım," dedi babam bana sıkıca sarılarak. "Hayatımın en güzel günü, yirmi bir yıl önce. Her zaman bir babanın isteyebileceği en iyi çocuk oldum."

"Babacığım." Sesim titriyordu.

"Doğum gününde ağlamak yok. Yarın görüşürüz."

Babama ve Nat'e gözyaşı dolu, titrek bir gülümseme verdim. Onlar taksiye doğru yürümeye başlamadan önce Nat da bana kendi gülümsemesiyle karşılık verdi.

"Bir içki daha içmeye hazır mısın, doğum günü kızı?" Ben el sallarken kollarını belime dolayan Jake'in derin sesi kulağımda gümbürdüyordu.

"Oh evet."

"Neden benim evime gitmiyoruz?" Jake ayaklarım acıdığı için beni Camaro' ya kadar taşıyarak sordu.

"Sürpriz benimkinde."

"Belki yarın için daha iyi olur, değil mi?" "Neden?"

"Sweets, sen sarhoşsun."

"Öyle misin?"

"Hayır. Babanla sadece bir bira içtim." Jake beni ayağa kaldırdı ve arabaya bindim.

Kendi tarafına geçtiğinde ona daha da yaklaştım. "O zaman iyiyiz. Güven bana, bebeğim. Sarhoş olmak iyidir. Özellikle senin için."

"Oh, gerçekten mi?" Beni kucağına çekerken gülümsedi. "Nasıl yani?"

"Ben eğlence sarhoşuyum. Mutlu sarhoşum. En önemlisi, *azgın* sarhoş. Tabii ki her zaman azgın olduğum için bu pek bir şey ifade etmiyor."

"Her zaman mı?" Jake'in sesi derindi, parmakları eteğimin altından kayıyordu.

Elini yakaladım ve yolculuğunu durdurdum. "Hayır, sabırlı olmalısın."
Çenesinin alt tarafına bir öpücük kondurarak yolcu koltuğuna doğru ilerledim.
"Şimdi beni eve götür, Jeeves."

"Evet, canım."

On Birinci Bölüm

Vahiyler

"Daha sert. Daha hızlı."

"Bunun neresi eğlenceli?"

"İşimiz bittiğinde başın çok büyük belaya girecek, Bay Otoriter Pantolon."

Jake sıırıttı. "Yatağa bağı kalacağından oldukça emin olduğum için bundan şüpheliyim."

"Tanrım, bebeğim.

Lütfen?" "Ne

istiyorsun?" "Seni."

"Peki ya ben? Daha yavaş gitmemi ister misin?" diye alay etti, zar zor girip çıkıyordu.

Daha yavaş gitmenin mümkün olduğunu düşünmemiştim. "Hayır, dur!"

"Durmamı mı istiyorsun?" Omuz silkerek çekildi ve arkasına yaslandı. "Sen öyle diyorsan."

"Hayır, hayır, hayır. Yavaş gitmeyi bırak demek istedim. Hızlı git." Hareket etmeye çalıştım ama başaramadım.

"Ve bunu bitirelim mi? Sanırım biraz tatlı tatmak istiyorum."

"Tezgâhın üzerinde kekler var," diye mırıldandım kayıtsızca. "İyi fikir."

"Şaka yapıyordum!" Odadan çıkarken Jake'in geri çekilen sırtına yalvardım.

Ben ve benim koca ağzım.

Esaretle ilgili kitaplar okumuştum ve her zaman ilgimi çekmişti. Limuzindeki konuşmamızdan sonra internetten yumuşak kelepçeler sipariş etmiş ve Jake'e onlarla sürpriz yapmak için cesaretimi toplamaya çalışıyordum.

Ortada bir şeyler yemek için ayrılacağını planlamamıştım. Bana işkence etmekte bu kadar iyi olacağını düşünmemiştim bile.

Ama olan buydu.

Vücut karıncalanma, kan yanıyor, her sinir bitiyor içinde benim vücut yükselmiş, işkence.

"Buraya gel ve sik beni!" Kısıtlamalara karşı çekerek bağırdım. "Neden, Piper, komşular ne düşünecek?" Jake bana doğru eğildi. kapı aralığında, sanki kendiliğinden yanmanın eşiğinde değilmişim gibi bir kek paketini rahatça soyuyordum.

"Umurumda değil. Onu at ve buraya gel."

"Kendi yaptığın bir şeyi atmak mı? Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum. Neredeyse mükemmeller."

"Evet, fırlat... Bekle, 'mükemmele *yakın*' mı?"

"Gördün mü? Atarsam nasıl öfkeleneneceğini bir düşünsene."

"İyi, tamam, her neyse," diye kabul ettim. "Şimdi, ne demek istiyorsun?" "Oh, sadece bunu geliştirmenin bazı yollarını düşündüm."

"Ne gibi?" Yatağa geri döndüğünde ona ters ters baktım.

"Bütün bunlar gibi." Jake parmağıyla krem şantiden biraz kaşıkladı. Kulağımın arkasındaki noktaya sürdükten sonra yaladı. "Belki burada daha lezzetli olur." Daha fazlasını kazıyarak buzlu parmağını sert meme ucuma sürdü. Eğilip ağzına aldı ve sertçe emdi.

"Haklısın," diye nefes nefese kaldım. "Bu daha iyi."

"Hâlâ mükemmel değil." Kendini bacaklarımın arasına yerleştirdi.

Buzlanmanın soğukluğu aşırı ısınmış bedenime çarptığında başım bir iniltiyle yatağa düştü.

Jake başını eğerek tatlı, yapışkan tepeciği kucakladı. Kalın parmağını içime sokup yavaşça okşadı. Kalçalarım yataktan yükseldiğinde kaslı bir kolunu leğen kemiğimin üzerine koydu ve beni yerimde sabitledi.

"Sana ihtiyacım var," diye yalvardım.

Jake inledi, kontrolü yeniden ele geçirmeden önce tutuşu gevşedi.

Bingo.

"Lütfen, bebeğim. Beni her zaman çok iyi hissettiriyorsun."

"Piper," diye bir uyarı homurdandı, içimdeki parmağı hızlanıp lezzetli bir şekilde sürtünürken bile.

"Ne? Ben de sana bana yaptıklarını sevdiğimi söylüyordum." Daha fazla güç kullandığında inledim. "Senin olduğum için olmalı."

"Siktir." Jake'in vücudu benimkini kapladı. Kalçalarımı kaldırmak için bir eliyle kıcımlı kavrayarak içime girdi. Hızı ve gücü arttı ve sikinin başı tam ihtiyacım olan yere çarptı.

İçimde yarattığı gerilim kırıldığında, inlemelerimi bastırmak için ağzımı omzuna bastırdım.

"Tanrım, seni seviyorum."

"Seni sonsuza dek seviyorum." Dilimi yukarı doğru gezdirirken ter ve Jake'in tadını aldım. Omzunun güçlü, kalın tendonunu ısırdım.

Jake derin derin inledi, yüzünü boynuma gömdü ve boşaldı.

Kollarımı ve bacaklarımı çözerek, nefesimizi tuttuğumuz sırada uzuvlarımı ovdu. Ayak bileğimden başlayarak, bacak değiştirmeden önce yavaşça uyluğumun üst kısmına kadar masaj yaptı. Bileklerime geçtiğinde, ön kollarındaki kaba tüyler meme uçlarıma sertçe değiyordu.

Gözlerimi kapatıp kendimi hissetmeye bıraktım.

Uykuya mı dalsam yoksa üzerine mi atlasam diye kararsızdım. Bana ne yaptığının farkında olup olmadığından bile emin değildim, ta ki gözlerimi açıp sert aletin zıpladığını ve beni zorladığını görene kadar.

Uzanarak parmaklarımı Jake'in saçlarına geçirdim ve ağzını kendime doğru çektim. Dilimin ucu içeri girmeden önce dudaklarının kenarında gezindi. Dönerek, okşayarak, alay ederek, ısının artmasına izin verirken dilim onunla birlikte hareket etti. Yavaş yanma bir alevlenmeye dönüştü ve kalçalarım onunkini ararken kalktı.

İçeri kayarken, Jake'in eli kalçamı yatağa doğru tutarken diğer kolu onu desteklemek için düz durdu. "Sonsuza kadar. Değil mi, Piper?"

Cevabımı başımla

onayladım. "Söyle."

"Sonsuza dek," diye inledim.

"Evlen benimle." Gözleri irileşirken Jake'in hamleleri durdu.

Ben de onun şaşkın bakışlarına karşılık verdim. "Az önce ne dedin sen?"

"Evlen benimle. Evde bir yüzüğüm var. Gidip alabilirim ama önce bitirmek istiyorum." Sanki içimde olduğunu unutabilirmişim gibi kalçalarını itti.

"Ciddi misin sen?"

"Bitirmek istemen hakkında mı? Evet."

"Hayır, diğer şey hakkında."

"Benimle evlenme olayını mı kastediyorsun?"

"Evet, o şey." Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyordum.

Artık resmileşti. Ben ölüyorum. İnanılmaz, inanılmaz, aşırı mutluluktan ölüyorum.

Ben de beni bitirenin seks olacağını düşünmüştüm.

Kalçamdaki parmakları hafifçe titremeye başladı. "Sana bu gece sormayı planlamıyordum ama-"

"Evet. Evet, kesinlikle."

Jake yüzünü boynuma gömmeden önce gözlerini kapattı. "Seni seviyorum, Piper."

Ağzlarımız ve ellerimiz çılgınca hareket ederken o da kalçalarını sallıyordu. Mümkün olduğunca çok dokunmaya ve tatmaya olan ihtiyacımız çok güçlüydü.

"Yüzüğümü ve adımı alacaksın. Bunu mu istiyorsun?"

"Her şeyden çok." Tırnaklarımı omuzlarına geçirerek, orgazmım içimden geçerken çenesini ısırarak için eğildim.

"Bu tatlılığın gitmesine asla izin vermem. Seni asla bırakmam," diye inledi boşalırken.

Jake üzerime yığıldığında, ben kollarımı ona sardım. Sonunda üzerimden kaydı ve yalınayak banyoya girdi.

Çarşafı yukarı çekerek, her şeyi ve hiçbir şeyi düşünürken kocaman gülümsedim.

Eşofman, tişört ve converse ayakkabılarıyla döndüğünde doğruldum. "Nereye gidiyorsun?"

Tanrım, erkek arkadaşım çok

güzel. Hayır, bekle. Nişanlım.

Ötme. Ciyaklamayın.

Tamam, kesinlikle ciyakla. Sadece öksürük gibi bir şeyle gizlemeye çalış.

"Gidip yüzüğünü alacağım."

"Yarına kadar bekleyebilirim."

Jake ellerini ceplerine soktu ve başını salladı. "Sen **y a p a b i l i r s i n** ama ben kesinlikle yapamam. Yeterince uzun süre bekledim."

Çarşafı üzerimden attım ve yataktan fırladım. "Ben de geleceğim ve orada kalacağız."

"Burada uyumak istediğini sanıyordum?"

"Yapmak istediğim şeyi yaptık." Hızlıca bir çift yoga pantolonu ve omzu açık, hımbıl bir tişört giydim, komando ve sütyensiz oldum.

Dolabıma uzanan Jake, takımımımdan bir bavul çıkardı ve yatağın üzerine attı. "Hafta sonunun geri kalanı için birkaç kıyafet al, tamam mı?"

"Sorun değil, Bay Otoriter Pantolon."

"Nerede yaşamak istiyorsun?" Jake'in sorduğunu duydum ve hissettim.

Yatağında sırtüstü yatıyordu, ben de yarı yan yatmış yarı üzerine yayılmıştım. Başım omzuna yaslanmış, bacaklarım kalçalarının üzerine eğilmişti. Ellerinden biri saçlarımı parmaklarının arasından geçirdi.

"Ne demek istiyorsun?" Doğrulamaya çalıştım ama beni sıkıca kavradı ve sıkı sıkı tuttu.

"Burada mı yoksa kendi evinde mi yaşamak istiyorsun?"

"Bunu gerçekten düşünmemiştim." Yaklaşmakta olan değişikliklerin gerçekliği midemi altüst etti. Heyecanlanmışım. Aklımı kaçırarak kadar heyecanlıydım. Ama aynı zamanda gergindim de.

Jake kıkırdadı. "Tabii ki yapmadın."

"Bu kadar komik olan ne?" Tekrar yukarı itmeye çalıştım ve başaramadım.

"Çoğu kadının aklı ilk buluşmadan itibaren bu tür şeylerin her ayrıntısını planlamaya çalışır."

Benim yerime konuştuğunda tartışmak için ağzımı açtım. "Biliyorum, çoğu kadın gibi değilsin."

Benim yerime konuştuğunu görünce ağzımı kapattım ama bunu gözlerimi devirerek yaptım.

"Bu gece karar vermem gerekmiyor ama yakında seninle aynı yere gitmek istiyorum, tamam mı? Gidip gelmek için çanta toplamak uzun zaman önce eskidi. Her gece eve, sana geldiğim sürece burası, senin evin ya da yeni bir yer olması umurumda değil."

"Yeni bir yer mi?"

"Evet. Hoşuna gidebilecek bir şey mi?"

Cehennem kadar korkutucuydu ama iyi türdendi. "Evet. Önce benim sonra bizim ya da önce senin sonra bizim olmayan bir yer. Sadece bizim olacak."

"Bunu sevdim. Biraz uyu, tamam mı?" "Evet."

Birkaç dakika içinde Jake'in nefes alış veriş i düzleşti. Uyuyamayınca gözlerimi açtım ve pencereden süzülen ay ışığında yeni nişan yüzüğümün parladığını gördüm.

Mücevherler hakkında pek bir şey bilmiyordum ama olağanüstü olduğunu biliyordum. Eşsiz platin kordon özenle iç içe geçirilmiş ve pırıl pırıl elmaslarla süslenmişti. Ortasında iyi büyüklükte, yuvarlak bir elmas vardı. Muhteşem ve farklıydı.

Mükemmeldi.

"Bayan Jacoby Hyde olacağım," diye fısıldadım kendi kendime, mutluluk gözyaşları gözlerimde birikirken.

"Evet, öylesin," dedi Jake ve sert cevabıyla beni şaşırttı. Beni üzerine oturtuktan sonra eğildi ve başımın arkasını kavradı. Ağzı benimkini vahşice kavradı ve yastığına geri gömüldüğünde beni nefes nefese bıraktı. Beni tutuşunu kullanarak alnımı boynuna bastırdı. "Seni seviyorum, Piper."

"Ben de seni seviyorum." Çenesini öptüm, kirli sakalını hassas ve şiş dudaklarımda hissettim.

Jake tuhaf bir şekilde "İşimde iyiyim" diyerek sessizliği bozana kadar bir süre rahat bir sessizlik içinde yattık.

"Evet," diye kabul ettim. "Yine de neden bariz olanı belirttiğini anlamıyorum."

"Yaptığım iş emek yoğun ve karmaşık, bu da çok fazla ücret alabileceğim anlamına geliyor. Ki öyle de yapıyorum."

"Tamam..."

"Eviniz mi? Orası bir ev. Burası bir sığınak. İşe yakın olduğu ve müsait olduğu için seçtim. Hepsi bu. Kira kontratını imzalamadan önce zar zor baktım. Bu yedi yıl önceydi. Hiçbir zaman boşa zaman harcamakla uğraşmadım çünkü hiçbir zaman bir ev olmayacaktı."

"Gerçekten mi?" Beni buraya ilk getirdiğinde kişisel bir şey olmadığını fark etmiştim. Belki de yeni taşınmıştır diye düşünmüştüm. *Yedi* yıl boyunca böyle seyrek bir yerde yaşadığımı hayal bile edemezdim.

"Çocuklarla dışarı çıktım. Arabam ve bisikletim üzerinde çalıştım. Normalde bu çok pahalı bir alışkanlık olurdu ama parçaları ucuza aldığım ve işçiliği kendim yaptığım için öyle değil.

Doğrudum ve ona baktım. "Özür dilerim, bebeğim. Takip etmiyorum." "Ne yapacağımı bilemediğim kadar çok param var ama yine de haftanın yedi günü çalıştım. Öyle bir eğlence yaşadım ki, her geceyi lanet olası bir evde tek başıma geçirdim. Yaşıyordum ama *hayatta* değildim. Nefes alamıyordum. Renk körü olmuştum, ekşi ve acıdan başka bir şey tatmıyordum." Loş ay ışığında bile gözlerindeki yoğunluğu görebiliyordum. "Sen bana tatlılık getirdin. Bana renk ve parlaklık getirdin. Bana derin nefes aldıldın ve rahatlattın. Hayatı sevmemi. Sadece zevk almak değil. *Seviyorum.*"

"Jacoby." Saçlarını yüzünden uzaklaştırırken gözlerim yaşardı.

Bileğimden tutarak elimi ağzına götürdü ve avucumu öptü. "Hayatımın geri kalanını seni bir yerlere götürerek geçireceğim. Sana bir şeyler satın alarak. Bunu yapmak zorunda olmadığımı söylüyorsun ama yanılıyorsun. Sana vermem *gerek*. Çünkü griden başka bir şeyim yok. Ağzımda kötü bir tattan başka bir şey yok. Şimdi hayatımın geri kalanı parlak ve tatlı olmaktan başka bir şey olmayacak. Sana ayı bile versem yine de sana borçlu kalırım."

"Jake, sen de bana aynı şeyi veriyorsun."

"Bu boktan otuz dört yıl, Piper. Bu yüzden sana seksi elbiseler ve topuklu ayakkabılar almaya devam edeceğim. Bakarken gülümseyeceğin bilezikler. Bizim için bir ev. Öyle mi?"

"İhtiyacım olan tek şeyin sen olduğunu bildiğin sürece. Ev de seninle birlikte. Ama satın almaya yardım edeceğim-"

"O cümleyi bitirme."

Karşı koyacak gücü bulamayınca iç çektim. "Bunu sonra konuşuruz."

"Asla," diye mırıldandı. "Yarın uzun bir gün. Biraz uyu, tamam mı?"

"Evet." Yana düşmeye çalıştım ama Jake beni daha sıkı tuttu. "Hayır. Biraz daha böyle kal, tamam mı?"

"Sadece birkaç dakikalığına, sonra rahatlamam gerek." Gözlerimi kapattım, ellerinin sırtımı ovmasının ve saçlarımla oynamasının keyfini çıkarıyordum.

Bir dakika kadar daha. En fazla beş.

Ertesi sabah uyandığımda hâlâ Jake'in üzerinde yatıyordum ve uyku tanrılarına ağzımdan salya akmadığı ya da horlamadığım için dua ettim.

Hızlı bir duştan sonra kıyafet bulmak için çantamı karıştırmaya başladım. Ne yapacağımızı bilmediğim için ne giyeceğimi de bilmediğimi fark edince Jake'e seslenip sordum.

"Süslü bir şey değil. Ve çok sıcak olacak," diye cevap verdi, bir fincan kahveyi şifonyerin üzerine koyarken. "Duş alacağım. Birazdan gitmeliyiz, tamam mı?"

Bir çift koyu renk yıkanmış jean şort ve siyah bir atlet giydim. Biraz göz kalemi ve rimel sürdükten sonra dağınık saçlarımı toplamaya çalıştım. Jake yatak odasından çıktığında ben oturma odasında ayakkabılarımı bağlıyordum.

Saçları duştan çıktığı için hâlâ nemli ve dalgalıydı. Kırmızı, üç çeyrek kollu gri bir Red Sox tişörtü, bir çift gri basketbol şortu ve birkaç spor ayakkabı giymişti. Saçlarını bir düğüm haline getirdikten sonra yıpranmış ve solmuş bir Sox şapkası taktı.

Salyaların akmadan uyudun, Piper. Şimdi başlama.

"Senin için başka bir şeyim var." Dolaba uzanıp bana beyaz bir Red Sox forması uzattı.

"Bebeğim, bugün kıyafetlerde bir tema seziyorum."

"Bir adam için bazı işler yaptım ve biletler aldım, bu yüzden bir Sox maçını izleyebileceğimizi düşündüm. Eğer istersen." Sesi kayıtsız olsa da, heyecanımı kontrol edemeyişimi izlerken gözleri parlıyordu.

Ona sıırıttım. "Kesinlikle." Formayı üzerime çektim ama açık bıraktım.

Bana bakarken gözleri karardı. "Sanırım artık gitmek istemiyorum."

"Çok geç. Hadi gidelim!" Zıpladım.

"Sweets, bu beni daha hızlı hareket ettirmiyor. Cehenneme kadar yolun var. Kazaklarımdan birini ister misin? Palto? En azından bir eşofman giy."

"Bugün hava mevsim normallerinin dışında sıcak olacak, o yüzden pantolon olmaz. Şimdi, *gidelim*."

"Floyd ve Nat ile orada buluşacağımız için şanslısınız, yoksa buradan ayrılacağımızdan şüpheliyim."

"Yaşasın! Şimdi fazladan sabırsızlanıyorum. Babam beni maçlara çok götürürdü." Kapıyı açtım ve araba yoluna doğru yöneldim. "Geliyor musun, gelmiyor musun?"

"Bir daha asla. Beni duyuyor musun, Piper? Bir daha asla. Bir daha asla."
Jake hışımla dairesine girdi ve giderken şapkasını kanepeye fırlattı.

Peşinden gittim. "Bebeğim, o kadar da kötü değildi."

Birden durdu ve yüzünü bana döndü. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Sen ve Nat neredeyse bizi oyundan attırıyordunuz."

"Yapmadım! Güvenlik görevlileri komik olduğumuzu düşündü."

"Hayır, güvenlik görevlileri sizin seksi olduğunuzu düşündü."

Gözlerimi devirdim. "O kadar da kötü değildik."

"Bir gün bile değil." Parmağını kaldırdı. "Parmağında yüzüğüm varken ve sen başka bir adama olan aşkını haykırırken bir gün bile olmadı."

"Dürüst olmak gerekirse, Anderson Red Sox'ın yakalayıcısı, rastgele bir adam değil." Jake'in uyarı hırıltısı üzerine hızla bir sonraki savunmama geçtim. "Ve o pis şeyleri bağırın ben bile değildim. Natalie'ydi!"

"Bir daha asla. İkinizle hiçbir yere gitmiyorum," diye mırıldandı Jake mutfağa doğru giderken.

Onu takip ederek adanın üzerine çıktım ve neden bu kadar sinirli olduğunu anlamaya çalıştım. Oldukça çakırkeyif olduğum için odaklanmam zor bir çabaydı.

Stadyuma vardığımızda babama ve Nat'e yüzüğümü gösterdiğimde ikisi de şaşırmadı. Jake'in babamı aramasının nedeninin onun onayını almak olduğunu öğrendim. Her ne kadar babama ve daha çok Nat'e ondan bahsetmiş olsam da, bu bir telefon konuşmasının yeterli olacağı anlamına gelmiyordu. O sırada sürpriz doğum günü kutlamam zaten hazır olduğundan, partinin Jake'le tanışmak için mükemmel bir fırsat olduğuna karar vermişlerdi.

Uzanıp yedek kulübesine dokunabileceğim kadar yakın olan koltuklarımızı bulduktan sonra kaşlarımı kaldırarak Jake'e baktım. Söze dökülmemiş soruma göz kırparak ve sırtarak karşılık verdi.

Jake'in yaptığı iş sadece fazladan tribün bileti olan bir adam için değildi. Üçüncü kaleci Jason Pasters içindi.

Maçtan önce elimizi sıkmak ve Jake'le konuşmak için yanımıza geldiğinde, çığlıklarımı zar zor tuttum. Nat de aynı savaşı veriyor gibi görünüyordu.

Babamın Jake'ten hoşlandığı hemen anlaşıldı. Nat bana uçakları indikten sonra onlarla kahvaltıda buluştuğunu söyledi. Ona göre babam, annemin erkek sıralamasından gösterişli bir yuppie yerine, yıpranmış motosiklet botları, iyi giyilmiş kot pantolon ve tişört giyen bir adam tarafından karşılandığında sert bir yüz ifadesi takınmak için çok çalışmak zorunda kalmış. Babam Jake'le beni partimde görene kadar onu bir kenara çekip onay vermemişti.

Maçı izlerken ve Nat bana her şeyi anlatırken içtik. Hem de çok. Bu da dokuzuncu devrenin sonunda Teddy Anderson vuruşunu yaparken ona olan sonsuz aşkımızı ilan etmemize yol açtı. Onu seviyordum çünkü vuruş ortalaması çok iyiydi ve Theodore değil Teddy diye çağırılıyordu. Nat güzel kıcı yüzünden olduğunu söyledi.

Her şeye rağmen, bir çift vuruş yaptı ve kazanmak için ihtiyaç duydukları iki RBI'ı elde etti.

Nat ve ben rakip takımın birkaç oyuncusuna da sataşmış olabiliriz.

Birazcık.

Neredeyse fark
edilmeyecek kadar.

Tamam, belki de değil.

Muhtemelen *çok* fark edilir.

Nat'le biraz vahşileşmiş olabileceğimizi sessizce kabul ederken, Jake bana ağrı kesici ilaçlar ve bir bardak buzlu su uzattı. "Onlara ihtiyacım yok, sarhoş bile değilim."

"Evet, öylesin."

"Tamam, belki biraz. Ama pek sayılmaz."

Jake başını kaldırdı ve derin bir nefes aldı. "Piper, al şu lanet hapları."

"İyi. Ama ben akşamdan kalma değilim, bu yüzden mükemmel ilaçların tamamen israfı. Ne zaman ihtiyacın olacağını asla bilemezsin ve şişeyi almaya gidersin ama boş olur. Ve sadece kendini suçlayacaksın çünkü bunlara gerçekten ihtiyacım yok." Jake'in derin kahkahası mutfağı doldurduğunda konuşmayı kestim.

"Hayır. Haklısın. Hiç de sarhoş değilsin. Bana bunu düşündüren neydi?"

"Bu kadar komik olan ne?" Ortasında hıçkırarak sordum ve kahkahasının yeniden başlamasına neden oldum.

"Sen. Sen de çok tatlısın."

"Öyle mi?" İçime bir sıcaklık yayılırken gülümsedim.

"Evet, tatlım." Jake dizlerimin arasına girdi. "Eğlendin mi?" "Hem de çok. Bu kadar mutlu olabileceğimi hiç düşünmemiştim. En güzel doğum günüydü, ama aynı zamanda hayatımın en iyi hafta sonuydu," diye fısıldadım sanki bir sırılmış gibi. "Piper," diye karşılık verdi Jake kısık sesle.

Eğilerek dudaklarımı çenesine bastırdım. "Nat ve benim hakkımda. Belki de biraz delirmişizdir."

"Evet, bebeğim." Kıçımını tutarak beni tezgahın üzerinden kaldırdı. "Sadece birazcık."

"Özür dilerim."

"Seni mutlu görmeye değer."

"Kahretsin, erkeğimi seviyorum."

Bunu kafamda mı düşündüm?

"Seni de seviyorum. Ama artık benden başkasına aşk saçmalığı yok, tamam mı?"

Hayır, yüksek sesle söyledim.

Tamam, yani birazcık sarhoştan daha fazlası.

"Dünya'dan Piper'a."

Gözlerimi açtım, uykumu böldüğü için sevimli sesli davetsiz misafirin kışına tekme basmaya hazırdım. "Ha, ne?" Etrafıma baktığımda hâlâ okulda olduğumu fark ettim.

"Robot kapatma moduna geçtin. Ders bitti," dedi Harlow ve sırt çantasını kaptı.

"Kahretsin. Profesör Marns uyuduğumu fark etti mi?"

"Hayır. Sadece kitabınıza odaklanmış gibi görünüyordunuz." "Kum Adam'a şükürler olsun." Ayağa kalktım, hızlıca çantamı topladım ve kapıya doğru yöneldi.

İnsan gruplarının arasından geçmeye çalışırken koridor gürültülü ve kaotikti.

"Mermerden yontulmuş, tanrı nişanlıyla uzun bir gece mi?" Harlow elinin tersini dramatik bir şekilde alına koydu. "Yazık sana."

"Eğer bundan kastınız, dirseğinize kadar fondan dramaya batmaksa, evet." "Tanrım, çok sapıksınız."

Güldüm. "Çırpma telleri, fırın eldivenleri, huniler ve fırın tepsileriyle yaptıklarımız buna dahil değil."

"Siz gerçekten..." Harlow elini kaldırdı. "Biliyor musun? Cevap verme. Kafamdaki görüntü çok komik, bunu mahvetmek istemiyorum. Peki fondan ne işe yarıyor?"

"Bundan nefret ediyorum." Burnumu kıvırdım. "Tadı iğrenç ve üzerinde çalışmak çok boktan. Geç saatlere kadar bunu düzeltmeye çalıştım. Son dersimi nasıl geçeceğime dair hiçbir fikrim yok."

"En azından sadece bir günün kaldı. Cuma günleri en uzun günlerimdir. Bir serum kahveye ihtiyacım olacak."

"Anladığım kadarıyla bu gece dışarı çıkamayacaksın?"

"Hayır. Ama Pazartesi yapabilirim," dedi, sesi umut doluydu.

"Yapamam. Haftanın ilk yarısı için tamamen dolu bir pişirme programım ve Cuma günü annemin evinde akşam yemeğim var. Gelecek hafta sonu?"

Düşünürken kaşlarını indirdi. "Belki cumartesi öğle yemeği. Ama Pazar günü okul ödevleriyle dolu. Yaşasın," dedi alaycı bir tavırla,

gözlerini devirdi.

Ona gülümsedim. "Takvimime bakıp görecekim."

"Güzel. İhtiyacım olan kafeini almak için kıcımı kaldırıp bir otomata gidecekim. Yakında görüşürüz."

"Görüşürüz!" Ters yönlere giderken el salladım.

Önümüzdeki hafta sonu kesinlikle yapılması gereken bir şey olmadığı sürece, öğle yemeği için yeniden düzenleme yapardım.

Sürekli çalışıyormuşum gibi hissediyordum ama Harlow'un yanında bu hiçbir şeydi. Benden daha fazla ders alıyor, staj yapıyor ve şehirdeki berbat bir yerde barmenlik yapıyordu. Dumanla çalışıyor olsa da, her zaman neşeli ve mutluydu.

Eğer onu bu kadar sevmeseydim, bu yüzden ondan nefret ederdim.

"Çok memnunum. Çok heyecanlıyım. Yani, biraz sert tabii. Ama sana bakışı? Başparmağıyla çenene yaptığı o şey? Vay canına. Ya o yüzük?"

Annemin Jake'le ilgili her şey karşısında telaşlandığını görünce kahkahayı patlattım. Beni mutfaka sürüklediğinde ne ile karşılaşacağımı bilmiyordum. "Biliyorum, o çok *vay canına*."

"Keşke Elaine ve Dana'yı davet etmeseydim. Dana'yı sevdiğini biliyorum, bu yüzden onu burada isteyeceğini düşündüm." Omuz silkti. "Ve, tamam, Elaine'in burnunu nişanınıza sürmek istemiş olabilirim. Beni dava et."

"Anne! Şok oldum."

"Bana ne kazandırdığını görüyor musun? Olay çıkarıyorlar. James surat asıyor. Dana'nın babası da Thomas'ın bütün iyi viskisini içiyor."

"En azından eğlenceli oldu."

"Evet, o da var." Yaramazca gülümsedi. "Sözü açılmışken, hiçbir şeyi kaçırmamak için geri dönmeliyiz."

"Birazdan görüşürüz." Başımla banyoya doğru işaret ettim.

Jake ve ben nişanlandığımızı göre, annem onunla tanışma konusunda ayak diretiyordu. Bu da bize onun ve Thomas'ın arkadaşlarıyla küçük bir nişan partisi düzenlemek anlamına geliyordu.

İki hafta içinde hepsini bir araya getirmeyi nasıl başardı, hiç bilmiyordum. İpucu.

Gerçi Jake sıkıcı elbisemden ya da arkaya doğru çekilmiş Her zamanki çekici ve otoriter halini takınıyordu. Kadınların gözlerinde korku ve şehvet karışımı bir bakışla ona bakmaları hiç de şaşırtıcı değildi.

Ona böyle mi bakıyorum?

Açık ara en kötüsü Dana ve annesiydi. Dana orada James'le birlikteydi ama birbirlerine neredeyse tek kelime bile etmemişlerdi. Elaine bariz bir şekilde Jake'le flört ediyordu ve kocası gözleri görüş alanındaki bacaklara ya da göğüslere takılı kaldığı için dikkat etmiyordu.

Annem bana Elaine'in James'e potansiyel bir damatmış gibi davranmadığını söylemişti. Ayrıca havuz görevlisi ve bahçıvanla da arkadaştan öteydi. Bir de aldığı tenis dersleri vardı ama kimse onu oynarken görmemişti.

Aşırı işlem görmüş sarı saçları, büyük, sahte, striptizci göğüsleri ve beyzbol eldiveni bronzluğuyla yürüyen bir klişeydi.

Dana, Jake'e annesinin ağırbaşlı görünmesine neden olacak kadar açık bir şekilde asılmaya başlayana kadar onun için üzölmüşüm.

Nişanlımı yüzleştığı yeni cehennemden kurtarmak için banyonun kapısını açtığımda, banyoya geri itildim ve bir ağız üzerimdeydi.

Sarsılarak uzaklaştım ve elimin tersiyle ağızımı sildim. "James! Ne yapıyorsun?"

"Sadece bir arkadaş, Piper? O zaman onunla öylesine mi görüşüyordun? Ve şimdi onunla evleniyorsun? *Onunla* mı?" James kolunu kapıya doğru uzattı, kaşları düşmüştü ve yüz ifadesi hem şaşkınlık hem de küçümsemeyle doluydu.

"Evet, ilişkiler bu şekilde ilerler."

"Aptal olma. Dışarıdaki kadınlarla nasıl flört ettiğini görüyorsun. O hayatı mı istiyorsun? Böyle bir adam, etrafta dolaşıp

ve sizi paranız için mi kullanacak?"

"Öncelikle, Jake yanlış bir şey yapmadı. Yerinizde olsam Dana'nın davranışlarına bakardım çünkü o hiçbir şeyi teşvik etmiyor. Çıplak kığını onun yemek tabağına oturtmamış olması şaşırtıcı. Bu kesinlikle daha ince bir davranış olurdu."

"Kaba olma."

"Bunun kaba olduğunu düşünüyorsanız, hiç bir araya gelmemiş olmamız iyi bir şey. Nişanlımın yanına dönmek istiyorum. Dana'yı alıp gitmeni öneririm, yoksa olanlar hakkında Thomas'la konuşmak zorunda kalabilirim. Yani yeni bir kadın bulmanın yanı sıra yeni bir iş de bulacaksın. Bir daha böyle bir şey yapma James."

Tiksintiyle dışarı fırladım, erkeğimi bulmaya giderken James'i banyoda bıraktım.

"Bebeğim, böyle bir şey olmayacak, şimdi bunu kafandan çıkar."

"Ne oluyor, Jake? Saçmalıyorsun!"

"Ne istersen düşün, ama bunu yapmıyorsun." "Evet, yapıyorum."

Jake kollarını göğsünde kavuşturarak, "Lanet olası Blake Green'le vakit geçirmene asla izin vermeyeceğim," diye tükürdü.

Ellerimi kalçalarımın koyarak ve elimden gelen tüm tavrı takınarak bu jسته karşılık verdim. "Her şeyden önce, hiçbir şey yapmama *izin* vermiyorsun."

Tamam, bu teknik olarak %100 doğru değil ama konumuz bu değil.

"İkincisi, bu bir sosyal ziyaret değil. Albümünün çıkış partisi için pasta yapıyorum. Ne istediklerini bilmek zorundayım."

"Rhys üzerinden çalış o zaman. Pantolonuna girmek isteyebilir ama en azından bir hamle yapmayacağına güvenebilirim."

"Normalde, senin şu büyük, belalı, sahiplenici şeyini çok severim. Gerçekten severim. Ama şimdi değil. Bu benim işim ve sırf müşteriyi sevmiyorsun diye böyle bir fırsatın kaçmasına izin veremem."

"O bir *müşteri* değil," dedi alaycı bir tavırla, "çünkü böyle bir şey olmayacak."

"Biliyor musun? Derse gitmeliyim." Çantamı kaptığım gibi kapıyı arkamdan çarparak evden çıktım.

Yapılacak en olgun şey değildi ama küçük bir rahatlamaydı.

Arabama bindim ve arkama bile bakmadan yola çıktım.

Doğum gününden bu yana iki buçuk hafta, annemdeki ilginç akşam yemeği partisinden bu yana da birkaç gün geçmişti. Çiftliğe geçişimiz gibi, nişanlılığımıza da kolayca alışmıştık.

Doğum gününden sonraki pazartesi Ray'i görmeye gitmiştim. Hiç tereddüt etmeden ve şüphe duymadan bileğimin iç kısmına bir cupcake dövmesi yaptırdım. Üstünde kırmızı bir kiraz vardı ve sapını oluşturmak için dikey olarak 'Jacoby' yazıyordu. Onun mürekkebi gibi, isim yerleşimi de ince ama uygundu.

O gece bana onu ne kadar sevdiğini iyice göstermişti. O zamandan beri onu gözlerini dikip bakarken, parmaklarıyla izini sürerken ya da nazik öpücükler kondururken yakalıyordum.

Bunun onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordum çünkü göğsünde adımı görmek hâlâ nefesimi kesiyordu.

Dükkânın mutfağında çalıştım, işler çok yoğun olduğu için bu çok işe yaradı. İşten sonra bizim mekanlardan birine geri döndük, akşam yemeği yedik ve tipik birkaç şey yaptık.

Güzeldi.

Bu normaldi.

Ve şaşırtıcı bir şekilde sıkıcı değildi.

Tüm bu aydınlık içindeki tek kara bulut e-postalardı.

Daha sık gelmelerinin yanı sıra, giderek daha grafik bir hal alıyorlardı. Gregory, bunun dikkat çekmek isteyen birinin ötesine geçen meşru bir tehdit olup olmadığını anlamak için polisle birlikte çalışıyordu.

Onları düşünmemeye çalışıyordum ama bazen aklıma geliyorlardı ve korkuyordum. Ensemdeki tüyler diken diken olur ve içimde kaçma isteği uyanırdı.

Ayrıca üç isimsiz çiçek teslimatı daha almıştım. Sadece ben evde yokken geliyorlardı, ki bu da çoğu zaman oluyordu.

İkinci teslimattan sonra Jake babasını tekrar aradı. Gregory, çiçekleri alan ve bilgisayarına bir kaydedici yerleştiren bazı adli tıp görevlileriyle birlikte geldi.

Son gezimiz sırasında Gregory bizi yemeğe davet etti. Davet etmekten kastım, Jake'e öyle bir suçluluk duygusu yükledi ki, anneminkini utandırdı.

Jake'in annesi Sarah da kocasına çok benziyordu. Belli ki iyi bir avukattı çünkü sohbetimiz daha çok bir sorgulama şeklinde başlamıştı. Sonunda gerginlik azaldı ve ortam daha rahat bir hal aldı. Jake ve babası arasındaki hava bile o kadar gergin görünmüyordu.

Gece, hepimizin bir dahaki sefere annem ve Thomas ile bir araya gelme planlarıyla sona erdi.

İşin tuhaf tarafı, Jake ve ben magazin malzemesi haline gelmiştik. Yerel gazetelerde nişanlandığımıza dair haberler görmek tuhaftı. Ben bunun çok önemli bir şey olduğunu düşünsem de, çevremizden kimsenin düşünceğini sanmıyordum.

Yanılmışım.

Jake artan teşhirden endişeliydi ama ben bunun sönüp gideceğini ve eski haber olacağımızı umuyordum.

Rhys o sabah mesaj atarak Rye'da yapılacak bir lansman partisi için pasta yapmakla ilgilenip ilgilenmeyeceğimi sormuştu. Etkinlik Static in the Sun'ın albüm çıkışını kutluyordu. Hem hacim hem de teşhir açısından şimdiye kadar yaptığım en büyük sipariş olacaktı. Green'in bazı özel istekleri olduğunu söylediğinde heyecanlanmadım ama böylesine yüksek profilli bir etkinlik için pasta sağlama şansımдан vazgeçmek istemedim.

Jake'in haklı olduğunu biliyordum; Blake Green egoist bir pislikti ve onunla çalışmak baş ağrıyacaktı.

Yine de onu devre dışı bırakıp bir akşamı atlatabileceğime emindim. Sırf Jake söyledi diye kaçmayacaktım.

Hah. Acaba bunu yapabileceği fikrine nereden kapıldı?

Kapa çeneni.

Normalde ona boyun eğiyordum çünkü ne konuda otoriter davrandığı umurumda değildi. Yaptığımda, her zaman uzlaştık. İkimiz de

Neyin savaşmaya değip değmeyeceğini biliyordum.

İç çekerek okulda bir yere park ettim ve kendimi sınıfa gitmeye zorladım.

Harlow kafeteryadaki masaya bakarak, "Kızım, ne olduğunu bilmiyorum ama adamın ciddi bir şekilde sinirli bir hava yayıyor," dedi.

Başımı çevirdim ve Jake'in bana doğru geldiğini gördüm. Melanie'nin neler olduğunu sorduğunu belli belirsiz duydum ama ben çoktan kalkmış, ona doğru gidiyordum.

Bir kol mesafesine ulaşır ulaşmaz beni kendine çekti. Kıçımı tutarak beni yukarı kaldırdı ve bacaklarımı ona doladım. Ellerinden biri saçlarıma dolanırken ağız ağızıma yapıştı.

Jake beni yavaşça ayağa kaldırıp indirene kadar yorumların, çığlıkların ve ıslıkların farkına varmamıştım. Eli boynumun etrafında kıvrıldı ve başparmağı çenemi yukarı doğru bastırdı.

"İşinizi nasıl halledeceğinizi söylemek bana düşmezdi."

"Bunun için teşekkür ederim. Rhys'le onun aracılığıyla çalışmak hakkında konuşacağım. Bir dahaki sefere lütfen bana sor, bana söyleme. Anlaştık mı, Bay Otoriter Pantolon?"

"Anlaştık. Ama beni tekrar öpmeden gitme. Tamam mı?"

Başımı salladım çünkü öpücük eksikliği benim de tüm günümü mahvetmişti.

Masaya döndüğümüzde Jake oturdu, belimden tuttu ve beni kucağına çekti.

Kolumu omuzlarına doladım. "İşe dönmen gerekmiyor mu?"

"Hayır. Beni bir günlüğüne kovdular. Kendi lanet işimden. Görünüşe göre burayı 'düşmanca bir çalışma ortamı' haline getiriyormuşum," diye alay etti. "Öğle yemeğin nerede?"

"Aç hissetmiyordum."

"Sırada önemli bir ders mi

var?" "Pek değil."

"Buradan siktir olup gidelim ve sana gerçek bir yemek getirelim, tamam mı?"

"İyi olduğuna emin misin? Belki de doktorunu aramalıyız." Jake'in sesindeki endişe gözyaşlarının yeniden başlamasına neden oldu.

"Hayır. Hayır, ben iyiyim." Kapının önünde dikilmemesini dileyerek hıçkırdım. Hasta olmaktan hoşlanmıyordum. Jake'in bunu duymasından hiç hoşlanmıyordum. "Ray'i arayıp bugün gelemeyeceğimi söyler misin?" Kahvaltımdan daha fazla kaybetmeden önce ayak seslerinin azalmasını dinledim.

Titrek ama daha iyi hissederek ayağa kalktığımda, Jake'in bisikleti bir an sonra kükreyerek uzaklaşmadan önce ön kapının kapandığını duydum. Şaşırmıştım ama gittiği için minnettardım. Bir duşa fena halde ihtiyacım vardı.

Ve bir galon gargara.

Bu bana asla okulu asmamayı öğretecek.

Okuldan çıktık ama kendimi bir şeyler atıştıracak kadar iyi hissetmiyordum. Bunun yerine eve geri döndük ve günün ve gecenin çoğunda uyudum. Her uyandığımda Jake bana sarılıyor ve bir şeyler içmemi ya da yememi sağlamaya çalışıyordu. Her zaman beni beklettiği suyu yudumlasam da başka bir şeyi midem kaldırmıyordu.

Erken uyandım ve kendimi bir önceki günden daha kötü hissettim.

İhtiyacım olan duşu aldıktan sonra dişlerimi fırçalıyordum ki Jake banyoya girdi. Bana marketten aldığı plastik bir poşeti ve cep telefonumu uzatırken yüzü bomboştu. Tek kelime etmeden dışarı çıktı.

Telefona baktığımda çoktan Ray'e bağlanmış olduğunu gördüm. "Ello?" Mırıldandım.

"Tatlım, geç mi kaldın?" Ray sordu.

"Evet, Jake'ten seni aramasını istedim. Bugün seninle buluşamam, kendimi iyi hissetmiyorum."

"Hayır. *Geç* mi kaldın?"

"Ha?" Çantaya baktım ve parlak pembe bir mide ilacı ile bir hamilelik testi buldum.

Çocuk istemeyen nişanlım gidip bana bir hamilelik kitabı aldı.

Test

Harika.

Pencereden sıvışırken bana müsaade edin.

"Jake iptal etmek için aradığında ona bir şey söyledin mi?" Benim Sinirden midem çalkalandı ve kendimi daha kötü hissettim.

"Düşünmeden ağzımdan kaçırdım. Neden?" "Jake çocuk istemiyor."

"Hâlâ hap kullanıyor musun?"

"İğneyi vurulmaya başladım. Geceyi iki yerde de geçirdiğim için unutma riskine girmek istemedim. Yine de ikisini de hiç kaçırmadım ya da geç kalmadım," diye geveledim.

"Sorun değil. Bir test alıp hemen geliyorum."

"Jake'te bir tane var. Onu alacağım. Telefonda kalabilir misin? Lütfen?"

"Tabii ki. Nerede o?"

"Bilmiyorum. Bana hamilelik kitini verdi ve gitti." Paketi açıp yönergeleri takip ederken ellerim titredi.

"Eee?"

"Üç dakika sürer diyor," diye fısıldadım.

"Tamam, bekleyeceğim" diye fısıldadı.

Tezgahın üzerindeki küçük beyaz çubuktan başka bir şeye bakmamaya çalıştım. Üç dakika sonra bir göz attım ve sadece bir pembe çizgi gördüm. Duygularım beni bombardımana tutarken tuttuğumun farkında olmadığım bir nefes verdim.

"Olumsuz mu?" diye sordu.

"Evet."

"Bununla aran iyi mi?"

"Evet, kesinlikle. Kesinlikle. Belki."

"Belki mi?"

"Rahatladım mı?"

"Bu bir soru mu?"

"Hayır, öyleyim. Bu iyi bir şey mi?"

Ray'ın sesi yumuşaktı. "Bilmiyorum tatlım, öyle mi?"

"Uhh."

"Neden çocuk istemiyor?"

Ray benim de bilmek istediğim bir şey soruyordu. Bu konuşmayı erteliyordum ama şimdi her zamankinden daha fazla yapmamız gerektiğini biliyordum.

"Bilmiyorum." Testi atmak için elime aldığımda gözüme bir şey takıldı. "Gerçekten hafif bir ikinci çizgi olması ne anlama geliyor? Hala negatif mi?"

"Genellikle bir çizgi bir çizgidir. İki tane mi var?"

"Evet." Mide bulantım isyan etmekle tehdit ederken boğazımdaki ani yumruyu bastırmak için acı içinde yutkundum.

"Tebrikler, tatlım. Gelmemi ister misin?" "Hayır... Jake'le konuşmam gerek."

Ray'i bıraktıktan sonra Jake'i mutfakta volta atarken buldum.

Yüzüme baktığında, başını eğmeden önce gözleri yavaşça kapandı.

"Ben gidip doktorumu arayacağım." Şaşkınlıkla odama yöneldim ve telefon bağlanırken yatağımın kenarına oturdum.

"Doktor Augusta'nın ofisi," diye cevap verdi güler yüzlü resepsiyon görevlisi. "Merhaba, ben Piper Skye."

"Merhaba Piper, tatlım. Nasılsın?"

"Güzel. Şey, belki. Kendimi oldukça bitkin ve hasta hissediyordum, bu yüzden hamilelik testi yaptım ve pozitif çıktı."

"Tebrik ederim! Normalde Dr. Augusta hastalarını hamileliğin dokuzuncu haftasına kadar görmez. Ama siz aşı için geldiğinizden emin değilim. Sizi bir saniye bekleteyim, tamam mı?"

Ben beklerken, Jake içeri girdi ve arkama oturdu. Beni kendine çekerek kulağımın arkasındaki noktayı öptü.

Resepsiyonist tekrar açtı. "Piper?" "Evet?"

"Doktor Augusta sizi görmek istiyor. Saat on bir buçukta gelebilir misiniz?"

"Elbette, sorun değil."

"Tamam, her şey hazır. Görüşürüz o zaman."

Aramayı sonlandırdım ve Jake'in göğsüne yaslandım. "Birkaç saat içinde beni görmek istiyor."

"Ben de seninle geleceğim," diye gürledi sesi kulağımda. "Hayır, sorun değil. Dün işten erken çıktın." "Sorun değil, oranın sahibini tanıyorum."

"Ben-"

"Piper." Sert ses tonundan, tartışmanın zaman kaybı olduğunu anladım.

"Tamam." Kalktım ve Jake'e bakmaya cesaret edemedim hazırlanmak için banyoya gittim.

"Şey, Bayan Skye, yanlış alarmdı."

Nefesim ciğerlerimden dışarı fırladı. Jake'in vücudunun yanımda kaydığını hissettim. "Yanlış alarm mı?"

"Kısa bir süre sonra gebelik testlerinde buharlaşma çizgileri oluşabilir. Çizginin silik olduğunu ve başlangıçta görünmediğini söylediğiniz için, sadece bu olduğunu varsayıyorum. Bu bir girinti çizgisi de olabilir ve gölge oyun oynuyor olabilir. Ne olursa olsun, kan testiniz negatif çıktı," diye açıkladı Doktor Augusta.

"Hasta mısın?"

"Tipik bir virüs olabilir. Ancak, iğneyi yeni olduğunuza göre, buna karşı bir reaksiyon olabilir. Vücudunuzun virüse alışması birkaç doz alabilir."

hormon akışı. Bunu önlemek için doğum kontrol hapına geri dönebilir veya başka bir şey deneyebilirsiniz."

"Ne tavsiye edersiniz?"

"Geçen sefer konuştuğumuzda tereddüt ettiğinizi biliyorum, ancak RIA'nın sizin için iyi olacağını düşünüyorum. Beş yıl sürüyor ve sonra değiştiriyoruz."

"Ama yan etkileri..." Bunu düşünmek bile beni kıvrandırdı.

"Haklısınız, rahatsız edici olabilirler. Düşebilir, rahminize gömülebilir veya adet kanamanızı değiştirebilir. Ancak Piper, kadınların çoğunun bir sorunu yok. Almayı, takmayı ya da taktırmayı hatırlamanız gereken bir şey yok. Beş yıl boyunca hazırsınız."

"Ya süre dolmadan çocuk sahibi olmaya karar verirsek?" Jake beni şoke ederek sordu.

Ofise geldiğimizden beri söylediği ilk şey bu olduğu için Doktor Augusta da biraz şaşırılmış görünüyordu. "Eğer denemeye karar verirseniz, Piper'ın tek yapması gereken gelip aldırarak. Bazı kadınlar aynı ay içinde hamile kalırken, bazıları için bu biraz daha uzun sürüyor. Eğer bu şekilde devam etmek istiyorsanız, bugün hormonal olmayan bir tane takabiliriz."

"Tamam." Hem şok olmuş hem de uyuşmuş hissediyordum.

Jake'in telefonu çaldı. "Üzgünüm, iş için arıyorum." Zil sustu, ayağa kalktı ve aramayı cevaplamak için odadan çıktı.

Dr. Augusta yüzüğüme bakarak, "Bu arada nişanınız için tebrikler," dedi.

"Teşekkür ederim." Ona bakarken ben de gülümsedim.

"Tamam, gidip her şeyi hazırlayıp geleceğim." Dışarı çıkarken kapıyı arkasından kapattı ve beni düşüncelerimle baş başa bıraktı.

"Bence konuşmalıyız, tatlım," dedi Jake.

Yatakta ona doğru bastırılmışım, yanağım göğsüne yaslanırken bacağım onunkinin üzerine atılmıştı. Sert eli omurgam boyunca sürtünüyordu.

Yatakta çıplak olmak bu konuşmayı yapmak istediğim yer değil. Daha sonraya erteleyelim.

Belki de asla'nın yedincisi?

Rahatsız edici RİA takma işlemi tamamlandığında, Jake eve gidip dinlenmem için ısrar etti. Dinlenmek istemiyordum. Düşüncelerimle baş başa kalırsam, her şeyi takıntı haline getirir ve analiz ederdim. Duygularımla başa çıkmaya hazır değildim.

Gıdak, gıdak, tavuk.

Programın gerisinde kaldığımı bahane ederek Jake'e biraz iş yapmak istediğimi söyledim. Onunla tartışmak normalde ağaca jöle zımbalamak gibi bir şey olduğundan, pes ettiğinde şaşırđım.

Siparişleri yetiştirdikten sonra, Jake'in kendine zaman ayırması gerekebilir diye paket servis aldım ve evime gittim.

Belli ki bilmiyordu çünkü kısa bir süre sonra geldi, beni öptü ve hiçbir şey olmamış gibi bir tabak yemek hazırladı.

Gecenin geri kalanını televizyon izleyerek ve odadaki bebek fili görmezden gelerek geçirdik.

"Ne hakkında?" Tereddütle sordum, boşuna görmezden gelmeye devam edeceğimizi umuyordum.

"Çocuk istiyor musun, Piper?"

"Hiç çocuğum olmadı, bu yüzden neyi kaçırdığımı bilemem. Benim sen varsın, bu yüzden nelerden vazgeçtiğimi kesinlikle biliyorum."

"Fikrimi değiştirdim."

"Ne?" Oturduğum yerden kalkıp ona baktım.

Eli nazikçe saçlarımı taradı. Uzun tellerin parmaklarının arasından düşüşünü izledi. "Bir süredir bunu düşünüyordum ama seni korkutmak istemedim."

"Korkmuş görünen sendin. Mutfakta, sen gördüğünde-" "Zaten derin nefes alıyordum, parlak görüyordum, tatlıydım. Düşünce "Bebeğimin sende ne işi var?" Gözlerimin içine baktı, gözleri tam olarak nasıl hissettiğini gösteriyordu. "Lanet olası mükemmellik."

Testteki iki çizgiyi görünce içimden bir sürü duygu geçti. Jake'in duyguları için endişeliydim ama mutluluk ikinci sırada geliyordu.

Gergin, korkmuş, heyecanlı ve baş döndürücü bir şekilde yani.

"Neden daha önce çocuk istemedin?"

Ne zaman sormayı düşünsem, korkup vazgeçiyordum. Asla çocuk sahibi olamayacağım gerçeğiyle yüzleşmeye hazır değildim.

Ona yalan söylememiştim. O ve bebekler arasında seçim yapmak zorunda kalsaydım, onu seçerdim. Bu, o seçimi yapmak zorunda kalmak istediğim anlamına gelmiyordu.

"Ben yalnız büyüdüm. Annem ve babam sürekli çalışıyordu ve evde olsalar bile pek yanımızda değillerdi. Floyd senin yanında olmak için ülkenin öbür ucuna uçtu. Babam lise mezuniyetimi kaçırdı."

Bu, ona babamı ne kadar sık gördüğümü anlatırken yüzündeki ifadeyi açıklıyor.

"Bebeğim," diye fısıldadım, kirli sakalını okşarken.

Elimi yakaladı, kendine doğru çekti ve parmak uçlarımı öptü. Onları yakın tuttu, konuşurken dudakları sürtünüyordu. "O zaman da anlıyordum, şimdi de daha çok anlıyorum. Ama bu, gözden kaçırdıkları şeylerin uzun listesindeki bir diğer şeydi. Aptalca olduğunu biliyorum."

"Hayır, değil." Elim çekmeye çalıştım ama elimi sıkıca kavradı.

Kaşlarımı kaldırdığımda bana yarım bir gülümseme verdi. "Kokuyorsun ve" diye başladı, orta parmağımın ucunu ısırmadan önce, "tadın kek gibi."

"Dikkatimi dağıtma. Devam et."

"Deniyordum." Hızır bir sırıtişla dili parmağıma dokundu. "Hikayenle.

Hikayene devam et."

"Peki," diye iç geçirdi. "Arabalarla çalışmak yapmak istediğim tek şeydi. Bir sabah uyandım ve artık bitmişim. Yapmak istemediğim bir işi yapmaya başlayabilmek için gitmek istemediğim bir üniversiteye zaman, emek ve tonla para harcıyordum. Ben de bıraktım. Kendi yerimi açabilecek kadar müşteri kazanana kadar garajlarda çalışmaya başladım. Odak noktam her zaman Hyde oldu."

"Yani çocuklarınız olursa, onların da sizinle aynı hayatı yaşayacağını mı düşündünüz?"

Elimi bırakan Jake dirseklerinin üzerine kalktı ve başını salladı. "Önemli bir şey değildi, çünkü çocuk düşünmeye başladığım zaman çoktan alaycı biri olmuştum. Bırakın bebeğimi, bu kadınların çoğuna biramı tutmaları için bile güvenmezdim. Bazı kaltakların bana yapmaya çalıştığı çılgınca şeyler çok gülünç. Ve bunu yapan sadece birkaç kadın değildi. Rhys'in başına gelenler benim hikayem değil bebeğim. Ama ona yaşatılanlar? Senin benim olduğumu bilmeseydim, onun adına mutlu olurum."

"Sadece sen olduğun için, Tanrı'ya şükür kafa ektomin başarılı oldu."

Yüzü yumuşadı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Bacaklarımı bükerek kollarımı bacaklarımın etrafına doladım ve başımı dizlerimin üzerine koydum. "Ve?" Hikâyesini bitirdiğinde tekrar sordum.

"Seviştiğim kadınların çoğuyla çıkmak istemedim. Deli olmayanlarla bile öyle değildi. Evlenmek gibi bir niyetim yoktu, bu yüzden çocuğu sadece iki haftada bir göreceğim bir duruma düşmek istemedim."

"Ama benimle?"

"Hiç şüphesiz. Çocuklarla pasta tasarımları yaparken çok tatlı ve aptalsın. Seni çocuklarımızla birlikte hayal edebiliyorum."

"Gerçekten mi?" Dükkândaki planlama toplantılarımdan herhangi birini gördüğünü bilmiyordum ama haklıydı. Ben bir aptaldım.

"Aynen öyle. Bebeğimi taşıma düşüncesi mi? Çok bencilim, bu yüzden bir süreliğine seni kendime alabildiğim için mutluyum. Ama ileride?" İfadesi dikkatli bir hal almadan önce dudakları yukarı doğru eğildi. "Yine de bana cevap vermedin. Çocuk istiyor musun?"

"Kötü bir şekilde. Onlar olmadan da mutlu olurum, Jake. Ama ben seninle bebek istiyorum."

Jake başımın arkasını kavrayıp beni kendine doğru çekmeden önce cümlemi ancak bitirebilmiştim. Bizi yuvarlayarak ağırlığıyla üzerime yerleşti ve ağzı acımasızca benimkini aldı.

"Lanet olsun, seninle konuşmak için beklemeliydim," diye mırıldandı

Jake dudaklarına karşı. "Neden?"

"İçinde olmak istiyorum." Boxer giymiş sertliğini bana doğru itti.

"Onu ben de istiyorum." Parmaklarımı boxer külotunun kemerine sokmaya çalıştım ama o uzaklaştı.

Yanıma uzanarak kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendine doğru çekti.

"Sanırım bu hayır demek?" Mırıldandım. Başımı omzuna yaslayarak parmak uçlarım karın kaslarının kıvrımlarında dans etti.

Jake'in eli benimkini yakaladı ve yukarı çekti. Avucuma bir öpücük kondurduktan sonra göğsüne yasladı. "Doktorun emirleri."

"Emirlere uyma konusunda iyi olmadığımı biliyorsun."

"Bunu bilmiyor muyum? Biz ağır şeylerden bahsederken, ne zaman evlenmek istediğini düşündün mü?"

"Derslerim bitmek üzere. O zamana kadar bekleriz diye düşündüm."

"Peki ya nerede?"

"Aklıma bir fikir geldi," dedim kendimi aptal gibi

hissederek. "Vegas." "Öyle mi?"

Başımı salladım. "Bence harika olur. Düğün pastaları yaptığımda, etkinliğin kendisi her zaman çok stresli görünüyor. İnsanlar panik içinde etrafta koşuşturuyor. Birileri genellikle ağlıyor ya da kaçmaya hazır oluyor. Hayatlarının en mutlu günü olması gerekiyor ama çoğu zaman herkes mutsuz oluyor."

"Kimin evleneceğiyle ilgili bir sorun var gibi görünüyor, nerede evleneceğiyle değil."

"Bence insanlar düğünün en önemli kısmının düğünü takip eden hayat olduğunu unutuyor. Birlikte geçireceğimiz hayata eğlenceli ve kolay bir başlangıç yapmayı tercih ederim."

"İstediğin buysa, yapacağımız da budur."

"Harika," dedim esneyerek.

"Biraz dinlen."

"Tamam." Jake'in kalbini elimin altında hissedebiliyordum, ritmi beni sükûnete kavuşturuyordu. "Seni seviyorum Jacoby," diye fısıldadım uykuya dalarken.

"Bu tartışmaya açık bir konu değil."

"Oh, yani bu kadar mı? Sen öyle diyorsun ve benim de kabul etmem gerekiyor. Senin dileğin benim için emir mi? Ben de cin kıyafeti giyip burnumu oynatmalı ve başımı sallamalı mıyım?"

"Sikeyim. şimdi sertleşiyorum."

"Jake, bu hiç komik değil!" Gerçi onun sertleştiğini bilmek orospu yelkenlerimin rüzgârını biraz azaltıyordu.

"Haklısın, öyle değil. Bu güvenlikle ilgili. Babamı duydun; dikkatli olmalısın. Ve bir kulüpte sadece sen ve kızların olması güvenli değil."

"Biz sadece Voodoo'ya gidiyoruz. Sen de baban da aşırı tepki veriyorsunuz. Çiçekler herhangi birinden gelmiş olabilir ve neredeyse hiç e-posta almıyorum."

Ellerini yumruk yapıp bizi ayıran masaya vurarak yaklaştı. "Dahası var, Piper!" Jake'in alçak sesi gürledi. Öfkesi belliydi ama korku ve hayal kırıklığı da yüzeyin altında gizleniyordu.

"Daha ne?"

"Hiçbir şey." Dik durarak derin bir nefes verdi ve avucunu yüzüne sürdü. "Edge ve Kase birbirlerinden ayrılmayacaklar. Keşke ben de gidebilsem ama bu motoru bitirebilecek tek kişi benim."

Kollarımı kavuşturdum. "Başka ne var Jake?"

"Hiçbir şey."

"Gelmeleri benim için sorun değil ama bu konuda Bay Patronluk taslamak yerine bana sorabilirdin. şimdi başka ne var?"

Jake konuşurken masasının etrafında dolaştı. "İş yerinden birkaç e-posta aldım. Senin aldığın gibi bir şey değil ama çiçeklerin bu kadar sık ortaya çıkması şüphe uyandırıcı."

"Neden bana söylemedin?"

"Seni endişelendirmek istemedim."

"Bununla başa çıkabilirim. Güçlüyüm ama tüm gerçekleri bilseydim çok daha güçlü olurdum. Benimle konuşmalısın, tamam mı?"

"Evet." Jake masasının kenarına yaslandı ve bacaklarını açtı. "şimdi, o seksi kıcını buraya getir."

Önünde durduğumda bir eli kıcıma gitti ve beni kendine çekti. "İşimi bitirmem gerekiyor. Ve senin de üzerinde çalışman gereken bir bisikletin var," diye hatırlattım ona.

"Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Ellerimi onun sert göğsüne koyarak parmak uçlarımda yükseldim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım.

Jake'in parmakları başımın arkasına dolanırken o da
Öpü
cük. İkimiz de bir süre işe geri dönemedik.

"Gitme zamanı, Piper," diye bağırdı Jake müziğin sesini bastırarak.

"Ne demek istediğimi anladınız mı?" Ray ve Harlow'a sııttım, sonra başparmağımla omzumun üzerinden işaret ederken kıkırdadım. "Deli gibi seksi. Ama aynı zamanda çok da otoriter. O Bay Otoriter Pantolon. Bazen seksi oluyor. Diğer zamanlarda mı? Evet, pek değil."

*Ne zaman, sarhoş Piper, sıcak değil
mi? Evet, iyi nokta, kız bit.*

Ray, zar zor konuşabildiği sarhoş kıkırdamalarına boğuldu. "Tam zamanlı patronluk taslamaktan hoşlanmıyorsan, Rhys'le birlikte olmaman iyi bir şey."

Başımı öne eğdim. "Neden? Rhys de mi Bay Otoriter
Pantolon?" "Merak etme," dedi Jake, Ray'e ters ters bakarak.

Ray Jake'e değil de bana baktığı için bu uyarıyı gözden kaçırmıştı. "O bir baydan da öte. Rhys her zaman bir beydir, ama özellikle yatakta."

Birkaç saattir Voodoo'daydık. Bu süre içinde çok içmiştim. *Bol* miktarda. Zil zurna sarhoş olmakla karaoke yapabileceğimi düşünmek arasındaki ince çizgide ilerliyordum.

Hmm. Ama eğer şarkı doğruysa, eminim onu tamamen sallayabilirim.

Sarhoş olduğum için Ray'in yorumlarını anlamamıştım. Ne yazık ki, filtrelerim dördüncü atışıma yer açmak için pencereden dışarı çıkmıştı.

"Serçe parmakları dışarıdayken fantezi mi yapıyor? Ya da silindir şapkayla?" Başımı sallarken kaşlarım düştü. "Bunun pek işe yarayacağını sanmıyorum. Sürekli düşmez mi? Yani, sanırım onu tutabilir. Ama o zaman nasıl hareket edebilir ki? Jake'in yatakta silindir şapka takmasından hoşlanacağımı sanmıyorum. Parmaklarımı saçlarında gezdiremezdim. Bu arada saçları o kadar yumuşak ki melek kanadı tüylerinden yapılmış *olmalı*."

Jake'in yüksek sesli kahkahası sarhoş gevezeliğimi böldü. Edge ve Kase daha da sert gülüyorlardı.

Yüksek sesle fısıldamadan önce Harlow'a gözlerimi kocaman açtım, "Sanırım az önce ayağımı ağızıma soktum."

"Hiç sanmıyorum. Bazı iyi noktalara değindin," diye fısıldadı, aynı derecede yüksek sesle. "Saçları gerçekten o kadar yumuşak mı?"

"Daha yumuşak. Bu çılgınca, çünkü onun çoğu *çok* sert. Özellikle de _."

"Piper," diye araya girdi Jake.

"Ne? Ben de tam karın kasların diyecektim. Sheesh, sapık."

"Hoşça kal de, Piper."

"Hoşça kal Piper," dedim, onun derin sesini taklit ederek. Kıpırdattım Sarhoş bir dalgada parmaklar.

Odanın içinde ilerlerken Jake kolunu omuzlarıma doladı. Etrafımızdaki kalabalık Kızıldeniz gibi ikiye ayrıldı.

"Sen belalı bir Musa olmalısın. Onun da uzun saçları ve sakalı vardı. Ve sanırım tahta bir asası vardı. Sende o yok ama uzun, sert ve çok daha iyi bir şey var."

Jake'in vücudunun gülmekten titrediğini hissedebiliyordum. "Komik, bu genelde bağırдыңın İncil ismi değil."

"Eğer benimle dalga geçecekseniz, belki artık hiçbir şey bağırمام," diye homurdandım.

"Bu bir meydan okuma mı?"

"Hayır, hayır. Sadece İncil'deki isimlerle ya da başka bir şekilde bağırmayacağımı söylüyorum."

"Hayır, bunun bir meydan okuma olduğunu söylüyorsun. Ve ben rekabetçiyim, bebeğim. Bunu kazanmak için eve gidene kadar beklemeyi tercih ederim ama beni kışkırtmaya devam etmek istiyorsan, Edge'in bir depoyu ödünç almamıza izin vereceğinden eminim."

Jake'e kocaman gözlerle baktım ama bunu sessizce yaptım.

"Sorun değil, yakında evde olacağız," diye mırıldandı, belli belirsiz hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Dışarı çıktığımızda, sarhoş zihnim yaklaşan çılgınlardan korkmayı unutmuştu. "Soooo," diye şarkı söyledim. "Beni kim ispiyonladı?"

"Kase siz buraya geldikten beş dakika sonra. Sonra Edge. Sonra Felix."

"Felix?"

"Barmen. Görünüşe göre ona ve Edge'e borcum var." "Neden?"

"Erkeklerle sana içki ismarlamaya zahmet etmemelerini söyleyip duruyordu. Aslında birkaç kıza da. Edge'in parasına ve onun bahşişlerine mal olduğumu söyledi."

Gözlerimi devirdim. "Erkekler çok dramatik. Ve dedikoducu. Kötü değildi," dedim arabaya binerken. "Zaten yorulmaya başlamıştım. Sadece yatağa girip bir ay uyumak istiyorum."

Kapıyı kapatırken hınzır bir sırıtışla, "Seni yatağına götüreceğim ama uyuman biraz zaman alacak," dedi.

Arabaya binip çalıştırdığında, başımı omzuna yaslamadan önce esnedim. Arabayı sürmeye başladığında elim kucağına gitti ve fermuarının inerken çıkardığı ses arabayı doldurdu. Jake kendini ayarladı ve zaten sertleşmiş olan sikini pantolonundan kurtarmama izin verdi.

"Yine de çok yorgunum." Yalandan esnedim. "Sanırım başımı yastığa koymalıyım."

Jake'in sesi yumuşak ve tatlıydı. "Tamam, tatlım."

Başımı kucağına doğru eğerek onu ağzıma aldım. Sarhoşluğum kurnazlığımı bozmuş olabilirdi, ama umuyordum ki

Çekingenlik ve coşku bunu telafi etti.

Jake'in kalçaları hareketlerimi karşılamak için yukarı ve aşağı kalktı. Derin iniltilerinin sesi küçük alanda yankılanıyor gibiydi.

"Kendinle oyna," dedi Jake.

Elimi pantolonumun ve külotumun içine kaydırđımda inlemelerim onunkilere katıldı. Klitorisime baskı uygulayarak parmaklarımı dar bir daire içinde hareket ettirdim. Jake frene basıp vitesi parka almadan önce arabanın yana doğru sarsıldığını hissettim.

"Arka koltuk. şimdi," diye homurdandı kapısını açarken.

"Evet, Bay Otoriter Pantolon."

On İkinci Bölüm

En Derin Karanlık

E-postalardaki durgunluk sona erdi.

Biliyordum çünkü masamda oturmuş, kendime bakarken dehşet içinde donup kalmıştım.

Becerilmek.

Arabada.

Görüntü karanlık ve bulanıktı, yüzlerimizi seçmek imkânsızdı. Konumlandırmaya bakılırsa, neler olduğu açıkça görülüyordu.

Biz olduğumuzu biliyordum. Bu da başka birinin de bildiği anlamına geliyordu. Bizi izleyen biri.

Titreyen ellerimle telefonumu aldım ve Jake'i aramak için ekrana birkaç kez dokundum.

"Hey, bebeğim. Ben de tam seni düşünüyordum."

"Jake," diye inledim, korku sesime sinmişti. İçime işliyordu. "Neyin var?"

"Başka bir e-posta aldım."

Şu anda biri izliyor ya da dinliyor olabilir mi? "Yola çıkıyorum. Babamı arayacağım ve yakında orada olacağız."

"Hayır!"

"Ne oldu? Neyin var?"

"Bir resim var. Babanı arayamazsın, Jake. O göremez." Gregory'nin resmi bildiği düşüncesi bile beni utandırmıştı. Görmesini istemiyordum.

"Ne oldu?"

"Sen ve ben Voodoo'dan eve dönerken. Yolun kenarında durduğumuzda." Jake'in nefes alışının değiştiğini duydum, sonra bir şey çarptı.

"Jake?"

"Ben buradayım." Jake'in sesi kalın ve çakıllıydı. "Şimdi gidiyorum. Babam iyi olacak. Dedektif Oscar'ı ara. Numarası hâlâ sende var mı?"

"Evet."

Gregory bize özellikle Dedektif Oscar'ın olaylara bakmasını istediğini söylemişti. Çiçek teslimatlarından birini almak için onunla birlikte geldiğinde, ne kadar genç olduğuna şaşırmıştım.

Bu yaşta bir dedektif olduğuna göre, belli ki çok çalışıyordu. Çok çekici olmasına rağmen, göze çarpan şey saçma sapan tavrı ve kendine olan güveniydi.

Tamam, yani tamamen yanılmışım ve bir şeyler dönüyor. En azından arkamda sağlam bir nişanlım ve dedektifim var.

"Ara onu. Şimdi çıkıyorum. Kapıyı kilitle, tamam mı?"

"Zaten öyle."

"Tamam, tatlım. Seni seviyorum. Yakında görüşürüz." Bağlantıyı kestim ve tekrar aradım.

Birkaç kez çaldıktan sonra "Dedektif Oscar," diye cevap verdi. "Alo, ben Piper Skye."

"Bayan Skye, sizin için ne yapabilirim?"

"Başka bir e-posta aldım." Güçlü görünmeye çalışsam da korku bir kez daha sesime sızdı.

"Hemen geliyorum. Kapınız kilitli mi?"

"Evet."

"Yola çıkıyorum. Oraya vardığımda kendimi duyuracağım, tamam mı?"

Telefon görüşmesini bitirdikten sonra odayı adımlamaya başladım ama büyük pencereden uzak durdum. İçeri bu kadar çok güneş girmesi bu evi satın almamın ana nedenlerinden biriydi.

Ama o anda bundan nefret ettim.

Bir duvara yaslanarak sakinleşmek için derin nefesler aldım.

Kapı çalındığında başarısız olduğumu anladım ve neredeyse yerimden fırlayacaktım.

Cilt.

O gece Voodoo'dan eve döndükten sonra banyo işlerimi hallettim ve uyumak için hazırlandım. Jake'i yatağa yatırdım ve yüzümü boynuna yasladım.

"Jake?"

"Hmm?" diye gürledi, elleri sırtımı ovuyordu. "E-postalarda ne yazıyordu?"

"Ne kadar seksi olduğun ve gülümsemenin ne kadar güzel olduğu hakkında saçmalıklar. Çiçekler daha fazla gelmeye başladığından ve nereden geldiğini bulamadıklarından, Dedektif Oscar ve babam bunun bir bağlantısı olabileceğini düşünüyorlar."

"Bilgisayarındaki e-posta takibi ne olacak?"

"Konumlar her yerden ping atıyor. Ya birden fazla kişi var ya da ciddi teknik becerileri var. Biz bunu çözene kadar dikkatli olmalısın, tamam mı?"

İçimden bir ürperti geçerken başımı salladım. Bunu düşünmek istemediğim için merak ettiğim başka bir konuya geçtim. "Peki, Rhys hakkında-"

"Bunu söylemek bana düşmez." "Lütfen?"

"Sweets, Rhys'in senin bilmeni istediğini bile sanmıyorum. Ray hiçbir şey söylememeliydi."

"Ama o yaptı. Ve şimdi bilmek istiyorum. Ona sormak istemiyorum, bu garip olur. Ama soracağımı biliyorsun," diye tehdit ettim, kesinlikle sormayacak olmama rağmen. En azından sarhoş olmadığım sürece. "O... biliyor musun?"

"Yetki onda. Hem Rye'dan hem de hayatının her alanından. Ben patronluk taslamayı seviyor olabilirim ama Rhys bunu bambaşka bir boyuta taşıyor."

"Bunu asla tahmin edemezdim."

"Herkesin kendi sapkınlığı vardır."

"Seninki ne?" Dilimin ucunu onun kirli çenesinde gezdirdim.

"Kadınımı bozmak ve onu benim yaparken kontrol *etmeyi* sevdiğim tüm yolları öğretmek."

"Ne tesadüf. Benim sapkınlığım, erkeğim bana sadece okuduğum şeyleri öğretirken onun tarafından bozulmak."

"Bu dersler üzerinde daha fazla çalışmaya ne dersin? Arkanı dön ve yüzünü diğer tarafa çevir, tamam mı?"

O gece çok şey öğrendim.

Jake bana e-postalardan bahsettiğinden beri güvendediydim çünkü bana fazla seçenek bırakmamıştı. Yapmam gereken teslimatlar ya da ayak işleri olduğunda benimle gelmeye başlamıştı. Kaçamadığı zamanlarda, çocuklardan birini beni götürmesi için kandırıyordu.

Key çok sessiz olduğu için benim favorimdi. Genellikle orada olduğunu bile unutturdum. Xavier ve Eli sohbet etmeyi severdi, bu eğlenceliydi ama pek verimli değildi.

Başka seçeneğim olmadığı sürece, Kase'nin yardım etmesi yasaktı. Özellikle de teslimatlar söz konusu olduğunda. Gelinlerle flört etmesi iş için iyi değildi. Elbette hiçbirisi şikâyet etmiyordu.

İçlerinde Z, Jake'ten bile daha kötüydü. Alışveriş yaparken o kadar tetikteydi ki bu beni geriyordu. Beni eve bıraktığında, "Tedbirli olmak üzülmekten iyidir, Bebek Surat" diyerek beni arabasında bekletti.

Z'nin yoğun gözetiminden bahsettiğimde, Jake bana bunun Özel Kuvvetler'de çalışmış olmasından kaynaklandığını söyledi. "Ayrıntıları bilmiyorum. Sadece herkesin başına gelebileceği gibi onun da başına geldiğini biliyorum. Bu konuda konuşmuyor. Asla. Öyle mi?"

Başımı salladım. Sohbet etmek hoşuma gidebilirdi ama o konuya girmemem gerektiğini ben bile biliyordum.

Tedbirli davranıyor olsam da, bu sadece Jake'in huzuru içindi. Gerçek bir tehdit olduğuna inanmamıştım.

O e-postaya kadar.

"Bayan Skye? Ben Dedektif Oscar," diye duydum kapıdan.

Kilitleri kırdım ve onu içeri almak için kapıyı açtım.

Benden sadece birkaç santim uzun olmasına rağmen, otoritesi onu çok daha büyük gösteriyordu. Bana bakarken kahverengi gözleri sıcak ama keskindi. "Nasılsın?"

"Cesur ve vahşi dersem, öyle görünüyormuşum gibi davranabilir miyiz?"

Dudakları yukarı kıvrıldı. "Tabii ki. Jake ve Gregory geliyor mu?"

"Evet, Jake birazdan burada olur. Babasını arayacağını söyledi."

"Tamam. Beklerken neden bana e-postayı göstermiyorsun?"

Onu dizüstü bilgisayarımın yanına getirdim ve uyandırmak için parmağımı pedin üzerinde gezdirdim. Resme baktığımda midem tekrar guruldadı.

Dedektif Oscar bir not defteri açtı ve içine bir şeyler yazmaya başladı. "Bu olay ne kadar zaman önce gerçekleşti?"

"Birkaç gün önce."

"Nereye park etmiştiniz?"

"Dürüst olmak gerekirse, emin değilim. Voodoo adlı bir kulüpte içiyordum ve Jake beni almaya geldi. Yani orayla burası arasında bir yerde." Yanaklarım utançtan yanıyordu ama aynı zamanda solgun ve nemliydim. Bu hoş olmayan bir duyguydu.

"Saatin kaç olduğunu biliyor musun?" "Muhtemelen gece yarısı falan?"

"Voodoo'da garip davranan, sana çok fazla ilgi gösteren, seni rahatsız eden biri var mı?"

Başımı salladım. "Sahibi Edge ve Jake'in bir arkadaşı ve çalışanı olan Kase, ben ve arkadaşlarımla birlikte oradaydı. Sanırım gece boyunca blokçuluk oynadılar. Ama hiçbir şey normal görünmüyordu. Kimse olay falan çıkarmadı."

Jake'in Harley'sinin kükreyerek garaj yoluna çıktığını duydum. Kapıyı açarak doğruca yanıma geldi ve kanepede oturduğum yere çömeldi. "İyi misin, tatlım?" Gözleri yüzümü tararken başparmağıyla çenemi okşadı.

Omuz silktim. "Daha iyiydim."

Jake dizüstü bilgisayarına baktı ve özel olması gereken bir şey yaparken çekilmiş fotoğrafımızı gördü.

Ayakta dururken yumruklarını o kadar sıkmişti ki parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. Vücudu kaskatı kesilmişti ve çenesindeki bir kas sıçradı.

Aniden uzanarak lambayı masanın üzerinden kaptı ve odanın diğer ucuna fırlattı.

Duvara o kadar büyük bir güçle çarptı ki patlamış gibi göründü ve küçük parçalara ayrılarak yok oldu.

Kahkahalarım dışarı taşıtığında kendimi tutamadım. Jake ve Dedektif Oscar dönüp bana baktılar, büyük ihtimalle histerik olup olmadığımı anlamaya çalışıyorlardı. "Özür dilerim, özür dilerim. Sadece o lamba annemin yeni ev hediyesiydi. Ondan nefret ediyordum ve sırf artık ona bakmak zorunda kalmamak için kırmak istiyordum. Bana bir iyilik yaptın."

"Yine de sana yeni bir tane alırım."

Omuz silktim. "Kendi evimizi alana kadar bekleriz, sonra birlikte bir tane seçeriz."

Gerginliğin bir kısmı Jake'in vücudunu terk etti. "Kulağa hoş geliyor." "Yani-"

Kapı çalındı, ben sıçradım ve Jake tekrar gerildi. Kapıyı açmadan önce pencereden dışarı baktı.

"Tatlım, nasılsın?" Gregory doğruca yanıma gelerek sordu. Yeşil gözleri tıpkı Jake'inkiler gibi yüzümü aradı. "Şimdi daha iyiyim, teşekkür ederim. Gününüzü böldüğüm için özür dilerim."

"Bunu aklından bile geçirme." İfadesi endişeden işle ilgili bir ifadeye dönüştü. "Ne oldu?"

Dedektif Oscar kontrolü ele aldı ve Gregory'ye bilgi verdi.

Müstakbel kayınpederime, oğluyla benim yan tarafta sevişirken fotoğraflandığımızı söyleme utancından kurtulduğum için minnettardım.

Yolun ortasında. Hiç bilmemesini tercih ederdim ama bildiği için bunu söyleyen ben olmadığım için rahatlamıştım. Bunu duyunca yüzüm yanmaya başladı.

Jake kanepenin koluna oturdu ve boynumu ovuşturdu. Gregory ve Dedektif Oscar soruşturmada karşılaştıkları çıkmazlar hakkında konuşurlarken, o ayağa kalkıp volta atmaya başladı.

Eminim atacak başka bir lambam olsun isterdi.

"Peki, bir sonraki adım ne?" Jake sordu. Sabrı açıkça tükenmişti Dışarı.

"Tetikte olun," dedi Dedektif Oscar. "Etrafınızda kimlerin olduğunun farkında olun. Eğer

Bir şey hissedersen, Piper, kendini bir şey olmadığına ikna etmeye çalışma. Git buradan. Beni ara. Jake'i ara. *Herhangi birini* ara ve bunu yüksek sesle yap. Yalnız dışarı çıkma. E-posta adresini değiştirmeni önerirdim ama iş adresin olduğunu biliyorum. Yine de değiştirebiliyorsan değiştir. Kesinlikle yeni bir dizüstü bilgisayar almanızı tavsiye ederim. Ama onu açmadan önce merkeze götürün, takip cihazı taksınlar. Telefonunuzu da değiştirmeye bakın. Bu şeylerin içine girmek kolaydır. Çoğu kötü hacker, virüs koruması ya da güvenlik duvarları onları kapatmadan önce zar zor içeri girer. Ama ciddi bir beceriyle o kadar derine inebilirler ki hiçbir tarama onları tespit edemez."

Jake hemen, "Bu gece gideceğiz," dedi.

Jake ödeme yapacağını söylediğinde ilk kez karşı koymayacaktım. Dizüstü bilgisayarına bakmaya devam ettim ve sanki saldırmak üzere olan bir engerek yılanıymış gibi hazırlandım.

"İyi fikir. Ancak, eminim ikiniz de artık bunun farkındasınızdır, tehdit gerçek. Haberlerde resimlerinizi gören bir serserinin izini bulmayı umuyorduk ama burada olan bu değil. Güvende kalın. Sizi gereksiz yere riske atacak hiçbir şey yapmayın." Başını dizüstü bilgisayardaki resme doğru salladı.

Evet, yakın zamanda bir daha yol kenarında ganimet olacağını sanmıyorum. Ya da hiç.

"Ben istasyona dönüp teknik elemanlarla birlikte araştırmaya başlayacağım. Piper, yeni bilgisayarını getir." Başını sallayarak vedalaştı ve tamamen belalı görünerek ayrıldı.

"Eve, annenin yanına gitmem gerekiyor. Çok endişeli," dedi Gregory kapıya doğru ilerlerken. "Onu yakında ara, tamam mı?"

Kulağa tanıdık geliyor.

"Evet. Sağ ol baba."

"Senin için her şeyi yaparım. Gece ya da gündüz beni ara. Seni seviyorum." Dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. "Kilitle şunu."

Evet, kesinlikle tanıdık.

"İşte bilgisayarınız, Bayan Skye." "Teşekkürler."

"O seninle mi?" Dedektif Oscar başını Rhys'e doğru sallayarak sordu.

"Evet. Jake 'Piper Bebek Bakıcılığı Görevi' için arkadaş havuzumuzdan eleman topluyor."

"Yardım etmelerine izin verme konusunda inat etme." Yüz ifadesi yumuşadı. "Jake'ten bahsetmişken, görünüşe göre bakıcıyı rahatlatmak için burada."

Arkamı döndüğümde durup Rhys'le konuştuğunu gördüm. "Tuhaf. Bu gece geç saatlere kadar işinin bitmesini beklemiyordu." Bize doğru gelirken ona tekrar baktım. "Kahretsin. Bir terslik var."

Dedektif Oscar'ın başı bir an için eğildi, sonra vücudu gerildi. "Bunu tekrar söyleyebilirsin." Yüzü kontrollü ve profesyonel haline geri döndü. "Bay Hyde."

Jake'in bakışları karanlık ve gergindi, ses tonu kısa ve kesikti. "Dedektif Oscar, konuşabilir miyiz?"

"Sorun nedir?" Bana bakmasını sağlamak için parmak uçlarıma kalkarak sordum.

Onun yerine dikkati dağılmış bir şekilde alnımdan öptü. "Dedektif Oscar'la bir şey hakkında konuşmam gerekiyor. Git bak, Rhys, tamam mı?"

"Hadi, sevgilim. Biraz kahve içelim." Rhys kolunu omuzlarıma doladı ve beni küçük bir mutfağa doğru yönlendirdi.

Jake tepki bile vermeyince bir şeylerin yanlış gitmediğini anladım.

Bir şeyler *gerçekten* yanlıştı.

Saatler gibi gelen ama muhtemelen sadece beş dakika kadar süren bir sürenin ardından Dedektif Oscar bir kapıyı açtı ve başını dışarı uzattı. "Bayan Skye, buraya gelebilir misiniz?"

Onun bulunduğu odaya doğru ilerlerken midem bulandı.
içinde.

Dedektif Oscar arkama bakana kadar Rhys'in beni takip ettiğini fark etmemiştim.

Ben. "Efendim, burada beklemenizin daha iyi olacağını düşünüyorum."

Rhys'in alçak sesi, "Sanırım ben de gelsem daha iyi olacak," diye itiraz etti, yüzündeki rahat gülümseme kaybolmuştu.

"Dedektif Oscar," diye gürledi Jake odanın içinden. "Dediğiniz gibi, Piper ve etrafındakiler ne kadar çok şey bilirse o kadar iyi."

"İyi. Bayan Skye ve..." Rhys'in kendisini tanıttığını bekleyerek durakladı. Rhys sessizce ona baktığında devam etti. "Efendim, lütfen oturun." Dedektif Oscar masasına doğru yürüdü ve oturdu.

Sert bir şekilde kendimi onun önündeki sandalyelerden birine bıraktım. Kelimenin tam anlamıyla koltuğumun kenarında oturup neler olup bittiğini duymayı beklerken vücudum gergin ve kaskatı kesilmişti.

Jake arkamda durdu ve omzumu sıktı. Başparmağı enseme gezindi.

Dönüp ona baktım ama dikkati Dedektif Oscar'ın masasındaki poşetlenmiş zarftaydı.

Rhys kapının yanındaki duvara yaslandı. Bakışlarını yakaladığımda bana gülümsedi ama gamzeleri zar zor fark ediliyordu.

Uh oh. Bir şeyler gerçekten yanlış.

"Jake bugün iş yerinden bir paket aldı." Dedektif Oscar eldivenlerini giydikten sonra, içinde bir zarf bulunan kanıt torbasını iki torbayı daha ortaya çıkarmak için hareket ettirdi. Birini kaparak dikkatle açtı ve içinden bir top kumaş çıkardı.

Çözüldükçe ne olduklarını anladım. "Bunlar benim külotlarım," diye fısıldadım.

"Son zamanlarda bunları giydin mi?"

"Birkaç gün önce. Ne zaman... Aman Tanrım. Voodoo'ya gittiğim gece." Gözlerimi kocaman açarak başımla Jake'i işaret ettim.

"Onları attın mı? Spor salonuna onlarla mı gittin? Çamaşırhaneye mi? Evinizin dışında olabilecekleri herhangi bir yer var mı?"

Külotumun neden evimde olmadığına dair bir bahane bulmaya çalışırken başımı salladım. Benim *evimde*. "Hayır. Evde çamaşır makinem ve kurutma makinem var. Yarın çamaşır günü. Çamaşır sepetimdeydiler."

Jake kollarımı ovmaya başladığında titrediğimi fark ettim.

"Dürüst olacağım, bu aşırı bir tırmanmaydı. Bu siber takip değil, hatta normal takip bile değil. Belli ki biri evinize zorla girmiş. Paketin içinde bir not vardı Bayan Skye." Diğer kanıt torbasını alıp görebileceğim şekilde kaldırdı.

Yırtık bir kâğıt parçasının üzerindeki çılgınca karalamayı görmek için eğildim.

*Bir dahaki sefere külotunu
kremlediğinde, bu benim
için olacak.*

"Bekle, ne?" Beynim beni korumaya çalışıyormuş gibi, kelimeler anlamsız bir karmakarışıklı. Farkına vardığımda, anlamak için bu kadar çabalamamış olmayı diledim. Boğuk bir hıçkırık serbest kaldı ve titremem şiddetlendi, sandalye hareketten dolayı titriyor ve sarsılıyordu. "Neden?"

Dedektif Oscar üzüntüyle başını salladı. "Keşke bilseydim. Başka bir şey daha var. Bunun *aşırı* bir tırmanış olmasının bir başka nedeni. Bunların üzerinde taze ejakülat var gibi görünüyor."

Küçük bir masayı kaldıran Jake, iki bacağının altından tutacak şekilde masayı yukarı kaldırdı. Bir vuruş duruşu benimseyerek, tüm ağırlığını momentuma vererek güçlü bir şekilde savururken içine adım attı. Masa duvara çarptığında zaman yavaşlamış gibiydi. Bir aksiyon filmindeki patlama gibi, tahta parçalara ayrılırken patladı.

Kapı pat diye açıldığında Rhys'in önümde durmak için hareket ettiğini belli belirsiz fark ettim. Ancak gözlerim Jake'e kilitlenmişti.

Sivri uçlu direkleri bırakıp masaya doğru dönerken öfkesi etrafa yayılıyordu. "Bir sapığın benim kadınımın otuz bir çektiğini mi söylüyorsun?"

külot mu? Sonra da onları bana postayla mı gönderdin?" diye bağırdı ve odanın titrediğini hissettirdi.

Dedektif Oscar'ın yüzü tekrar yumuşadı. "Evet, ama aynı zamanda hayır, üzgünüm, demek istediğim bu değil. Bu zarfın üzerinde posta ücreti yok. Posta servisinden geçtiğine dair bir kanıt yok. Bu elden teslim edilmiş."

"Benimle dalga geçiyor olmalısın!"

"Ofisinize kim girebiliyor?"

"Herkes. Herkes. Değerli her şeyi sakladığım bir kasam var ama kapısı kilitli değil."

"Elinizdeki her türlü gözetime ihtiyacım var Bay Hyde. Bir şey gören olup olmadığını öğrenmek için çevrenizdeki işletmelerle irtibata geçeceğim. Ayrıca civarda bir şeyler yakalamış olabilecek başka kameralar olup olmadığını da kontrol edeceğiz. Bu arada, bunları analiz için göndereceğim. Aslında Mendez ve Franklin bunları laboratuara götürecekler." Başını sallayarak bunları içeri dalan memurlara uzattı.

"Bu, DNA'yı elde edebileceğiniz anlamına geliyor, değil mi? Ve eğer DNA varsa, bir sistemin içinde olabilir mi? Ya da onu yakaladığınızda yardımcı olabilir mi?" Mahremiyetimin böylesine fena halde ihlal edilmesinden çıkabilecek tek olumlu şeye bakmayı tercih ettim.

"Bunun ejakülat olduğu ve DNA bulunduğu doğrulanırsa, bu yardımcı olacaktır. Ancak bu tür aşırı tırmanışların iki ucu keskin bir kılıç olduğunu unutmamalısınız. Bir yandan, düzenini bozuyor. Ara sıra gelen e-postalar ve büyük olasılıkla çiçekler yerine, hem zaman dilimini hem de eylemlerini artırıyor. Bir tepki için bastırıyor."

Öğle yemeğimi ayakkabılarımın üzerinde kaybettiğim için bir tane almak üzere.

"Ve gittikçe aptallaşıyor. Tüm bunlar onu daha kolay yakalamamızı sağlayabilir. Ancak bu pervasızlık düzeyinin onu daha tehlikeli hale getirebileceğini de vurgulamalıyım. Size olan saplantısı yakalanmama arzusunu aşıyor."

"Lanet olsun," diye kabaca küfretti Jake.

"Jake, DNA'n için örnek almamız gerekecek, böylece onu dışlayabiliriz." Çenesini sıkarak çenesini yukarı kaldırdı.

"Sonuçların gelmesi ne kadar sürer?" diye sordum.

"Televizyondaki gibi değil. DNA çok değişken ve analiz sonuçlarının gelmesi biraz zaman alıyor. Bunun ardından, birden fazla veritabanında arama yapmak için ek zaman gerekiyor. Bu arada kendinizi güvende tutun. Her yere yanınızda arkadaşlarınızla gitmeye devam edin." Sesi yumuşadı. "Onu yakalayacağız, Piper. Sadece tetikte ve uyanık ol. Gece ya da gündüz bana ulaş, tamam mı?"

"Evet, teşekkür ederim, Dedektif Oscar." Ayağa kalkıp kapıya doğru yürümeye başladığımda bacaklarım titriyordu.

"Hadi, tatlım. Bugün için eve gidiyoruz." Jake'in kolu bana sıkıca sarıldı.

"Hayır. Yapacak çok işim var ve çalışmak istiyorum. Bunun yardımı olur." Kendimi uyuşmuş hissediyordum, her şeyi anlamaya çalışırken zihnim bulanıktı.

"Tamam, Hyde'a gidiyoruz." Dedektife başıyla selam vererek beni odadan çıkardı.

Rhys sessiz bir muhafız gibi arkamızdan geldi.

Jake ceplerine dokundu. "Telefonumu almadan dükkândan kaçtım. Ray'i ara ve Edge ve güvenlikten birkaç kişiyle birlikte senin evine gelmesini söyle. Evdeki eşyalarını da toplasın, tamam mı?"

Başımı salladım ve istasyondan çıkarken telefonumu çıkardım.

Jake birkaç gün sonra Hyde'ın mutfağına hışımla girerek, "O pastayı iptal etmelisin," dedi.

Hangisinden bahsettiğini sormama gerek kalmadı.

Blake Green'le ilgili tartışmamızdan sonra Jake pastaları yapmam konusunda soğukkanlı ve destekleyici olmaya çalışmıştı. Karakola yaptığımız ürkütücü ve üzücü ziyaretten sonra da yle.

Onun için kolay olmadığını biliyordum. Bu yüzden, kendimi tam bir ikiyüzlü gibi göstererek, Blake'in samaladığı şeylerin hiçbirini ona söylemedim.

Blake'i dinlemiyordum ve söylediği saçma şeylerin hiçbirine tepki bile gstermiyordum. Genelde yüzüne gülmek ya da gözlerimi öyle bir devirmek isterdim ki başım ağrırdı, ama bazen bunu yapmamak zor olurdu

Cevap ver. Profesyonel kalmak zorlaştığında, kendime bu işin ne kadar çok fırsat getirebileceğini hatırlatıyordum.

İşlerin yolunda gittiğini düşünmüştüm. Ancak Jake'in ses tonuna bakılırsa yanılmışım.

İçimi çektim ve ona bakmadan ölçü kaplarını yıkamaya devam ettim. "İptal etmiyorum. Ne oldu?"

"Rhys üzerinden gitmeye çalıştın ama Green bunu geri çevirdi. Şimdi her lanet gün pasta hakkında konuşmak için arıyor. Bir şeyleri değiştirmek için bir araya gelmemiz gerekiyor. Ona güvenmiyorum."

"Ben de öyle," diye hemen kabul ettim. "Rhys bu yüzden orada. Ya da Kase orada. Ya da Z. Ya da Eli. Ya da Key. Ya da bunların herhangi bir kombinasyonu." Bir bulaşık bezi alıp ellerimi kurularken Jake'e döndüm.

"Bir dahaki sefere orada olacağım."

"İmkânı yok. Böyle bir şey olmayacak. Gençler için Araçlar etkinliğinin tekrarlanmasına gerek yok. Ayıyı dürtecek. Ayı onun suratına bir yumruk atacak. Sonra da ayı beni duvara yapıştıracak." Ben konuşurken elimdeki havlu bir ileri bir geri gidip geliyordu. Yanlışlıkla yüzüme vurmadan önce onu tezgâhın üzerine fırlattım. Tekrar. "Duvara karşı sevişmeye varım, o yüzden diğer adımları atlayabilir miyiz?"

"Sana söylediği saçmalıklardan hoşlanmıyorum."

"Evet, peki ya Chloe? Hâlâ sana mesaj atıyor ama beni görmüyorsun."

Jake masaya yaslandı ve omuz silkti. "Onun saçmalıklarını görmezden geliyorum." "Ben de onunkini görmezden geliyorum."

"Evet, ama o senin alanında. Bir mesajı okumadan sil tuşuna basabilirim. Green'in sesini kapatamazsın."

"Evet yapabilirim. Konuşmaya başlıyor ve aklıma çimen etekli küçük siyah beyaz bir inek geliyor. Hula dansı yapıyor ve ukulele çalıyor ve onun ağzından çıkan beyaz seslerin hiçbirini duymuyorum. Bu işi hallettim. Buraya kadar geldim ve neredeyse bitti. Bunu yaparsam, yardım almaya ve büyümeye çok daha yakın olacağım."

"Uğraşmak zorunda kalmamalısın-"

"Ben işim için, hayalim için bununla uğraşıyorum. Sen Chloe ile uğraşıyorsun çünkü aletini deliliğe batırdın. Yakında bitecek ve yolumuza devam edeceğiz. O zamana kadar bana güvenmek zorundasın."

"Kahretsin, Piper, gvenmediğim sen değilsin. Ama sen çok safsın! Anlamıyorsun."

"Hayır, sanırım bilmiyorum." Kollarımı kavuşturarak ona baktım. "Açıkla o."

"O herif her gün seni elde etmek için yeni bir şey söylüyor. için tatlılığını almaya çalışıyor. ylece arkama yaslanmam mı gerekiyor? Siktir et."

"Biliyor musunuz? şimdi akıllıca davranıp dilimi ısıracağım. Zaten gitmem gerekiyor." Mutfaktan fırlayarak çıktım, arabama atladım ve tamamen öfkeli bir halde Ray'le öğle yemeğine doğru yola koyuldum.

Bunca zaman sonra bana hâlâ güvenmiyordu. Blake'in söyleyebileceği hiçbir şey ona ilgi duymamı sağlayamazdı. Jake'e karşı hissettiklerimi değiştirecek hiçbir şey söyleyemezdi.

Bunu sadece Jake yapabilirdi.

"Vay, vay, vay. Bakın kim gelmiş. Jake'in masum küçük kaltağı. Yoksa *eski* masum küçük kaltak mı demeliydim?"

Bay Trebek, 800 dolara, sabrım olmayan cırtlak sesli srtkleri alırım.

Bak, bir arkadaşı var. Görünüşe göre Daily Double.

"Rachel, canım, haberleri duymadın mı? Unutmuşum, yasaklandın ve kimse seninle konuşmuyor. O zaman bu daha da eğlenceli oluyor," dedi Ray şeytani bir gülümsemeyle.

Dönüp Rachel ve arkadaşına baktım, ikisi de aşır makyajlıydı ve neredeyse uygunsuz miktarda ten gösteriyorlardı. Saat daha öğleden sonra ikiydi ama çoktan sıkı bir parti yapmış gibi görünüyorlardı.

Karma tanrıları da işin içindeymiş gibi, Voodoo'nun kapısı açıldığı anda elimi kaldırdım. Güneş işığı içeri szld ve nişan yzğme mükemmel bir açıyla vurarak işil işil parlamasını sağladı.

"Bayan Jake'in Masum Küçük Kaltağı Hyde olacağım. Tanrım, bu ağız dolusu bir laf. Sanırım sadece Bayan Hyde olacağım."

"Chloe öyle demedi," dedi yan sürtüğü, Rachel'a bakarak. "Kapa çeneni, Chrissy," diye tısladı Rachel, Chrissy'ye sertçe dirsek atarak. Kaburgalar.

Chrissy hiçbir şey olmamış gibi yoluna devam etti ve acı verici bir yumruk olduğunu hissettiğine dair hiçbir işaret vermedi. "Kafam karıştı. Chloe, Jake'le birlikte olduğunu ve bu hatunun gittiğini söyledi. Ayrıldılarsa neden ona yüzük versin ki? Anlamıyorum." Aramızdaki mesafeye rağmen gözlerinin donuklaştığını görebiliyordum. Konuşurken eli sürekli burnunu ovmak için yukarı kalkıyordu.

Ray'e, "Lanet olsun, bu kaltağın kafası iyi," diye fısıldadım.

"Lanet bir uçurtma gibi. Edge'e mesaj attım bile, güvenlikle birlikte yoldalar. Rachel bir süredir yasaklı. İçeri nasıl girdiğini bilmiyorum ama ikisinin de dizlerinin üstünde olmasıyla ilgili olduğunu tahmin ediyorum. Ayrıca girişte kim çalışıyorsa işini kaybetmek üzere olduğuna bahse girerim."

"Chrissy, kapa çeneni dedim," diye tekrar tısladı Rachel, yüzü öfkeyle buruşmuştu.

"Ama Chloe, Jake'e geri döndüğüne göre, seni tüm iyi yerlerden men ettireceğini söyledi. Sonra da erkeklerden birini bulup bana ayarlayacakmışsın. Bir erkek bulacağımı sanıyordum," diye sızlandı Chrissy.

Eminim ki benim oğlanlar kendi çüklerini kesmeyi zehirli amcığa daldırmaya tercih ederler.

"Chrissy, yemin ederim kışını tekmeleyeceğim!" Rachel çılgılık atarak, tam güvenlik geldiği sırada ona doğru adım attı.

"Chloe ona sürekli çıplak fotoğraflarını gönderdiğini söyledi. Adamın onu hep geri istediğini söyledi."

Vay anasını.

Jake sözünü tutmuş ve Chloe tekrar mesajlaşmaya başladığında bana söylemişti. Ancak resimler hakkında tek kelime etmemişti.

"Chloe yalancı, entrikacı bir fahişe. O kaltağın ağzından çıkan tek bir kelimeye bile güvenme," dedi Ray Chrissy'ye.

Ama benimle de konuştuğunu biliyordum.

"Rachel'a Jake'ten gelen bir mesajın ekran görüntüsünü gönderdi. Göster onlara."

Rachel çantasına uzanırken sahte bir sempatiyle, "Gerçekten üzgünüm ama o haklı," dedi. Telefonuna birkaç kez dokunduktan sonra Ray ve benimle yüzleşmek için çevirdi.

Kahretsin, bu resim beni çok sertleştirdi. Seni tekrar sikmek için sabırsızlanıyorum. Onun bütün eşyalarını dükkanımdan ve evimden nasıl çıkaracağımı bulmalıyım. O zaman gizlice dolaşmak zorunda kalmayız. Daha sonra geleceğim, beni oyalamak için bir kez daha tadına bakacağım. Hayatıma devam etmeye çalıştım ama benim için başka kimse yok. Sana her şeyi öğretmeme gerek kalmadan nelerden hoşlandığımı biliyorsun.

Karnım guruldadı ve yüzüm kızardı. Kan kulaklarımda uğuldarken restoran sessizliğe gömülmüş gibiydi.

Etrafıma baktığımda Ray'in bana bir şeyler söylediğini gördüm. Güvenlik Rachel'ı zorla dışarı çıkarırken Edge ona bağıırıyordu ama tek duyduğum Jake'in o sabahki sesiydi.

"Ama sen çok safsın!" Öyle miydin?

"Gitmem gerek," diye mırıldandım tahta gibi ayağa kalkarken. Ray ve Edge'in konuştuklarını biliyordum, ağızlarının hareket ettiğini görüyordum ama söyledikleri tek bir kelimeyi bile duymuyordum.

Çantamı kaptığım gibi arabama koştum ve Hyde'a doğru yola çıktım.

Arabayı garaja çektim ve Jake'in çoktan dışarıda beni beklediğini gördüm. Telefonum çaldığında, Rhys'in adını görene kadar neredeyse görmezden geliyordum.

Karakolda duyduklarından sonra beni kontrol etmek için daha sık aramaya ya da mesaj atmaya başlamıştı. Onu yüzüstü bırakmak istemedim.

"Hey, tatlım, şimdi iyi bir zaman değil. Seni sonra arayabilir miyim?"

"Evet. Sadece Green'le olan pastayı iptal etme konusunu bir kez daha kontrol etmek istedim. Seni suçlayamam. O herif tam ölçekli bir egoya sahip yarım yamalak bir ses. Ama sen çok kararlı görünüyordun."

Sanki beni görebiliyormuş gibi başımı salladım. "İptal etmiyorum." Pencereden dışarı bakarken, eliyle ensesini ovuşturarak Jake'in adımlarını izledim.

"Ben de bu yüzden aradım. Jake pastayı yapmamaya karar verdiğini mesaj attı. Bu kadar kısa sürede işi üstlenmesi için başka birine ödeme yapmayı teklif etti."

"Gitmem gerek. Pasta hâlâ hazır. Karışıklık için özür dilerim."

"Onu biraz rahat bırak, tamam mı? Kararları o vermeye alışkın. Bir iş sahibi olmanın getirdiği bir şey bu," diye açıkladı, Jake'in mesaj atmasına neden olan şeyin bir yanlış anlaşılma olmadığını biliyordu. "Sana karşı korumacı olduğunu biliyorsun. Bu onun için yeni bir şey."

"Belki de herkesin düşündüğü kadar yeni değildir. Hoşça kal, Rhys." Konuşurken telefonu kapattım.

Daha sonra kötü hissedeceğim ama şu anda çok kızgınım. Kızgınlığın da ötesinde. Öfkeli.

Jake konuşmaya başladığında arabamdan yeni inmiştim. "Ray ile konuştum. Ve Edge'le. O mesajın ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Chloe'ye bir bok göndermedim."

"Sana çıplak fotoğraflarını gönderiyor mu?"

"Yapabilir. Ondan gelen her şeyi bakmadan siliyorum. Yemin ederim, onu ne gördüm ne de mesaj attım."

"Pasta siparişimi iptal mi ettin?"

Bana doğru uzanırken yüzünde suçluluk duygusu parladı.

Beceriksiz ayaklarımla birkaç adım geri attım. Eğer bana dokunursa, teslim olacaktım. Hep öyle yapardım.

Her istediğini yapabileceğini düşünmesine şaşmamalı.

"Piper." Ayaklarıma bakarken sesi sertti. "Green'in sana söylediklerini düşünüp durdum, becerdiğim pisliklerle ilgili tüm o saçmalıkları. Beni becermenin seni nasıl çöp yaptığını. Sonra Z bana onun söylediklerine kulak misafiri olduğunu anlattı. O sapıkla yeterince uğraştık. Kendini bu duruma sokmana gerek yok."

"Bana her zaman ne yapacağımı söyleyemezsin!" Ayağımı yere vurarak bağırdım. "Ben bir yetişkinim."

Ayak vuruşu hariç.

"Ne zaman çok fazla olduğunu anlamak için bana güvenmelisin. Ve değil. Onu görmezden gelebilirim. Tüm bu bilgileri nereden aldığınızı bilmiyorum ama bana neredeyse hiçbir şey söylemiyor. O bir şaka. Şaka olmayan şey, bana güveneceğine söz verip arkamdan iş çevirmen ve istediğini yapman."

"Piper, sadece-" dedi Jake bana tekrar uzanırken usulca.

Ve yine geri çekildim. Aramıza koyduğum mesafe çok açıktı.

Acı ve ardından gelen öfke yüzünü kapladı.

"*Senin* adınla *gördüğüm* ekran görüntüsünün," dedim onu göstererek, "senin numarandan, sen olmadığına güvenmem gerekiyor. Sana inanmamı bekliyorsun ama aynı şeyi benim için yapmıyorsun."

"Ama-"

"Ben yatağa atlamak isteyen değersiz bir sürtük değilim. Söylediği herhangi bir şey bunu değiştirmemi neden sağlasın ki? Benim hakkımda bu kadar az düşünüyorsan birlikte olmamızın ne anlamı var? Sana söyledim, ben hallederim. Ben iyiyim!"

Jake bir kaşını kaldırdı. "İyi misin, Piper?" Sesi alçaktı, tonu yanıltıcı derecede yumuşaktı. "Ne kadar iyiyim? Green'le vakit geçirmeyi sevdiğin için mi bu pastayı yapmaya bu kadar kararlısın? Sana yapmak istediği her şeyi duymak için mi? Jet ve diğerleriyle sürekli e-postalaştığını, nerede olurlarsa olsunlar onlara bir şeyler gönderdiğini biliyorum."

Hayal kırıklığı içinde ellerimi havaya kaldırdım. "Evet, çünkü biz arkadaşız." "Belki de gerçekten rol yapıyorsun. Kimse bu kadar saf olamaz." "Ben-"

Bana doğru sinsice yaklaşırken, vücudum binanın k e n a r ı n a çarpana kadar geri çekildim. Korkudan değil.

Kalp acısıyla.

"Lanet olası bir tamirciyle takılmak senin için yaşlandı mı? Ünlü rock yıldızlarının senin için sertleşmesi seni tahrik ediyor mu? Mastürbasyon yaptıklarını bilmek

seni düşünüyor? Onların rock'çı siklerine grupçu gibi davranmak mı istiyorsun?" Sorularını art arda sıralarken Jake'in sesi kötü niyetliydi ve her biri fiziksel bir darbe gibi çarpıyordu.

Ben bir şey söyleyemeden Xavier, "Vay canına, çok uzak, dostum," diye havladı. "Geri çekil, ahbap," diye uyardı Kase, Jake ile benim aramda sıkışarak.

Yaşadığımız onca şeyden sonra, benim hakkımda böyle mi düşünüyor? Bizim hakkımızda ne düşünüyor?

Yana doğru eğilerek uzaklaşırken tökezledim. Jake beni sabitlemek için hamle yaptı ama Kase onu engelledi.

Sesimin sert çıkmasını dilememe rağmen, sesim küçük ve titriyordu. "Siktir git, Jake." Dönüp sallanan bacaklarımın ve topuklu ayakkabılarımın beni taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde arabama koşarken gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırdı.

Anahtarı kontağa sokmaya çalışırken parmaklarım titriyordu. İstemsizce gözlerim camdan dışarıya odaklandı ve Kase'nin Jake'in yüzüne baktığını gördüm.

Arabayı çalıştırdım ve geri vitese taktım. İçimdeki her içgüdü arabayı tekrar park etmem için bana bağıırıyordu ama onları görmezden geldim.

Bir molaya ihtiyacımız vardı.

On Üçüncü Bölüm

Katil Güvensizlikler

"Özür dilerim Jake. Bunu şimdi bitirmemizin en iyisi olacağını düşünüyorum," dedim kapıdaki aralıktan.

Bana ulaşmak için yavaşça iterek açmaya çalışıyordu ama olmuyordu.

Artık çok geçti.

"Sen neden bahsediyorsun, Piper?" Jake kaşlarını indirerek sordu.

Kase bile şaşkın görünüyordu. Bizi rahat bıraksa da oğlunun arkasını kollamak için hâlâ oradaydı. O sabah benim arabamla gittiğimizden beri Jake'i de götürmüş olmalıydı.

Onu terk edeli gerçekten bir saatten az mı oldu?

"Aramızdaki işler yürümeyecek. Al." Nişan yüzüğümü parmağımdan çıkarıp ona uzattım.

Alçalttığı kaşlarına bir de başını eğerek ekleyen Jake, sözlerimi ya da hareketlerimi anlamamış gibi boş gözlerle önce ona, sonra da bana baktı. Almak için hiçbir hamle yapmadı.

Terden kayganlaşmış parmaklarım o kadar kötü titredi ki elimdeki tutuşu kaybettim. Aramıza düştü ve bir ping sesiyle yere çarptı.

İkimiz de nereye düştüğünü görmek için

bakmadık. "Ama sen benimsin."

"Ben değilim."

"Öylesin. Tatlılığını benden almayacağına yemin etmiştin."

Sözleri beni ona sık sık verdiğim sözlere pişman etti. "İşler değişir."

"Adımı üzerine dövme y a p t ı r m ı ş s ı n . Adın kalıcı olarak üzerime kazındı." Göğsüne dokunduğunda eli titredi ve bana

Bana ilk gösterdiği geceyi hatırlıyorum.

Sıkılmış bir ifadeyle ona baktım. "Dövmeler kapatılabilir. Sadece diğer dövmelerinizle karıştırın."

"Sen ciddi misin?"

Keşke şaka yapıyor olsaydım ama geri dönüş olmadığını biliyordum. Başka seçeneğim yoktu. "İşe yaramazdı, Jake. Ben... benim seviyemde biriyle birlikte olmalıyım. James gibi. Ya da Blake. Sen haklıydın. Bir tamirciden daha iyisine ihtiyacım var."

"Berbat ettim. Bugün yaptığım çok aptalcaydı. Birlikte olmamızın amacının ne olduğunu sorduğunda kendimi kaybettim. Özür dilerim." Sözleri samimiydi ve bir daha asla böyle davranmamak için çaba gösterdiğini biliyordum.

Artık çok geçti.

"Özür dileme. Haklıydın çünkü bu tür şeylerden hoşlanıyorum. Bu yüzden aramızdaki ilişkinin yürümeyeceğini biliyorum. Güle güle Jacoby. Güle güle, Kase." Kapıyı tekrar kapatmaya çalıştım.

"Sweets... Kahretsin, Piper. Lütfen, konuş benimle," diye yalvardı Jake, sesindeki acı dolu gerginliği duymak acı vericiydi. "Bütün o saçmalıkları söylediğim için özür dilerim. Bir daha asla böyle bir şey söylemeyeceğim. Ama beni bırakamazsın, Piper. Söz vermiştin." Gözleri dökülmemiş yaşlarla parladı. Ondan göreceğimi hiç düşünmediğim gözyaşları. "Bunu yapamazsın. Bana her şeyini veremezsin, beni hayatımda ilk kez bu kadar mutlu edemezsin ve sonra hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi çekip gidemezsin."

Onu buradan çıkarmalıyım. Bu çok fazla.

"Önemli bir şey değildi, Jake." Sesim soğuk ve sertti, böylece ne demek istediğimi anlayacaktı. "Yuva kurmak için çok gencim. Sadece eğlendiğimizi sanıyordum ama sonra işler kontrolden çıktı. Buna daha önce bir son vermeliydim. Eğlenceliydi ve bana bir sürü şey öğrettin ama bundan başka bir şey çıkmaz."

"Sana bir sürü şey mi öğrettim?"

Omuz silktim. "Sen bile deneyimini bir yerden edinmek zorundaydın."

Jake kollarını iki yana açtı. "Ciddi ciddi benim sana öğrettiğim şekilde başka bir adamın sikini yalayacağını mı söylüyorsun?"

"Şey, evet." İma edilen 'duh' söylenmedi. "Bir daha kimseyle seks yapmayacak değilim ya."

"Benim olmam gerekiyordu. *Sadece* ben." Vurgu yapmak için göğsünü yumrukladı. "Bunu sen söyledin!"

Yumruklarımı iki yana açarak öne doğru eğildim. "Ve *yalan* söyledim!"

Başını sallarken sesi boğuk çıkıyordu. "Piper-"

"Gitmem gerek."

"Bekle." Ağır bir şekilde kapının pervazına yaslanan adamın kirli yanağından tek bir damla gözyaşı süzölmeye başladı.

Kapıyı yüzüne kapattım.

Jake

"Anlamıyorum dostum. Geri dönmem lazım. Benimle konuşması lazım." Saçmalıyordum ama elimde değildi.

"Dostum, ona biraz zaman ver. Burada Pipe'tan bahsediyoruz," dedi Kase, beni sakinleştirmeye çalışarak ama işe yaramıyordu.

"Aynen öyle. Piper oyun oynamaz. Emin olmadıkça bana böyle bir şey söylemez." İçim acı verecek kadar boştu ve başım dönüyordu. "Onu seviyorum. Lanet olsun, ondan *başka* kimseyi sevmedim. Bulmaya çalıştığım her şey onda var ama çok daha iyisi. O tatlılığa sahiptim ve şimdi onu elimden almak mı istiyor? Onun adını göğsüme dövme yaptırdım." Adının olduğunu bildiğim yeri ovuşturdum. Her gün orada gördüğümde gülümsüyordum.

Onun yüzünden her gün gülümsüyorum.

"Ona adımı vermem gerekiyordu. *Karım* olması gerekiyordu. *Benim karım*. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ama bunu daha önce de yaptım. Saçmalıklarımı yüzüme vurdu ve yolumuza devam ettik."

"Sakin olmalısın. Söylediğin bok mu? Bu cidden berbattı, kardeşim. Ona biraz zaman ver. Kendine gelecektir. Piper böyle biri değil. Seni arayacak ve her şey yoluna girecek," diye ekledi Eli.

Eli bilmiyordu. Bana hata yaptığımızı söylediğinde yüzünü görmemişti. Ya da yüzüğümü bana geri verdiğinde ve hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi aramızda bıraktığında.

Piper beni parçaladıktan sonra, Kase beni sürükleyerek götürmek zorunda kaldı. Kapıyı açıp her şeyin gerçekten kötü bir şaka olduğunu anlatırken gülmesini umuyordum.

Beni sevdiğini her söylediğinde ona inandım. Bana ihtiyacı olduğuna. Beni asla terk etmeyeceğine.

Bir mil öteden hangi kadınların işbirliği yaptığını ve beni aptalmışım gibi motorcu orospu amcıklarıyla kör etmeye çalıştıklarını anlayabiliyordum. Beni param, ismim ve sikim için kullanmak istiyorlardı.

Ama o Piper değildi.

O asla rol yapmadı. Beni ben olduğum için istedi ve sevdi.

Öyle değil

mi? Hay

sikeyim.

"Dostum, sakın olmalısın. Bu kadar volta atmak başımı döndürüyor." Kase masamın alt çekmecesinden bir şişe viski ve birkaç bardak çıkardı.

Kötü günler için orada tuttum.

Ve Piper hayatınıza girdiğinden beri, kaç gün ona dalmak zorunda kaldınız? Kaç gece yorgunluktan bitap düşene kadar çalıştın ve sonra dinlenme odasındaki kanepeye yığılmadan önce kendini unutana kadar içtin?

Evet, yine dört gözle beklemeniz gereken şey bu.

Ağır bardağın içindeki koyu kehribar renkli sıvıya baktım. Kaldırıp duvara doğru tuttum ve değersizliğe doğru patlarken ışığın yansımasını izledim.

İnanılmaz derecede pahalı viski duvardan aşağı damlayıp halıya karışırken, gitmem gerektiğini biliyordum.

"Buradan siktir olup gitmeliyim," diye homurdandım ve Kase'nin engellemesiyle kapıya doğru uzandım.

"Biraz zaman ver. Duygularınız bu kadar yüksekken oraya gitmenizden iyi bir şey çıkmaz."

"Sorun o değil. Tamam, *sadece* o değil. *Buradan* çıkmam gerek." Her yer onun gibi kokuyordu. Lanet olası resimleri duvarları kaplamıştı. Tek düşünebildiğim masanın üzerinde yaptıklarımız ve onun masanın altında yaptıklarıydı... "Nefes alamıyorum. Ona gitmeyeceğim. Sadece buradan çıkmam lazım."

Kase hareket ederek kapıyı açmama izin verdi.

Dinlenme odasına döndüğümde garaja doğru gitmeye başlamıştım. Hayır, Piper'ın mutfağına.

Sık sık buraya gelmek için bir bahane uydururdum ve o pişirirken, kıcımlı sallayıp fark ettiğinden daha yüksek sesle şarkı söylerken kapı aralığından sessizce onu izlerdim. Bazen kanepeye kıvrılır, bacaklarını altına sıkıştırır ve bir tasarım çizerdi. Odaklanması o kadar yoğundu ki, onun benim olduğuna bir kez daha hayret ederek baktığımı fark etmedi.

Ya da öyle demişti.

Dinlenme odasına girdiğimde içimden bir kükreme çıktı. Elime geçen her şeyi fırlattım, onun beni kırdığı gibi ben de onu kırdım. Bir sonraki şeyi kapmak için uzandım ama elim boş döndüm.

Yıkımın ortasında dururken, Piper'sız hayatımı gördüm. Boş bir karmaşa.

"Böldüğüm için özür dilerim."

Kapıya doğru baktım ve Rachel'i gördüm.

"Hey. Ben sadece..." Etrafına bakındı, dudakları hafifçe yukarı kalktı. "Chloe'yi gördün mü? Mesajlarıma ya da aramalarıma cevap vermiyor. Belki sen biliyorsundur diye düşündüm."

"Hiçbir fikrim yok." "Sen iyi misin?"

"Hiçbir fikrim yok," diye tekrarladım.

"Sen İstiyorum git bir yerde özeliğin Konuşmak mı?"
Kadın Sanki saldıracak vahşi bir hayvanmışım gibi çekingen bir şekilde yaklaştı.

O haklı.

Yıllar önce bir kez sevişmiştik. Anlamalı değildi ama yarı etkiliydi.

Ona tekrar baktım, bu sefer onu gerçekten görüyordum. Sahte göğüslerini dışarı çıkarıyordu ve gözlerinde aç bir bakış vardı. Teklif ettiği şeyin konuşmak olmadığını biliyordum.

"Hadi tatlım, gidelim buradan."

Kolumdan tutup beni odadan çıkarmasına izin verdim.

Piper

Berbat ettim. Kahretsin, batırdım.

O gece Sarah ve Gregory ile birlikte annem ve Thomas'ın evinde akşam yemeği yiyecektik. Ailem Vegas'ta düğün fikrinden nefret ediyordu ve alternatifleri tartışmak için bastırıyordu.

Ray dolabımın muhafazakâr kısmından bir şey almadığı için sade bir elbise almam gerekiyordu. Hatta saçlarımı bile arkaya toplayacaktım. Yemeğin mümkün olduğunca sorunsuz geçmesini sağlamaya çalışacaktım.

Bu yüzden eve yalnız gittim. Sorun olmayacağını düşünmüştüm. Sadece birkaç şey alacaktım ve sonra Jake'le konuşmak için dairede buluşacaktım.

Öğleden sonra endişelenecek ne vardı ki? Görünüşe göre çok şey.

Eve vardıktan sonra ön kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım ve çantamı önemsiz masamın üzerine fırlattım. Düşüncelerim Jake ile olan kavgam tarafından tüketilmişti ve dikkatimi vermiyordum.

Uyanık değildim.

"Piper!" James mutfaktan odaya koşarak girerken bağırdı.

Kapılarım kilitli ve James evimde.

Aklıma James'in Jake ve benim birlikteliğimize verdiği tepki geldi. Sonra annemin evinde bana nasıl asıldığını, beni öptüğünü ve tüm o korkunç şeyleri söylediğini düşündüm.

Tekrar bağırdığında korkuyla geri çekilmeye başladım.

"Piper, kaç!" Son kelimesi patlar gibi oldu ve sonra yere yığıldı. Kırmızı renk yere yayıldı.

Elinde Kool-Aid mi vardı?

Hayır, bekle, o kan.

Birisi James'i vurdu.

"Selam Bebek Surat."

"Z, burada ne yapıyorsun?" Zorla söyledim.

Zihnim onun neden evimde olduğunu açıklayacak bir bahane arıyordu. Beni koruduğuna inanmak istiyordum. James bir pislik olabilirdi ve son zamanlarda beni cidden ürkütüyordu. Ama Z? O bana zarar vermezdi.

Gözlerinin içine baktığımda yanıldığımı anladım. Aynı yakışıklı, GQ modeli olması gereken adam gibi görünmüyordu. Deli gibi görünüyordu.

Deli gibi.

Z bana doğru gelirken, James'in üzerinden sanki hafif bir rahatsızlıktan başka bir şey değilmiş gibi rahatça geçti. Sanki yolunda kan değil de bir yağmur birikintisi varmış gibi. Yaklaştığında elindeki silahın parıltısını gördüm.

"Halınızdaki leke için üzgünüm."

"Sorun değil." Sesimi düz tutmaya çalıştım. "Olur böyle şeyler."

"Var ama olmamalı. Her şey plana göre gitmeli.

Her zaman!" diye aniden kükredi, ağzından tükürükler saçıldı. "Ne-"

Arabanın kapılarının kapanma sesiyle Z'nin başı yana kaydı. Belirgin bir nefret yüzünü ele geçirdi ve buruşturdu. O muhteşem adam, yerini çirkinliğe bırakan bir anıya dönüştü. "Lafı açılmışken, bu değişimlerin adamı. Bir plana sadık kalamayan adam. Şimdi bile her şeyi berbat ediyor. Senin Hyde'dan ayrılman, onun da yoluna devam etmesi gerekiyordu. Neden ona bu konuda yardım etmiyoruz, ha?"

Lütfen, geri dön Jake. Zararını karşıla ve git!

"Bunu nasıl yapmalıyız?"

"Ez onu. Ona farklı birine, daha iyi birine ihtiyacın olduğunu söyle. Oh," dedi manyakça, mizahtan yoksun bir kahkaha atarak. "Ona burada James'le birlikte olmak istediğini söyle." Ayakkabısının ucuyla James'in omzunu dürttü. "Hayır, daha iyisi var. Ona Blake'i istediğini söyle. Kendi yaşına yakın, daha iyi bir işte çalışan birini istediğini söyle. Bu konuda çok güvensiz."

"Neden ona zarar vermek istiyorsun?" Ben sordum, ama Z benim üstümden konuştu. "Bize daha önce de, senin evliliğini değiştireceğinden endişelendiğini söylemişti."

Onunla takılmayı aklından bile geçirme. Senin gibi klas bir hatun, gösterişli bir tamirciyle mi? Genç, güzel, *temiz* bir kadın, yaşlı ve pis bir adamla mı? Bir sabah uyanıp her şeyden pişman olacağını düşündü. Besin zincirinde yükselmek isteyen sürüklere alışkın. Bildiği tek şey bu. Ama sen? Hayır, onun *tatlısı* değilsin," dedi alaycı bir ifadeyle. "Bu onun kafasını karıştırmayacak mı?"

"Z, bunu neden yapıyorsun?" Tekrar denedim. Benden yapmamı istediği şeyi düşünmek bile kalbimi parçalıyordu.

Jake'e bir sorun olduğunu göstermenin bir yolunu bulacağım. Düzeltecektir. Her zaman düzeltir.

"Artık bunun bir önemi yok. Kapıyı aç, Bebek Surat. Ve eğer bir şey söylersen, yemin ederim pişman olursun." Silahı kaldırdı ve salladı. Sanki orada olduğunu unutabilirmişim gibi. "Eğer bir şeyler döndüğünü düşündüğüne dair bir ipucu bile yakalarsam, Jake ve Kase'yi vururum ve sana da izletirim. Anladın mı?"

Plan suya düştü.

Başımı salladım, derin nefes aldım.

Annemin verdiği dersler için bir kez daha minnettardım. Beni, kalbim sökülüp parçalara ayrılmıyormuş gibi davranmaya hazırladılar.

Oscar'a layık bir performans sergiledikten sonra Z beni pencereye doğru itti. Parmak uçları çeneme acı verici bir şekilde saplandı.

beni Jake ve Kase'i dışarıda izlemeye zorladı.

Sonunda gittiklerinde, beni yatak odama doğru götürmek için tutuşunu kullandı. Panik beni yakaladı ve içimden çığlık attım.

Odama girdiğimde beni bıraktı. Tkezledim ve bacaklarım kopma tehlikesi geçirdiği için neredeyse yere düşüyordum.

Z dolaptan bavullarımı aldı ve yatağımın ucuna fırlattı. şifonyerimin çekmecelerini açıp bir eliyle giysilerini yerleştirirken diğer eliyle silahı kavradı.

"Otur. Sana bir şeyler hazırlayacağım ve sonra yola çıkacağız, tamam mı? O zaman her şey planladığım gibi olacak. Otur dedim!" Z havladı, yüzü tekrar sertleşti.

Sıçradım ve yatağıma doğru koştum. Sırtımı yatak başlığına dayayarak aramıza olabildiğince mesafe koymaya çalıştım. Titremelerimin şiddetiyle yatak sarsıldı.

Toplanmasını izlerken, soğukkanlı ve sakin olmayı diledim. Kamanın yollarını düşünmeye çalıştım ama elimde hiçbir şey yoktu. Başucumdaki çekmecede bulunan losyonları ve vibratrleri fırlatmak dışında, ulaşabileceğim hiçbir silah yoktu.

Bence kafasına uçan dildolar silahını bırakıp canını kurtarması için yeterli olmazdı.

"Neden?" Sesimi sanki sadece merak ediyormuşum gibi neşeli tutmaya çalışarak tekrar sordum.

ekmecelerimi karıştırmayı bıraktı ve gülümseyerek bana döndü. Sırtışı yakışıklı yüzünü neredeyse nefes kesici hale getiriyordu. Gri gözlerinin çılgın ve hareketlerinin düzensiz olması dışında neredeyse eski Z'ye benziyordu. "nk sen benimsin, Bebek Surat. Planımız buydu. Seni gördüm ve benim olduğunu hemen anladım. İşe ihtiyacın olduğunda, bunun kader olduğunu biliyordum. Jake'in o sabah burada olmaması gerekiyordu. Seni görmemesi gerekiyordu ama gördü. Senden pek hoşlanmadığını sanıyordum. Ama onu nasıl izlediğini gördüm. O zaman sana benim olduğunu söyleyemedim. Pratik olarak sunarken olmaz!"

Dehşete kapılarak, protesto için gıcırdayana kadar yatak başlığını ittim. Nefesimi düzene sokmaya çalışırken kalbim göğsümde çarpıyordu.

Z'nin yüzü, çılgınlığını dizginlerken yumuşadı. "Hoparlörlerini ilk seferinde de yapabiliirdim ama tekrar gelmene ihtiyacım vardı. Jake'in parça distribütörüyle bir toplantısı olması gerekiyordu ama iptal etti. O hiçbir şeyi iptal etmez. Hyde onun hayatı. Hepimiz bunu seni görmek için yaptığını biliyorduk. Birkaç gün sonra hayatına devam edeceğini düşünmüştüm. Ama yapmadı, Piper. Neden planları değiştirmek zorunda kaldı?"

Gürleyen sesi odamı doldurduğunda daha da içime kapandım. "Planları bildiğini sanmıyorum tatlım," dedim. "Sen neden bana anlatır mısın?"

Jake'i küçümsemesi, derin nefreti? Bunu ne kadar iyi saklayabildiğine inanamıyorum.

"Gördün mü? Seni ondan uzaklaştırırsam bana çok iyi davranacağını biliyordum. Ona baktığın gibi bana da bakacaktın. Beni sevecektin ve ben de seni koruyacaktım. Ve korudum, Piper. James buraya seni sevdiğini söylemeye ve seni kötü hissettirmeye geldi. Ve ben onu durdurdum. Bunu senin için yaptım, Bebek Yüz."

Başımı salladım. "Biliyorum. Teşekkür ederim," diye yalan söyledim boğazımdaki yumrunun arasından.

"Seni her zaman koruyacağım. Senin için öleceğim. Ona zarar verdiğimi görmek zorunda kaldığın için üzgünüm ama burada olmaman gerekiyordu. Seni korumak için ne yapmam gerektiğini görmemen gerekiyordu. Neden buradaydın? Neden mi? Cevap ver bana!" diye sordu elini başının üzerinde gezdirirken. Saçları darmadağınktı, artık mükemmel bir şekilde toplanmış değildi.

Nedense bunu görmek beni çok etkiledi.

Ne kadar sembolik.

Saçına kadar, tanıdığımı sandığım adam değil.

"Bilmiyorum. Özür dilerim." Ne için özür dilediğime dair hiçbir fikrim yoktu ama en iyi seçenek bu gibi görünüyordu.

Haklı olduğumu anlamıştım ki yumuşak Z'ye geri döndü. "Sorun yok. Bu sefer seni güvende tuttum. Seni her zaman güvende tutacağım."

"Biliyorum, tatlım. Planlar nedir? Onları mahvetmek istemiyorum. yukarı."

"Bana karşı çok iyisin. Seni çok seviyorum, Bebek Surat. İşte bu yüzden Tüm bunları ben yaptım. Senin bana ihtiyacın vardı. Jake'in değil. Bankaya değil. Bana!"

Silahlı tutan elini vurgulamak için göğsüne vurduğunda irkildim.

"Peki ya banka?"

"Kader olduğunu anlamamın bir başka yolu da buydu. Bankacılık işlemlerini benimle aynı yerde yaptığını öğrendiğimde ne kadar şanslı olduğumu bir düşünsene. Seni her zaman takip ederdim. Her zaman kendi dünyandaydın, o kadar kayıtsızdın ki." Başını sallarken kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Dikkatini vermelisin Bebek Surat."

Yüzyılın dersi değil mi bu?

"Banka müdürüne para konusunda ne kadar sorumsuz olduğunu birkaç kez ağzımdan kaçırdım. Ona partiden sonra yemek pişirmeye devam ettiğini, bu yüzden her şeyin yandığını ve henüz büyük bir yangın başlatmadığına şaşırdığımı söyledim. Şimdi bana ihtiyacın var ve ben de seninle ilgilenebilirim, değil mi?"

Bu gizemi çözer.

"Doğru," diye usulca kabul ettim.

"Sana her zaman göz kulak olacağım." Dudakları tiksintiyle kıvrılmadan önce bana sevgiyle gülümsedi. "İşte bu yüzden o sürtük Chloe ölmek zorundaydı."

Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama zavallı Chloe.

"James bu yüzden ölmek zorundaydı," diye devam etti umursamazca, sanki iki kişiyi öldürmek önemli bir şey değilmiş gibi.

Kesinlikle zavallı James.

Bir hıçkırık bedenimi sarstı ama Z fark etmedi. Kendini tamamen laf kalabalığına kaptırmış, nerede olduğunu bile bilmiyor gibiydi.

Yatağa yaslandım ve kaçmak için bir fırsat kolladım. Gözleri tekrar bana dönüp kaçışımı daha başlamadan kestiğinde zar zor kaçabildim.

"Chloe planın dışına çıktı. Sanki ben zaten senin değilmişim gibi beni becermeye çalıştı. Bugün beni aradı ve azgın olduğunu söyledi. Jake ile işler yolunda gitmiyordu ve beni elde edebileceğini düşündü. Onu reddettiğimde, Jake'e koşup *her şeyi* anlatacağını söyledi. Böylece aylarca çalışmamız boşa gidecekti. Bunun olmasına izin veremezdim, değil mi Bebek Surat?"

"Hayır." Dolabımdan bir şeyler almaya başladığında silahın gelişigüzel hareket edişini izlerken ellerim çarşafları sıkıca kavradı.

"Jake'in başka biriyle mutlu olmasını istemiyordu. Gururu, ona asla vermediği bir şeyi başkasına vermesini kaldıramazdı. O sadece tekrar o çemberin içinde olmak istiyordu. Herkes onu görmezden gelmeden partilere ve barlara davet edilmek istiyordu. Oraya gitmek için kimi becerdiği umurunda bile değildi. Ve beni elde edebileceğini mi düşündü? O kaltak delinin tekiydi," diye mırıldandı Z, başını sallayarak.

Psikopat tencere, deli aydanlıkla buluştu.

"Hyde'dan çıkarken ona planı anlatmışım, o gün yüzüne vurdu. Kahretsin, aptal kaltağın tekiydi. Jake tatlı birini istiyordu, şirret birini değil. Tek yaptığı seni daha çok istemesini sağlamaktı. Ona tatlı olmasını ve sevdiği her şeyi teklif etmesini söyledim. Onu elde edecekti, seni elde edecektim ve herkes mutlu olacaktı. Ama o gitmedi. Onu kabul bile etmedi. O mesajı göndermek için telefonunu almak zorunda kaldım."

Bir gizem daha çözüldü.

"Ama kendini beğenmişlik etti ve ağzını bozdu. O aptal kaltak Rachel'a övünmek zorunda kaldı. Kimse Rachel'a inanmaz. Sonra da sana zarar vermek istedi. Erkeğini alıp yüzüne yumruk attığı için intikam almak istediğini söyledi. Onu ve Jake'i sikişirken kaydetmemi ve sana izletmemi istedi. Sonra seni tutarken, sana vurmak için bir şans istedi. Sanki birinin sana zarar vermesine izin verecekmişim gibi. Ben seni korurum!"

Jake'in o mesajı göndermediğini biliyordum. Eğer kafasını çarpmış, aklı başından gitmiş ve beni aldatmaya karar vermişse, bu asla Chloe ile olmayacaktı.

Gördüğüm ekran görüntüsünü düşününce, mesajın biz karakoldayken gönderilmiş olması gerektiğini anladım. Ray'i aramışım çünkü Jake'in telefonu yoktu. Postada aldığı şey yüzünden sarsılmış ve üzgün bir şekilde ayrılıyorduk.

Sanki bir işaretmış gibi, iç çamaşırını ekmecemi açarken Z'nin toparlanması durdu. "Boşalmanı benimkiyle örtmenin ne kadar iyi hissettirdiğini anlatamam. Evini gezerken çamaşır sepetinin yanından geçtim ve işte oradaydılar. Yatağında olmak, seni koklamak istiyordum ama benim için endişelenmeni istemiyordum. Uzun süre yokluğumda hep endişelenirdin."

Ne zamandan beri? Ne zamandan beri?

Ne hakkında konuştuğunu sormadan, atıp tutmaya devam etti.

"Ben de ne yapacağımı bilerek onları cebe attım. Jake paketi açtığında ben de oradaydım. İkinizi birlikte gördüğümde hissettiklerimi onun da hissetmesini izledim. Rhys daha sonra Jake'in külotlara yaptığım özel eklemeyi fark etmediğini söyledi. Jake'in bir masayı kırdığını söyledi." Z'nin neşeli ifadesi hızla tekrar öfkeye dönüştü. "Ama seni becermesine izin veriyorsun Bebek Surat. Her zaman. Ofisi leş gibi *kokuyordu*. Bazen seni duyabiliyorduk. Koridora çıktığımızda sen orada inliyor ve onun için çığlık atıyordun. Sana ne yapmasına izin verdiğini görmem gerekiyordu. Onun için nasıl bir fahişe olduğunu. Onu ne için cezalandıracağımı bilmem gerekiyordu. Seni izleyemezsem koruyamazdım. Bu yüzden ofisine ve dinlenme odasına kameralar yerleştirdim."

Vay anasını. Bir şeylerin ters gittiği konusunda haklıydım. Neden içgüdülerimi dinlemedim?

Evet, çünkü Jake'in üzerine atlamamı da istediler. Deli kıçlı Z de bunu izledi, tıpkı bir süruşgen gibi.

"Seni dinlenme odasında görmeye bayılıyordum. Kendi içine kıvrılıp resim yaparken çok kırılgan görünüyordun. Saftın. Sonra koridorda yürürdün ve benim *iyi kızım* olmak yerine Jake'in fahişesi olurdun. Ama izlemek zorundaydım." Cebinden telefonunu çıkardı. "Aslında, *Jacoby'nin* işleri nasıl götürdüğünü görelim."

Ekrana birkaç kez dokundu ve Hyde görüldüğünde görebilmem için çevirdi. *Adamlarım* Jake'in ofisinde oturuyorlardı ama o yanlarında değildi. Z dinlenme odasına geçmek için ekrana tekrar dokundu.

Jake kanepenin önünde duruyordu ve yalnız değildi.

Ona yakın duran Rachel kolunu tuttu. Döndü ve onu kapıdan dışarı çekti ama adam karşı koyacak gibi görünmüyordu.

Gözyaşlarımı yuttum, onu başka biriyle görmenin acısı içime saplandı.

"Tam zamanı, değil mi?" Jake ve Rachel'in odayı, yani mutfağımlı birlikte terk etmelerini izlerken Z kıkırdadı. "Sonunda plana uyuyor ama artık çok geç. Zaten işleri buraya kadar getirdi. Bunu bitirmeye çalıştım

Çünkü senin incinmeni istemedim. Bu yüzden parça çalmaya başladım."

Bir gizem daha özöldü.

Bu Sherlock'un dünyanın en ürkütücü bölümü gibi.

"Pahalıydılar, onu geride bırakan ve ona bir servete mal olan özel parçalar. Hyde'a odaklanması gerektiğı için işleri güzelce bitireceğini düşündüm. Bu onun işiydi, gururuydu, uğruna çalıştığı her şeydi. Ama umurunda bile değildi. Sanki hiçbir şey ters gitmiyormuş gibi seni işte becermeye devam etti. Sanki dükkanın tüm sorunlarının cevabı senin amında saklıymış gibi. Ben de kimse bakmazken işleri berbat etmeye devam ettim. Uzun saatler çalışmasından bıcarsın sanmıştım ama bıkmadın. Çok tatlıydın. Ve Jake ne yaptı biliyor musun?"

"Hayır," diye fısıldadım. O anda büyük olasılıkla ne yaptığını düşündükçe göğsüm ağrıyordu.

"Hiçbir şey. Tek bir *lanet* şey bile. Sanki her şey mükemmelmiş gibi yüzünde bir gülümsemeyle çalışıyordu. İşleri düzeltmek için daha fazla mesai harcamak yerine, seni görmeye gitmek için daha erken çıkmaya başladı."

Bunu duymak acı-tatlı bir şeydi, içimi boşaltırken bile içimi ısıtıyordu.

"Rachel'ı senin peşinden gönderdim. Chloe'nin Boston'daki etkinliğe gitmesini sağladım. Normalde becerdiği pislikleri görürsen, onun için fazla iyi olduğunu anlarsın diye düşündüm. Ama bu konuda da çok tatlıydın. Başka hiçbir şey işe yaramayınca Green'e Jake'i nasıl becerdiğini anlatmaya başladım. Onun için nasıl bir fahişe olduğunu, ılgılık attığını ve yalvardığını. Green zaten seni istiyordu, ama bunu duyduktan sonra? Sana dokunmaya çalıştığını, benim olana dokunduğunu görmekten nefret ettim ama iyi kızımın buna kanmayacağını zaten biliyordum." Yüz ifadesi karardı. "Ağzından çıkan her iğrenç kelimenin bedelini ödeyecek."

Pisliğin teki olsa da, kimse Z'nin intikam versiyonunu hak etmiyor.

"O ve arkadaşlarının otuz bir çekerken seni nasıl hayal ettiklerini konuştuklarına kulak misafiri oldum. İyi bir arkadaş olduğum için bugün Jake'e söyledim."

Z başka bir bavul alıp şifonyerimin üstünden rastgele losyon ve kremleri içine atmaya başladığında sustu.

Planım yoktu. Buradan öylece çıkıp gitmeme izin vermeyeceğini biliyordum. Eğer kaçma şansım varsa, oyalamam gerekiyordu.

"Neden?"

"Söz konusu sen olunca Jake deliriyor. Pislik gibi davranıp seni uzaklaştıracağını biliyordum. Kendine engel olamıyordu. Çok tatlıydın, çok bağışlayıcıydın ama senin bile bir kırılma noktan vardı." Omzunun üzerinden bana baktı ve gülümsedi. "Şimdi bana karşı tatlı olacaksın, değil mi?"

Ben cevap veremeden öfkesi yüzünü kapladı.

"Beni fark etmedin. Sapığın sevgilisi bana asılırken umursamadın. Güldün. Benim hissettiklerimi hissetmen gerekiyordu. Ama hissetmedin. Şimdi beni seveceksin. Bana ihtiyacın olacak. Dinleyecek ve plana sadık kalacaksın!"

Z'nin silahını zıplatarak etrafta dolaşmasını izlerken, paniğimi yuttum ve sakın kalmaya çalıştım.

Ruh hali değişkenlik gösteriyor, ifadeleri öfke, tiksinti, çılgınlık ve saplantılı aşk arasında hızla değişiyordu.

Beni en çok korkutan şey aşktı.

"Sabırlı olmaya çalıştım," diye yeniden başladı, bana dönmeden önce şifonyerimin çekmecesine bakıyordu. "Beklemeye çalıştım. Ama tüm bu süre boyunca, seni her yerde becermesine izin veriyordun. Boston'da duvara yaslanmış gibi. Herkes seni görebilirdi. Seni duyabilirdi. Yolun kenarındaki bir arabada seni becermesine izin verdin. Fahişeler böyle yapar, Piper. Yol kenarındaki arabalarda sakso çekip sikişirler. Sen de öyle yaptın." Külötümü ve geceliğimi avuçladı. "Sen lanet bir fahişeydin! Neden, Bebek Yüz? Bunu neden yaptın?" diye bağırdı, narin kumaşı çekip parçalara ayırırken.

"Bilmiyorum. Özür dilerim."

"Seni ondan kurtarmaya çalıştım. Ona ne kadar genç olduğunu ve ne kadar çok tecrübeye sahip olduğunu, istediğini, ihtiyacı olduğunu hatırlatmaya çalıştım. Genelde becerdiği pislikler bundan ne kadar hoşlandığından bahsederdi. En azından Rhys kadar kötü değildi. Tanrıya şükür o sapıkla birlikte olmadın. Yine de, Jake bunu yapsa bile, böyle şeyler yaptığında ondan kaçacağını düşünmüştüm. Ama sen doyamadın. Bunun için yalvarıyordun. Seni duydum. Gerçekten yalvarıyordun. Sanki siki sihirliymiş gibi. Sanki nefes almak için ona ihtiyacın varmış gibi."

*Nefes almam gereken onun aleti
değil. Sadece o.*

"Ve lanet *Jacoby*." Nefret yine yüzünü buruşturdu. "Birdenbire doymak bilmedi. Başka kimseye atlamıyordu. Tam onun tipi olan kızlar ona asılıyordu ama o onları haşerelermiş gibi başından savıyordu. Sinir bozucu sivrisineklerden başka bir şey değillerdi. Başını bile dönmüyordu."

Rachel'la gittiğine göre, sanırım bu iş bitti.

"Plana uymadı. Bu amcığın nesi bu kadar bağımlılık yapıyor Bebek Yüz?" diye sordu usulca. Gözleri vücudunda gezinirken tahrik olduğu belli oluyordu. Yırtık pırtık külotu yere bıraktı, parçalar işe yaramaz bir şekilde yere düştü.

Eğer dikkatini dağıtmanın bir yolunu bulamazsam neler olacağını biliyordum. "Bana planlardan hiç bahsetmedin. Gidiyoruz diye toplanmaya başladın, değil mi?"

Z yatağının yanına doğru yürüdü, gözleri çarpık bir zevkle parlıyordu. "Onu çok kötü incittin, geri gelmeyecek Bebek Surat. Muhtemelen Rachel'i çoktan sikmiştir. Ona gerçekten nasıl hissettiğini söyledin, değil mi? Onu unutmuşsun. Kimse bu kadar kötü, bu kadar soğuk biri gibi davranamaz. Bana onu sevmediğini söyle. Söyle bana!"

Çılgınca öfkesi karşısında bile kendimi kelimeleri söylemeye zorlayamadım.

Z kolunu geri çekip bana ters bir yumruk attığında acı dolu bir çığlık koptu. Kuvvet başımı arkaya doğru çarparak yatak başlığına çarptı. Gözlerimin arkasında ışıklar patladı ve bunu sersemletici bir mide bulantısı takip etti.

"Sana söylemeni söylemiştim. Plana sadık kalmalıyız. Onu sevmemen gerekiyordu. Onun da seni sevmemesi gerekiyordu. Ve şimdi seni incitti. Bu onun hatası ve ölecek, Bebek Surat. Tıpkı Green gibi. Tıpkı James gibi. Burada olmaman gerekiyordu. Seni korumak için bir şeyler yapmak zorundayım. Görmemen gerekiyordu."

Onun tiradına ayak uyduramadım. Kafasının içindeki seslerden başka kimsenin yetişemeyeceğine dair güvenli bir bahisti bu.

Onu yatıştırmak için elimden geleni yaptım. "Bana planları anlat. Lütfen. Doğru şeyi yaptığımdan emin olmak istiyorum."

"Seni seviyorum. Beni seveceğini biliyordum, sadece seni ondan uzaklaştırmam gerekiyordu. Seni kör etmiş ve kandırmış. Ama artık her şey yoluna girecek. Birlikte kaybolacağız, nereye istersen. Başta sadece ikimiz olacağız ama yakında bir aile kuracağız. Jake çocuk istemiyordu ama sen çok iyi bir anne olurdun. Sana hak ettiğin her şeyi vererek seni korumamın bir başka yolu da bu. Nereye gitmek istiyorsun?" Yatağın yan tarafına, yanıma oturarak eliyle sıkı yanağımı okşadı.

Çığlık atma ve kaçma isteğimi bastırarak, tırnaklarım avuç içlerime batana kadar yumruklarımı sıktım. Kanımın parmaklarımdan aşağı damladığını hissedebiliyordum.

Zorla gülümsedim. "Uzak bir yere. Eğer birlikte olacaksak, şimdi gitmeliyiz. Sadece ikimiz, tüm bunları geride bırakacağız."

Eğer kaçamazsam, beni buradan uzaklara götürmesini sağlayacağım. Jake'i ve herkesi güvende tutmak için her şeyi yaparım.

Z başını eğip üstüme tırmanırken dudaklarını özensizce dudaklarıma bastırdığında başımı tekrar çarparak geri sıçradım. Bana doğru sertçe ittiğini hissedebiliyordum. Öğüren midemi kontrol etmek için savaşıırken gözlerimde yaşlar birikti. Ağzım tükürükle doldu.

"Seni tekrar hissetmeliyim, Bebek Surat. Jake'in plandan bu kadar uzaklaşmasına neyin sebep olduğunu görmeliyim."

Yine mi? Neden bahsediyor bu?

"Gitmeliyiz. Lütfen, biri gelmeden önce. Sadece gidelim," diye yalvardım, açıkça kaçınılmaz olan şeyi uzatmaya çalışıyordum.

Z silahını yan masaya bıraktığında, onu almak için zayıf bir girişimde bulundum.

Eli boğazıma sıkıca sarıldı. Tutuşunu kullanarak beni yastığımın üzerine itti.

Basıncın etkisiyle nefes almaya çalışırken karnım şişti.

"İşim bittiğinde ve kokum sana bulaştığında gideceğiz. Benim için çığlık attıktan sonra." Dizlerinin üzerine kalktı, pantolonunu çıkarmaya odaklanırken eli boğazıma daha sert bastırdı.

Başım çarpmaya başladığında ve ciğerlerim havasızlıktan yandığında, çok mücadele ettim.

Z'ye ya da yapmaya çalıştığı şeye karşı değil. Tutuşu çok sıkıydı ve vücudu beni olduğum yere mıhladı.

İçgüdülerime karşı savaştım.

Görüş alanımın kenarındaki siyahlık içeri sızmaya başladığında, bunu memnuniyetle karşıladım. Uyanık olsam da olmasam da ne olacağını biliyordum.

Yapmamayı seçtim.

Son bir boğuk ses duydum. Sonra mutluluk dolu bir hiçlik.

Jake

Beni Piper'ın mutfağından çıkarırken Rachel'a, "Ofisten anahtarlarımı almam gerek," dedim.

Odaya girdiğimizde adamlar hâlâ içerideydi.

Muhtemelen lanet aklımı kaybetmemle başa çıkmanın en iyi yolunu tartışıyorlardır.

Rachel'in koluma asıldığını görünce, beni fiziksel olarak indirmeye hazır görünüyorlardı.

"Kardeşim, canının yandığını biliyorum ama aklını mı kaçırdın sen?" Eli sordu.

Kase bana bakmadan önce, "Rachel, inan bana, bunu söylerken dünyadaki tüm gücenikliği kastediyorum çünkü gerçekten de senin bir yarak hokkabazı olduğunu düşünüyorum," diye söze başladı. "Dostum, Rachel'ın sana vereceği şeyi istiyorsan, sikini bala batırıp lanet olası bir ateş karıncası deliğine soksan daha iyi edersin. Yine o yanma hissini yaşarsın ama seni yüksek doz penisilin için doktora gitmek gibi utanç verici bir dertten kurtarır." Tekrar ona baktı. "Bir kez daha söylüyorum Rachel, bunu olabilecek *en kötü* şekilde söylüyorum."

"Siktir git, Kase. Hiç birlikte olmadığımız için kıskanıyorsun," diye tükürdü Rachel, bana yaklaşarak.

"Kahretsin, beni çözdün. Kalbim tamamen kırıldı." Kase dramatik bir şekilde iç çekti. "Benim gizli fetişizmim her zaman sahte bir hatunu becermek olmuştur.

memeler. Özellikle de amcığı artık o kadar gevşemiştir ki, koridordan aşağı sosisli sandviç atmak gibi bir şey olur."

"Bu saçmalığı söylemesine izin mi vereceksin?" Rachel kollarını sahte göğüslerinin altında kavuşturarak bana sordu.

"Tabii ki hayır. Kase, güzel takma göğüslerde yanlış bir şey yok." Kase'ye kendini beğenmiş bir şekilde gülümsemeye başlamasını izledim. "Yine de Rachel'inkiler ciddi den çok büyük. Ama bütün sahte olanları aynı kefeye koyma. Ayrıca Piper'dan başka bir şeye daldırdığımı sanıyorsan aklını kaçırmışsın. Rachel burada çünkü içimden bir ses Chloe ve o bir şeylerin peşindeler."

"Bir bok bilmiyorum," diye inkar etti Rachel, kapıya doğru ilerlerken açıkça yalan söylüyordu. Xavier ve Eli çoktan kapının önünde yerlerini almışlardı, şüphesiz onunla birlikte gitmemi engellemek için.

"Kaltağın teki olduğunu biliyorum ama bu, bu konuda zeki olmadığın anlamına gelmez. Bir şey elde edeceğinden emin olmadığın sürece hiçbir şeyi kabul etmezsin. Edge ve karısı Chloe'nin seni biriyle tanıştırdığı hakkında saçmaladığını söylediler. Bu mucizeyi gerçekleştirebileceğini sana düşündüren neydi?"

"Bir şey bilsem bile sana neden söyleyeyim ki?" Ellerini beline koyarken dudakları yukarı kıvrıldı. "Özellikle de tüm bunlardan sonra?"

"Gördün mü? Demek istediğimi kanıtladın. Senin için bir şey olmadıkça bir bok yapmazsın. Ve sana isteyeceğini bildiğim bir şey teklif edeceğim. Ama bana Chloe'nin planının ne olduğunu söylemelisin, hem de her ayrıntısını."

Gözleri neşeyle parlıyordu. Elde edebileceği her şey için kız arkadaşını seve seve ispiyonlayacaktı. "Ne oldu?"

"Polisleri aramayacağım."

Rachel gözlerini devirdi. "Neden umurumda olsun ki? Bir şey bildiğimi kanıtlayamazsın."

"Doğru," diye kabul ettim. "Ancak, ya votkayla banyo yapmışsın ya da sarhoşsun, çünkü nefes alırken bile gözlerimi yakıyor. Ayrıca burnunun altındaki beyaz tozun makyaj malzemesi olduğundan şüpheliyim. Ve eğer buraya bisikletinle geldiysen, güvenlik kameralarım bunu kaydetti."

Rachel bir elini kaldırıp burnunu ovuştururken gözleri irileşti. "Pek bir şey bilmiyorum ama ne bildiğimi söyleyeyim. Sadece polisleri arama, tamam mı?"

Telefonunu çoktan çıkarmış olan Key'e baktım.

Başını kaldırdı ve neredeyse belli belirsiz bir selam verdi. Ben de Rachel'a başımı salladım.

"Söz ver. Tek kelime etmeden önce, yemin et." "Kimsenin polisi aramayacağına söz veriyorum."

Öğleden sonra sarhoş bir şekilde araba kullanmıştı. Bunu görmezden gelmemiz mümkün değildi. Kimse aramasa da Key'in Dedektif Oscar'a mesaj attığını biliyordum. Her ihtimale karşı herkese onun numarasını vermiştim.

Dedektifi ve neden herkesin onun iletişim bilgilerine ihtiyacı olduğunu hatırlatınca gerildim. "Lanet olsun! Biri bana lanet anahtarlarını versin." Xavier bisikletinin anahtarlarını bana atarken kasama doğru ilerledim.

"Ne oldu?" Kase sordu, yüzündeki tüm mizah kaybolmuştu.

"Piper'ı yalnız bıraktım," diye belirttim. Adamların küfrettiğini duydum ama Rachel'a döndüm. "Chloe neyin peşindeydi?" Kasayı açıp silahımı çıkardım ve kontrol ettim. Omuz kemerini kapıp taktım ve silahı kılıfına soktum.

"Bu gerçek mi?" diye sordu, gözlerinde korku ve şehvet karışımı bir ifade vardı.

"Hayır, bu bir su tabancası." Arkamı döndüm ve deri ceketimi giydim.

"Neden silahın var?"

"Büyük bir şehrin yakınında milyonlarca dolarlık özel bir garajım var. Bunun neresi açık değil? Konuş."

"*Multimilyon* mu?" diye nefes aldı. "Sürtük, konuşsana!"

Rachel o kadar hızlı konuşmaya başlamadan önce yerinden sıçradı ki takip etmekte zorlandım. "Chloe senin sürtüğünü isteyen bir adamla çalıştığını söyledi. Hem de çok. Kim olduğunu söylemedi, sadece onu elde edeceğinden emin olduğunu söyledi. Yakın olduğun biriymiş gibi gösterdi çünkü seninle her zaman kolayca düzüşüyordu. Tek bildiğim bu, yemin ederim."

Kapıyı açarken, "Polisler onu alana kadar burada kalsın," dedim.

"Aramayacağını söylemiştin!" Kapı arkamdan kapanmadan hemen önce Rachel'in çığlık attığını duydum.

"*Mesaj attı*, seni bencil..." Ben Xavier'in bisikletine doğru koşarken Kase sözlerinin geri kalanını yarıda bıraktı.

Berbat ettim. Kahretsin, batırdım.

Trafiğe girip çıkıyor, olabildiğince hızlı gidiyordum. Bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordum. Bunu içimde hissettim.

Sıçıp batırmıştım.

Piper ona güvenmediğimi söylediğinde haklıydı. Şimdi tehlikede olabilirdi ve bu benim hatamdı.

Bugün, Chloe'yle olanlar ve Piper'ın sapığı arasındaki bağlantıyı kaçıırıyordum. Eğer Rachel doğruyu söylüyorsa, bu bağlantı tanıdığımız biriydi. Bunu kimin yaptığını anlamaya çalışırken zihnim çalıştı.

Sadece kimin yapacağını değil, kimin *yapabileceğini* de.

Ne kadar tatlı olursa olsun, Piper'ın kalıp aramızdaki ilişkinin devam etmesine izin vermesine imkan yoktu çünkü işler sarpa sarmıştı. Eğer ayrılmak isteseydi, çoktan gitmiş olurdu. Sadece eğlendiğimizizi düşünseydi kesinlikle beni sevdiğini söylemez ve benimle evlenmeyi kabul etmezdi.

Piper'ı benden başka biriyle düşünmek midemin sıkışmasına ve sinirlerimin yükselmesine neden oldu. Derin bir nefes aldım ve mantıklı bir şekilde düşünmeye çalıştım.

Aramızdaki ilişkiyi bitiriyor olsa bile, Piper'ın James'le gitmesine imkan yoktu. Belki Gage ya da Jet'ten hoşlanırdı ama kesinlikle Blake Green'den hoşlanmazdı.

Onun müziğini bile sevmezdi.

Ama sık sık buluşuyorlardı ve Z'nin bana söylediği her şeyle.

Hayır.

Z

değil.

*Bunu bana yapmasına imkan yok. Hayatta
olmaz. Başka biri olmalı.*

Öyle olmalı.

Kendimi aksi yönde ikna etmeye çalışsam da, parçalar berbat bir yapboz gibi yerine oturdu.

Adamlar işlerini seviyorlardı ve çok çalışıyorlardı. Hiçbirine bakıcılık yapmak zorunda kalmadım ama yan yana çalıştığımız için çoğu zaman nerede olduklarını biliyordum.

Z hariç.

Kablo bağlantılarını dükkândaki başka bir odada yapmış. Piper'ın telefonuna ve bilgisayarına erişimi vardı. Daha da önemlisi, onlarla ne yapacağını biliyordu.

Lanet sapığından onu kendinden korumasını istedim.

Piper bana bir şeyleri kontrol etmek için onun evine gittiğini söylediğinde minnettar olmuştum. İyi bir arkadaş olduğunu düşünmüştüm.

Muhtemelen o sırada kızın külotunu avuçlamıştı.

Muhtemelen masama bıraktığı paketi hatırlayınca bisikleti daha da hızlandırdım.

Piper'ın evinin birkaç ev aşağısına park edip yolun geri kalanını koşarak gittim. Verandaya tırmanırken herhangi bir ses duymadım. Ön kapıyı hafifçe aralayıp Piper'ın halısına bulaşmış kan gölünü gördüğümde kalbim göğsümde durdu.

Kapıyı iterek tamamen açtığımda, James'in kanlar içinde yattığını ve gözlerini bana diktiğini gördüğümde nefesim kesildi.

"Oda. Silah. Polisler sessizce geliyor," diye mırıldandı. Elindeki telefonu hafifçe kaldırdı ama konuşmak ya da hareket etmek için harcadığı çaba ona açıkça acı veriyordu.

Çenemi yukarı kaldırdım. Silahımı kılıfından çıkarıp emniyetini kapattım.

"Ona iyi bak," diye zorladı. Başı düşerken gözleri kapandı.
Yere geri dön.

Yavaşça yatak odasına doğru ilerlerken kalbim boğazımda atıyordu. Duvara sıkıca yaslandım ve Piper'ın odasından Z'nin sesinin alçak gürültüsünü duydum.

Yaklaştım, içeri bakabilmek için kapıyı dikkatlice araladım.

O pisliği öldüreceğim.

Silahımı kaldırıp nişan aldım. Z o kadar dalgındı ki yatağa doğru yürüyebilirdim.

Bir eli Piper'ın boğazındayken diğer eli pantolonunu çekiştiriyordu. Silahı yan tarafa, neredeyse ulaşamayacağı bir yere konmuştu.

Bir el ateş ettim, sesi küçük odada yankılandı. Kurşun Z'nin kalçasına girdiğinde kan fışkırdı ve Z yana yuvarlanıp yataktan düştü.

Yerde oturduğu yere doğru ilerleyerek silahımı şakağına dayadım.

Piper'ın göğsü sürekli inip kalktığında o kadar güçlü bir rahatlama hissettim ki dizlerimin üzerine çökmek için kendimi zor tuttum.

Z'ye baktım, kalçasından sızan kan Piper'ın halısının her tarafına yayılmıştı. Bekledim, bir bahane ya da açıklama yapmasını bekliyordum. En azından bir şey söylemesini.

Bana bakmadı bile.

Suçluluk, özlem ve öfkeyle ona bakarken gözleri Piper'a yapışıp kaldı. Sanki şu anda kadınının döşemesinde kanlar içinde değilmiş gibi onu izledi. Sanki kafasına silah dayamamışım gibi.

Tetiği çekip beynini uçurmanın bir dezavantajı olduğunu kendime hatırlatmaya çalışırken, evi dolduran daha fazla sesin belli belirsiz farkındaydım.

Ona güvenmiştim. Kadınımla konusunda, işim konusunda ona güvendim. Ona bir kardeş gibi davrandım. Ve onun yaptığı bu mu? Kadınımla korkuttu. Onu izledi. Ona dokundu. Ağzından çıkan her kelime, bir endişe gibi, arkamı kolluyormuş gibi, Piper'ı benden almak içindi. Tatlılığını almak için. Onu incitti.

Onu korumadım ve o da ona zarar verdi.

"Piper'ın sana ihtiyacı var."

Bu sözler bir şalteri indirdi ve beni düşüncelerimden kopardı. Yan tarafa baktım ve Dedektif Oscar'ın silahıyla yakınımnda durduğunu gördüm.

bana doğrultmuştu. Yanında başka bir polis daha vardı ve onunki de Z'ye doğrultulmuştu.

"Pişman olacağın bir şey yapma Jake. Eğer hapisteysen Piper'ı her gün gremezsın," diye belirtti. "Bunu biz hallederiz, tamam mı?"

Tekrar Z'ye baktım. Ona doğrultulmuş birden fazla silaha rağmen kıpırdamamıştı. Gözleri hâlâ Piper'a kilitlenmişti.

Piper'ım solgun ve baygındı çünkü ona zarar vermişti.

"Piper'ın sana ihtiyaı var" diye tekrarladı Dedektif Oscar.

Kolumu bırakarak silahımı ürkmüş bir polise uzattım.

Yatağa tırmanarak Piper'ı dikkatlice kuağıma çektim. Dudaklarımı başına bastırdım, kek kokusu burnuma doldu.

Bölüm On Dört

Piper'a Devam

"Uyan. Lütfen, bebeğim, uyan."

"Ne istiyorsun, Bay Otoriter Pantolon? Ben uyuyorum." Esneyerek battaniyeyi üzerime daha sıkı çektim.

"Ne yani? Yarın Bayan Otoriter Pantolon olacaksın diye sevişmek istemiyor musun?"

"Birden kendimi o kadar da yorgun hissetmemeye başladım," diye mırıldandım ve nişanlımın üzerine çıkmadan önce gözlerimdeki uykuyu sildim.

"Kıçını bana sürtmeye devam ettin, uykunda bir sürü seksi ses çıkardın. Güzel rüyalar görüyor musun?" Jake dirseklerinin üzerine eğilerek göğsümü öptü, ben de ona sarıldım.

"En iyisiydi. Kocaman bir aleti olan süper seksi bir belalı ile evleniyordum ve o da beni becerecekti. Ve şuna bakar mısın, hala rüya görüyor olmalıyım."

Jake'in hırıltısı bana karşı gürledi. Beni kalçalarımın tutarak kaldırdı, içime girmek için pozisyon aldı ama kendini geri çekti. Aşağı doğru itmeye çalıştım ama tutuşu sıkılaştı. "Ne duymak istediğimi biliyorsun."

"Lütfen," diye yalvardım utanmadan. "Lütfen sık beni." Jake kalçalarını yukarı kaldırırken beni aşağı çekti.

Öne doğru eğilerek omuzlarını kavradım.

Ellerinden biri yan tarafımda ve kaburgalarımda ilerledi, hassasiyet hareketlerimizin aciliyetiyle keskin bir tezat oluşturuyordu. Göğsümün altını nazikçe ovarak göğsümün ortasında durdu.

Yüzünde öfke parladı, hemen ardından acı ve rahatlama geldi.

Geçen ay boyunca Jake bunu her yaptığında yaptığım gibi, elimi onunkini örtmek için yukarı kaldırdım ve kendime yaklaştırdım. Daha hızlı hareket etmeye başladım.

Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki bunu hissetmemesi imkânsızdı.

Yine de, derin bir nefes alana kadar yüzündeki son gerginliğin de gittiğini göremedim.

Saldırıdan bir ay önceki gece, odamda etrafta koşuşturan insanlarla uyandım. Etrafımda ışık küreleri süzülüyordu ve her şey hızlı ileri sarma ile ağır çekim arasında gidip geliyor gibiydi.

Yine de kendimi güvende hissettiğimi biliyordum.

Kendime geldiğimde Jake'in kucağında olduğumu fark ettim.

Sesi sertti ama bana dokunuşu hafifti, sanki en ufak bir hareketin beni paramparça edebileceğinden endişeleniyordu.

"Bebeğim," diye homurdandım. Boğazım sanki önce cam, sonra deniz tuzu yutmuşum ve bunu alevli bir gazyağı ile bitirmişim gibi hissediyordu. Doğrulamak için öne doğru eğildiğimde, başımdaki donuk ağrı çekiç gibi bir acıya dönüştü.

Karşı koymaya çalışsam da siyah kenarlar tekrar içeri girdi.

Bir sonraki uyanışımda her şey çok daha az bulanıktı. Etrafımda güçlü kollar hissettiğimde gerildim, ta ki mürekkebi görüp Jake'e ait olduklarını anlayana kadar.

Ağzımı açtım ama önce o konuştu.

"Konuşma. Hemşireyi çağıracağım, tamam mı?"

Etrafıma baktığımda bir hastane odasında olduğumuzu gördüm. Yatağın üzerindeki bir düğmeye basarken başımı salladım.

"Ne oldu?"

Jake cevap veremedi yaşı bir hemşire içeri girdi.

"Uyandığınızı gördüğüme sevindim. Seni bir kontrol edelim, sonra da ayağa kaldırıp yürütürüz." Yıkamak için durduğunda bana güven verici bir gülümseme verdi.

Ellerini. "Bay Hyde, lütfen dışarıda bekler misiniz?"

"Hayır," dedi sertçe.

"Eminim Bayan Skye seyirciler olmadan ihtiyaçlarıyla ilgilenirken kendini daha rahat hissedecektir."

Jake iç geçirmeden önce bana baktı. Dikkatlice yataktan kalktı ve ayağa kalktı. "Hemen döneceğim."

"Ben Sally, bugünlük hemşireyim. Hadi seni kaldıralım." Dengesiz bacaklarımın üzerinde durmama yardım etti.

Banyoyu kullandıktan sonra ellerimi yıkamak için lavaboya yöneldim. Kafamı kaldırdım ve aynada kendimi gördüm.

Jake'in yüzündeki acı ve öfke ifadesine ve Sally'nin yüzündeki sempati ifadesine bakarak çok da iyi görünmediğimi tahmin etmişim.

Yine de görünüşümün bu kadar berbat olması beni şaşırtmıştı.

Saçlarım karmakarışık ve kuruydu; şişmiş yanağımdaki morluk dışında yüzüm solgundu. Boynumun etrafında da koyu, kızgın görünümlü bir halka vardı.

Titreyen parmaklarımı yukarı kaldırarak işarete dokundum. Acı keskinleşirken, Z'nin elini boğazıma dayadığını ve pantolonunu çıkarmaya çalıştığını gördüm...

Sally'yi korkutarak kapıyı açtım. Kocaman gözlerimi ve kabaran göğsümü görünce yüzü yumuşadı.

Gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım ve kendime iyi olduğumu hatırlatmaya çalıştım.

Z gitti. Jake burada ve kimsenin bana zarar vermesine izin vermeyecek. Ben güvendeyim.

Sally yatağa dönmeme yardım etti ve hayati değerlerimi ölçmeye başladı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Susadım." Sesim pürüzlüydü, sanki kelime tırnaklarımla kazıyarak yükselmiş gibiydi. "Burada işimiz bittiğinde sana su getireceğim."

"Teşekkürler."

Jake içeri girdiğinde tansiyon aletini çıkarıyordu.

Beni yavaşça kaldırarak yatağa oturdu ve kucağına oturttu. "İyi misin?" diye sorarken ağzı alnımda geziniyordu.

"Evet. Eve ne zaman gidebilirim?"

Kendi sözlerimle panik beni tekrar ele geçirdi. Dünyanın en kötü slayt gösterisi gibi daha fazla geri dönüş kafamın içinde oynadı.

Jake'in beni kavrayışı gevşedi ama ben güvende olduğumu anlayana kadar bana yatıştırıcı tonlarda mırıldandı.

O eve bir daha asla gitmeyeceğimi de biliyordum. "Buradan ne zaman ayrılabilirim?" Tekrar sordum.

Sally'nin gözleri sempatik ve sıcaktı. "Beyin sarsıntısı geçirmişsin. Kalıcı bir hasar olmadığından emin olmak için boğazına bakacak bir uzman yolda. Zaten MRI çektirmişsiniz ama kısa süre içinde bir tane daha çektireceksiniz. Beyin sarsıntısı ve oksijen eksikliği nedeniyle kanama ya da şişme olmadığından emin olmak istiyorlar. Her şey yolundaysa yarın taburcu olabilirsiniz."

"MR çektirdim mi? Ne zamandır baygınlığım?"

"Sana hafif bir yatıştırıcı verdiler, tatlım. Sadece birkaç saat oldu. Gidip suyunu getireyim ve MR'ın ne zaman çekileceğine bakayım."

Sally gittikten sonra Jake elini saçlarımla arasında gezdirdi ve başımın arkasından dikkatle kaçındı.

"James?" Ben sordum.

"Hafif bir beyin sarsıntısı ve omzunda bir kurşun yarası. Ama iyileşecek ve birkaç gün içinde eve dönecek. Daha sonra onu ziyarete gideceğiz."

Sormaktan nefret etsem de bilmem gerekiyordu. "Chloe?"

"Hayır," dedi başını hafifçe sallayarak. Bu konuda çok üzgün görünmüyordu.

"Z?"

Jake'in çenesi sıkıştı. "O deli herifin bir yerlerde bir hapishanede olduğunu ve süngerli odaya gittiğini varsayıyorum. Bilmemem daha iyi."

Ne olduğu hakkında daha fazla bilgi edinmek istesem de soramayacak kadar bitkin düşmüştüm.

Sally bana sadece yudumlamama izin verilen su getirdi.

Belli ki ağızda bir çölün olmasının nasıl bir his olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

Ben içtikten sonra Jake bardağı masanın üzerine koydu ve beni kendine çekti. Sally tekrar gittiğinde, "Güzel kız," diye fısıldadım. "Bahse girerim Jet

kemerini destekleyen, kaymayan ayakkabılarını çıkarmak istiyorum."

Jake yüzündeki gerginliğin bir kısmını hafifleten derin bir kahkaha attı. "Evet, muhtemelen haklısın. Biraz uyu, tatlım."

"Evet, Bay Otoriter Pantolon."

"Onu öldüreceğim."

"Bay Hyde, gidip koridorda bekleyin."

"*Siktir et* koridoru."

"Git yoksa güvenliği çağırırım." "Dene bakalım," diye uyardı.

Bana sık sık aynı meydan okumayı yapsa da, bu sefer şakacı bir yanı yoktu. Biri onu gitmeye zorlamaya kalkışırca, bunun sonunun iyi olmayacağını biliyordum.

Bununla birlikte, tehdit ettiği hemşire vardiyası başladığı andan itibaren bir pislik gibi davranıyordu, bu yüzden bir nevi bunu istiyordu.

Uzmanla konuşurken her şeyi yeniden yaşamak kolay değildi. Kendini hastaneden attırırsa bunu Jake olmadan yaşamak istemiyordum.

"Bebğim, haberler iyi," diye denedim. "Doktor bir hafta içinde iyileşeceğimi ve kalıcı bir hasar olmayacağını söyledi."

"Çünkü karşılık vermedin. Son hasarın olmamasının tek sebebi bu! Sweets, o..." Gergin sesi kırıldı, işkence gördü. "Yapabilirdi-"

"O yapmadı."

"Ama-"

"Bunu duymak senin için berbattı." Bana bakması için elini tuttum. "Bu konuda konuşurken nasıl hissettiğimi bir düşün. Şimdi ya çeneni kapa ya da git. Lütfen."

"Siktir. Haklısın. Kahretsin, özür dilerim." Avucumu öpmek için elimi kaldırdı.

"Bu son derece zor bir durumdu," diye söze başladı doktor, gözlerini aşağılık hemşireye dikmişti. "*İkiniz* için de. Biraz sabır ve şefkati hak ediyorsunuz."

Ohhhhhh. Birinin başı dertte.

Uzmanla görüştüktan sonra Jake'i beni James'i ziyarete getirmesi için ikna edebildim.

Getirmekten kastım, beni kelimenin tam anlamıyla taşıdı.

James hâlâ kendinde değildi ama beni gördüğü için mutluydu. Sadece birkaç dakika kaldık ama bu süre onun iyi olduğunu görmeme ve onun da benim için aynı şeyin geçerli olduğunu görmesine yetti.

Biz odadan çıkarken Jake James'e döndü. "Sana borçluyum." James başını salladı. "Sadece onu mutlu et."

Hastane odama döndüğümüzde Kase bekliyordu. Pencereden dışarı bakarken sırtı bize dönüktü. Sert bir şekilde dönüp bana bakarken yüzündeki ifade acımasızdı. "İyi misin Pipe?"

Başımı salladım, boğazım yanmaya başlamıştı.

Kase pencereden uzaklaştı ve koridora doğru yöneldi, giderken yatağın yanındaki masaya bir şey koydu. Kapıya ulaştığında durup Jake'le bana baktı. "Çok özür dilerim."

Başka kimse konuşamadan, oda yanıyormuş gibi çıkıp gitti.

Jake'e baktım, yüzüm soruyu soruyordu, boğazım çok ağrıyordu. için.

Jake yanıma uzanmadan önce beni yavaşça yatağa yatırdı. "Sana gitmek istedim. Bir şeylerin ters gittiğini biliyordum. Kase beni engelledi çünkü sadece zamana ihtiyacın olduğunu düşünüyordu. İşlerin bu noktaya gelmesinin kendi suçu olduğunu düşünüyor ve söz dinlemiyor. İki hafta önceden haber bile verdi."

Başımı salladım, acıdan kıvranıyordum.

Jake beni kendine çekti ve başımı boynuna yasladı. Kase'nin yere koyduğu şeyi almak için uzanarak nişan yüzüğümü tekrar parmağıma geçirdi. Elimi göğsüne koyup kendi eliyle örtmeden önce avucumu öptü.

"Nasıl?" Fısıldadım.

"Kase. Orada ne kadar süre arama yaptığınızı bilmiyorum ama uzun bir süre olduğunu biliyorum."

"İyi arkadaş."

"En iyisi."

Dedektif Oscar ertesi hafta karakola gelmemiz için bizimle temasa geçti.

Oturur oturmaz Jake'e, "Z'nin araba çalmak ve soymaktan ıslahevinde sabıkası olduğunu biliyor muydun?" diye sordu.

Jake başını salladı. "Evet, neden?"

"Hukuk geçmişiniz ve işinizin yüksek değeri göz önüne alındığında, sicili olan iki çalışanınızın olması şaşırtıcı."

Kaşlarım havaya kalktı. "İki mi?"

Bir tane olduğunu bile bilmiyordum!

Dedektif Oscar ve Jake'in birbirlerine bakışlarını izledim, aralarında sessiz bir konuşma geçiyordu. "Başka kim var?" Ben zorladım.

"Hiç kimse, bebeğim. Endişelenme," diye mırıldandı Jake bana.

"Hayır. Kim?"

"Kase. Ve sen sormadan söyleyeyim, sana başka bir şey anlatmayacağım. Bu benim anlatacağım bir hikâye değil ve dahası, Kase'nin *cidden* bilmenizi istemediğini biliyorum."

Ne kadar merak etsem de Jake'ten bilgi almanın mümkün olmayacağını biliyordum çünkü o sırları fırlatma kodları gibi saklardı.

Ayrıca, Kase bilmemi istemiyorsa, buna saygı duymak zorundaydım. Onun nasıl bir adam olduğunu biliyordum ve önemli olan da buydu.

"Özür dilerim, bildiğini sanıyordum," diye özür diledi Dedektif Oscar, dikkatimizi yeniden toplayarak. "Bugün sizi çağırmamın nedeni, Z'nin boşlukları doldurmasıyla neler olduğunu bir araya getirebilmiş olmamızdı. Şu anda sizi uyarıyorum, muhtemelen delilik savunması yapacak. Ben senin baban değilim Jake, ama büyük ihtimalle bunu yapacağını söyleyebilirim."

Jake, "Onun lanet bir sapık olduğunu zaten biliyorduk," diye mırıldandı, eli kalçamda sıkışmıştı.

Dedektif Oscar'a baktım. "Bundan daha kötü, değil mi?"

Yavaşça başını salladı. Z'nin yürek parçalayan hikâyesini anlatmadan önce, "Bu berbat ve çirkin bir şey," diye uyardı.

Zachary Zane, sonra Double Z, daha önce sadece Z, Özel Kuvvetler'deydi. Küçük bir grubun başındaydı ve acımasız, işbirlikçi ve manipülatif olmasıyla tanınıyordu. Ayrıca kablolar konusunda inanılmaz yetenekliydi.

Alkolik babası onu daha on bir yaşındayken evden kovduktan sonra, hayatta kalmak için her şeyi öğrenmek zorunda kalmıştı.

Yedi yılını ıslahevi ve bakımsız koruyucu aileler arasında mekik dokuyarak geçirdikten sonra yeteneklerini orduya katılarak kullandı. Dinleme cihazları ve izler yerleştiriyor, bombaları bağlıyor ve etkisiz hale getiriyordu; eğer kabloları varsa, onunla bir şeyler yapabiliyordu. Yüksek bir başarı oranı vardı. Bir plan yaptığında, onu harfiyen uygulardı.

Ta ki bir kez yapmayana kadar.

Denizaşırı bir görevdeyken, pazarda yerel bir kadınla tanıştı. İkisi de aynı şeye uzandıklarında kadın ona bakmış ve utangaç bir şekilde gülümsemişti.

süt kabı.

Mükemmel, tatlı gülümsemesinden dolayı ona "Bebek Yüzlü" derdi.

İşinin doğası gereği ilişkilerini bir sır olarak saklamışlardı. Sertliklerle dolu bir hayatta, yaşadığı tek yumuşak şey oydu. Çabucak ve derinden aşık oldu, dikkati dağılacak kadar.

Bir sabah onu terk ederek, şüpheli bir teröristi sorgulamaya gitti. Sorgulamada fiziksel güç kullanıldı. Adam bağlı bileklerinden kendi deposundaki bir kancaya asılırken, Z onu dövdü. Vahşice. Ölüme yaklaştığında, Z'nin adamlarından biri Z tekrar başlamadan önce onu pansuman ediyordu.

Kırk sekiz saatten fazla bir süre sonra, hiçbir yere varamıyorlardı ve Z sabrını kaybetti. Aşkına geri dönmek istiyordu.

Uzun süre ortadan kaybolduğunda hep endişelenirdi.

Yumruklamaya başladı, kesinlikle acımasız darbeler, birbiri ardına. Bir çığlık havayı doldurduğunda adam ölmek üzereydi.

Z, yüzündeki kan ve teri silerek döndü ve şüphelinin sahip olduğunu bilmediği kız kardeşini gördü.

Onun bebek yüzü.

Orada olmaması gerekiyordu.

Onun insanları korumak için neler yaptığını asla görmemesi gerekiyordu.

Elindeki tatlı ekmek sepetini düşürürken yüzü korkuyla doluydu. Dönerek ondan kaçtı.

Hiç düşünmeden onu kovaladı, adamlarını geride bıraktı.

Bir daha asla göremeyeceği adamlarını.

Kadını, kaçmak için çılgınca bir girişimde bulunarak patikadan çimlere doğru koştu. Kapıya yaklaşıırken bir mayına basmış.

Patlama Z'yi geriye savurdu ve bayılttı. Patlama, depoyu yıkmak için bağlanmış başka bir patlayıcı setini tetikledi.

Z'nin içgüdüleri doğrudu; adamın saklayacak çok şeyi vardı.

Z gerçekte ne olduğunu kimseye anlatmadı. Destek ekibi onu baygın halde bulduğunda kahraman ilan edildi.

Yaptıkları, yalanları ve hataları ona ağır geliyordu.

Beni etkinliklerde görmeye başladığında saplantısı da başlamış oldu. Bronz tenim, uzun, siyah saçlarım ve tatlı doğam ona onu hatırlatıyordu.

Ama onu kıran benim kokum oldu.

Bebek Yüzü geniş ailesi için yemek pişirmeyi çok severdi. Z kötü bir günün ardından onun yatağına tırmanırdı ve vanilya kokusu burnuna dolar, onu sakinleştirirdi.

Başka hiç kimsenin Z'ye acımadığını biliyordum. İnsanlara zarar vermiş ve cinayet işlemişti. Sebep olduğu duygusal acının yanı sıra, bana zarar vermenin en kötü yollarından birini denerken neredeyse beni öldürüyordu.

Tüm bunlara rağmen, Bebek Yüzü'nü, adamlarını ve tanıdığımı sandığım Z'yi kaybetmenin yasını tuttum.

Olabileceği Z.

Kabuslar başladığında, Jake profesyonel bir danışmana gitmem konusunda ayak diredi. İhtiyacım olduğunu bildiğim için ona karşı çıkmadım.

Olanları yeniden yaşamaya devam etmek zordu ama zihnim istesem de istemesem de bunu yapıyordu. En azından terapi sırasında bunun üzerinden geçtiğimde, başa çıkmak ve yoluma devam etmek için ihtiyaç duyduğum araçları elde ettim.

Jake de tıpkı Kase gibi beni koruyamadığı için inanılmaz bir suçluluk duyuyordu. O kadar kötü şeyler söylememiş olsaydı eve asla yalnız gitmeyeceğimi biliyordu.

Bu doğru olsa da, Z'nin beni çok fazla zorlaması için onu kasten kışkırttığını açıkladım. Sahiplenme duygusunu bastırmaya çalışacağına söz verdi, ben de sabırlı olmaya devam edeceğime söz verdim.

Sözünü tutarak, Static in the Sun'ın albüm çıkış partisinin pastasını Jake'in gıkı çıkmadan yaptım. Muhtemelen Blake Green'in çok korkmuş olması ve benimle hiçbir şey yapmak istememesi de buna yardımcı oldu.

Deli bir adamın bir kızı kaçıрма planında sizi kullanması herkesi sakinleştirir.

Jake ondan ayrılmak zorunda kaldığımda neden bu kadar sert davrandığımı anlıyordum. Ancak Z'nin bana söylediği şeylerin gerçek olduğunu da biliyordum. Bunlar Jake'in sahip olduğu güvensizliklerdi ve derinlerde yatıyorlardı. Benim savunmasız belalım onu terk edeceğimden endişeleniyordu ve bu korkunun bir gecede yok olmayacağını biliyordum.

Şansına, hayatımın her gününü onu ne kadar çok sevdiğimi kanıtlamak için harcamaya hazırdım. Hiçbir yere gitmiyordum.

Jake hastaneden çıkar çıkmaz evlenmek istemişti. Tüm şişlik ve morluklar geçene kadar beklemek istedim. Bu bir gösteriş değildi.

Tamam, *sadece* o değildi.

Fotoğraflara dönüp baktığımda olanları hatırlamak istemiyordum. Düğün günümün üzerinde kara bulutlar dolaşmadan aydınlık olmasını istiyordum.

Jake'e nasıl hissettiğimi söylediğimde beni anladı.

Tekrar evlilikten bahsetmesi neredeyse bir ay sürdü.

Güneş gökyüzüne henüz dokunurken, Jake'in parmakları içimde yavaşça kayarken, gözleri dikkatle yüzümü incelerken uyandım. Ona uykulu bir şekilde gülümsediğimde, bacaklarımın arasına girdi.

Parmak uçları yüzümde ve boynumda sevgiyle gezinirken şefkatle içime girdi.

"Yarın benimle evlenir misin?" diye sordu, dudakları dudaklarıma değerken. "Evet," diye cevap verdim.

Sonra Jake yapamayacağına yemin ettiği bir şeyi daha yaptı. Benim tadıma bakarken, bana taparken, benimle sevişirken hareketleri yavaşladı.

Öldüğüm güne kadar hatırlayacağımı bildiğim kadar derin bir şekilde güzeldi.

Kısa bir süre sonra, Jake'in vücudu benimkinin yanında kıvrılmış halde uykuya daldım.

Birkaç saat sonra beni uyandırıp üzerine oturttu, böylece beni patron gibi becerebilecekti.

Hangisini tercih ettiğimi söylemekte zorlanırdım ama karar vermek için birlikte geçireceğimiz bir ömrü dört gözle bekliyordum.

Jake ertesi gün evleneceğimizi söylediğinde şaka *yapmıyordu*. O öğleden sonra Vegas'a giden bir uçaktaydık.

Geç saatte vardıktan sonra yorgun gözlerle zar zor gördüğüm muhteşem bir otele yerleştik. Yatağa çöküp ertesi sabaha kadar uyuduk, ta ki kapı çalınıp bizi uyandırana kadar.

Başımı hafifçe kaldırdım ve nişanlımın sırtındaki, kışındaki ve bacaklarındaki kaslar esneyerek odanın içinde ilerleyişini izledim. Eğildi ve pantolonunu toparladı, yürürken pantolonunu çekti.

Böyle bir şeye kalkışsaydım, yüzüstü düşerdim.

Odamızın kapısını arkasından yavaşça kapattı ve süitin geri kalanından ana kapıya doğru ilerlerken ayak sesleri kesildi.

Yastığını kaptım ve battaniyenin altına girdim. Oturma odasını dolduran sesleri duyduğumda tekrar uyumaya başladım.

Jake döndüğünde, açgözlülükle onun gömleksiz önünü seyrettim.

Düğmeleri açık, bol kot pantolonu kalçalarından aşağı sarkıyordu. Pelvisinin derin kıvrımlarının ve seyrek sarı saçlarının nereye uzandığını biliyordum ama yine de keşfetmekten başka bir şey istemiyordum.

Gözlerim yavaşça karın kaslarının gerginliğini, mürekkebin karmaşık girdaplarını ve üzerinde adımın yazılı olduğu göğsünün tanımını yukarı doğru hareket ettirdi. Geniş, dövme omuzlarını, erkeksi boynunu ve parmaklarımın dokunmak için hala kaşındığı, her daim mevcut kaşlarıyla güçlü çenesini inceledim.

Dolgun ve hafifçe kıvrık dudakları, yüksek elmacık kemikleri ve yüzünün sert açıları onu öylesine erkeksi bir güzelliğe büründürüyordu ki, henüz mermerden yontulmamış olmasının kadınlara yapılmış bir kötülük olduğunu düşünüyordum.

Yeşil gözleri kukuletalıydı, eğlence ve tahrik karışımıyla aydınlanmıştı ve incelememin ince olmadığını biliyordum.

Bir noktada yürümeyi bıraktığını fark edemediğim için, derinlemesine bir araştırma yapmışım.

Oops.

Gözlerim aşağıya inip dosdoğru önüme baktığımda, hiç de ince olmayan başka bir şey gördüm.

"Bana böyle bakmaya devam edersen, tatlım, dışarıdaki ailemiz ve dostlarımız duymak istediklerinden çok daha fazlasını duyacaklar."

Hızla doğruldum ve battaniyeler üzerime düştü.

Jake'in gözleri daha da kapandı, elindekileri şöyle bir gözden geçirdi kendi.

Kapıya geri dönerek kapıyı açtı ve şöyle dedi: "Geç geldik ve Piper hâlâ yorgun. Saat 1'de lobide buluşuruz." Onlar

ayrılırken boğuk bir konuşma duydum.

Dizlerimin üzerine kalktım. "Bu çok kabaydı. Giyinip herkesi görmeye gitmemiz gerekmiyor mu?"

Jake'in gözleri çıplak bedenime kaydı. "Lanet olsun, hayır." Bana doğru sinsice ilerleyerek kot pantolonunu indirdi ve giydiği zamanki zarafetle yürürken çıkardı.

Tanrım, bu çok ateşli. Neden bu kadar tahrik edici?

Belki de vücudunu kontrol ettiği diğer tüm yolları bildiğim içindir. Ve benimkini de.

"Hayır, bence gerçekten yapmalıyız. Ben giyineyim." Ondan tarafa dönerek eğildim ve kıyafetlerime uzanıyormuş gibi yaptım.

İçime sertçe girip beni doldururken başım geriye fırladı.

Elleri göğüslerimi avuçlamak için uzanmadan önce yanlarımda gezindi. Sırtımı önüne bastırarak şekilde beni yukarı çekti. Kollarından biri, içimde hareket ederken beni desteklemek için göğsümün altına sarıldı. Diğer kolu yukarı kıvrıldı, başparmağı çenemi okşarken eli boynumun yan tarafında hafifçe kıvrıldı.

Elini boynuma götürdüğü ilk birkaç seferde irkilmiş ve geri çekilmişim. O anlamıştı ama ben anlamamıştım. Paniği hissetmekten nefret ediyordum.

Beni kavradığını, içindeki acı ve öfkenin yeniden ortaya çıktığını görmeyi. Sert başparmağının çenemi ovduğunu hissetmeyi özledim.

Bunu yapmayı bırakmayacağına dair ona söz verdirmiştim ama bırakmamıştı. Zaman geçtikçe tepkilerim yavaş ama istikrarlı bir şekilde gelişti ve bir kez daha onun dokunuşuna boyun eğdim.

Geri almak için sonsuza kadar uğraşmasını isterdim.

"Giyinmek istiyorsan, sanırım giyinebiliriz," diye sertçe kulağıma fısıldadı, dili yan tarafa doğru ilerliyordu. İticiliği o kadar artmıştı ki, kolları bana sarılmasaydı dik durmam mümkün olmazdı.

Aniden durdu ve içimden çıkmaya başladı.

"Hayır!" Etrafına uzanarak onu geri çekmek için tırnaklarımı kışına geçirdim. Jake'in derin kıkırdaması bir iniltiye dönüştü. "Siktir, seni seviyorum."

"Ve bunun için teşekkürler."

Genelde Bay Otoriter Pantolon olabilirdi ama Jake uzlaşma konusunda düşündüğümünden daha iyiydi.

Düğün planlarını ilk konuştuğumuzda, ailem geleneksel bir düğün için bize baskı yapmıştı. Babam hariç hâlâ bunu istiyorlar.

Babam düğünün istediğim yerde olmasından yanaydı, yeter ki sonuçta tek çocuğu, onu korumak için kelimenin tam anlamıyla bir adamı vuracak biriyle evlenmiş olsun.

Babam Jake'e, fırsatını bulsa hemen orada olacağını, böylece benimle koridorda yürüebileceğini söyledi.

Jake bu fikirle koştu.

Vegas'taki düğünümüzü ailemiz ve en yakın arkadaşlarımızla birlikte yaptık. Annem, Thomas, Gregory, Sarah, Edge, Ray, Harlow, Rhys ve Kase her an Thomas'ın şirket uçağıyla gelmeye hazırdı. Nat ve babam Kaliforniya'dan geldiler.

Herkes morluklar geçer geçmez bizi daha fazla beklemeye ikna etmenin mümkün olmayacağını biliyordu.

Otel lobisindeki gürültülü ve kaotik merhabalaşmalardan sonra, "Ee, plan nedir?" diye sordum.

"Hazırlanmak için kızlara özgü her şeyi yapacağız," dedi Ray, kolumu onunkine dolayarak ve bana kocaman gülümseyerek.

"Hepiniz programı biliyorsunuz," diye gürlledi Jake'in sesi, beni Ray'den hafifçe çekip öperken.

"Benim yok," diye belirttim.

"İşte işin eğlencesi de bu. Bu gece görüşürüz, tatlım."

Kadınlar otelden ayrıldıktan sonra bir butiğe gittik.

Giydiğim kot pantolon ve tişörtle Jake'le mutlu bir evlilik yapabilirdim. Bu, muhteşem elbiseleri gördüğümde orada olduğumuz için heyecanlanmadığım anlamına gelmiyordu.

Bana bir kadeh şampanya uzatırken Nat'in gözleri neşeyle parlıyordu. "Otursana."

Bardağı alıp gözlerimi kısarak yüzünü inceledim. "Neden bir şeylerin peşinde olduğun hissine kapılıyorum?"

Omuz silkti, umursamazmış gibi davrandı ama heyecanı yüzünden vadi kızı tonu güçlüydü. "Çünkü ben öyleyim. Bunu haftalardır planlıyorduk."

"Biz" kelimesini kullanması dikkatimden kaçmadı ve ona sııttım. Bu onun ya da annem için kolay olmamıştır ama benim için çok şey ifade ediyordu. Gözlerini yakaladığımda onun da aynı şekilde hissettiğini anladım.

Otururken Ray ve Harlow'un soyunma odaları olduğunu tahmin ettiğim yerde kaybolmalarını izledim.

Birkaç dakika içinde, birbiriyle uyumlu pırıltılı, güvercin grisi, diz üstünde biten tek omuzlu elbiselerle dışarı çıktılar. Tek askısı siyah dantelli idi. Siyah, arkadan dikişli tayt ve gri üç inçlik ayakkabılarla bile kıyafetin bu kadar sade olmasına şaşırdım.

Görünümü tamamen salladılar, ancak annelerin kıyafet seçiminde ağır bir rol oynadığı hissine kapıldım.

Bu ilginç olacak.

"Aman Tanrım, ikiniz de muhteşem görünüyorsunuz! Harlow, bacaklarının bu kadar uzun olduğunu bilmiyordum."

Benden sadece bir santim kadar uzun olmasına rağmen bacakları kilometrelerce daha uzun görünüyordu.

"Evet, bunu çok duyuyorum," dedi, başını yana çevirerek.

Anneler ve terzi Ray üzerinde çalışmaya başladılar, iğneler eklediler ve değişiklikleri tartışırken onun etrafında dolaştılar.

Aynanın yansımasında onun bakışlarını yakaladım. Bana en iyi model yüzünü gösterdikten sonra gözlerini devirdi ve bana bir öpücük kondurdu.

Ayağa kalkarak alışılmadık derecede sessiz olan Harlow'a yaklaştım. "İyi misin?"

"Evet, ben sadece... Senin adına çok mutluyum, Piper. Seni seviyorum ve sen çok iyi bir arkadaşsın. Beni burada istediğin için çok duygulandım," diye fısıldadı, gözlerinde yaşlar birikiyordu.

"Tatlım-"

"Tek kelime daha etme. Eğer ağlarsam gözlerim şişecek ve cildim lekelenecek."

"Alice Cooper'ın yüzünü alıyorum."

"O zaman ikimiz de bu işi halletsek iyi olur."

Tam da bunu yapmaya çalışırken, annelerin soyunma odalarına girdiğini gördüm.

Arkama yaslanıp rahatlamış Ray'in sıcak noktadan çıkmasını izledim, Harlow onun yerini alırken daha da rahatsız görünüyordu.

Bacakları cidden hiç bitmiyor!

Birkaç dakika içinde Nat, Sarah ve annem benzer gri, A-line, elliler tarzı elbiselerle odalardan çıktılar.

"Bu elbiseler mükemmel!" Ciyak ciyak bağırdım.

"Sanırım bunu yeni görünüşüm yapacağım," diye şaka yaptı Sarah, dudakları oğlununki gibi seğiriyordu.

Sıra bana geldiğinde soyunma odasına girdim. Dizlerimin bağı çözüldü ve bir bankın üzerine çöktüm. Gözyaşlarımın yanaklarımdan süzülmesini engellemeye çalışarak başımı kaldırdığımda annemin yanıma çömeldiğini gördüm.

Diğerleri açık perdenin arkasından izlerken gözlerini sildiler.

"Seveceğini biliyordum," dedi annem, uzanıp gözümdeki bir damla yaşı silerken.
yüz.

"Evet dediğimden beri bir gün geçti. Tüm bunlar nasıl oldu?" "Ella's'ın sahibiyle her şeyi planlıyordu. Dedi ki düğün için neredeyse ondan daha heyecanlıydı. Özellikle de ona gelinlik fikrini söylediğinde. Benim tarzım değil tabii ki. Ama o kadar sana ait ki bayıldım. Ve bunu sana vermesine bayıldım. Güzel kızım için daha iyisini hayal edemezdim."

Belli ki olanlardan sarsılan tek kişi babam değildi.

Annem üstümü değiştirmek için neden evime döndüğümü öğrendiğinde suçluluk duygusuyla sarsıldı. Her şey hakkında saatlerce konuşmuştuk. Benim için çocukluğundan daha iyisini istediğini açıklamıştı, ki ben bunu zaten biliyordum.

Bu onun sihirli bir şekilde mükemmel bir anne olduğu anlamına gelmiyordu, ama çok daha yakındı. Daha mutlu, daha rahattı ve duvarları yıktığında kim olduğuna dair bir anlık bir bakıştan daha fazlasını yakaladım.

Gözyaşlarımı kontrol altına aldıktan sonra ayağa kalktım ve annemin kalkmasına yardım ettim. Giyinmem için yanımdan ayrılmadan önce bana sıkıca sarıldı.

Kıyafetlerimi hızla çıkarırken ellerim titriyordu. Elbiseyi üzerime geçirirken bir yere takılmamasına dikkat ettim. Koltuğun kenarına oturdum ve perdeyi açmadan önce ayakkabılarımı giydim.

"Ta-Da!" Elbisemin üzerinde ağlamamak için kendimi zor tuttum.

Anneleri ve kızlarım beni gördüklerinde aceleyle sildikleri taze gözyaşlarına boğuldular.

Terzi tadilat için iğnelerken beni ayna duvarının önünde bekletti.

Jake duvarlarımı yıktığında ve korumaya çalıştığım mesafeyi kapattığında, sert ve hızlı bir şekilde düşmüştüm. Geri çekilmek yoktu.

Elbiseye baktıkça, imkânsız olduğunu düşünsem de Jacoby Hyde'ı daha da çok sevdim.

Otele geri döndüğümüzde annemin süitinde tüm salon personeli bizi bekliyordu. Aslında tüm personel olmayabilir ama öyle hissettirdi.

Farklı alanlara ayrıldıktan sonra herkes hazırlanmak için acele etti.

Diğer herkesten ayrılarak ana süite kapatıldım. El ve ayak tırnaklarım iki farklı kişi tarafından aynı anda boyanırken, biri saçımla uğraştı.

Saç modeli seçimi bana verildiğinde, saçımı açık bırakmayı tercih ettim. Ayrıca Jake'in parmaklarını geçirmesini zorlaştıracak bir şey koymadıklarından emin oldum.

Ya da çek.

Sessiz olun, kızlar!

Saçlarım bigudilerle sabitlendikten sonra makyajım o kadar hızlı yapıldı ki sonuçlarından korktum. Aynaya bakmak için gözlerimi yavaşça araladım ve en kötüsüne hazırlandım.

Bunun yerine, her bir çizginin, rengin ve kaplanmış kirpiğin mükemmellikten başka bir şey olmadığını gördüm.

Makyöze sıırttım. "Cidden makyaj oyunumu geliştirmem gerekiyor."

Bunu nasıl bu kadar hızlı yaptığını anlayamadan, iki kişi saçımı açmak ve şekillendirmek için içeri girerken o gitti.

Kaotikti ama benim sevdiğim türden bir kaostu. En sevdiğim düğünler, ortamın heyecanla elektriklendiği nadir düğünlerdi ve ben de öyle hissettim.

Hiç şüphem ya da tereddütüm yoktu. Gerçek bir sorundan kaçınmak için odaklanmak istediğim görünmez bir kusur hakkında çılgılık atmıyordum. Ağlamıyor ve kadınlar tuvaletinde sarhoş olmuyordum.

Gelin ve sağdııcı mutfakta bastığınız düğünü unutmayın.

Yine de, yüzündeki sıkılmış ifadeye bakılırsa, belli ki

En

iyisi.

Elbette gergindim. Ayrıca aklımı kaçırarak kadar heyecanlıydım. Stilist saçına son rötuşları yaparken, elbiselerin teslim ediliyor. Butikten biri eşyalarımı asmak için içeri girmeden önce kapıyı çaldı.

Sonunda yalnız kaldığımda, giyinmek için uygun olduğumdan daha uzun zaman harcadım. Eteğimi düzeltirken, daha önce olduğundan çok daha fazla sevdim.

Kıçımın kırılmasından korktuğum için titreyen bacaklarımın üzerinde yavaşça ana süitten çıktım. Annem benden uzağa bakıyordu ve saçlarını her zamanki gibi geriye doğru topladığını görünce şaşırmadım. Arkasını döndüğünde kaşlarım havaya kalktı ve gülmeye başladım.

Saçlarının ön kısmı zafer taklidi şeklinde tutturulmuştu.

"Beğendin mi?" diye sordu annem, caka satarak. "Bu benim fikrimdi." "*Bayıldım.*"

Otelden biri bize odadan çıkarken rehberlik etti. Dışarı çıkıp koridorda ilerlerken yüklü enerjimiz etrafımızda zıplıyordu.

Asansörle yukarı çıktık, başka bir koridorda yürüdük ve kapalı bir odanın yanında durduk. Ray ve Harlow beni gözden uzaklaştırırken anneler girişe yakın durdular.

Kapılar açıldığında bir sürü ses duydum.

"Beklediğim birkaç kişiden daha fazlası var, değil mi?" Sesim titreyerek sordum.

"Evet," diye onayladı Harlow gülümseyerek.

"Ağlama. O kadar çok rimel sürmüşsün ki Alice Cooper'a benzememene imkân yok," diye güldü Ray.

"Yararlı! Teşekkürler, bu *süper* sakinleştirici," dedim alaycı bir şekilde. "Çabuk, biri bir şey söylesin yoksa hüngür hüngür ağlamaya başlayacağım." Yüzümü yelpazeledim.

"Rhys bana koridorda eşlik edecek. Sence daha sonra o gamzelerin fotoğrafını çekmeme izin verir mi?" Harlow kaşlarını imalı bir şekilde kaldırdı.

"Aslında içinden mısır gevreği yemeyi düşünmüştüm ama senin fikrini daha çok sevdim," diye itiraf ettim. "Benim için değil tabii ki. Ben yakında evlenecek bir kadınlım."

Tanıdık bir müzik çalmaya başladı. Dikkatle dinlediğimde bunun en sevdiğim X-ers şarkılarından birinin yavaşlatılmış, enstrümantal bir versiyonu olduğunu fark ettim. Jake ve ben Jet'in yerinde dans ederken çalışıyordu.

Odaya önce anneler girdi. Harlow da kısa bir süre sonra onları takip etti ve giderken bana bir öpücük kondurdu.

Ray ellerimi tuttu ve gözlerinde yaşlar parıldarken onları sıkıca kavradı. "Bazen sonsuza dek mutlu olmaya giden yol pürüzsüz ve kolay değildir. Oraya ulaşmak için zorluklarla ve engellerle mücadele etmeniz gerekir. Yenmeniz gereken ejderhalar ve kılık değiştirmiş büyük, kötü kurtlar vardır. Bir prensle birlikte bir arabaya binmek sizi bu tümseklerden ve dönemeçlerden geçirmez. Bazen sonsuza dek mutluluğa giden yol, yanınıza yaklaşan prensin kıcını tekmeleyecek belalı bir şövalyeyle birlikte bir bisikletin sırtındadır. Şövalyeni bulduğun için daha mutlu olamazdım, Piper. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım boğazımdaki yumruyu geçerek. "Bana belalı biri için risk almanın işe yarayabileceğini gösterdiğin için teşekkürler."

Onu kendime çektim ve gözyaşlarımızı kontrol etmeye çalışırken birbirimize sıkıca sarıldık.

Bir dakika sonra Kase kafasını kapıdan uzattı. "Bunu bozmaktan nefret ediyorum, kız kıza sevişmeyi ne kadar sevdiğimi bilirsin. Ama odanın diğer tarafında bekleyen, gergin ve biraz da kızgın görünen bir adam var. Söylemiyorum. Jake başlangıçta çok sabırlı bir adamdır ama buraya fırlayıp seni koridorda yürütmesine en fazla bir dakika var gibi görünüyor."

Ray ve ben birbirimize sarılmayı bıraktığımızda, Kase ile birlikte kapıdan çıkmadan önce yanağıma bir öpücük kondurdu.

Hiçbir zaman anlık kararlar veren biri olmadım. Herhangi bir seçenekle karşılaştığımda, cevabıma ulaşana kadar her ayrıntıyı aşırı analiz ederdim. Çoğu zaman da şüpheyile boğuşurdum.

Jake'leyken risklerin karşılığını alacağımı biliyordum. Kemerimi bağladım, sıkı tutundum ve yolculuğun tadını çıkardım.

Koridorda durmuş, mecazi uçurumdan bilinmeyene doğru atlamak üzereyken, nereye düşersem düşeyim güzel olacağını biliyordum.

Derin bir nefes alarak gözlerimi kapattım ve başımı geriye attım. Sakin bir huzur kemiklerimin derinliklerine yerleşirken sıcaklık ruhuma sızdı.

"Çoğu baba bu günden nefret eder."

Gözlerimi açtığımda babamın gri bir takım elbise ve siyah bir gömlekle karşımda durduğunu gördüm. Yüzünde heyecan ve kalp kırıklığı karışımı bir ifade vardı.

Gözlerim tekrar yanmaya başladı.

"Küçük kızlarının başka birinin kadını olacağı günden korkuyorlar. Bu kısmın kolay olduğunu söyleyemem. Ama seni korumak ve gülümsemeni sağlamak için tüm bunları yapacak, yaptığı her şeyi yapacak biriyle birlikte olacağını bilmek? İstesem de daha iyi bir adam seçemezdim. Yaptığın her şeyle beni gururlandırdın Lil' Rock. Bu da bir istisna değil."

Ağlama. Kendini tut. Lekeli ve çizgili olmak kimseye yakışmaz. Ağlama.

Oh, kahretsin, ağlayacağım.

Babam bunu anlamış olmalı. "Tamam, tamam, kendini topla. Ağlamaya başlarsan, gidip yüzünü falan düzeltmek zorunda kalırsın. Ve Kase abartmıyordu. Yukarıdaki adam huzursuzluğun timsali."

Kolumu babamın kolunun kıvrımından geçirdim ve kendimizi kapının yanına konumlandık.

Müzik değiştiğinde benden kahkahayla karışık boğuk bir hıçkırık kaçtı.

Bu güzel, dokunaklı enstrüman, Harington grubunu Rye'da izlediğimizde Jake'in bana sarıldığı ilk şarkıydı. O gece onu tekmelemek istemiş olsam da asla unutamayacağımı biliyordum.

Bilmediğim şey, onun da bilmediği idi.

Melodi kulağa çok romantik gelse de, söylenmeyen sözler aslında birinden o kadar tahrik olmak hakkındaydı ki, aklınızdaki tek düşünce onu her türlü sapıkça yolla becermekti.

Mükemmeldi.

Odaya girdiğimde Jake'ten başka bir şey görmedim.

Ve tıpkı onu Hyde'da ilk gördüğümde olduğu gibi bacaklarım jöle gibi oldu. Yine 5 santimlik topuklu ayakkabılar giydiğim için dikkatli yürümem gerekiyordu.

kendi düğünümde yüzüstü düştüm.

*Bu sefer düşmeden yürüdüğünüz için kendinizi tebrik etmeyi unutun.
Evlendiğiniz kişi için kendinizi tebrik edin.*

Koridorun sonunda duran Jake kavurucu derecede güzel görünüyordu. Saçları dökülmüş, yanak ve çene kemikleri daha belirgin hale gelmişti. Siyah gömleğinin kolları mürekkepli ve bronzlaşmış kollarını gösterecek şekilde kıvrılmıştı. Motosiklet botlarının içine soktuğu dar kesim gri kot pantolonu, ona uygun gri smokin yeleği ve sıcak pembe kravatı onu resmi bir havaya büründürmüştü.

Bir kol mesafesine ulaşır ulaşmaz Jake'in eli enseme kıvrıldı. Beni kendisine doğru çekerken ellerim göğsüne çarptı ve ağzı ağzıma yapıştı.

Kedi sesleri ve ısıklar odayı doldursa da ikimizin de umurunda değildi.

Jake ağzını benimkinden ayırdığında hafifçe geri çekilerek bana baktı, gözleri duygu doluydu. "Kahretsin, Piper. Çok muhteşemsin. Otuz dört yıllık renk körü, bir ömür boyu parlaklığa bakıyor," diye mırıldandı, sesi düzensizdi.

Neden herkesin ince renkler giydiği konusunda haklı olduğumu biliyordum, oysa biz hiç de öyle değildik. Orada duran kızlarım ve oğlanlarım gri ve siyah giyinmişlerdi.

Tipik beyaz elbise yerine, güvercin grisi dantel kaplamalı sıcak pembe bir elbise giydim. Yular kalın, siyah bir banda tutturulmuştu ve ortasında derin bir damar bulunan iki ayrı parça olarak ortaya çıkıyordu. Pembe, göğüslerimin hemen üzerinde bitiyor, sadece gri dantel göğsümün üst kısmını kaplıyor ve boynuma dolanıyordu.

Bantlı korsajın altındaki etek yere kadar düşüyordu. Pembe ve gri topuklu ayakkabılarımın topuğu beş santim olmasına rağmen, yürüdüğümde elbise yine de sürükleniyor, hafif bir tren oluşturuyor ve sol bacağımdaki yırtmacı neredeyse uygunsuz seviyelere taşıyordu.

Annem, Sarah'yla birlikte Jake'i geleneksel beyaz bir gelinliğin hazır olması konusunda ikna ettiklerini itiraf etti. Hazır olmasına rağmen, buna gerek olmayacağı konusunda kararlıydı.

O haklıydı.

"Artık acı tatmak yok. Sen bana tatlı ve parlak verdin, Piper. Hayatımın geri kalanını sana ayı vererek geçireceğim."

Jake çenesini sallayınca gözlerimi ondan ayırdım. Yukarı baktığımda odanın tavanının tamamının camdan yapıldığını gördüm.

Binlerce yıldız gece vakti gökyüzünde ılık ılık parlıyordu. Ilık ılık dolunay sanki fiziksel olarak mükemmel bir konuma yerleştirilmiş gibi görünüyordu.

Bir seks tanrısı olabilir, ama ben bile bunun onun yeteneklerinin dışında olduğunu biliyorum.

Olabilir.

"Seni seviyorum, Jacoby."

"Öleceğim güne kadar, tatlım."

"Eğer başlayabilirsek," diye başladı Kase, Jake'in önünde durmak için kayarak ve

Ben.

Yan tarafa baktığımda, onun ve Rhys'in kıyafetlerinin benzer olduğunu gördüm.

Jake'inkiler, kravatları gri olsa da.

"Tamamen katılıyorum ama yasal olacak mı?" Fısıldadım.

"Papaz oldum, Pipe," diye fısıldadı Kase. "Sana hediyem. Bu ve çılgın, korkunç görünümlü bir kahve makinesi. Açığında şaşırmış görün."

Gülümsedim. "Harika."

Kase herkese baktı ve törene başladı. "Aşk anarşidir. Kargaşadır. Bunun için savaşırsınız. Onun için yaşarsınız. Sıkı tutunur ve çirkin zamanların üstesinden gelirsiniz, çünkü onlar olmadan güzelliği tam olarak takdir edemezsiniz. Jake ve Piper'ın sahip olduğu şey de bu. Birlikte geçireceklerinden şüphe duymadığım ömürleri boyunca büyütmek için çalışacakları bir aşk." Kase durup Jake'e gülümsedi. "Jake yıllardır benim için bir kardeş gibiydi, bu yüzden ona bir iyilik yapacağım ve bunu hızlıca yapacağım. Bu gün için yeterince bekledi." Kase ona bir şey uzattı.

"Bu yüzükle sana kendimi veriyorum." Jake platin ve pırlantadan oluşan güzel bir yüzüğü parmağıma takarken sesi ancak fısıltıyı geçiyordu.

Döndüm ve Jake'e bakmadan önce Ray'in bana uzattığı yüzüğü aldım. "Tek istediğim buydu." Parmak uçlarımı hızla Jake'in yüzüğünde gezdirdim.

Çene. "Bu yüzükle sana kendimi veriyorum." Kalın platin yüzüğü parmağına geçirdim.

Jake'in yeni halkalanmış eli boynuma gitti. "Sadece sen varsın." "Jake, öyle mi?" Kase sordu.

"İstiyorum."

"Piper, öyle mi?"

Ağzımdan kelimeleri çıkarmak için acele ederken kalbim boğazımda güm güm atıyordu. "Seviyorum."

"I ho'okahi kahi ke aloha," dedi Kase Hawaii dilinde, genişçe gülümseyerek. "Aşkta bir olun, Bay ve Bayan Jacoby ve Piper Hyde. Teşvike ihtiyacınız olduğundan değil ama şimdi gelininizi öpebilirsiniz."

"Benim," diye hırladı Jake başı aşağı inerken.

"Sonsuza dek," diye fısıldadım dudaklarına.

Jake

Mükemmellik.

Bunu pek çok kez düşünmüştüm. Ama hiçbir şey, kahretsin, *hiçbir şey* Piper'ın karım olduğunu duymaktan daha mükemmel olamazdı.

Benimkini.

Onu dükkânda porno yıldızı bir kütüphaneci gibi gördüğüm ilk andan beri daha fazlası olduğunu biliyordum. Onunla ilgili bana çılgılık atan bir şey. Beni yakaladı ve ona çekti, beni ona sardı, dünyamın onunla başlayıp onunla bittiğini hissettirdi.

Sadece o vardı.

Ve o yanımda dururken, o kadar seksiydi ki, arkadaşlarımızın ve ailemizin önünde sertleşmek için savaşıyordum, bana *her şeyi* verdi.

Sanki orada bir tek ben varmışım gibi, sanki ben onun ejderha öldüren prensiymişim gibi, o sadece kendisiymiş gibi bana bakıyordu.

Bu onun her zaman olduğu şeydi.

Olabileceği tek Şey buydu.

Ve bu hayal edebileceğim her Şeyin ötesinde bir mükemmellikti.

Sonsöz

Piper

Çoğunluğu odamızda geçen Vegas'taki dört günün ardından Jake ve ben balayımıza Hawaii'de devam ettik. Bir buçuk haftayı gözlerden uzak kabanamızda çıplak olarak ya da özel plajımızda neredeyse çıplak olarak geçirdik.

Ve bazen de tamamen çıplak.

Hawaii'deki ilk gecemizde, Jake'in beni kumların üzerinde bir battaniyeye yatırıp kadife gökyüzünün altında benimle sevişmesi gibi.

Ya da birkaç gün sonra okyanusta, kıcımlı tutup beni kaldırdığında bacaklarım kalçalarına sarılabildi. Güneş vururken, o beni sertçe becerirken berrak su etrafımızı sarmıştı.

Bir havuz almalıyız.

İki hafta aradan sonra Jake ve ben birlikte çalışmaya geri döndük.

Jake dinlenme odasını onarmış ve kırdığı bazı ekipmanları değiştirmişti. Binada daha uzun süre kalmayacağımız için bu kez o kadar çok şey yapmadı. Hâlâ dönmediğim garaj ve evin ikisi de satışa çıkarılmıştı.

Herkesin yeni bir başlangıca ihtiyacı vardı.

Jake sıfırdan yeni bir Hyde inşa ettirmeye karar verdi. Bana düğün hediyesi, bağlantılı bir fırındı.

Bu fikir beni heyecanlandırmıştı. Özel pastalar yapmaya devam edecektim ama vitrin sayesinde günlük taze ürünler de satabilecektim.

Jake, ofisindeki mutfığıma açılan kapı konusunda heyecanlıydı.

Başparmağı çenemi okşarken bana bakarak, "Ee, karıcığım, bugünkü planın nedir?" diye sordu.

"Pişirmem gereken pastalar var. Ayrıca çizip müşterilere göndermem gereken birkaç tasarım var. Peki senin planların ne, kocacığım?"

"Özelleştirmem gereken bazı arabalar var. Ayrıca çizip müşterilere göndermem gereken birkaç tasarım var. Ve bunların arasında yemek yemek için zaman bulmam gerekiyor."

Ofisimin yanında çalışan seksi fırıncı. Umarım onu bir duvara yaslayarak ya da bir şeyin üzerine eğerek sikebilirim."

Jake'in tişörtünün yanlarını kavradığımda bir arzu dalgası beni o kadar sert vurdu ki dizlerim neredeyse çöküyordu.

Diğer pek çok şey gibi Jake bunu da özlememişti. Sesi alçalırken gözleri kızardı. "Kahretsin, karımı seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Beni kendine çekerken sertliğini üzerimde hissettim. Konuşmak için ağzını açtığında bir gürültüyle kesildi.

Bir düğme kadar sevimli ama çok kızgın bir kızıl saçlı hışımla geçti.

Ardından, şaşırtıcı bir şekilde, aynı derecede sinirlenmiş bir Kase geldi.

"Harlow, bekle.
yukarı."

Çok güzel manikürlenmiş iki orta parmak başının üzerinden havaya kalktı. "Siktir git, Kase!" diye haykırdı Hyde'ın içinden çıkarken.

Kase kendi kendine küfrederek onun peşinden gitti.

Jake bir kaşını kaldırdı. "Sormak istiyor muyum ki?"

"Muhtemelen. Sizler çok dedikoducusunuz. Ama hiçbir fikrim yok."

"Yeterince adil." Jake kulağıma doğru eğilerek, "Hâlâ açım, karıcığım," diye fısıldadı. Kıçımı avuçlayarak beni kaldırdı.

Bacaklarımı beline doladım. "Çok güzel kek yapan birini tanıyorum. Belki şanslıysan bir tane alırsın, kocacığım."

"Bana böyle seslendiğini duydum, tatlım, şanslı olduğumu zaten biliyorum. Sadece daha da şanslı olmayı planlıyorum."

"Ne bekliyorsun?" Çenesinin alt tarafını öptüm, balayında uzamış sakalları dudaklarıma sertçe değiyordu.

"Hiçbir şey, Piper. Artık değil." Ağzı hareket etti, benimkini aldı.

Ona istediğini vermek için dudaklarımı ayırdım. Her zaman istediği şeyi.

Ben.

Hyde Serisi'nin bir sonraki kitabı için bizi izlemeye devam edin...

Yazar hakkında:

Layla Frost her zaman bir asi olmuştur. Gerçek bir baş belası.

Layla büyürken ablasından aşırıldığı Sweet Valley High kitaplarını okumak için el feneriyle battaniyesinin altına saklanırdı. Çok geçmeden okulda ders sırasında gizli Harlequin'leri okumaya başladı. Bu durum, "sadece bir bölüm daha" sözünün ardından tüm gece kitap okumaya dönüştü.

Okuma sevgisi, özellikle de romantizm türü, erken yaşlarda kök saldı ve ölçülemez bir şekilde büyüdü.

Layla, okumak ve yazmak arasındaki boş zamanlarını rock yaparak (konserlerde, kanepede, arabada... Yeterince içine girerseniz her yer bir sahnedir), TV izleyerek (ne kadar nerdier o kadar iyi!) ve yemek meraklısı olarak geçiriyor. New York'ta yaşamasına rağmen (şehir değil, eyalet) koyu bir Red Sox taraftarı.

Benimle rock yapın!

Beni Facebook'ta takip edin: <https://www.facebook.com/LaylaFrostWrites>

Bana Twitter'da tweet atın: @LaylaFWrites

Bana harika e-postalar gönderin: LaylaFrostWrites@gmail.com Sitemi

ziyaret edin: <https://www.LaylaFrostWrites.com>

İçindekiler

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Yedinci](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Ondördüncü](#)

[Bölüm Dokuzuncu](#)

[Onuncu Onbirinci](#)

[Oniki Onüçüncü](#)

[Sonsöz](#)

İçindekiler

Hyde and Seek
Birinci Bölüm
İkinci Bölüm
Bölüm Üçüncü
Bölüm Dördüncü
Bölüm Beşinci
Altıncı Bölüm
Bölüm Bölüm
Bölüm Bölüm
Bölüm Bölüm
Bölüm
Ondördüncü
Bölüm Yedinci
Sekizinci
Dokuzuncu
Onuncu Onbirinci
Oniki Onüçüncü
Sonsöz
İçindekiler

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

